

Nostradamus!

Most én mondom

Girardi Kft.
2000
Budapest

ISBN 963 00 3792 0

Kiadja a Girardi Kft.
1136 Budapest, Szent István körút 26.

Második kiadás: 2006

© Harsányi László, 2000, 2006

Minden jog fenntartva.
A kiadó írásbeli hozzájárulása nélkül sem a teljes mű,
sem annak része semmiféle formában
nem sokszorosítható.

Szöveggondozás, nyomdai előkészítés
Képpont '96 Kft., Debrecen

Tartalom

Előszó	6
Energiatestek és csakrák	8
Az energiatestekről általában	14
A csakrák működési rendszere	22
A csakrák	25
A csakrák harmóniája	45
Csakrák és karma	46
A karma törvénye	49
A pólusosság törvénye	53
Elemek tana	56
A Tridósa-tanítás	67
Az energiatestek fejlődése	71
Az evolúcióról	77
Amrita Bardo Thödol Express	81
A beavatásokról	84
A világekorszakokról	89
A jeruzsálemi templom utolsó lerombolása	109
Az emberi evolúció gyorsításának eszközei	118
A koronázásról	123
A korona szerepe az istenkirályok beavatásában	128
<i>A Magyar Szent Korona titkos ereje</i>	
<i>A Magyar Királyi Korona alkímiája</i>	
A Szent Korona szerkezeti felépítése	142
A Magyar Szent Korona energetikai párja	165
Az istenkirályokról	169
Múlt – jelen – jövő	202

Előszó

Engedtetsek meg, hogy megmagyarázzam ennek a könyvnek a létrejöttét előhívó okokat. A sors különös kegyéből életem tíz évvel ezelőtt fura fordulatot vett. Betegségem összehozott egy különös keleti orvos-gyógyítóval. Hosszú ideje tartó betegséget minden nehézség nélkül, teljesen természetes módon meggyógyította. Ekkor kezdődött közöttünk egy mély férfibarátság, melybe beleszövődött egy mester–tanítványi izgalmas viszony, amely a mai napig is tart. Ettől az embertől tanultam meg, hogy az univerzum működése és az ember fejlődése is teljesen egységes, energetikai törvényszerűségek szerint folyik. Az univerzum evolúciós fejlődése, a bolygók fejlődése, Földünk változása és rajta az emberi sors törvényszerűségei egymástól elválaszthatatlan egységet alkotnak. Ezen evolúciót mozgó erők alól az ember sem vonhatja ki magát. Semmiféle szabad akarat nem ad lehetőséget arra, hogy az ember kénye-kedve szerint beavatkozzon ebbe a fejlődési rendbe. Ennek a bizonyos fejlődési spirálnak az ember csak része, igaz, hogy elválaszthatatlanul szerves része. A fejlődés törvényszerűségei megismerhetők az ember számára, de csak akkor érthetőek meg igazán, ha ragaszkodunk ezen alaptörvények szigorú értelmezéséhez. Nem bújhatunk ki alóla érzelmeinkre, hatalmi ambícióinkra hallgatva.

Ahhoz, hogy megértsük a körülöttünk zajló változásokat, melyek napjainkban hihetetlen módon felgyorsulóban vannak, meg kell értenünk a változásokat mozgó erők milyenségét. Ezek az erők, mint már említettem, a világ-mindenséget mozgásban tartó egységes és egyetemes energetikai törvények. Megértése nem igényel nagy megerőltetést, csak másként gondolkodást. Ennek a másként gondolkodásnak a logikáját megértve, következetesen értelmezve az élet minden jelenségére haladhatunk előre életünk mozgóerőinek megismerésében, az egészség megtapasztalásában éppúgy, mint elmúlt történelmünk megértésében. Csak úgy érthetjük meg jövőnk irányát, ha hazugságtól mentesen újraértelmezzük történelmünket – az elmúlt minimum ötezer évet – ragaszkodva az energetikai törvények szigorú alkalmazásához.

Ez a könyv nem irányul senki ellen. Fajra, nemre, felekezetre tekintet nélkül csak megpróbál eligazodni az emberi fejlődés jövőjét illetően. Megpróbál magyarázatot találni a történelmet irányító mozgórugókra, megpróbál vá-

laszt adni azokra a kérdésekre, hogy mi módon felelhet meg az ember az új világekorszak energetikai változásainak. Ezeknek a súlyos kérdéseknek megértéséhez nélkülözhetetlen megérteni az energetikai alapfogalmakat. Foglalkozni kell az ember energetikai felépítésével, mert ez ad lehetőséget arra, hogy az analógiák tana segítségével kiterjeszthessük az egész Föld energiarendszerére a törvényszerűségeket. Ez fog aztán lehetőséget teremteni arra, hogy megértsük, miért nem választható szét a Föld és az ember evolúciója. A fentiekkel foglalkozik az úgynevezett csakratan. A csakratan alapjainak a megértéséhez pedig foglalkozni kell a pólusosság törvényével, amit a kínai filozófia a Jin–Jang törvényszerűségeként ír le. A pólusosság törvényének megértése lehetőséget teremt arra, hogy kibonthassuk a történelem mozgatóerőinek jobb megértését. A nagy világvallások szerepének megértéséhez pedig elengedhetetlenül fontos az elemek tanával foglalkozni. Ezen alaptörvények helyes értelmezése után lehetőség nyílik az emberi evolúciós fejlődés értelmezésére. A fejlődési irány ismerete alapján meg tudjuk jósolni azokat a teendőket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy energetikai fejlődésünket hogyan gyorsíthatjuk meg annak érdekében, hogy alkalmasakká válhassunk arra, hogy elviselhessük azokat a traumákat, amelyek ránk várnak az új világekorszakban, ami az új évezredbe lépéssel kérlelhetetlenül felgyorsul.

Nem ígérek habkönnyű felüdülést ebben a dolgozatban, de kérek mindenkit, aki megtisztel gondolataim követésével, hogy ne ugorja át a száraz energetikai tanulmányi részt, mert e nélkül teljesen érthetetlen fantazmagóriaként éli meg a következőket.

A szerző

Energiatestek és csakrák

A hagyományosnak mondható orvosi megközelítés szerint az ember szerves és szervetlen anyagok halmazából áll. A fizikai, földi, anyagi világ evolúciós fejlődése létrehozta az emberi matériát. Az anyagnak olyan szerveződése jött létre az emberben, ami a fizikai világ érzékelése által lehetővé tette a gondolkodást. Az emberi érzetek egy sajátos fejlődési folyamat révén kialakították az emberi pszichét. E szerint a séma szerint a gondolkodás és érzés képessége a fizikai test halálával megszűnik, kialszik az élet. Utódainkban élhetünk csak tovább, átörökítve genetikai kódjainkat.

Azt hiszem, e leegyszerűsített leírás szerint teljesen érthető a mai önálló gondolkodásra képtelen, az anyagi lét mocsarába süllyedt ember félelme a jövőtől, kilátástalansága és az emberi lét értelmetlenségéről alkotott elképzelése. Minden cselekedetünket az anyagi világ szorításából adódó félelem irányítja. A különböző anyagi szinteken megnyilvánuló önfenntartás félelme szorongat mindannyiunkat, a félelem pedig millió lehetőségtől megfoszt bennünket az élet értelmes kiterjesztése irányában.

A mai gazdasági és politikai rendszerek mindent meg is tesznek ennek a félelemnek a generálásához. A média minden szinten ezt programozza be a mai ember gondolkodásába.

Az ősi gondolkodók egészen másfajta modellt állítanak elénk. A jelenleg „forgalomban” lévő tudások, az Indiában évezredek alatt is fennmaradt Ajurvédikus megközelítés, vagy a kínai-tibeti buddhista felfogások mellett a nyugati tradíciók alapjait képező egyiptomi elképzelések vagy az úgynevezett indián tradíciók, de a keresztény-alkimista hagyományok is teljesen hasonló leírását adják az embernek és csak a hagyományokból fakadó hangsúlyeltolódásokról beszélhetünk.

Az ősi hagyományok szerint az ember anyagi és finom-fizikai testek összességéből áll. A fizikai test határain túlterjedő finom-fizikai testek legtöbbünk számára láthatatlanok, de létező energetikai testeink. Harmonikus ember csak úgy képzelhető el, ha a fizikai és finom-testi rendszer minden szintjén az egyensúly érvényesül. Az aurarendszer több, különböző rezgési minőséget megtestesítő energiatestből áll.

1. Étertest
2. Érzelmi vagy asztráلتest
3. Mentáلتest vagy gondolati test
 - a) Alsó szintű gondolatformák (formák világa)
 - b) Felső szintű, forma nélküli gondolatformák
4. Spirituális test

A hozzá nem értő emberek számára ezt a rendszert leegyszerűsítve, auraként értelmezik. A közhit úgy tartja, hogy az emberi aura fizikai testünk kisugárzása. Ez a felfogás merőben téves, fizikai testünket a földi síkon ez az energiarendszer teremti és tartja egyben az adott formában. Nagyon fontos itt hangsúlyozni a *forma* kifejezést. A Biblia is nagy teret szentel a Formának – nem alapítvánul. A lélek megnyilvánulása anyagi szinten csak formákon keresztül képzelhető el. A felsőbbrendű Én, vagy lélek után anyagi szinten a Forma meghatározó számunkra. Az emberi forma alapját az első fizikai körvonalkhoz legközelebb eső energetikai testünk, az étertest határozza meg.

Az étertest

Étertestünk anyaga áll a legközelebb fizikai testünk anyagához. Ez a legsűrűbb finom-fizikai testünk 1,5–2 cm-rel terjed túl fizikai testünkön. Fizikai testünk aktív anyaga, teremtője.

Az éteri testnek mérhető tömege is van. 1–2 gramm.

Az alkotó életerő és a fizikai érzések hordozója. Ha az étertest legyengül, az információ- és energiaáramlás gátlódik, és ekkor az ember érzelmileg és mentálisan is labilissá válik.

A fizikai test állapota és az étertest kisugárzása közötti szoros kapcsolat miatt hívják egészség-aurának is. A betegségek, mielőtt a fizikai testben megjelennének, már az éteri testben láthatóak. Ezért lehetséges az, hogy látó emberek már akkor betegségről beszélnek, amikor még nyoma sincs fizikai szinten.

Az étertest köpenyként védi a fizikai testet minden káros behatolástól. Felfogja a betegségek okozóit, ugyanakkor a külvilág felé folyamatosan életenergiát sugároz. Betegségek mindig akkor lépnek fel az emberben, ha ez a védőköpeny megsérül.

Sérülését a saját és a környezet negatív információi okozzák. Negatív gondolatok, érzelmek vagy káros életforma – mind az éteri aura sérülését okozhatják, így válik lehetővé a kórokozók behatolása a fizikai testbe.

Az éteri aura soha nem válik el az ember fizikai testétől. Az éteri aura elválása a fizikai testtől – a halál. Halál után három napon belül az éteri test felbomlik.

Az étertestet igen könnyű befolyásolni a magasabb energiaszintek által, az érzelmi nagy mentális test által. A gyógyítók is ezen a testen dolgoznak. Az étertest kapcsolatot tart fenn a fizikai test és a következő, magasabb rezgésszámú test, az érzelmi vagy asztráltest között.

Az érzelmi vagy asztráltest

Az asztráltest már nem követi szorosan az emberi test kontúráját. Érzelmünk, érzéseink hordozó teste ez a szint. Az asztráltest tojás alakhoz hasonlóan veszi körbe a fizikai és étertestet, de nemcsak körülveszi, hanem át is hatja azokat. Szerkezete sokkal finomabb, mint az étertesté, ideálisan aranyló fényben pompázik. Érzelmileg kevésbé fejlett embernél az érzelmi test kontúrája alig látható felhős képződmény, rendszertelenül, minden irányban füst módjára mozog. Minél magasabb szinten tudja az ember uralni érzelmeit, minél színebben tudja saját érzelmeit megélni, annál fényesebb színű tónusokban pompázik energetikai teste. Tojás alakú aurája több méterre is kiterjedhet.

Minden érzelmi hullámváltozás az egyénre jellemző alaptónusok mellett az asztráltesten különféle színváltozások formájában jelenik meg. Fontos információk ezek a látó ember számára, de közvetlenül hatnak a környező emberek érzelmi testjeire, pozitív vagy negatív irányban befolyásolva azt.

Általánosságban elmondható, hogy minél inkább áthatja az embert az önzetlen szeretet érzése, az aura színében annál világosabb, pasztellebb színárnyalatok jelennek meg.

Az átlagos embernél a legtöbb információ erről a testről szerezhető, mert minden érzelmi megnyilvánulásuk emberről, világról, Istenről ezen a szinten tárolódik.

Ezen a szinten kerülünk kölcsönhatásba embertársainkkal. Kapcsolatrendszereink ennek az energiatestnek a rezgési szintjétől függ. A legtöbb ember ezen a szinten képes csak kifejezni magát, így a rezonanciátörvény értelmében olyan típusú rezgésekkel kerülünk kölcsönhatásba, amilyen rezgéssel mi magunk is rendelkezünk. Agresszív rezgések agresszív rezgéseket, így agresszív viselkedésű kapcsolatrendszereket vonzanak. Ezért nem mindegy, hogy a külvilágból felénk áradó információkat hogyan dolgozzuk fel érzelmileg.

Az érzelmi test el tud válni életünk során a fizikai és az étertestünktől. A köldökközponton keresztül, az úgynevezett életszálon vagy ezüstszálon

keresztül távolodhat el. Ez az elválás minden éjszaka alvás közben álmunkban megtörténik, tudatunkkal így kerülhetünk egy másik dimenzióba.

Ez a szétválás gyakorlással tudatos szinten is végrehajtható. A testelhasználással foglalkozó irodalmakból többet is megtudhatunk erről. Tudni kell, hogy nagy bátorságot és önfegyelmet igényel, a szükséges óvintézkedések megtétele feltétlenül fontos, mester nélkül nem ajánlatos próbálkozni.

Az érzelmi testen okozott elváltozások esetén a fizikai test felől is van mód hatni az érzelmi testre. Rossz hangulatváltozások jelzik a negatív információk megérkezését az asztrálestre. Odafigyelve ezek a negatív információk könnyen eltüntethetők egy hideg-meleg fürdővel, meditációval vagy kiadós testmozgással, a természetes életmódok tudatos alkalmazásával.

Elmondható, hogy ilyen esetekben egy stresszértékű behatás a fizikai testre jótékonyan hathat az érzelmi test pozitív befolyásolására.

Az érzelmi testet ért támadások okozta csomók a napfonat (köldök) környékén találhatók. Itt érzékelhetők legközvetlenebbül érzelmi hullámzásaink. Az érzelmi csomók feloldása leghatásosabban az önzetlen szereteten keresztül történhet meg.

Gondolati vagy mentáltest

A mentáltest morfogenetikus erőterében formálódnak gondolataink. Racionális és intuitív ismereteinket ez a testünk hordozza. Szerkezete finomabb, mint az asztrális testé, magasabb rezgéssel rendelkezik.

A szellemileg kevésbé fejlett emberek gondolati teste tompa fényű, áthatolhatatlan, gomolygó, tejfehér színű. Minél magasabb szellemi szintű emberről van szó, annál fényesebb, ragyogó színekben pompázik ezen energetikai teste. A mentálsíknak két aspektusa van. Az egyik az alsó szintű gondolataink, melyek a racionális megértés lineáris gondolatformáit hozzák létre. Ezek a gondolatformák hologram jellegűek. Ezen a szinten tároljuk a mostani életünkben felhalmozott emlékeket. A másik aspektus a felső forma nélküli gondolatformák, melyeket a gondolati test oki vagy karmikus részében tároljuk. Az ilyen gondolati formák a tudattalanunkból jövő emlékek, előző életekből származó információk vagy a spirituális testen keresztül érkezett információk feldolgozásának racionális szintje.

A fenti két aspektusnak megfelelően az emberi gondolkodás alsó szintje a fizikai szint felfogására irányul. A fizikai világról szerzett információk fizikai érzékszerveinken keresztül érkeznek hozzánk fizikai érzet formájában.

Az étertest a fizikai információkat továbbítja az érzelmi testnek, ahol érzések fogalmazódnak meg a beérkező információról. Ezeket az érzéseket a mentátestnek továbbítja, amely gondolatok képzésével reagál az érzetekre.

Tanulási folyamataink során a bennünket ért érzelmek gondolati sémákat alakítanak ki bennünk. Ezek, mivel érzelmi testünk által szolgáltatott információkra épülnek, jóllehet az objektivitás látszatát, legalábbis igényét keltik, meglehetősen szubjektívek, ennél fogva torzultak. Különösen fontos figyelni a törvényszerűségekre, miszerint az érzelmi testben okozott csomók, zárlatok milyen mértékben képesek a racionális gondolkodást is torzítani, ha gondolkozásunk csak ezen a szinten mozog.

A mentátest felsőbb szintű funkciója a spirituális testből érkező információk racionális megértése, tudássá tétele. Tekintettel arra, hogy a mai ember már Földünkéről kilépett a Naprendszerbe, különös hangsúlyt kap, hogy minden egyes élethelyzethez hozott döntésünk harmóniában legyen univerzumunk törvényeivel. Ez természetesen érvényes a legkisebb személyes döntéseinkre is. Ha nagy kultúrák kiemelkedő egyéniségeit nézzük, csak azok lehettek sikeresek életükben, akik mindig harmóniában cselekedtek a spirituális törvényekkel.

Az emberi fejlődés végső célja, hogy az öntudatot a kozmikus test fölé emelje. Csak így tudunk kilépni a karma törvénye alól.

Spirituális test

Ez a szint a legmagasabb rezgésszámmal rendelkező energetikai test. A legtöbb embernél igen kezdetleges felépítésű. Spirituálisan kiteljesedett ember ezen aurája több kilométeres távolságra is kiteljesedhet, a legfinomabb színárnyalatokból felépített ragyogó képződmény.

Spirituális testünkkel ismerhetjük meg az élet felsőbbrendű egységét, ezáltal kerülhetünk közel a tiszta isteni léthez és tudathoz. Csak ennek a testnek a kifejlesztésével érthetjük meg életünk célját és értelmét. Erre a szintre eljutva az emberi lét teljesen új minőséget kap. Ennek a szintnek a jelentőségét igazán csak az értheti meg, aki abban a kegyben részesül, hogy bármilyen rövid időre is részese lehet ennek: álomélmény, vízió, meditáció vagy bármely megfogalmazhatatlan spirituális élmény által. Egy ilyen élmény után az ember már könnyebben vállalhatja ezt a rögzös, sokszor félelmekkel, kétségekkel terhes utat, amelyet nevezhetünk megvilágosodás útjának, a fény felé haladás, törekvés útjának, de nevezhetjük a „SOLARIS-LINE”, a Nap útjának is.

Az ember energetikai testének szerkezete alapján könnyen belátható, ahogyan a fizikai test szintjéről távolodunk a legmagasabb rezgésszámú spiri-

tuális test felé, az egyes rétegek mind magasabb szintű emberi megnyilvánulásoknak felelnek meg. Tematikailag négy testet különböztettünk meg, de valójában hét réteg képezi az emberi aura szerkezetét, hasonlóan, ahogy a prizma a fehér fényt a szivárvány hét spektrumára bontja. Az isteni fény is az ember energetikai prizmáján megtörve, ezen a hét spektrumon nyilvánul meg.

Magas szintű szellemi látóknak könnyű a helyzetük, mivel ezt a hét szintet ismerős területként érzékelik. Belső látással – a hét energetikai szint vizuális megnyilvánulása által – minden emberi megnyilvánulás megfigyelhető. Ezen a szinten már nincs helye a hazugságnak. Az étertesten megnyilvánuló betegségekről tanúskodó információktól kezdve az asztrális testen jelentkező legapróbb érzelmi hullámzásokon keresztül a tiszta, önzetlen, vagy éppen öncélú, önös, gyarló gondolati visszatükröződésekig minden tetten érhető ezen a rendszeren. Belátható, hogy miért nem kaphatják meg magas szinten ezt a képességet önző, egoista emberek.

Az emberi auratérképről már gondolati szinten is leolvasható minden pozitív és negatív megnyilvánulás. Nem csapható be többé az ember. Az önmagukat túlértékelő igazság bajnokainak ideje lejár. Megfigyelhető az aurarétegeken bűnözői hajlam is, függetlenül attól, hogy rablógyilkosról, fehér galléros bűnözőről, vállalkozóról vagy politikusról legyen szó. Az árulkodó jegyek mindenütt ott vannak. Nem véletlenül irtották a történelem során a kivételes képességű embereket a táltosoktól, a sámánoktól, a mágusoktól kezdve az alkimistákig.

Az utolsó hatalmas szervezett gaztett az októberi forradalom utáni sámánok likvidálása és a tibeti lámák tömeges kiirtása volt.

Tartok tőle, hogy hasonló képességű embereknek a mai hatalmasok közül sem örülnek sokan. Ezért van az, hogy a mai időben is igyekeznek nevetéssé tenni a szellemi úton járók tapasztalatait. Az ezoterikus utat járók többsége érezvén ezt, jobban titkolja érdeklődését, mint az anyag mocskában nyelvéükig gázolók saját prostituáltságukat.

Az energiatestekről általában

Az emberi energiarendszer a világegyetem szigorú törvényeinek van alárendelve. Ilyen törvények: 1. A pólusosság vagy polaritás törvénye

2. Energiamegmaradás törvénye

3. A rezonancia törvénye

Az ember energetikai vázszerkezete állandó kapcsolatban van a világegyetemmel, vagyis a kozmosz és a Föld energiáival. Az emberi harmónia annak a függvénye, hogy a bennünk jelenlevő Föld- és Nap-energiák egyensúlyban vannak-e, és a szervezeten belüli energiaáramlás folyamatos-e. Az energetikai rendszerünkben beállt legkisebb egyensúlytalanság is testi érzeteket kelt bennünk. Tartós egyensúlyi megbomlás betegséghez vezet. Ez minden esetben így működik, és nem testi szintről indulnak az energetikai problémák. Törvény, hogy bármilyen energetikai változás testi vonzattal jár.

Teljesen hamis elképzelés az, hogy az ember teremtetstől fogva azonos, kész modellnek tekinthető. Úgy gondoljuk, hogy a történelmi helyzetekben kivívott pozíciója és a társadalmi munkamegosztásban elfoglalt helyzete különbözteti meg egyik embert a másiktól. A mai embert az ókor emberétől messze kiemeli technikai civilizációja, műveltségi szintje, a humánus és természetesen a demokratikus vívmányok. Sokan úgy gondolják, hogy az embert a technikai vívmányok emelték a mai szintre.

Az ember evolúciós fejlődését többféleképpen megközelíthetjük. Egyrészt segítségül hívhatjuk a történelmet, a régészetet, összehasonlító nyelvészetet. Ezáltal felvázolható az emberiség fejlődésének egy bizonyos elképzelése. Tekintettel arra, hogy a történelmi emlékek írásos és régészeti anyagai elég korlátozottak, nagyon sok fekete lyuk található történelmi korok leírásában, olykor még kronológiájában is. Ezeknek a hiányosságoknak a kitöltésére a kutatók igyekeztek sajátos magyarázatokat adni, olyanokat, amelyek a saját, valamint a kor uralkodó ideológiájának leginkább megfelelnek.

Az elképzelésünk történelemről, evolúcióról a mostani idők embere logikai rendszerének felel meg, ami nem biztos, hogy a valós fejlődési vonal logikájának is megfelel. Éppen ezért történelmi ismereteink olykor nagyon komoly tévedéseket tartalmaznak; az adott kor saját logikája szerint tölti meg tartalommal a történelmi fekete lyukakat.

Az emberiség evolúciós fejlődésére létezik egy másfajta magyarázat is, amihez a szellemtudományokat hívták segítségül. A szellemtudomány az ember energetikai rendszerének evolúciós fejlődésével foglalkozik – párhuzamosan a Föld energetikai rendszerének evolúciójával.

Ennek a tanulmánynak nem célja a teljes emberiségi öntudat (energetikai rendszer) evolúciójának vonalát végigkövetni, hiszen az érdeklődő olvasó számára akad ilyen irodalom elég. Most csak a folyamat érthetősége kedvéért kapcsolódunk az evolúció egy pontjához.

Az ember megjelenése után hosszú úton jutott el az atlantiszi civilizáció szintjére. Ennek is két elnagyolt részével kezdjük az ismerkedést.

Az atlantiszi első fázisban a földtörténeti fejlődéssel párhuzamosan állt – adott szinten az ember. A Föld adott energetikai rendszere minden korban meghatározta az ember energetikai rendszerét is, mint ahogy az emberi öntudat is visszahat a Föld energetikai rendszerére.

Az atlantiszi kultúra hajnaláról nem szabad mai módra földi állapotokat elképzelni. Nem a ma ismert anyagi viszonyok uralkodtak. Az anyag szerkezete lényegesen finomabb volt, nem történt meg még az energiák teljes átkristályosodása anyaggá. Sokkal több amorf, folyékony és ködszerű éteri elem volt még jelen. Ez jellemezte a Föld és légkörének anyagát. Az atlantiszi ember fizikai és energetikai felépítése is ezekhez a földi körülményekhez igazodott. Lényegesen lassúbb szerkezetű, amorfabb tulajdonságokkal bírt az úgynevezett fizikai teste is az embernek. Az emberi tudatot még nem kötötte le teljes mértékben az anyag, nem süllyedt bele az emberi érzékelés sem, az anyag érzékelésének öt érzékszervi szintjére. Az ember tudati érzékelése tartalmazta még azokat az elemeket, amelyeket forrásához, az isteni léthez kötötték. Az isteni lét érzékelése ekkor elsődleges volt az atlantiszi emberi tudat számára. Az isteni szint érzékelése volt a valós ébrenléti tudati szint, míg az amorf földi, anyagi szint érzékelése volt számára az álomszerű tudati forma.

Az atlantiszi első korszak embere tulajdonképpen tekinthető a mai ember tükrének. A mai ember számára a földi, anyagi a valós szint, amit öt érzékszervünkkel érzékelünk. Amit intuitív vagy meditatív módon érzékelünk, azt tekintjük irracionálisnak, álomszerűnek. Amikor asztrális lényünknel fogva kiszabadulunk az anyagi világ kötődéséből, akkor nyílik mód a magasabb dimenziókat megtapasztalni.

Az atlantiszi ember energetikai rendszere ennél fogva egész más sajátosságokat mutat. Fizikai testét lényegesen lazábban fogta még egységbe éterteste. Az étertestét körülvevő asztrális test – amelynek ugyanúgy módja volt elvál-

ni, sőt az ébrenléti állapotban el is vált a fizikai és étertesttől – sokkal lazábban kötődött a fizikai testhez. Az asztrális test elvált állapotában is tudatos maradt az éteri szint, és ezt a tudatosságot folyamatosan közvetítette fizikai teste számára. A magasabb dimenziók ismeretanyagát, tudását folyamatosan tudta közvetíteni.

Akkor, amikor az ember energetikai rendszerfejlődése folytán az asztrális és éteri test egyre inkább fedésbe került, akkor ez a fajta magasabban dimenzionált tudatosság csökkent. Egyre nagyobb tudatosságot tanúsított az atlantiszi ember a földi valóságok iránt. A Föld is folyamatosan változott, egyre szilárdabb formát vett fel, így az atlantiszi ember érzékelését egyre inkább lekötötte az anyag, egyre inkább igénybe vette az anyagi világ érzékelésére alkalmas öt érzékszervét.

A második kultúrkorszakra felgyorsult az ember anyagba süllyedése. Egyre inkább lenyűgözte az anyag birtoklása. Meglévő isteni képességeit kihasználva csodálatos kultúrát teremtett. Az anyagot teljesen uralma alatt tartotta, ma úgy mondanánk: paranormális képességeivel a fizikai érzékszerveit elhalmozta csodás, addig nem tapasztalt érzékiséggel. Egyre inkább érzékisége hatalmába került. Az isteni tudás kiválasztottjai megéreztek a hatalom mámorító érzését. A hatalom érzékisége törvényszerűen elhozta a nagy katasztrófát.

A katasztrófa után különleges helyzet teremődött az emberiség számára. A megmaradottnak el kellett hagyniuk addigi lakóhelyüket, a bőlcsőt. A beavatottak vezetésével az atlantisziak töredéke kirajzott, és a Föld különböző helyein telepedtek le. Vezetőjük irányításával magját képezték a ma ősi civilizációként nyilvántartott helyeknek.

Az atlantiszi nagy katasztrófa után nyilvánvalóvá vált, hogy az emberi evolúciós fejlődés új szakasza következik. Ez az új szakasz az emberiség új kultúrkorszaka, egy új világciklus kezdete is. Elkezdődhetett az újabb típusú ember kialakulása.

Az új típusú ember kialakulását az energetikai rendszerében bekövetkezett változás tette lehetővé. A folyamatos tudati kapcsolat megszűnt az asztráltest és étertest között, már csak álomállapotban élhette meg az ember az istenséggel való kapcsolatot. Ez azonban igen intenzív módon történt, így az ébrenléti állapotba hatalmas sóvárgás, vágy került át a transzcendens világ után. Ennek a vágyakozásnak a kielégítésére hozták létre a kor vezető emberei a vallás intézményrendszerét. A vezetők ugyanis még sokáig nem szakadtak el az ősforrástól. Rítusokon keresztül még évezredekig ébren tartották az isteni lét érzékelésének képességét.

Felhívom itt a figyelmet arra a tényre, hogy az isteni lét érzékelése nem valami vallásos áhítat átélését jelenti a beavatott ember számára (természetesen az isteni természet tisztelete senkiben sem lehet nagyobb és tisztább), hanem ez a valódi tudás forrása, az igazi, önzetlen szeretet átélésének a lehetősége is egyben.

Az emberi tudást a mai ember leegyszerűsíti a technikai ismeretek szintjére, bár fogalmunk sincs az ősi nagy civilizációk technikai ismereteiről. Lehet, már dereng sok minden arról, hogy az egyiptomi kor embere ismerte a rádiótechnikát, a repülést, a hajózást, a legmagasabb rendű csillagászatot, orvostudományokban jóval előttünk járt, szociális intézményrendszere jóval fejlettebb volt a mainál. A közhiedelemmel ellentétben nem rabszolgákkal építette piramisait stb.

Az új kor nagy egyéniségei, a tudósok, a kutatók tudják, sőt el is mondják, hogy a nagy felfedezések, nagy összefüggések nem spekulatív módon, ok-okozati összefüggésként, nem lineáris gondolkodás termékeként jönnek létre „szülőatyjukban”, hanem megvilágosodásként. Ezek a nagy elmék nagy felismeréseik után pontosan tudták, hogy az információk az ősforrástól származnak.

Ha a tisztelt olvasó elfogadja az atlantiszi fejtegetést, a nagy kultúrák kirajzásának szisztémáját, és a tényt, hogy minden valós földi tudásunk alapja is az intuitív ismeretek léte, a szellemi dimenziókból érkező információk – a földi, racionális, teremtő, rendszerező elmével párhuzamosan, világosnak kell lennie: minél közelebb van a kor embere forrásához, annál több, sokrétűbb tudás birtokába kerülhet. A világ teljességének tudása ennél fogva az ősi civilizációkban volt legteljesebben jelen. Minden tudás forrása az ősi Tibetből indult, a sumer kultúrában nőtt fel, és lett alapja az egyiptomi kultúrának és a nagy amerikai civilizációknak.

Tekintettel arra, hogy a civilizációs világ ősforrása ezek a hajdani kultúrák, nyugodtan visszanyúlhatunk ezekhez az ismeretekhez, csak saját magunk transzcendens lényét kell megerősítenünk megértésükhöz. A hajdani beavatottak pontosan tisztában voltak azzal, hogy milyen kultúrkorszakok várnak az emberre földi fejlődése során. A mai kor szellemi embere is tudhatja, hogy a ránk maradt történelmi emlékekben őseink minden tudást elrejtettek számunkra. Mutatják az utat, csak ismerjük fel a törvényszerűségüket és vetkőzünk le gőgünket, miszerint ezeket a civilizációkat sokkal fejletlenebbeknek képzeljük, mint a sajátunkét.

Sajnos a kor embere ahelyett, hogy minden erejét e tudáskincsek megóvására fordítaná, folyamatosan pusztítja ezeket a sorsdöntő emlékeket.

(Gondoljunk csak az Irakban lebombázott, és soha helyre nem állítható sumer hagyatékokra.)

Figyelembe kell venni, az energiamegmaradás törvénye érvényes a tudásokra is. A tudás, az információ is energia. Valami csak valamiből származhat. Tudás, kultúra csak onnan jöhet, ahol volt, ezekből az ősi kultúrákból.

Visszatérve az ember energetikai rendszeréhez, e kultúrkorszak emberére az a feladat várt, hogy fizikai, anyagi léte tudatában kialakítsa a törzsi, faji, összetartozási tudatot. Ez a tudati forma az asztrális test alsó rétegének öntudattal való megtöltését jelentette. Meg kellett tanulnia öntudatával uralni ezt a szintet. Abban a tudatban élt, hogy ő maga egyedül semmi, csak a törzsi összetartozás teremtheti meg saját létének alapját. Saját létének érdekei elé kerül a törzsi érdek. Így érthető meg Ábrahám, a zsidóság ősatyjának gondolkodása, hogy törzse érdekében kedvesebbik fiát is képes feláldozni Istennek. A mai kor emberét teljesen tévútra viheti, ha a mai kor logikájával akar gondolkodni az elmúlt korok emberéről.

Ez volt az emberiség harmadik világciklusa.

A következő világciklus számára az első impulzust Mózes megjelenése adta. Még mindig megmarad domináns elemként a törzsi összetartozás, de már megjelenik az egyéni öntudat, az ego is. Az isteni kinyilatkozás szerint „Vagyok, aki vagyok”. Ez már a individuum megjelenése.

Az emberi öntudat a harmadik erőközpont táján (köldök) megkezdí tudatosodását. Folyamatosan erősödik az ego, míg eljut arra a szintre, hogy fejlődése gátjává válik. Az emberi energiarendszer számára szükség van egy új impulzusra, hogy tovább fejlődhessen. Már olyan mértékben erősödött fel az ego, hogy hiába beszélünk monoteizmusról, az emberben a közösségben, már szó sincs az isteni tudat jelenlétéről. Tekintettel azonban arra a tényre, hogy a zsidóságra világtörténeti küldetés várt, ezért ebben a környezetben kellett ennek az impulzusnak érkeznie Jézus születésével. Jézus rövid, de annál megrázóbb érvényű tanításai ebben a környezetben érkeztek el a zsidósághoz azzal a hírrel, hogy az embernek vissza kell kapcsolódnia elfeledett ősförásához, az isteni szeretethez.

Már nem a törzsi, faji és az ego-hoz fűződő szeretet motiválja ezentúl az embert, mert belép az egyetemes szeretet fogalma, az univerzális, Istentől származó, Istenhez és embertársaink felé áradó szeretet. Ez független fajtól, törzstől, felekezeti hovatartozástól.

Ez az ideológia energetikailag azt jelenti, hogy az emberi öntudatot az asztrális testünk magasabb régiójába kell emelnünk, a szívközpontig.

Ennek az energiatestnek az átdolgozásával élheti csak át az ember ezt az újfajta, a régivel már össze sem keverhető szeretetérzést. Így nyílik lehetőség minden ember számára elindulni a szellemi lét felé.

Természetesen a fent leírtak ma úgy tűnnek, hogy csak idea szinten maradtak fenn. Éppen az ellenkezőjét tapasztaljuk, az önzést, az egoizmust, a faji és nemzeti összetartozás dominanciáját. De nem felejthetjük el, hogy a krisztusi idea kétezer év után is fennmaradt. Tendenciájában ez az időszak azt mutatja, hogy folyamatosan erősödött a materializmus, ami legtöbbször vallási köntösben jelent meg, sokszor a krisztusi elvek felmutogatásával.

Ez a kétezer év megmutatja, hogy az egyetemes szeretet érzése nem valami bárgyú, babonás hiten keresztül fog megérkezni, mert a vallások legtöbbször sajnos kirekesztő hatásúak, hanem a jól felfogott mentális gondolkodás juttatja el az embert az isteni lét és szeretet megértéséhez.

A Halak korszakának, a krisztusi kultúrkorszak lezárásával ismét egy olyan ponton tart az emberiség, hogy fejlődése érdekében új impulzusra van szüksége. Ezt az új impulzust a jézusi tanítások már leírták, mivel mindig ezt tanította Jézus: amit én megteszek, ti is mind megtehetitek a hit és a szeretet által.

Azt az energetikai küszöböt kell átlépni, ami a szellemi szintek, a szívközpontra felé vezet, és ide, e fölé helyezni immár az emberi öntudatot.

Jelen korunk annyiban különbözik az elmúlt világciklus-váltásoktól, hogy a ráció által megtanultuk hatalmunk alá vonni az anyagot. Tettük ezt anélkül, hogy betartottuk volna az univerzum törvényeit, amit a régi idők beavatottjai mind ismertek. A mai kor embere minden döntését így hozza meg: csak részérdekeket, politikai gazdaságot vagy csoportérdekeket tart szem előtt. Nem tűnődik el ökológiai, emberiségi, univerzális naprendszeri törvényeken.

Az energetika törvényei szerint még gondolatainknak is messze ható kihatásai vannak naprendszeri szinten is.

Olyan pontra jutottunk a fent felismertek szerint, hogy nincs újabb kétezer év arra, hogy jelenlegi problémáinkon túljussunk. Ehhez kíván energetikailag segítséget adni a SOLARIS-LINE öltözködési rendszer. Ez folyamatosan olyan hathatós segítséget ad energetikai rendszerünknek, amellyel energetikai harmóniánkat folyamatosan megtarthatjuk, sőt egyre magasabb szintre transzformálhatjuk visszaesés nélkül.

Tisztában kell lennünk az evolúciós folyamat törvényszerűségeivel ahhoz, hogy megértsük a jelenkori ember feladatát energetikai szinten. Az atlantiszi nagy kataklizma után az embernek az energetikai rendszerét az alapokról, immár a legközelebbi szinten az anyaghoz fel kell építeni. A folyamat öntu-

datlanul ment végbe, de az eredmény minden egyes kultúrkorszak átélésének következtében az adott energetikai test rezgése fölé helyeződött öntudat.

Hétköznapi nyelven fogalmazva: minden emberi megnyilvánulás energetikai testünk, energiarendszerünk fejlettségének, tudatosságának függvénye. Ennek a rendszernek a függvénye fizikai testünk fejlettsége, állapota, de egészsége is. Függvénye ezenkívül minden érzelmi megnyilvánulásunknak is. Az emberi érzelmeknek is túl kell jutni alantas anyagi természetén, korunkban kell elérniük azt az érzelmi szintet, hogy az isteni énünk érzékelése útján elindulhassunk a magasabb szellemi szintek felé. Ennek az energetikai küszöbnek az átlépése a mai kor emberének a feladata. A jövőben ezt a küszöböt az ember csak tudatosan képes átlépni. Energetikai rendszerünk tudatos érzékelésére, tisztán tartására, fejlesztésére van szükségünk.

Bigottan elvakult emberek véleménye a rendszer fejlesztéséről az, hogy ezt öntudatlanul, Istenre hagyatkozva kell a maga természetes medrében hagyva fejlődni. Tekintettel arra, hogy ez a kérdés napjainkban egyre inkább felerősödik, nyilvánvalóvá válik, hogy energiarendszerünk szerves része emberi mivoltunknak ugyanúgy, ahogy fizikai testünk, pszichénk, testünk, mentális tevékenységünk vagy éppen spirituális megnyilvánulásaink.

A mai ember már eljutott odáig, hogy fizikai testét folyamatosan karbantartva igyekszik megőrizni egészségét. Eljutott oda, hogy a mentális higiénia fenntartása alapját képezi a fizikai egészség megőrzésének. Értsük meg, hogy energetikai rendszerünk képezi mentális és fizikai egészségünk megtartásának alapját. Törvényszerűségeinek ismeretében tudatosan törekedhetünk az energetikai test egészségének, egyensúlyának megőrzésére.

Az energetikai test egészségének megőrzésénél az alapfeltétel mindig az egyénre jellemző harmónia megteremtése és szinten tartása.

Minden természetgyógyászati eljárás, kezdve a bioenergetikai rendszerektől a gyógynövénykúrákon keresztül a reflexológiai kezelésektől az energetikai rendszer harmóniájának helyreállítását tűzi ki célként kimondva, kimondatlanul.

A csakrák tárgyalásakor szót fogunk ejteni arról – és külön hangsúlyos részként fogjuk kezelni azt a tényt –, hogy az energetikai központjaink, a csakrák megfelelő állapotban tartása nemcsak a lelki és fizikai egészséget határozza meg, de az energiaközpontokon keresztüláramló energiák minősége és mennyisége alapvető emberi és viselkedési tulajdonságokat határoznak meg.

Energetikai központjaink állapotától függ szexuális életünk minden megnyilvánulása minőségi és mennyiségi szinten egyaránt. A megfelelő ener-

giaközpontok állapotán múlik gondolkodásunk minősége, az, hogy mennyire vagyunk képesek összetett, vertikális gondolkozásra és univerzális értelemben gondolkodni. Erőközpontjaink állapota határozza meg akarati képességeinket, azt, hogy egyszerűen csak vágyakozhassunk valami után, legyen az földi vagy szellemi érték egyaránt.

Egy ember személyisége pusztán energetikai diagnosztizálással meghatározható. Csakradiagnózissal egyfajta személyiségi analízis is elvégezhető. Ha nyilvánvalóvá válik az energiarendszer meghatározó szerepe, akkor értjük csak meg igazán, milyen fontos is ennek folyamatos, rendszeres gondozása, ápolása, általános rezgésszintjének emelése, hiszen ezáltal az emberi lehetőségek kiterjesztését érhetjük el.

Az agykutatók szerint az ember a rendelkezésére álló agykapacitásának 5–6%-át használja jelenleg. A zsenik körülbelül 8%-os agykapacitás kihasználásával dolgoznak. Ezáltal elképzelhető, hogy mekkora tartalékok állnak az emberi gondolkodás rendelkezésre. Számítógépes nyelven szólva, az ember esetében nem a hardverkapacitással van problémánk, a szoftver, az energetikai rendszer fejlesztése a feladat.

A csakrák működési rendszere

Az energiatestek ismerete mindenki számára érthetővé teszi, hogy az emberi megnyilvánulások számára micsoda jelentőséggel bír, hogy energetikai rendszerünkön milyen minőségű és mennyiségű energiák áramolhatnak át akadálytalanul és torzulásmentesen. Az emberi öntudat fejlettsége jól érzékelhető az energetikai rendszer alakításában.

Az általában ismert irodalmak igen leegyszerűsítik a rendszer tárgyalását, leginkább a jogik szempontjából értelmezik. Mintha minden egyes, e témában érdeklődő olvasó potenciális jogigyakornok lenne, akinek a kezében van saját életének egésze, és rászánhatja egész életét ennek a rendszernek a tanulmányozására, fejlesztésére, hogy hite szerint valamikor élete vége felé a teljes szellemi megvilágosodás szintjére kerülve kiszállhasson az életkerék forgásából, megmenekülve ezzel az újratesztelésülettől.

A ma élő legtöbb ember ennek a keleti életfelfogásnak nem tud, és nem is akar megfelelni. Ettől függetlenül, öntudatlan szinten is fejlődik energetikai rendszerünk – életről életre. Ennek az öntudatlan szintű energetikai fejlődésnek az üteme és szabályai igen sokrétűek. Sokfajta tényező határozza meg a fejlődést. Az ember energetikai fejlődése párhuzamosan halad földtörténeti fejlődésével.

Az analógiák tana értelmében köztudott, hogy Földünk is önálló tudattal rendelkező, élő organizmus önálló energetikai rendszerrel, energiaközpontokkal. Magas szintű látással rendelkező emberek ugyanúgy meg tudják figyelni ezt az energiarendszert, mint az emberét. A tisztánlátók megfigyelései alapján tudjuk, hogy ez az energiarendszer milyen hatalmas változáson ment át a krisztusi impulzus által. A krisztusi misztérium egyik következménye, hogy Krisztusunk vérének Földre hullása annak aurájának színét megváltoztatta. Belekerült a zöld, amely az egyetemes szeretet megnyilvánulásának színe.

A Krisztus utáni ember a Föld energetikai rendszeréből már más minőségű energiákat vehet fel, mint az azt megelőző emberiség. A Föld energetikai rendszere hasonló, de nem pontosan azonos szerkezetet mutat az emberével, az emberénél azonban jóval összetettebb. Teljes egészében nem tárja fel titkát; aki tökéletesen ismerné, annak akármilyen irányban módjában állna azt meg is változtatni.

Biztos, hogy a Föld és az ember energetikai kölcsönhatásban van egymással. Az ember számára nem mindegy, hogy a Föld mely pontján született és hol él. Mindkét elem meghatározó információt szolgáltat számunkra. Meghatározó az is, milyen fajhoz, illetve nemzethez tartozunk. Ezek a dolgok nem pusztán az életkörülményeket, a gondolkodást, az érzelmet, hanem az energetikai szintet is meghatározzák. Köztudott, hogy Magyarország a Föld jeles pontján helyezkedik el, az úgynevezett szívcsakrán. Nyelvünk csodás módon megőrizte ezeket a helymegjelöléseket. A Föld szíve ezek szerint Dobogókőn dobog, míg a szívcsakrák Nagyvillám és Kisvillám elnevezéssel kifejezően utalnak erre a fontos energetikai pontra.

Vegyünk tudomásul egy fontos tény: a Föld és Ember szerves részei az Élet nevű misztériumnak. Mi, emberek, itt a Kárpát-medencében együttesen hozzátartozunk a Föld energetikai rendszeréhez, a szív erőközponthoz. Természetesen a Földön még több ponton megtalálhatóak a szív erőközpontjai. Fontos tény, hogy nem Magyarországról van csak szó, és nem „Magyar fajról”, ami szerves részét képezi ennek a központnak. Itt nagyon fontos tényező az egész Kárpát-medence egysége, az itt született emberek együttese fajtól és attól függetlenül, hogy jelenleg milyen országhoz tartozva élnek.

Gondoljunk csak vissza egyik első királyunkra, Attilára, akivel bátran azonosulhatunk, és aki pontosan megfogalmazta népének definícióját. Hun az, aki annak vallja magát, elfogadja törvényeit, elfogadja szakrális uralkodóját, akin keresztül az isteni törvényszerűségek eljutnak minden egyes tagjához.

A Kárpát-medence minden egyes polgára, függetlenül nemzeti hovatartozásától, vallásától, hitétől, energetikailag szerves részét képezi a Föld szívközpontjának. Mindenkinek lehet különböző vallási meggyőződése, azonban nem lehet energetikai törvényszerűségeinek felrúgója. A szív törvényszerűségeivel ellentétes ideológiák, érzések vagy gondolatok nemcsak Magyarország helyzetét ássák alá, hanem az egész Föld és emberiség ellen vétenek. Ha meggondoljuk, az ember egész szervezetét megtámadhatják rákos burjánzások. Egyedül a szívet nem. Ez a Föld szívére is érvényes. Nem szaporodhatnak el jellegzetes szöveteitől ellentétes tulajdonságokkal bíró rákos eltorzulások. Ha a szív beteg, akkor vagy megszakad és ez az egész test halálához vezet, vagy infarktus hatására elhalnak szövetei. Ha nem a rendeltetésének megfelelően funkcionál, akkor is az egész test megbetegedését jelenti.

Az energetikai gyógyítás ma még a legtöbb ember számára nehezen érthető. Ha a szívben energetikai elzáródás van, akkor az egész szervezet energetikailag lebénul, megbetegszik. A gyógyítás fontos eleme, hogy a test

bármely pontján jelentkező energetikai dugók leghatásosabban a szívközponton keresztül hozhatók helyre. Ez kiemelten érvényes a Föld energetikai rendszerére.

Földünk jelenleg ugyanazokat a krízisjeleket mutatja, mint az ember. Ez azt jelenti, hogy energetikai rendszere nem működik harmonikusan. Energia-központjai zártak, szennyezettek vagy diszharmonikus működésűek. Egyes energiaközpontok java része ismert a Földön, jelenleg is működő templomok, kegyhelyek mutatják ezeket a pontokat. Hajdani szakrális helyek ezek. Tisztításuk, energetizálásuk, az egész rendszer harmonizálása csak az ember energetikai rendszerével párhuzamosan aktivizálható újra.

A csakrák

Hagyományos írások nyolcvannyolcezer csakrát említenek, negyven fontosabb mellékcsakrát, de az alapvető jelentőségű a hét főközpont. Ez a hét csakra az asztrálest teljes felületén található, az étertestbe beágyazódva. A csakrák, az erőközpontok tulajdonképpen forgó kerek, amelyek tölcserhez vagy virágkehelyhez hasonlítanak. Öt központ található a gerinccsatorna vonalához kapcsolva, kettő a koponyán. A csakrákat a Szusumna nevű energiacsatorna köti össze, amely a gerinccsatorna belsejében felfelé halad és a fejtetőn végződik. Az első központ a végbélnyílás mellett a farkcsontnál lefelé irányul, a fejtetőn lévő hetedik pedig felfelé. Az összes többi központnak van mellő és hátsó oldali tölcse is.

A csakrák felváltva hol bal irányú, hol jobb irányú forgást végeznek. Az első csakra a férfiaknál jobbra forog, a nőknél balra, ezután végig felváltva a fejtető központig. A jobbra forgásirány a férfias tulajdonságokat hordozza, úgymint az akaratot, aktivitást, vagy ennek negatív megnyilvánulásait, a pesszimizmust és az erőszakot. A bal forgásirány a női energiaminőségek hordozója, a befogadásé, az odaadásé. Ezekből is látható, hogy a férfi és a női minőségek csodálatosan kiegészítik egymást, a férfi és a nő együtt képez egy egységet.

Az átlagos ember csakrája körülbelül tíz centiméter átmérőjű. Minél érettebb valaki érzelmileg és szellemileg, csakrája annál nagyobb kiterjedésű, színe annál tisztább árnyalatú és fényesebb. Harmonikus forgása következtében magasabb frekvenciájú energiák továbbítására képes.

Energiarendszerünk mozgásának, működésének alapja a pólusosság törvénye. Kétféle energia egymásra hatása biztosítja a rendszer működését. A földi energiák jelenléte teszi lehetővé, hogy az első, úgynevezett gyökércsakrán beáramló energiák a gyökércsakránál a Szusumna-csatorna köré tekeredett Kundalíni-erő segítségével mozgásba lendítsék a kerekeket. Ahogy felfelé haladunk, a csakrák mind több küllővel rendelkeznek, forgásuk következtében mind nagyobb a rezgésszámuk, így teszik lehetővé más-más minőségű, egyre finomabb, magasabb rezgéstartományú energiák beáramlását, begyűjtését a kerékbe.

Az emberek többségénél a Kundalíni-erő csak nagyon gyengén fejti ki hatását a Szusumnán. Minél magasabb fejlettségű szinten áll egy ember, a

Kundalíni-erő egyre aktívabb, egyre nagyobb munkára lehet bevonni az energiakerekeket. Ezáltal az ember egyre bonyolultabb minőségű energiákat használhat fel, így életének minősége változhat.

A Kundalíni energiája minden egyes csakrában a kerekben lévő küllők függvényében más-más rezgéssé alakul át az adott központ feladatkörének megfelelően. Régi írások szerint a tölcsér alakú virágkelyhekhez hasonló energiakerekek különböző számú szirmokkal is fel vannak ruházva. A gyökércsakra szíromszáma négy, míg közel ezer virágsszirom tartozik a koronacsakrához. A csakrák virágsszirma a csakrákhoz tartozó funkciókat is jelöli. Látható, hogy minél magasabb rezgésszámú csakráról van szó, úgy nő a szirmok száma, és egyre több, bonyolultabb funkciót is el kell látnia, pszichés és fizikai szinten egyaránt. Minden szíromhoz csatlakozik egy-egy energiacsatorna vagy nadi is, amelyeken keresztül az energia a tölcsérekéből az energiatestbe áramlik, majd az étertestből a fizikai szintre.

A csakrák feladatai röviden:

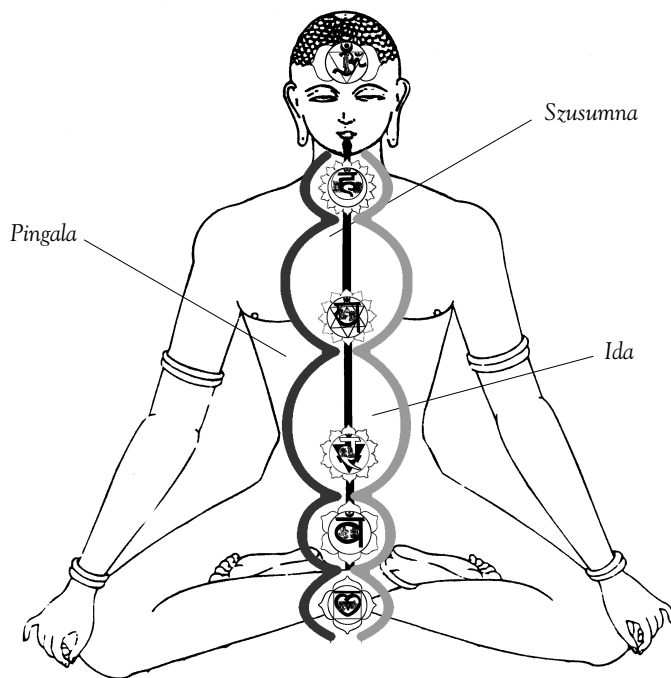
1. Életre keltik a finom-testeket és ezeken keresztül a fizikait.
2. Az érzelem különböző kifinomult szabályozása a csakrákon keresztül mehet végbe.

Tudatos szinten a csakrák nem irányíthatóak, csak kívülről, a fizikai tudaton kívülről. A nem tudatosított akaratumk irányítja a rendszert. A csakrarendszer befolyásolása csak egyfajta meditatív állapotban lehetséges.

A csakráknak az energiával két feladata van. A szükséges rezgésszámú energiát a fizikai környezetből kisajátítja magának, míg a nem szükségeset kiadja magából. Így kötnek össze bennünket az energiakerekek a különböző funkciókkal, a külvilági eseményekkel, a természettel, az univerzummal, az embertársainkkal, hiszen minden energiarezgést – mint az antennák – felfognak.

A csakrák a fizikai és a fizikain túli, magasabb világból érkező energiák és információk vételére alkalmasak. Bekapcsolnak minket az univerzum információs és energetikai rendszerébe. Ez a kapcsolat aktív, mert mi is sugárunk ki energiákat magunkból. Ezáltal érthető, hogy milyen nagy felelősségünk van az általunk kibocsátott energiák információs tartalmát illetően. Ahogy minket is befolyásolnak a hozzánk érkező energiák, mi is hatást gyakorolunk a külvilágra. Nem mindegy, hogy a szeretet teremtő energiáit küldjük-e ki az univerzumba, vagy a gyűlölet és félelem energiáját.

A Szusumna-csatorna mellett még két energiacsatorna játszik különösen fontos szerepet energiarendszerünkben. Ezek az Ida és a Pingala nevet viselik.

Az Ida-csatorna a gyökércsakra bal oldaláról indul és a bal orrlyukban végződik. Felelős az agy frissítő energiával való ellátásáért, vagyis az elme csatornája. Ez női, vagy passzív, Hold típusú energiák hordozója. A Pingala férfi, aktív, a Nap, ez képviseli a Tűz-elemet, a hajtóerőt az emberben. Energiája verbális és racionális természetű, az Idához hasonlóan az elme és a prána (életerő) csatornája.

A csakrák állapota mellett különös fontossága van a két fő nadi, az Ida és Pingala energiaáramlásának. Meghatározó egy emberen belül a férfi- és a női energiák aránya. Férfinél a női energiák mellett dominánsabbak a férfi-energiák. Nőnél természetesen fordított az arány. A harmonikus egyensúly arányát az aranymetszés szabályai határozzák meg.

Vannak bizonyos beavatási módok, amelyek célul tűzik a két energiafajta uralását. Ezeken a beavatásokon először az Ida típusú energiát tanulja uralma alá vonni a jelölt. Ezzel képes uralkodni az érzelmein és az érzékeken. A Pingala típusú energiát uralva az akarati funkciókat tanulja meg irányítani. E két funkció ellenőrzése után vállalkozhat az ember az energiaközpontok tudatos befolyásolására.

Egész életünk felfogható energiaközpontjaink folyamatosan változó minőségű harmóniát produkáló mozgásának. Az emberi fejlődés a csakra fejlődési rendje szerint is tanulmányozható.

A hét fő csakránk hétéves ciklusokban fejlődik ki egészében. A legérdekesebb ebből a negyvenkilenc évet átfogó korszakból az első hét év története energetikai szinten. Az emberi élet megnyilvánulásait vizsgáló pszichológusok is ezt az első hét évet tartják az emberi psziché kialakulása szempontjából a legfontosabbnak. A csakratant ismerő okkultisták ezt már sok ezer éve pontosan ismerték. Ezek a hétéves ciklusok ezen belül még hétszer egyéves ciklusokra is bomlanak. Ezek szerint az újszülött első éve az első csakra kifejlődésével telik el, az ehhez a központhoz tartozó testi és pszichés funkciók megalapozása is ekkor történik meg. Ha pozitívan tudjuk befolyásolni a kisdedet, hogy harmonikusak legyenek ennek a központnak a kifejlődési esélyei, ez kihat egész életére. A második évben a második központ fejlődése indul be amellet, hogy az első központ fejlődése, erősödése is tovább folyik. A hetedik év végére az egész csakrarendszer megalapozódik. A nyolcadik évtől kezdve a második csakra teljeseedik. Ez a folyamat így folytatódik negyvenkilenc évig. Ekkorra mondható energetikailag tökéletesen fejlettnak az ember. Ekkorra tudja teljes fényében kibontakoztatni minden szintű képességét. Elgondolkozhatunk rajta, hogy a mai kor mennyire becsüli meg a kialakult, kiteljesedett embert.

Negyvenkilenc éves kora után, ha az ember nem zárja el tudatosan saját fejlődése útját, kivételes lehetőségeket kap. Ha tudatosabb szintről indul ez a hétszer hétéves ciklus, egy magasabb fejlődési spirál szerint folytatódhat. A kivételes emberek kilencvennyolc éves korukra a bölcsesség igen magas fokát érhetik el, amellyel megajándékozhatják környezetüket.

A csakrafejlődés fenti törvényszerűségeit a Waldorf-iskolarendszer kamatoztatja. A rendszer atyja Rudolf Steiner volt.

MÚLÁDHÁRA-csakra, vagy gyökércsakra (első)

A Föld energiája ezen a központon keresztül kerül be energiarendszerünkbe. Túlélési energiának is tartják. Ez a csakra köt minket egybe az anyagi világgal. Ez számunkra az életerő forrása. Minden ember számára alapvető jelentőségű a jó földelés. Az ember földi energia nélkül nem lehet hatékony, nem tud megbirkózni földi megpróbáltatásaival. Az emberi alkotótevékenység alapenergiája. Az emberi reprodukciós tevékenység központja is. Az ebből a központból táplálkozó szeretet érzése kielégítést igényel, feltételekhez kötött.

A gyökércsakra által kerülünk kapcsolatba a Kundalíni energiával. Ebből a központból ered a Szusumna-csatorna, az Ida és Pingala csatornája is. Elmondhatjuk, hogy így módon az energiarendszerünk irányítója ez a központ.

A kollektív tudatalatti székhelye is egyben.

Az emberi energiarendszer tanulmányozásánál mindig az egyensúly kérdése a legfontosabb. Ha a Múládhára egyensúlyban van a fejtetőcsakrával, akkor az ember belső egyensúlya mindig megőrizhető.

Az energiaközpontok vizsgálatakor egyszerű törvényszerűségek alapján járhatunk el. Az a központ működik harmonikusan, melynek energiaáramlását dugulások, szennyeződések nem gátolják. Szabad, harmonikus energiaáramlás esetén fizikai és pszichikai szinten egyaránt biztosítja a funkciójára szerinti működtetéseket. Torzult csakrák mindig torzult hatást fejtenek ki fizikai és pszichikai szinten egyaránt. Zárt csakra esetében nincs energiaáramlás, ez már patológiai eset, a betegség elkezdődött vagy akut szinten tart. Fordított forgásirány energiakiáramlást jelez. Ilyen esetben az ember energiát veszít.

A csakrák rendellenes működésének okai szerteágazóak. Lehetnek karmikus okai, ezek az esetek a legnehezebben korrigálhatóak. Pszichés és mentális okok tudatos felismerés után kijavíthatóak.

Energiarendszerünk harmóniájánál legfontosabb törvény, hogy a negatív gondolatok, negatív viselkedésminták mindenképpen torzító hatásúak, és energiát emésztnek fel. A félelem és a gyűlölet a legnagyobb kártevői energiarendszerünknek.

Általánosságban elmondható, hogy leghatékonyabb védelem energetikai rendszerünk számára a krisztusi tanítások betartása. Itt most nem vallásról beszélek, hanem pozitív emberi normákról. A jézusi tanítások mindegyike energetikailag igazolható tudás. Az egész jézusi misztérium útmutatás számunkra, hogy energetikai rendszerünk tudatos fejlesztése által vagyunk képesek a bennünk rejlő emberi képességeket olyan szintre emelni, hogy közvetítő nélkül egyénenként, egyenként is meríthessünk az isteni, univerzális tudásból.

A Múládhára hibátlan működése esetén önbizalommal rendelkezve úgy érezzük, hogy céljainkat meg tudjuk valósítani. A tökéletes bizalom alapján tudjuk, hogy igényeink valóra válnak, ezért nem tölti el az embert az önzés, a gyűlölet és a kielégítetlen birtoklási vágy.

A Múládhára rendellenes működése esetén minden megnyilvánulásunk anyagi biztonságunk megteremtése körül forog. Csillapíthatatlan érzéki vágyaink vannak. Ezekből fakadóan átgázolunk másokon, mert úgy érezzük,

csak így van módunk igényeink kielégítésére ezen a Földön. A Jang – vagy az agresszív energiák túlsúlya – párosulva egy megfelelően torzult csakraszerkezettel agresszív cselekedetekig viheti el az embert.

Könnyen belátható, ha szétnézünk a világban, hogy a legtöbb ember a Múládhára zavarával küzd. Csökkent Múládhára-működés esetén az emberben minimális a bizalom. Nagyon alacsony a fizikai és szellemi ellenálló képesség. Nincs elegendő erő elképzeléseik végrehajtásához. Örömtelenné válnak. Testfelépítésben is gyengéknek tűnnek. Felfogásban elvágódás él bennük a földi élet sivárságából.

A Múládhára jellemezhető a piros színnel is. Érdekes az öltözködésben megfigyelni, mennyire félve nyúlnak ehhez a rendkívül erős stimuláló, nagy életenergiát biztosító színhez.

Természeti elemként a Föld rendelhető hozzá.

Testi funkciók hozzárendelése: minden, ami szilárd az emberben, a csontok, a fogak, a köröm. Ezenkívül a végbélnyílás, a végbél, vastagbél, a prosztata, a vér és a sejtfelépítés.

A Múládhára zárata a fenti testi szinteken okozhat tüneteket, illetve megbetegedéseket.

A gyökércsakra aktivizálása

A Múládhára aktivizálása szellemi koncentrációval vagy meditációval lehetséges. Tudati energiairányítással a következőképpen aktivizálhatjuk a gyökércsakrát. Figyelmünket a bal talpunkra irányítjuk. Érzékeljük a Föld energiáinak megérkezését, melyet bal talpunk lüktetése jelez. Az energiát szép lassan a lábfejen és a bokán keresztül lassan vezetjük felfelé az alsó lábszáron, a térden keresztül a combon át a gyökércsakrára irányítva. Az óramutató járásának megfelelően becsavarjuk képzeletben az energiát. Vigyázunk arra, hogy figyelmünkkel végig utasítsuk és folyamatosan érzékeljük az energia jelenlétét. Kellő figyelemmel végrehajtva a gyakorlatot a csakra környéke felmelegszik és bizseregni fog egészen az ülőgumóig.

SZVÁDHIsthána-csakra, vagy szakrális csakra (második)

A másik nemhez fűződő viszonyunkat nagymértékben ez az energiaközpont szabályozza. A reprodukción túli örömszerző szexualitás központja. Itt már nemcsak saját szexuális igényeink megélése történik, hanem figyelembe vesszük partnerünk vágyát is. Itt a szeretet a soha ki nem haló érzelmekben, szexuális energiákban nyilvánul meg. A Szvádhisthána-csakra hátsó központja

az intellektuális fejlődést támogatja. Az alkotóerők központja is. Harmonikus működés esetén embertársainkkal, de főleg a másik nem képviselőivel teljesen természetesen viselkedünk. Elfogadjuk, és a harmonikus élet részeként éljük meg szexualitásunkat. Nem szégyelljük örömteli módon elfogadni és átadni szexuális energiáinkat. Érdekes megfigyelni, hogy szexuális aktus után negyvennyolc órán keresztül magunkon viseljük partnerünk szexuális energiáit is.

Fontos a szexualításban is az örömszerzés, csak így tudjuk az ellentétes minőségű energiákat kicserélni. A reprodukción kívül a szexualitás legfontosabb célja az energiacsere. A tökéletes szexualitás csak az energiák minden szinten, minden energetikai központ bevonásával képzelhető el. A szeretet, a szerelem, az érzések és gondolatok teljes átlényegülésével valósítható csak meg az extázis spirituális szintű megnyilatkozásával az eggyé válás, a polaritásunk elvesztése, a szinte istenivé válás érzetének ritka pillanata. Az energiák elakadása esetén az elakadás helyének függvényében kielégítetlenségek, üresség, csalódottság vagy sóvárgás marad.

Fontos látni, hogy minden felsőbb szintre igyekvő energiamegnyilvánulásokhoz alapvető fontosságú a szakrális központ nyitottsága, harmonikus működése. Sok ősi kultúrában ismerték ezt a tényt és használták fel a szexuális energiákat a szellemi fejlődés érdekében is. Használta a hinduizmus, a buddhizmus éppúgy, mint az egyiptomi és a nagy amerikai kultúrák egyaránt.

A szexuális energiák elnyomása egyidős a hatalom öncélúvá válásával. Amikor nem a tudás valódi birtokosai kerültek hatalmi pozíciókba, hatalmuk megerősítése érdekében mindent megtettek az emberi lét megnyomorítása érdekében. Az öröm, a kiegyensúlyozottság helyére így lépett a félelem. Ma is nagyon sokan úgy vélik, ha fenntartják a félelem és létbizonytalanság légkörét, ezzel birtokolható a hatalom.

Fontos figyelni arra, hogy egy elfojtás másik véglete nem a szabadságot, a feloldást fejezi ki, hanem ugyanannak a természetellenes minőségnek a másik oldalát. A szexuális szabadosság, a pornográfia is súlyos torzultságot fejez ki energetikai szinten. Jelzi, hogy az energiák itt, ezen a szinten elakadtak, végső soron kielégítetlenség, üresség a motiváció.

A szakrális csakra működésének zavarai vagy a második életév környékén, vagy a pubertás korban, hét és tizenégy életév között kereshető. Ha a gyermeknek nem volt módja megélni a bensőséges testi közelséget szüleivel, vagy pubertás korban nem élhette meg saját nyiladozó szexualitását harmonikusan, szégyenérzet nélkül, akkor vagy elutasítja a szexualitást, vagy mértéktelenség

jellemzi megnyilvánulásait. A szakrális központ zavarainak önértékelési gondok, megkeményedett érzelmek, sivár életfelfogás a következményei.

A Szvádhisthána-csakrához a narancsszín rendelhető. Harmonikus működésekor fényes narancsszínben ragyog.

A Szvádhisthána-központ energetikai irányítása alá tartozik a medence, az ivarszervek, ivarmirigyek, a vese, a hólyag, minden testnedvünk: a vér, a nyirok, az emésztőnedvek.

Természeti elemként a víz rendelhető hozzá.

Meditációs aktivizálása a Víz-elemen, mint a természeti elemen, valamint a félholdon, mint a szanszkrit mandalán történő meditáció.

Koncentrációs irányítással, hasonlóan a Múládhára energetizálásához, a jobb lábon keresztül hozzuk fel a jobb talpunkból az energiát. A Szvádhisthána-csakrába az óramutató járásának megfelelően tekerjük be az energiát mentális irányításunkkal. Akkor hajtjuk végre megfelelően az energetizálást, ha végig érezzük az energia jelenlétét útja során.

MANIPÚRA-, *avagy köldökcsakra* (harmadik)

A harmadik csakra két ujjal a köldök fölött helyezkedik el. A hozzárendelhető természeti elem a Nap. Ez a központunk a legfontosabb energetikai akkumulátorunk. Soha nem tud túltöltődni. A Napból felénk áradó energiák ezen a kapun keresztül jutnak el hozzánk. Belátható, hogy ez az első három központunk az életerő szempontjából alapvető fontosságú. Ha ez a három központunk megfelelően működik, akkor tulajdonképpen fizikai, anyagi szinten minden lehetőségünk rendelkezésre áll, hogy harmóniába kerüljünk környezetünkkel. Fizikai stabilitásunk és szakrális alkotóenergiánk mellé biztosíthatjuk emocionális stabilitásunkat is.

A Manipúra-központ az érzelmekért felelős. Rajta keresztül kerülünk aktív kapcsolatba a külvilággal és feléje érzelmi energiákat sugározzuk ki. Ez befolyásolja emberi kapcsolatainkat. A rezonanciátörvény értelmében mielőtt bármilyen tudatos információ feldolgozódhatna bennünk, a Manipúra-csakra érzékeli a felénk érkező rezgéseket, pl. mások érzelmi energiáit, vagy egyszerűen érzelmi fejlettségét, és eldönti energetikai szinten, hogy ez számunkra befogadható-e, kontaktusba kerülhetünk-e az illetővel. Ha megtapasztaljuk a Manipúra rezgéseit, minden esetben teljes bizalommal számíthatunk információi értelmezhetőségére. Negatív információ esetén gyomrunk táján összehúzódást, kellemetlen csomót érzünk. Racionális természetünknel fogva természetesen legtöbbször átértékeljük ezeket az információkat. Számos vizuális

és audiális inger ér bennünket, szaglási és tapintási érzetünkről nem is beszélve. A ma embere szívesebben hisz érzékszervi információinak, mint információs energetikai szintű érzékelésének.

Átlagemberek esetében a Manipúra az egyéniség központja. Ez az a hely, ahol a társadalmi, vagy szocializáló öntudat lakozik. Azért felelős ez a hely, hogy megfeleljünk társadalmi elvárásainknak. Ez egyfajta hatalomközpont is. A mindenáron való megfelelési vágy a társadalmi elvárásoknak a tulajdonképpen bennünk lakozó hatalomvágyból ered. Kifejezésre juttathatjuk a központ által alsóbb csakráink vágyait, az alsóbb központok alkotóenergiáit tudatos irányítás alá vonhatjuk. Másrészt a magasabb szellemi központjaink ajándékait rajta keresztül vonhatjuk be az anyagi világba. Nevezhetjük ezt a központot a lineáris gondolkodás helyének is. A racionális megértés energiái ebből táplálkoznak (energetikailag második agynak is hívják).

A természetes örömszerzés központja is. Közvetlen kapcsolatban van az asztrálesttel, mely érzelmeink hordozója és a vágyak és kívánságok testének is tartják. Ha az alsó két központ vágyait és érzékeink által begyűjtött információkat helyesen dolgozzuk fel, akkor ez a központ megnyílik, egyre több energiát tudunk magunkba fogadni. Boldognak, kiegyensúlyozottnak érezzük magunkat. A Manipúra-csakra ilyenkor ragyogó napsárga színben pompázik. Ha az érzelmek egyre magasabb szintű megélését elérjük, az intellektus sárga színe a valódi tudás arany fényévé változik.

Buddhánál mutatkozik meg számunkra a bölcsesség arany kisugárzása. A Buddha-ábrázolások azért mutatják szép kerek pocakkal, mert az akkori ember központja ez az erőközpont volt. A tökéletes harmónia, az érzékek és az értelem csodálatos egyensúlya tükröződik benne. Mutatja, hogy az igazi belső hatalom az anyagi világon, anyagi természetünkön való uralkodás képessége. Ezen érzéseket kivetítve a külvilág is érzékeli ezeket a stabil rezgéseket és az ilyen ember már pusztán megjelenésével is tiszteletet kelt kisugárzásával.

A Manipúra diszharmonikus működése elégedetlenséget, nyugtalanságot kelt bennünk. Feltörő érzelmeinket állandó kontroll alatt tartjuk, mindent a ráció alapján kívánunk megoldani. A belső nyugalom hiánya miatt állandó önismereteket keresünk, állandó cselekvési kényszer alatt élünk. Lehetünk sikeresek, mégis folyamatosan elégedetlenek vagyunk. Mindig újabb igényekkel lépünk fel magunkkal szemben, gazdagságunkhoz mindig újabb szimbólumokat keresünk magunknak.

A központ csökkent működése esetén állandóan alkalmazkodással kívánunk megfelelni az elvárásoknak. Ilyen módon a félelem érzése egyre növekszik.

szik bennünk, hogy a kihívásoknak nem tudunk eleget tenni. Ebből kifolyólag érzelmeinket elnyomjuk, amely által a központban újabb dugók keletkeznek, amelyek akadályozzák az energiák szabad áramlását.

Félelmeink megkeresik öngazolásukat. Olyan körülményeket teremtenek, hogy racionálisan igazolva látjuk, hogy a világ, amelyben élünk, rossz, nem alkalmas arra, hogy kitárulkozhassunk. Egyre inkább magunkba fordulunk, elzárkózunk minden kintől érkező inger elől. A rezonanciatörvény értelmében hasonló rezgések hasonló rezgéseket vonzanak. Csupa ilyen sérült emberrel fogunk találkozni. Kapcsolatainkat a félelemenergia fogja behatárolni. A depresszió természetéből adódik – hogy a magunk ellen fordított agresszió miatt – folyamatosan áldozatául esünk agresszív eseményeknek.

Így válunk potenciális áldozatokká.

A Manipúra, a harmadik csakra energetikai irányítása alá tartoznak fizikai szinten a derék, a hasüreg, az emésztési rendszer, a gyomor, a máj, a lép, az epehólyag és a vegetatív idegrendszer.

A hátsó központja a VII–VIII. csigolya között található.

Energetizálása koncentrációs irányítással a következő:

A Nap felé fordított két tenyéren keresztül megérezni az energia áramlását. A tenyér ilyenkor lüktetni kezd és egy idő után felmelegszik. Az energiát a kézfejen és csuklón keresztül az alkarba irányítjuk a könyökön keresztül a felkaron át a vállakhoz. A válllövön, a mellkason keresztül a Manipúra tölcserébe, az óramutató járásának megfelelően.

Fontos tény, hogy a Kundalíni-erő feljutása az egész energetikai rendszerünkön az egyes csakrákon keresztül vezet. Dugulása elzárja az erő útját, a rendszer harmonikus működése lehetetlenné válik. A Kundalíni-erő megjelenése egy központban az alsó központok működését feltételezi valamilyen szinten. A szívközpontba az energia csak a Manipúra-központon keresztül vezet.

Szeretném, ha átgondolnánk azt a tényt, hogy Jézus hol fejtette ki tevékenységét és miért. Utaltam már arra, hogy Jézus az egyetemes szeretetminőséget közvetítette a Földre, ezzel adva meg a kezdő impulzusát a Halak korszakának, mely napjainkig tartott. Az a térség, ahol tanított, nem más, mint a Föld jelentős hatalomközpontja. A Manipúra-központnak része. Aki ezt birtokolja, hatalmat gyakorolhat az anyagi világ jelentős részén. Nem véletlen az iszlám újabb feltámadása. Nem mindegy azonban, hogy aki nemzeti szinten részét képezi ennek az erőközpontnak, milyen tudati minőséget kapcsol aktivizálásához. Folytatódhat az a torzult működés, amit a Manipúra-központ ismertetésénél leírtam, de a bölcsesség megjelenésével

nagy energiákat szabadíthat fel a Föld-fejlődés és az emberiség evolúciója számára. Látható, hogy a szívközpont felé a Manipúrán keresztül vezet az út. Csak itt léphetett fel Jézus az új világkorszak impulzusával. Ennélfogva az is érthető, hogy az emberi öntudat fejlődési törvényszerűségeinél fogva a magasabb minőségű szeretetenergiák csak a ráción, a gondolkodáson keresztül valósulhatnak meg. Tudatosan átélhető szintre kell az emberben jutnia a szeretetérzésnek. Ez a fajta szeretet már nem hasonlítható az alsó központoknál megélt szeretetélményhez. Ez már nem az érzékekből fakadó válaszreakció, hanem a tudat által követeléskeppen fellépő újfajta minőség. Ezért volt szükség az elmúlt kétezer év folyamatosan racionalizálódó gondolkodására, a szinte teljes materializációra. Ennek fényében érthetjük meg ma igazán azt a hatalmas impulzust, amit Jézus adott a világnak. Ez teljes mértékben mára érthető meg, amikor úgy tűnik, hogy vesztébe száguld a világ. Már semmi sem szent, semmilyen valós értéket nem tisztel a világ. Úgy tűnik, hogy a pénz, az erőszak és a pornográfia uralkodik. Gondolkozzunk el itt azon a tényen a polaritás törvénye alapján, hogy lehetne-e még élet a Földön, ha ezeket a hatalmas erőket nem egyenlítenék ki a krisztusi erő impulzusán megerősödött pozitív emberi energiák. Az igaz, hogy a pozitív emberi megnyilvánulások, a Hit, Erő és Szeretet sohasem harsogó módon nyilvánulnak meg. Ez a csendes erő a kellő időben a megfelelő minőségi változást végre fogja hajtani a Föld és az ember evolúciós fejlődése érdekében.

ANAHATA-, vagy szívcsakra (negyedik)

A szívcsakra energiarendszerünk középpontjában helyezkedik el. Kifejlett, nyitott állapotában ragyogó zöld kisugárzása van, vagy éppen rózsaszínben játszik. Attól függ, hogy milyen tulajdonságok erősödtek fel az illetőben. A világoszöld szín a harmónia, a gyógyítás színe. Az ilyen szívcsakra azt jelzi, hogy gyógyító képességű emberrel van dolgunk. A rózsaszín szívcsakra az Istenséggel való mély kapcsolatra utal. A rózsaszín a feltétlen, viszonzást sem váró szeretet jele. A szívcsakra legdominánsabb színe végül is a zöld. Megfigyelhetjük, hogy a zöld szín a sárga és a kék fényből jön létre. Ez rámutat a szívcsakra különleges helyzetére és szerepére is. A sárga szín, mint láttuk a Manipúra-csakránál, az egyéni akarat színe, míg a kék az isteni akaraté. A zöld az isteni és önmagunk közötti harmónia szükségességét jelzi. Szimbóluma az úgynevezett Dávid-csillag, melynek gyökerei a zsidó kultúrán messze túlra, az atlantiszi kultúráig vezet el minket. Az egymásba mutató két háromszög is az anyagi (földi) és az isteni, szellemi energiák találkozását szim-

bolizálja. Mutatja a szív mozgékonyágát, megérinthezőségét a világ szellemi és földi dolgai felől egyaránt. A szívcsakra energiáján keresztül érezhetjük át saját lényünk egészét, ezáltal kerülhetünk egy hullámhosszra másokkal, és harmóniába önmagunkkal. Ezen a központon keresztül mélyen kapcsolatba kerülhetünk a természettel. Itt élhetjük meg a zene, a költészet, a képzőművészet, az építészet sugallta harmóniát. A szívcsakra a központja az igazán mély szerelemnek, amely impulzust képes adni a Kundalíni-energiával együtt ahhoz, hogy továbbfejlődve az univerzum, az isteni teremőterő magasabb szintjei felé mozdulhassunk el.

A szívcsakra megnyitásával a spontán gyógyítás lehetősége nyílik meg számunkra. Ha képesek vagyunk önmagunk és mások önzetlen szeretetére, akkor a gyógyuláshoz vezető utat nyitottuk meg.

A nyitott szívcsakra által átélt szeretet energiája messze kisugárzik. Bizonyára találkozott mindenki ilyen áradó szeretettel élő emberrel. Az ilyen ember közelsége bizalmat, meghittséget, együttérzést áraszt. Ez az energia képes megnyitni más embert is a szeretet számára. Az ilyen ember kisugárzása bizalmat áraszt, amit nem befolyásolnak konfliktusok, nem várunk a szeretetért cserében semmit.

Az Anahata-központ zavarát jelzi, ha valaki elismerést szeretne szeretetéért kapni, vagy éppen a felé érkező szeretetet nem tudja befogadni. Gyengeségnek érzi, mert zavarba hozza a felé áradó szeretet. Társul ehhez még a félelem, ha elzáródik előle a szeretet forrása. Ott marad sebzetten, csalódottan. Szeretnénk szeretetet adni, de félünk az elutasítástól, ezért nem tudjuk kimutatni szeretetünket.

A szívcsakra elzáródásának következménye a közöny, az érzéketlenség. Ebből a kemény közömbösségből csak egy érzelmi impulzus képes kimozdítani. Ilyenkor a belső egyensúly felborul, a következmény a depresszió.

Az Anahata-központ fennhatósága alá tartozik a szív, a gerinc, a nyak és a derék közötti része, a bőr és a csecsemőmirigy. A hozzátartozó természeti elem a Levegő.

A szív hátsó tölcse az ember akarati tevékenységeiért felel. Rossz tulajdonságoktól való megszabadulás esetén a hátsó tölcseért kell aktivizálni.

A fentiek alapján levonható az a törvényszerűség, hogy a szívcsakrán keresztül könnyen elérhető mind az alsó, mind a felső három központ. Energetikai rendszerünk harmóniája legegyszerűbben a szívközponton keresztül állítható helyre. Minden energetikai gyógyító használja gyógyításkor.

A Föld és az ember energetikai rendszerének harmóniája az ember analógiája alapján a szívközpontok által állíthatók helyre. Úgy gondolom, ha

a Halak világkorszakának indító impulzusát a hatalomközponton keresztül kaptuk meg, a krisztusi korszak átalakulási impulzusa csak a Föld szívközpontján keresztül érkezhetsz el. Különösen fontos, hogy a Föld szívközpontja energetikai szinten semmiféle gátlást nem szenvedhet. Az energiák akadálytalan áramlásának szabad utat kell biztosítani; az eddig elzáródott központok zárlatait feloldani, ami csak az eredeti, egészséges feltételek biztosítása mellett lehetséges. Ennek első feltétele, hasonlóan az emberéhez, tudati. Állítsuk vissza az egészséges szeretet érzését önmagunk iránt. Rendelkezzünk azzal a hittel, hogy a szív és szívközpont részei vagyunk mi, emberek. Szeretjük ezt a Földet, a Kárpát-medencét, mely szülőhazánk. Azzal a hittel fordulunk őseink történelmére, hogy semmi szégyenkezni valónk nincs más népek fiai előtt. Rendelkezzünk azzal a képességgel, hogy a Föld szívének olyan egészséges szöveteivé válunk, mely alkalmas arra, hogy újra egészséges éltető erővel lássa el az egész földet és emberiséget. A beteg szív szöveteit nem terheljük tovább rablógazdálkodás módjára. Az itt élő népek minden tudatfeletti, spirituális és racionális tudására szükség van, hogy ezúttal már ne babonás vakhittel, hanem valódi tisztánlátással foghassunk munkához. Nem másokra számítva, de másokkal beláttatva azokat az igazságokat, hogy a szív energiáit először csak a szív energetikájának helyreállítására szabad fordítani. Minden további energiaelszívás a szívtől az egész rendszer halálához vezet. Tudhatjuk az Anahata-központ zavarai alapján, hogy milyen következményekkel jár a diszharmonikus, vagy éppen lezáródott központ. Nemzetünk pszichés állapota pontos választ ad a diagnosztizálásnál.

Az emberi szív energetikai gyógyításakor mindent meg kell tenni a szívközpontot ért negatív információk eltávolításáért. Az emberi szív körül létezik egy kettős energetikai patkó is. A patkó összezáródása esetén szívroham éri az embert. Az első lépés az energetikai patkó megnyitása. A szívet ért szorításokat minden eszközzel oldani kell. Csak ezután kerülhet sor a szívközpont megtisztítására. A szívközpontot legalább kétszeres energetikai védelem alá kell vonni. Ehhez energetikai támogatást kell igénybe venni a Manipúra- és Visuddha- (ötödik) csakrákból. Azt hiszem, nem szükséges didaktikus párhuzamot felállítani a Föld szívcsakrájának gyógyításához. Röviden a terápia: tisztánlátás, energetikai védelem és energetizálás. Szemben a jelenlegi negatív információs szennyezéssel, teljes védtelenség külső behatásoktól és energetikai elvonás. A folyamat megfordítása nemcsak nemzeti érdekünk, de az emberiség érdeke is.

VISUDDHA-, vagy torokcsakra (ötödik)

Színe a kék, az égi energia megnyilvánulása. Hídként szerepel gondolataink és érzéseink között. Az összes csakra tartalma ezen keresztül tud megnyilvánulni. Ez az emberi kifejezőképesség, a kommunikáció és a felsőbb szintekről érkező inspiráció központja. Az autonómítás központja is a torokcsakra. Ez az erő az isteni akarat megnyilvánulásává is válhat.

Ezen a csakrán keresztül tudjuk elfogadtatni magunkat a külvilággal. Ettől a központtól függ, hogy érzéseink, kreativitásunk elfogadásra talál-e a külvilágban. Hiába a tiszta érzés és jóindulat, ha nem kapunk energetikai támogatást ezen a központon keresztül. Nem tudjuk elképzeléseinket érvényesíteni meggyőző módon. Ennélfogva a verbális képességeink adott időben történő megnyilvánulását is ez a központ szabályozza.

A Visuddha-csakrához tartozó természeti elem az éter vagy akasa. Az alsóbb központok megnyilvánulási tartományában nem lehetett semmi problémánk, hiszen minden megnyilvánult természeti elem a fizikai érzékelés birodalmához tartozik. A Föld, a Víz, a Tűz és a Levegő fogalmain keresztül könnyen rákapcsolódhatunk. Az éteri szint ugyancsak anyagi természetű, de a felsőbb dimenziók megnyilvánulásának a tere. A hangok, a szavak, az információ szállításának a szintje. Az akasa megtestesíti mind az öt elem lényegét és mentes minden durva elemtől. Azáltal, hogy minden csakra tartalma a Visuddhán keresztül tud megnyilvánulni, valójában csak azt tudja közvetíteni, ami megtalálható bennünk érzések, gondolatok formájában. Ezt tudja csak hitelesen közvetíteni. Így a torokcsakra alakítja ki az önmagunkról való elmélkedés képességét. Segítségével az öntudatnak ezen szintjén már lehetővé válik az érzelmektől megtisztított gondolkodás. Csak általa válhatunk objektívvé.

A Visuddha érzékszervi funkciója a hallás. Ezen keresztül kerülhetünk kapcsolatba önvalónkkal. A lélek sugallatait e központ közvetítése alapján vagyunk képesek meghallani. Az egyre tisztább energiák a központon átáramolva lehetővé teszik, hogy kifejlesszük a képességet, hogy bizalommal hallgathatunk belső vezetőnkre, általa tehetjük meg igazi életfeladatainkat, saját *dharmánk* világossá válik számunkra. Megértjük, hogy ezt követve, az isteni sugallat vezetése által juthatunk csak előre. Ez az érzés teljesen világosan épül be életünkbe. A világi dolgok, az érzékszerveink már nem uralkodnak többé felettünk. Az ember már az igazi tudást keresi, a tudás útja pedig elvezet minket igazi gyökereinkhez.

A rosszul működő torokcsakra megakadályozza az érzelmek és gondolatok egyensúlyának kialakulását. Érzelmeinket folyamatosan kontrollálhatjuk

olyan értelemben, ahogy a külvilág azt elvárja tőlünk. Olykor azonban intellektusunk szűrőjén átjutnak feltörő érzések meggondolatlan cselekedetek formájában. Saját büntudatunk megakadályoz bennünket abban, hogy érzéseinket őszintén kimutassuk, így megpróbáljuk eltitkolni valódi énünket. Az ilyen ember beszéde durva és bárdolatlan, vagy kimért, távolságtartó. Gyakori a dadogás. A túl hangos beszéd. Az ilyen ember nem engedi meg magának a gyengédséget. Túl aktív, torzult központú embernél jó beszédkészséget találunk, de ezt felhasználják mások manipulálására, vagy egyszerűen nem engednek másokat szóhoz jutni, így kívánják magukra felhívni a figyelmet.

A Visuddha csökkent működése esetén nehezen tudjuk kifejezni magunkat, félénkké, visszahúzódóvá válunk, gyámoltalannak tűnünk. Nehezen tárulkozunk fel másoknak, de az esetleges feltárulkkozás nagy érzelmi megrázkódást von maga után. Ilyenkor ha mélyről előtörő érzést akarunk elmondani, akkor úgy érezzük, gombóc van a torkunkban, hangunk elcsuklik, esetleg dadogás lép fel. Bizonytalanok vagyunk és félünk mások ítéletétől.

Ha a torokcsakra elzáródott, akkor a „fej” és a „test” nem értik meg egymást.

A torokcsakra energetikai irányítása alatt állnak a nyak, a tarkó, az állkapocs területe, a fülek, a hangképző szervek, a légcső, a hörgők, a tüdő felső tájéka, a nyelőcső, a torok és a pajzsmirigy.

A Visuddha-csakra uralkodó bolygója a Jupiter, melyet szanszkritül gurunak neveznek. A guru az az ember, aki közli az ismereteket. Átala minden elem eggyé olvad és az emberi sík érthetővé válik a maga teljességében. Az emberiség vonatkozásában nézve erre a szintre érdekes párhuzam, hogy Magyarország bolygója is a Jupiter. Az emeberiségi sík tudatossága is a kiteljesedett szívcsakrából indulhat ki. Az induló ötödik világkorszak emberének a feladata, hogy túljutva szívcsakrájának kiteljesedésén, a teljes tudatosságának kiterjesztése után megkezdje felső mentális testének átdolgozását a Visuddha-központ tökéletesítése által. Megtanulja artikulálni valódi igényeit, vágyait, érzéseit, teljes tudatossággal meg tudja különböztetni valódi céljait az érzéseit kielégítendő vágyak teljesítésétől. Megtanulja irracionális lényének ismételt használatát. A szellemi, isteni szintről érkező információk vételére alkalmas érzékelő szerveit munkába fogva az emberi lét egészen újfajta értelmet fog kapni. Az anyaggal való bánásmódnak egy egészen másfajta módjához ér el az ember. A lét alapvető félelmein már túljutott az ember, teljes hatalma alá hajthatja az anyagot, de már egy magasabb rendű tudatossággal. Ne higgye a kedves olvasó, hogy ez túl távoli jövő. Elemei már jelen vannak korunkban, „csak” a tudati váltást kell végrehajtani. Az anyagi világunk ener-

getikáját megoldandó találmányok már rendelkezésre állnak, csak az anyagi világban megrekedt gondolkodású erők kezében halmozódtak fel, többnyire likvidálva azokat a gondolkodókat, akik ezeket a tudásokat „idő előtt” fizikai szintekre hozzák. Ne gondolja senki, hogy a jelenlegi kőolajbázisú és egyéb szilárd energetikai bázisra felépült, üzleti gondolkodású hatalmi struktúra önként átadja a helyét az ingyen rendelkezésre álló, ökológiailag is tökéletes megoldást biztosító újnak.

Az ADZSNA-csakra, homlokközpont, vagy harmadik szem

A harmadik szem a lélek látószerve. A fizikai szemünkkel képesek vagyunk a múlt és jelen látására. A harmadik szemünk felébresztése által lehetséges számunkra a jövőbe pillantani. Érzékelhetővé válik számunkra a felismerés, hogy halhatatlan szellem vagyunk egy időhöz kötött fizikai testben.

Az Adzsna szintjén találkozunk a három nagy energetikai áramlás, az Ida, a Pingala és a Szusumna (a szimpatikus, a paraszimpatikus és a központi idegrendszer). Az Ida a Jin jellegű, az elme, a gondolatok, a belső harmóniánk felett őrökdi. A Pingala Jang jellegű, mozgásunkat, aktivitásunkat és tudatunkat szabályozza. Ezen a szinten a kétféle polaritás megszűnik, lehetővé válik az egység élményének átélése. Meditációban, amikor megtörténik velünk ez az élmény, összekapcsolódik a két fenti energetikai csatorna a Szusumnával (központi idegrendszerrel).

Ez a csakra a tudat, az intellektus és a megkülönböztető képesség, az emlékezőképesség, a felsőbbrendű szellemi erők és az akarat központja.

Az Adzsna határ az emberi és az isteni tudat között.

A csakra színe általában jellemző módon a sötétkék, de alapvetően attól függ, hogy az illető gondolkozására milyen szint jellemző. Racionális vagy intellektuális gondolkozásmód esetén sárgás tónusok a jellemzőek. Az intuitív módon gondolkodók esetében a sötétkék a jellemző, ami a teljesség megismerésének folyamatára utal. Az ibolyakék a természetfeletti ismeretekről való gondolkodásnak felel meg.

Az életünket meghatározó gondolatok többsége sajnos a fel nem oldott érzelmi mintáink irányításának következménye, valamint tőlük idegen előítéletek szabályozásának, ráhatásának. Ily módon amit a külvilágból felfogunk, átélünk, az nem más, mint szubjektív realitásunk megjelenítése. Gondolkodási rendszerünk felett tudatos irányítással nem rendelkezünk, mivel azokat végső soron érzelmeink irányítják. A harmadik szem tudatos fejlesztésével, fokozatos megnyitásával egyre nagyobb uralomra tehetünk szert gondolkodásunk mind szélesebb tartományában. Intellektusunk így mindinkább a felsőbbrendű Én-ünk, gurunk irányítása alá kerülhet.

Minden embernek öt guruja lehet életében. A szülők, a gyerekkori barátok, a tanárok, nagy intellektusú személyiségek, és végül akik kitartóan haladnak a szellemi ösvényen, megkapják ötödik gurujukat, akik tudatukat a tudatlanságból a tudásba vezetik, a tulajdonképpeni Belső Guru-hoz, aki az Adzsna-csakrában lakozik. Ne feledjék, nem az az igazi guru, akinek a legtöbb tanítványa van, hanem aki igazi gurut képes nevelni.

A belső guru, saját önvalónk maga a tiszta tudás, maga az Istentől származó valóságunk. Minden szellemi tanítás arról szól, hogy Istent kizárólag saját benső valóságunkban kereshetjük. Mint ahogy minden minőség, jó és rossz egyaránt megtalálható bennünk. Intellektusunk az a szűrő, ami eldönti bennünk, hogy a dolgok milyenek. Olyanok, ahogyan gondolkodunk felőlük. A valóságot csakis közvetlen tapasztalás útján ismerhetjük meg. Ennek legjobb eszköze a meditáció vagy az ima.

Az Adzsna az intuíció székhelye. Az intuíció, információ, mely a Muladhara-csakrával együttműködve extraszenzoriális érzékelés által érkezik.

Az alsóbb központokból eredő, ott felébredt tulajdonságokat passzív Adzsna-csakra nem tudja uralni, nem képes ellenőrzése alatt tartani. Félelmeink is abból adódnak, hogy érzelmeinkkel azonosítjuk magunkat, nem tudjuk a felébredt Adzsna-csakra tisztánlátása alá vonni. Az érzelmi alapon hozott döntéseink, fejlődésünk gátjai. Érzéseink megfontolandók. Megfontolni annyi, mint elmélkedni az Adzsna-csakra szintjén.

Minél fejlettebb az Adzsna-központ, a gondolkodás annál mélyebbre hatol a valóság belső és közvetlen, rejtett összefüggései felé. Racionális felfogóképességünk határai kitágulnak. Gondolkodásunk holografikus jellegűvé válik.

Megnyílt, harmonikusan működő Adzsna-csakra esetén feltárul előttünk a teremtett fizikai világon túli létezés szintje. Felfedezhetjük, hogy léteznek különböző szintű világok, melyeket különböző lények népesítenek be.

Csökkent működésű Adzsna esetén csak a látható világ a valóságos számunkra, a többit a képzelgés birodalmába soroljuk. Életünket az anyagi vágyak, a testi szükségletek és meggondolatlan érzelmek határozzák meg. Feledékennyé válunk, megértési nehézségekkel küszködünk.

Diszharmonikusan működő Adzsna esetén könnyen válhatunk túlzottan elbizakodottá. A spirituális dolgokat magabiztosan elutasítjuk. Minden dolgot a ráció szempontjából vizsgálunk. Intellektuális és racionális képességeink lehetnek igen jók, azonban a világot a maga teljességében látó képesség hiányzik.

Az Adzsnához rendelhető szimbólumok a végtelenség szimbólumai. A kifejlett Adzsna védelmet biztosít a helytelen döntésekkel szemben. Védelem attól, hogy döntéseinket érzelmeink diktálta szubjektivizmus határozza meg. Megóv bennünket a félelemtől, a magánytól és elbizonytalanodástól. Elindít bennünket a kozmikus Egység átélése felé.

Uralkodó bolygója: Szaturnusz.

Hozzárendelt testrészek: arc, szem, fül, orr, melléküregek, kisagy, központi idegrendszer; hozzárendelt mirigy: agyalapi mirigy (mestermirigy), hipofízis. A többi mirigy összharmóniáját irányítja és szabályozza.

Az Adzsna aktivizálásának módja:

Égő gyertya lángját félméternyi távolságból meditációs pózban, pislogás nélkül szemlélni közel egy percen keresztül, majd szemünket behunyni három-öt percre, miközben a láng képe belső látóterünkben megjelenik. Minden alkalommal háromszor ismételjük meg a gyakorlatot.

SZAHASZRARA-csakra, vagy koronacsakra

Ahogy az erőközpontok tanulmányozásában egyre feljebb jutunk, érezhető, hogy mind bonyolultabb összefüggésszerekhez jutunk. Minél magasabb frekvenciatartományhoz tartozó központot vizsgálunk, annál sokrétűbb funkciók tartoznak a központ irányítása alá. Ugyanakkor, amikor ezeket a felsőbb központokat vizsgáljuk, egyre inkább kezd elveszíteni valós tartományát gondolkodásunkban, hiszen olyan ember számára, aki alsóbb csakraközpontok irányítása alatt áll, már nem beláthatóak ezek a magasabb tartományok. Itt már a szakkönyvek is úgy fogalmaznak, hogy „A jógi számára feltárul...” – mintegy jelezve azt, hogy átlagos nyugati gondolkodású ember számára ez már járhatatlan terület. Ez nagyjából fedi is a valóságot, hacsak olyan eszközökhöz nem jutunk, amelyek segítik a nyugati gondolkodású embert is a szellemi ösvény bejárásában úgy, hogy közben a mindennapi élet rovására sem megy a dolog. Ez az előttünk álló Vízöntő kor feladata.

A Szahaszrara-csakrán keresztül kerülhetünk a teljes megértés birtokába. A racionális megértés után az intuitív megismerés segítségével az ismeretek teljessége ezen a központon keresztül érhető el. Itt egyesülhet ember a teljes isteni tudattal.

Az alsó központok fejlesztésére van lehetősége az embernek egészen a harmadik szem aktivizálásáig. A koronaközpont megnyitását csak isteni kegyként élhetjük meg. Megnyitása nem a mi kezünkben van, mégis mindent meg kell tennünk eléréséhez.

A kisgyerekek kétéves korig nyitott kutaccsal élnek, ami azt jelenti, hogy földi életük addig a teljes isteni egység tudatában telik. A hindu iratok a Szahaszrát hívják még a Brahmanhoz, vagy a Legfelsőbbhöz vezető kapunak is.

Minden fejlett emlős testén kilenc kapu található (a száj, a két szem, a két fül, az orrnyílások, a végbél és a nemi szerv nyílása), de csak az ember rendelkezik a tizedik kapuval a Legfelsőbbel való egyesüléshez.

Amikor az ember meghal, a kilenc ajtó egyikén hagyja el a testét attól függően, hogy élete folyamán milyen karmákat teremtett magának, így annak megfelelő asztrális síkra távozik a lelke. Nem mindegy tehát, hogy milyen szellemi szintet érünk el életünk során, mivel csak a teljes csakrafejlődésen átment ember képes arra, hogy tudatosan hagyja el a Földet a tizedik kapun keresztül. Azt mondják, ilyenkor ez a fejtetőn lévő rés kinyílik, egy csepp vér válik láthatóvá és fénynyaláb emelkedik fel a koronacsakrából.

A Szahaszrát hívják még ezerszirmú lótusznak is, ami valójában csak kilencszázhatvan szírom és utal a központ kilencszázhatvan funkciójára az ember irányításában. A lótusz zárt Szahaszra-központ esetében nem mutatja meg magát teljes szépségében, csak mint egy bimbó, vár a virágzásra. A virágzáshoz a Kundalíni-kígyónak először be kell fejeznie útját a Bindu-csakrán keresztül, ami az Adzsna és a Szahaszra között van. Szóma-csakrának is hívják.

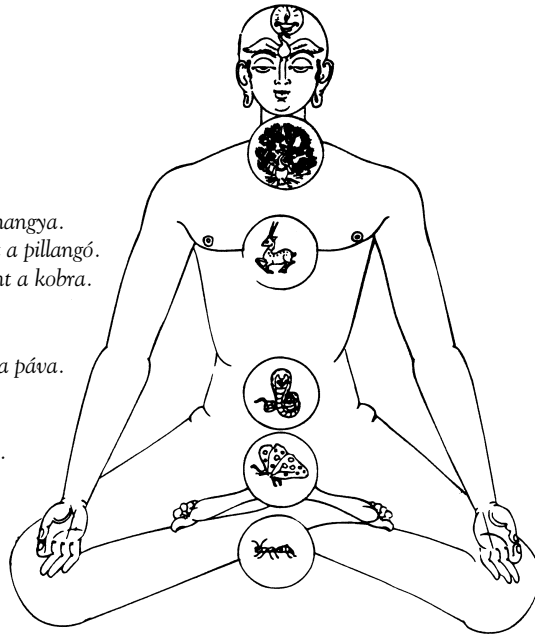
A Bindu-csakra felett minden csupa fény és ragyogás. Ez azonban csak akkor érzékelhető, ha ez a központ is megnyílik. A hang központja is egyben ez a hely. Zenei talentummal megáldott embernél aktív ez a központ. Aki ezen a csakrán meditál, képes megállítani az öregedést, legyőzi a betegségeket, a pusztulást és a halált.

Egészen a hatodik csakráig olyan transzállapotba léphet a jógi, amelyben még marad tevékenység vagy forma a tudatban. A Szahaszra-csakrában a prána felfelé halad és eléri a legmagasabb pontot. Az elme a „Tiszta ürességbe” jut, a két agyfélteke közötti térbe. Az egyesülés létrejött. Nem zavarja többé az öröm és a bánat, a dicsőség és a megaláztatás. Az egyéni Én illúziója szétfoszlik, eggyé válik a kozmikus elvekkel, amelyek kormányozzák a teljes univerzumot a testen belül. Az ember tudatára ébred az Istenségnek önmagában.

Magatartási jellemzők állatjelképei

Az első csakra úgy viselkedik, mint a hangya.
A második csakra úgy viselkedik, mint a pillangó.
A harmadik csakra úgy viselkedik, mint a kobra.
A negyedik csakra úgy viselkedik,
mint a káprázat után rohanó őz.
Az ötödik csakra úgy viselkedik, mint a páva.
A hatodik csakra úgy viselkedik,
mint a hattyú (hansza).
A hetedik csakra tiszta megvilágosodás.

A csakrák harmóniája

Az isteni bölcsesség végtelen szeretetének kiáramlásaként, kiszakítva magából az emberi lelket, lehetővé tette az individuális emberi fejlődés elindulását, mely világekorszakokon keresztül vezet.

Ezek a világekorszakok végzik el az emberben a szellemi átlényegítés hosszú folyamatát. Az öntudatlan rácsodálkozó ösztönlényből így lassacskán minden emberi szintet átfogó, minden emberi megnyilvánulásában tudatos lénnyé válik az ember. Csak ennek a hosszú átlényegítő folyamatnak eredményeképpen bontakozhat ki belőlünk teljes egészében isteni önnönvalónk. Ennek a fejlődési folyamatnak a közepénél tartunk jelenleg, számtalan újratestesülésen túl, minden egyes emberi lélek.

Csakrák és karma

Az egyes újratesztelésünk látszólag különálló történetek. Aki azonban a karma törvényszerűségeivel tisztában van, könnyen beláthatja, hogy egyes földi életünk energetikai-információs szinten ott kezdődik, ahol előző életünket abbahagytuk. Adott földi életünk körülményeit így előző életünk jó vagy rossz eredményei határozzák meg. Jelen életünkben életkörülményeinket nemigen áll módunkban befolyásolni, ellenben elkövetkező életünk körülményeinek alapjait most rakjuk le. Nem mindegy tehát, hogy adott sorsunkra hogyan reagálunk, milyen választ adunk. Nem mindegy, hogy pozitívan a szeretet törvényének rendeljük alá gondolkozásunkat és tetteinket, és békés lélekkel végigvonulunk sorsunk mentén, vagy próbálkozunk sorsunk megerősökölésével, sok negatív élménnyel és nagy adag agresszivitással gazdagodva. Életkörülményeink így is ugyanazok maradnak, csak a békét felváltja életünk végigvonzolása sorsunkon.

Persze jól tudom, amikor nehéz élethelyzetben vagyunk, nem könnyű békés, belenyugvó magatartásformánkat megőrizni belénk itatódott félelmeink miatt. Most érkezünk el ahhoz a ponthoz, ami megmutatja az emberi lét legnagyobb kihívását. Ez a bennünk élő ősfélelem. Félelem a nyomasztó magánytól és kiszolgáltatottságtól. Ez az érzés az Istentől való elszakítottság érzéséből fakad. Ennek pedig a forma szabta keretek az oka. Az a hatalmas isteni adomány, hogy az isteni önnönvaló anyagban megnyilvánul, hogy megmutatja magát univerzumokban, az élet számtalan megnyilvánulásában és főképp az emberben, egyúttal nehézséget is teremt. Azt a problémát, hogy az isteni minőség így rejtőzködve, a dolgok lényegi alapját képviselve, tudásként jelenik meg. Ez a bennünk lévő rejtőzködő isteni minőség az, amit formákba zártan keresünk, többnyire kívül, de amit csak magunkban lelhetünk meg.

Isten megtalálását önmagunkban akadályoztatja saját magunk tökéletlensége. Az emberi egész önmagában is Isten tökéletes csodája. Egy önálló, teljes univerzum a maga egyetemes isteni törvényszerűségeivel, ami ugyanakkor állandó fejlődésben, tökéletesedésben van. Az ember nem befejezett teremtménye egy kívülálló Istennek. Az isteni minőség jelenlétének bizonyítéka bennünk, hogy magadatott számunkra a lehetőség, hogy milyen mértékben hozzuk felszínre a rejtőzködő Istent önmagunkból. A vágy természetesen min-

den emberi lényben adott, csak a forma meghatározta törvényszerűségek ismereteinek hiánya okozza, hogy a legtöbb ember számára ez ma még elérhetetlennek tűnik.

A hindu hagyományok évezredek óta nagyon érzékletesen mutatják számunkra, hogy egy emberi léten keresztül is megoldható a szellemi átlényegítés folyamata. Nagyon nehéz, aszketikus tanulási folyamattal érhető el a megvilágosulás, Isten átélése önmagunkban. Természetesen ez az európai ember számára többnyire véghezvihetetlen, jóllehet a keresztény hagyományok szentjei mutatják, nem lehetetlen feladat. Mindazonáltal az is látható, hogy a sorskerékből való kiszabadulás egyénileg nagyon nehezen képzelhető el, szélesebb szinten csak együttesen vihető végbe. Ehhez azonban szükséges annak megértése, hogy a formába zárt isteni önnönvalónk felszabadításának milyen akadályai vannak. A választ az ember energetikai rendszerének ismerete adja meg. Egy rendszer ugyanis csak akkor uralható, ha ismerjük törvényszerűségeit.

Mára aktuális feladattá vált, hogy megértsük, fizikai rendszerünk – számítógépes hasonlattal élve csupán hardver. Életre kelteni csak a megfelelő szoftver által lehetséges. Minden ember születése által önálló szoftverrel érkezik, melyet saját energiarendszere tárol. Ezen energiarendszer törvényszerűségei minden emberben egyformák, de a szoftver sajátosságainak megfelelően működtethető. A rendszer működését nagyon sok minden befolyásolja, bekerülhetnek „vírusok”, amelyek az egész rendszer működését megváltoztathatják, esetleg az egész rendszer, a hardver lefagyását is okozhatják. A legveszedelmesebb vírus az ember életében a félelem. Az emberiség történelme során ezzel az érzéssel nem tudott soha semmit sem kezdeni. A félelem a legveszedelmesebb energetikai méreg. Minden szinten képes megváltoztatni az ember életét, gondolkodását, mivel a szoftvert támadja.

Melyek a félelem okai? Röviden: a tudás hiánya.

Tekintsük át megértéséhez az ember megtestesülésének állomásait – meglehetősen leegyszerűsítve. Kezdjük rendhagyó módon az emberi halálnak nevezett átalakulással. Halál után a lélek elhagyja a fizikai teret, megkezdte dolgozni elmúlt életét, megkezdte megérteni új állapotát. Ezt a folyamatot igen pontosan leírják az ősi szent könyvek. Majd megkezdődik a felkészülés a következő életre. Ennek körülményeit igen pontosan megtervezik ebben a köztes létben. Minden új élet körülményeit, mint már tudjuk, előző életünkben teremttük meg, így új életünkben olyan feltételek együttállása szükséges, melyek lehetővé teszik, hogy folytassuk fejlődési átalakulásunkat. Ugyanakkor azon lelkek, kikkel együtt halmoztuk fel a problémákat, ők is a

folytatás előtt állnak. Ennélfogva nagyon szigorú ciklusok és törvényszerűségek közepette léphetünk ismét az élet színpadára, immár más szerepben.

Találkozik hát két ifjú ember a Földön. Férfi és nő. Szerelmük eredményeként egy petesejt és ondósejt egyesül, s hatalmas energetikai robbanás következik. A két ember anyagi szinten, genetikailag determinált egy új formát, egy új hardvert. Ez az energetikai magfúzió szép lassan megteremti a lehetőségét a köztes létben erre a fúzióra váró lélek befogadására. Egy gigantikus fejlődés veszi kezdetét, amely kilenc hónapig tart az anya számára, de ez az idő az anyaméhben belül egy időtlenségi dimenziót jelent. A kis fejlődő lény számára a végtelenség érzetét kelti. Folytatódik számára a köztes lét Istenhez oly közeli, mondhatni együvé tartozása. Ebben az univerzumban adott a lehetőség a lélek számára, hogy eljövendő életében – energiái teljes birtokában – saját sorsát félelemmentesen bejárhasa úgy, hogy az emberi fejlődést teljesen végigjárva Istenben tudatosulhasson. Erre készül, de nem sejtí, hogy meg fog születni, hogy számára befejeződik ez a védett, boldog állapot. A szüléskor elkezdődik a kis kifejlett magzat élethalálharca. Az ember születését halálfélelmek közepette éli meg. Bekerül egy számára idegen, rideg világba. Csupa negatív élmény éri, minden kívánságát fájdalmak közepette jelzi, hogy többé-kevésbé kielégítse ezt környezete. A születési traumák energiakészletét legalább a felére csökkenti, miközben az energiacsatornáknakban beszűkülések, elzáródások keletkeznek. Az embert ezek végigkísérik egy egész életén át.

A karma törvénye

Mit jelent a karma szó? Szanszkritül: cselekvés.

Az egész világmindenség egy hatalmas folyamatos Cselekvés, melyet az Igazságosság Törvénye vezérel. Ez pedig nem más, mint a karma törvénye.

A karma törvényéről nem kívánok jelen keretek között sokat elmondani. Leegyszerűsítve az emberi lét folyamatára is érvényes a megállapítás, hogy minden tevékenység ok-okozati összefüggő folyamatokat indít el. Ez igaz gondolati, érzelmi és valóságos fizikai cselekedetekre egyaránt. Ennek burkolt voltát mégis azért érezzük, mert ez az összefüggésrendszer nem feltétlenül egy életen át fejti ki hatását. Ellenkezőleg.

A karma az ember cselekvéseinek összességét jelenti. Mindaz, amivé az ember jelenleg vált és amivé a jövőben válni fog, az a múltban véghezvitt cselekedeteinek következménye. Jelen életünk előző életeink különféle cselekedeteinek gyümölcse. Jövendő életünk körülményeit pedig jelen életünkben alapozzuk meg. Ez adja az emberi lét igazságos folyamatosságát. Az ember erői azonban nemcsak saját magára hatnak, hanem környezetére is, állandóan alakítva őt és környezetét is. Így az ember személyes karmája is beletartozik különféle csoportokba (család, nép, faj) és szálaival beleszövődik minden csoportok összegyűjtő karmájának szövetébe.

Az ember sorsát a következő erők építik:

1. Az ember gondolata. Olyan az ember, amilyenek a gondolatai.
2. Az ember vágyai és az akarat.
3. Az ember tettei.

Ha az ember más élőlénynek örömet és boldogságot szerez, ugyanaz lesz a visszhangja; ha szenvedést okoz, fájdalom a jutalom. Éppen annyi, amennyit okozott, függetlenül a szándéktól.

A gondolat építi az ember jellemét. Az ember az elmélkedés teremtménye. Amiről elmélkedik jelen életében, azzá válik a következőben. Az ember belső lényege vágy természetű, amilyen a vágya, olyan a szándéka, amilyen a szándéka, olyan a cselekedete, amilyen a cselekedete, olyan a jutalma.

Nem a közeg teremti meg az emberi elmét, hanem az ember törekszik abba a közegbe, amelyik leginkább megfelel a múltjának a karma működésének megfelelően.

A vágy az embert kívánságának tárgyával köti össze. A vágy és az akarat a világegyetem leghatalmasabb teremtoi. A földi dolgok iránti vágy lelkünket a Földhöz szögezi, a magasztos vágy a mennybe emeli. Az ember vágyai meghatározzák testet öltésének helyét. Mivel az emberi evolúció adott ciklusában vágyaink sokkal erősebbek gondolatainknál, így a vágyakkal átszőtt karmikus kapcsolat erőbben fűzi össze az embereket, mint gondolnánk. A vágyak megteremtik számunkra jövőendő ellenségeinket és barátainkat.

Vágyaink saját magunkra hatást gyakorolva létrehozzák a szenvedélyek testét, és az ő közvetítésén keresztül érik hatások a következő testet öltés során a fizikai test felépítését. Meghatározzák megszületésünk helyét és befolyásolják azon személyek összeválogatását, akikkel a jövőben kapcsolatba kerülünk.

Az ember tettei következő testet öltésének külső feltételeit határozzák meg. Az emberre és jellemére csak érintőlegesen hatnak. Tetteink következményei nem függenek a motivációtól, mivel mindegyik erő saját szférájában működik. A motiváció a gondolati, lelki vagy szellemi erők kifejezése és következményeik csakis a gondolatok, a vágyak vagy éppen a szellem világában jutnak kifejezésre függetlenül attól, honnan származik a motiváció.

A hindu tanítások szerint háromféle emberi karma van.

1. Rejtett karma
2. Érett karma
3. Születendő karma

Rejtett karma – Sanchita-karma

Azok az előző életbeli ok-okozati összefüggések, melyeknek ledolgozása nem a jelen életben történik meg, hanem továbbra is rejtve marad. Az összes eddig felhalmozott karmánk benne van, de azon részét, mely ebben az életben rejtve marad, nem tudjuk jelen életünkben ledolgozni.

A pszichológus szemszögéből a rejtett karmára mint a múltból érkező hajlamokra is tekinthetünk. A rejtett karmát jelen életünkben teremtett pozitív karmával lehet mérsékelni. Hajlamainkat erősíthetjük vagy gyengíthetjük, új mederbe terelhetjük, vagy teljesen megsemmisíthetjük a belső munka jellegétől és erejétől függően, amely jellemünket, karakterünket teremti meg.

Érett karma – Prarabdha-karma

Egy adott testet öltéskor az ember által felhalmozott karmák egésze nem szüntethető meg. A karma megteremtése is sok testet öltés folyamán alakult ki, igen eltérő körülmények között, így szerkezete is igen bonyolult. Minden

újjászületés alkalmával annyi karmát hozunk magunkkal, amennyit az adott élet folyamán különleges képességek előhívása nélkül kiolthatunk.

A karma törvénye szerint azt a részt választják ki az egyéni karmából, amelyek egy időben kiolthatók, és ezzel a céllal irányítják az emberi lelket a megfelelő országba, fajba, családba, társadalmi közegbe, amelyek a karma adott részének kioltása érdekében éppen a legmegfelelőbbek. Olyan körülmények jönnek létre, hogy eredményeként az előző életekben megteremtett okok következményei megnyilvánulhatnak.

Okok, amelyeket az ember korábbi megtestesüléseiben hordoz, meghatározzák:

1. Földi életének hosszát.
2. Fizikai burkának sajátosságát.
3. A rokonok, barátok és ellenségek kiválasztását.
4. Mindazokat, akikkel az adott személy kapcsolatba kerül.
5. A társadalmi viszonyokat.
6. A lélek eszközeinek felépítését, ez az agy és az idegrendszer.
7. Szerkezeti korlátait, amelyben a lelkierők megjelennek.
8. Mindazt a karmikus okokkal létrehozott öröm és bánat összességét, amelyet az ember egy emberöltő alatt megélhet.

Mindezekben az embernek nincs választási lehetősége. A választást korábbi életében hozta meg. Az ember szabad akarata hozta létre azokat a korlátokat, amelyet saját sorsának nevez. Korlátozza magát régi gondolataival, az elszalasztott lehetőségekkel, a hibás tettekkel és értelmetlen előítéletekkel. Az ember elfelejtett szenvedélyeinek, vágyainak, korábbi bűneinek foglya.

És mégis szabad.

Ő, aki létrehozta múltját, amely jelenét tartja béklyóban, cselekedhet az általa megteremtett börtönön belül is, hogy szabad jövőt teremtsen magának. Börtönén belüli gondolatai, vágyai, cselekedetei új minőségek megteremtése által szabadulása lehetőségét teremtheti meg.

Születendő karma – Kriyamana-karma

Ez a karma folyamatosan, gondolataink, kívánságaink, vágyaink és tetteink által keletkezik. Ez az a vetés, amelynek termését a jövőben fogjuk learatni. Ez a karma az ember teremtmőereje.

A tudatosan karmát építő ember gondolatainak teljességgel ura és soha nem cselekszik hangulata alapján. Azokat a cselekvéseket helyezi előtérbe, amelyek számára jobbak, és nem azokat, amelyek kellemetlenebbek.

Radiesztéziái módszerrel, nevezetesen ingával a három jellegzetes karma típust mérhetővé lehet tenni. Három diagram alkalmas a mérhető megjelenítésre.

A Rejtett karma százalékos megoszlásban 54% mérési tartományú. Az Érett karma megjelenítésére 27%-os diagram szolgál, míg a Születendő karma méréstartománya 19%-os. Látható ezek alapján, hogy adott életünkön belül 19% tartományban mozog a lehetőségünk karmánk teremtésében. Ez igen csekélynek tűnik, de ha meggondoljuk, tudatos karmaépítéssel jövő életünket azért mégiscsak jelentősen tudjuk befolyásolni pozitív és negatív irányban egyaránt. Ha megértjük, hogy nem a vak végzetnek vagyunk kiszolgáltatva, hanem saját magunk teremtjük folyamatosan életeken keresztül sorsunkat, mindenképpen megfontolásra készlet. Viseljük el saját, jelenlegi életünket békés derűvel. Felesleges túllihegni anyagi, földi körülményeink hajszolását, mert a karma törvénye alapján ez már úgyszólván meghatározott. A túlerőltetés csak következő életkörülményeink romlását vonja maga után mint következményt. Főleg, ha mások körülményeinek rovására tesszük.

Nem jelenti sorsunk elrendeltetett jellege azt sem, hogy ebből kiindulva ne lenne kötelességünk mások sorsán javítani, könnyíteni. Az együtt érző, segítőkész cselekvés jóllehet mások karmáját nem szünteti meg, de pozitív karmaépítésünkhöz mégis hozzájárul – mindamellett, hogy szenvedő embertársunk lelkén is könnyít valamit.

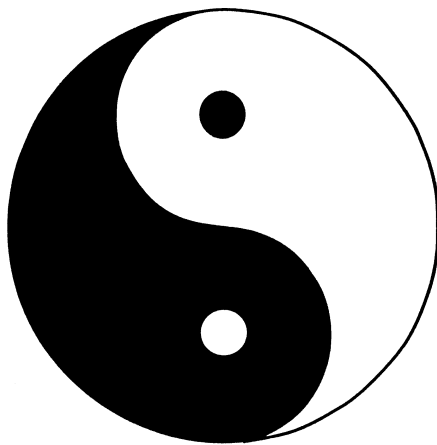
A jövő karmájának építése szempontjából nagy fontosságú a Születendő karma tudatos építése. Mérése megmutatja, hol tart az ember jelenleg, milyen új kozmikus terheket jelentett saját maga számára. A Születendő karma építése az 5–7. életévben indulhat meg tudatos cselekedeteink hatására. A Születendő karmát a gondolatok, az érzelmek és a tettek formálják. A gőg, az irigység és a félelem a legrosszabb tulajdonságaink, melyek a tudatos karmaépítés ellen hatnak.

Azon gondolataink, amelyek életünkben nem realizálódnak, következő életünkben megkeresik a megvalósulás lehetőségét. A kívánságok főleg asztrális természetűek. Jelen életünkben nagyban hozzájárulunk következő életünk asztrális testének megteremtéséhez. Az asztrális test minőségétől függően befolyást gyakorol következő formánk kialakulására. Ahogy érzünk, olyanokká fogunk válni.

A pólusosság törvénye

Az emberben, akárcsak az univerzumban, két erő lakozik. A Jin és a Jang. Ezek szüntelenül dominanciára törnek, folyamatos harcban állnak egymással, mégsem győzhet egyik erő sem. Ezt a két erőt igen könnyű jellemezni. A Jin erőt vagy energiát nevezhetjük női vagy negatív energiaként is. De jellegzetessége a befogadás képessége, az anyaöl védelme. Minden Jin energiának horizontális kiterjedése van. Passzív energiaként is jellemezhetjük. Felhívom a figyelmet arra, hogy ezek a fogalmak, hogy passzív vagy negatív, nem értelmezhetők pejoratívan. Az energiák esetében nem létezik jó erő vagy rossz erő, egyszerűen csak vannak. Egymáshoz való viszonyuk dönti el, hogy minőségileg, hagyományos módon értelmezve jó-e vagy rossz. Fontos szabályként fogadhatjuk el az elkövetkezendőkre, hogy a jó mindig az erők, az energiák egyensúlya. Természetesen ezt nem foghatjuk fel statikusan, csak az erők folyamatos átalakulásaként. Ezt szemléletesen mutatja a kínai filozófia híres Dao-ábrája.

A Dao megmutatja, hogy a sötét mezőben lévő világos kis kezdeményezés a csírája a sötét erő fokozatos trónfosztásának, hogy a teljes fehérség állapotában megjelenő sötét kis erő elkezdhesse a világosság erőinek kiszorítását. És ez a tánc maga az élet végtelen körforgása.

A női energiákhoz a Holdat rendelhetjük hozzá, mint égitest minőséget, de jellemzi még a víz is, mint a Hold aspektusa. A 2-es szám és minden páros egész szám Jin minőséget hordoz.

A Jang energia a férfierőt, a Nap energiáit, a teremtest szimbolizálja. A Jang típusú energia kiterjedése mindig vertikális, felfelé irányuló. Aktív vagy agresszív erőként érzékelhetjük. Számokban kifejezve az 1-es és minden páratlan egész szám magában hordozza ezt a minőséget.

Fontos szabályként könyvelhetjük el, hogy minden jelensége az életnek, de az egész világmindenség is felosztható ezen Jin és Jang elveknek megfelelően. Az embert felépítő szervek éppúgy, mint a bolygók, az ételeink, a növények, az ásványvilág, de a minket körülvevő közvetlen lakókörnyezetünk darabjai is csoportosíthatóak a Jin–Jang minőségek szerint. Ez egyáltalában nem elméleti szinten van csak jelen, hanem egészen konkrétan is befolyásolja életünket. Lakókörnyezetünkben, ha egy elem dominánsan van jelen, míg más elem vagy elemek hiányoznak, vagy alig vannak jelen, károsan befolyásolja komfortérzetünket, ezzel együtt egész energetikai egyensúlyi állapotunkat. Ez pedig – mint azt a későbbiekben még láthatjuk – egész egészségi állapotunkat befolyásoló, hihetetlenül nagy erő. Ezeket az elveket használja ki a ma oly annyira divatos Feng-Shui kínai térrendezési módszer.

Fontos körülményre szeretném itt felhívni a figyelmet. Ebben a fejezetben egy egész kötetre szóló információt lehetne még az olvasóra zúdítani: hasznos táblázatokban közölni táplálékaink felosztását Jin–Jang szerint, bemutatni, melyek az emberi szervezet Jin–Jang szervei stb. Sokkal fontosabb azonban a különféle minőségek megtapasztalása. Megtanulható a női és férfi energetikai minőségek érzékelése. Amikor ezeket a minőségeket tanulmányozzuk, mindig vegyük figyelembe, hogy az erők csak párban léteznek. Csupán dominanciájuk mutatja meg minőségüket. Ha például két ásványt vizsgálunk, külön-külön meghatározhatjuk férfi vagy női minőségüket. Akkor azonban, ha egy rendszeren belül vizsgáljuk a két ásványt, akkor már egymáshoz képest változik a minőségük. Az egyiket már mint ellentétes polaritást vesszük figyelembe. Figyeljünk arra hát, hogy sohasem szolgai módon szemléljük a világ jelenségeit, hanem relatívan, egymáshoz viszonyítva.

Nagyon fontos elveket érintettünk az erők pólusosságának törvényében. Kérem, vegyék ezeket kőkeményen! Minden cselekvésben, minden mozgásban, minden eseményben az erők kétféle minőségének egyszerre kell jelen lenni létezésükhöz. Még a szellemi, látszólag anyagtalan minőségeknek is létfeltétele a pólusosság. A spiritualitás sem mentes az erők szakadatlan táncától.

Vegyük észre, hogy ha az egyik erő végérvényesen legyőzné a másikat, az maga a megsemmisülés lenne – és nem feltétlenül anyagi értelemben. Pozitív és negatív minőségek végérvényesen nem győzhetik le a másikat. Ha például ideológiailag akarjuk megsemmisíteni a másik felet, gondoljunk mindig a Dao törvényszerűségére. Ha már úgy is látszik, hogy legyőztük a másikat, a másik véleményt, a másik hitét, biztosak lehetünk abban, hogy csak átmenetről lehet szó, arról, hogy megkezdődött a másik erő láthatatlan erősödése ahhoz, hogy legyőzhessen minket, amit nincs erő, amely meg tudna akadályozni.

Próbáljuk életünk minden elemére a pólusosság törvényét értelmezni. Megérteni azt, ha úgy tűnik is, egy ellenfelünket akár fizikai mivoltában is megsemmisítettük, nem úszhatjuk meg az erők kiegyenlítő erejét. Létezik ugyanis egy másik törvény, a létmegmaradás törvénye, ami hasonló módon működik, mint az energiamegmaradás törvénye a fizikában.

A Jin és a Jang egészséges egyensúlya emberben többnyire csak az anyaméhben eltöltött időszakot jellemzi. Születésünktől fogva kedvezőtlenül tanuljuk meg befolyásolni ezt az egyensúlyt. Az emberben ugyanis keverednek a Jin és Jang energiák. Férfiakban a férfienergiák vannak többségben a női energiák mellett – az arany metszés szabályainak megfelelően. A nők esetében természetesen fordított a helyzet. A férfiaknál tipikusan a macho jelleg az, ami mutatja, hogy a bennük levő Jin jelleget igyekszünk félreállítani. A gyenge akarat azonban a túlsúlyba került Jin jelleg jele.

Az ember személyiségét a Jin vagy Jang jelleg uralja, melyek állandóan változnak, örök harcban vannak egymással. A betegségek, a megfázás, a láz azt jelzi, hogy ez a belső küzdelem felőrli lényünket, a bennünk lévő egyensúly vésszesen felborult.

Mi akkor a tudatos emberi lét lehetősége, hogy a pólusosság törvényét tiszteletben tartva úgy élhessen, hogy ne kelljen elszenvednie az erők kegyetlen felőrölő hatását? Erre a választ szintén megtalálhatjuk a keleti filozófiák Elemek tana nevezetű tanításaiban.

Elemek tana

A kínai filozófia a teremtett világot felépítő öt elemről tud. Ez az öt elem épít fel minden élő, szerves és ásványi organizmust. Ebből a szemszögből nézve teljesen egységes elvek építik fel az univerzumot éppúgy, mint a Földön található anyagi világot és az embert is. Ez az öt elem:

1. Éter, vagy más néven Fa
2. Tűz
3. Levegő vagy Fém
4. Víz
5. Föld

A fenti megnevezések nem a hagyományos megnevezéseket takarják, hanem szimbolikus, magasabb rendű tartalmukat jelenítik meg. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ezek csak virtuális fogalmak, hanem nagyon is kézzelfogható minőségek, melyek azonban sokszor nem egyszerűen érthetők tetten, csak gondos vizsgálódás után, vagy szellemi látás megléte szükséges az érzékeléséhez.

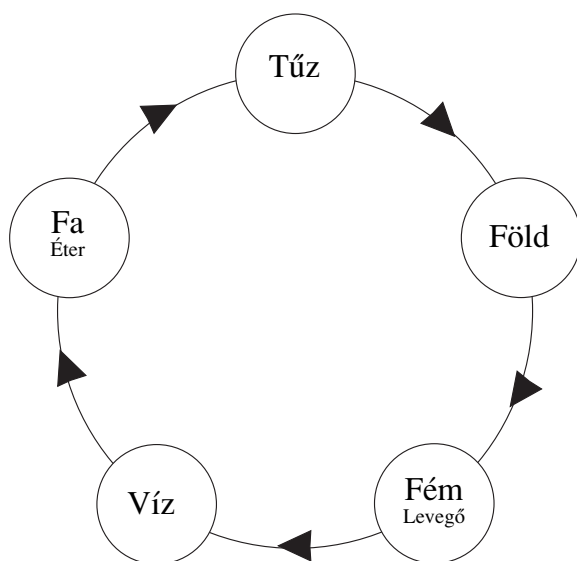
Az öt elem egymáshoz való viszonyát, akárcsak a Jinét és a Jangét, a versengés és a szembenállás jellemzi, küzdelmükből fakad a mindent átható életenergia. Az öt elem jelenlétének szükségességét, a hiányukból fakadó problémákat mindenki által egyszerűen értelmezhetően a Feng-Shui kínai térrendezési módszer hozza közel. Ez a rendszer megmutatja, hogyan szükséges bánni a gyakorlatban az elemekkel ahhoz, hogy az ember számára kellemes környezetet teremthessünk, olyat, amely legjobban megfelel az adott funkciónak. Más követelmények vannak a munkahely kialakításakor, mások a hálóhely vagy a nappali szoba kialakításakor. Úgy lehet ezeket a tartózkodási helyeket megteremteni, hogy azok segítsék az ember mindennapi tevékenységeit, és ne károsan, energiát rablóan vegyenek minket körül.

Az ember felépítésében, energetikai rendszerében szintén létfontosságú az elemek jelenléte, harmonikus együttműködése. A keleti gyógyítás alapja az elemek jelenlétének és arányainak vizsgálata, harmonikus működésének helyreállítása. A keletiek azt mondják, hogy az Ég és a Föld életenergiája egyesül, majd Jinre és Jangra különül. Megoszlik a négy évszak között és öt elemmé rendeződik. Az elem ebben az értelemben a tevékenységgel azonos.

Az ötféle tevékenység az öt elem. Ezek megfelelő rendbe állítva egymást szülik, másféle rendben azonban kioltják egymást. Az elemeknek ezeket az egymáshoz való viszonyait aztán ki lehet terjeszteni minden természeti megnyilvánulásra éppúgy, mint a társadalmi jelenségekre is. E szerint a szociál-mágikus megközelítésben ha a kormányzásban valaki megsérti a rendet, fejtelenség támad, ha viszont követi azt, béke és jólét uralkodik az országban.

Az öt elem körforgása tavasszal veszi kezdetét a Fával (Éter), s télen a Vízzel ér véget. E körforgásban az egyik elem szüli a másikat. Ezt a ciklust hívjuk teremtető ciklusnak.

Szemléletesen a következőképpen írhatjuk le a folyamatot. A Fából lesz a Tűz, amiből hamu lesz, amiből van a Föld. A Föld termi a Fémet. A kovács vasától a Fém összesűrűsödik és Vizet hoz létre. A Víz pedig táplálja a Fát. Ezt az egymást szülő viszonyt anya és fia közötti kapcsolatnak is hívják. A szülő, az anya kötelessége a fiút táplálni, anyagi létéről gondoskodni. Ha a sejtek közti kommunikációra terjesztjük ki ezt a viszonyt, könnyű belátni, hogy ez a fajta folytonos táplálás, a folytonos növekedés nem tarthat vég nélkül. Szükség van korlátozó mechanizmusra. A vég nélküli növekedésnek is gátat kell vetni. Ezt a funkciót egy másfajta ciklus látja el. Ebben a gátló mecha-

nizmusban a nagyszülők korlátozzák az unoka „gátlástalanságát”. A keleti tradíciókban mindig a nagyszülők feladata volt felügyelni az unokák szellemi fejlődését, pályaválasztását, házasodását. Ha belegondolunk abba, hogy a mai szülők mennyire el vannak foglalva az anyagiak megszerzésével, beláthatjuk, milyen nagy jelentősége lenne a bölcs, unokái egészséges fejlődésével foglalkozó nagyszülőkre.

E szerint a gátló ciklus szerint:

A Víz legyőzi a Tüzet, a Tűz megolvasztja a Fémet, a Fém legyőzi (elmetszi) a Fát, a Fa felemésztja a Földet, míg a Föld legyőzi (gátak közé szorítja) a Vizet.

Az egymást tápláló és kioltó erőknél ez a dinamizmusa rendezi sorba az öt elemet a maguk létért való küzdelmében, amelyből a LÉTEZÉS fakad.

Akárcsak a Jin és Jang esetében, minden létező tartalmazza az öt elemet. Egyikben az egyik, másikban a másik elem az uralkodó, jóllehet egyetlen elem sem veheti át az egyeduralmat, szüksége van a többire. Ezt a szabályt jól jegyezzük meg a későbbiekre, amikor ezeket az alapfogalmakat ki fogjuk terjeszteni más, az életünket, történelmünket, egészségünket vizsgáló területekre.

Az ember természetében is uralkodóvá válhat egyik vagy másik elem. Az egyik vagy másik elem dominanciája, ami meghatározza karakterünket. Ez egy normális mértékig elfogadható, nagyon kórosan megnövekedve azonban már ártalmas mind az egyénre, pszichéjére, de egészségére nézve is. Ha asztrológiailag nézzük, akkor az ember horoszkópjában az öt elem többsége, vagy akár mindegyike jelen van. Az egyes elemek előfordulási aránya körvonalazza jellemünket és boldogulásunk mértékét.

Most vizsgáljuk meg, milyen alaptulajdonságokkal rendelkeznek az egyes elemek által uralt emberek.

Fa típusú ember (éter)

A Fa teremtő és újjító. Ha ebből az elemből sok van horoszkópunkban, alkotókészségünk az élet valamely területén kifejezésre jut. A fák általánosságban csoportosan élő lények. Ezért a Fa típusú ember is közösséget kedvelő. Jellemzőségük még a felfelé való terjeszkedés, miközben ágaikkal minden irányban igyekeznek szétterjedni, ugyanakkor lefelé is növesztik gyökereiket. Érzelmileg a düh, a harag, az ingerlékenység a jellemzőségük. A fa ereje az újrakezdés, a születés. Évszakokban való megjelenése a tavasz. Ezzel kezdődik az évszackiklus is, de az elemek ciklusa is. A kínaiak az ifjú Jangnak is nevezik.

Az emberi szervek közül a Fa-elem jellemzőségei dominálnak a májban és az epehólyagban, valamint az izmokban, az inakban, a szemben és a könyvekben manifesztálódik.

A kínai hagyomány szerint a máj a „Hunnak”, vagyis a léleknek a lakóhelye. Ez a szervünk a Fa-elem Jin szerve. Lehetővé teszi, hogy növekedhessünk a bennünk lévő kreativitás segítségével. Általa tudjuk átlátni, megtervezni életünket. Ő a bennünk lévő feltaláló, a tervező. Általa kezdődik növekedésünk.

A Fa-elem Jang szerve az epehólyag. Az elem férfi típusú energiáit jeleníti meg. Amíg a máj a tervező, addig az epehólyag a kivitelező. Ő az, aki a megvalósításhoz szükséges döntéseket hozza meg. A két Fa-elem polaritásának szorosan együtt kell dolgoznia. Tervezés nélkül, átfogó, összehangolt vízió nélkül nem létezik tudatos, átgondolt útvonal, amin végig lehet menni. A Jang polaritása nélkül pedig a legszebb tervek is csak álmok maradnak. Szükség van a végrehajtás aktív cselekvésére. Rendkívül fontos, hogy a két pólus egyensúlyban legyen. A Fa Jang energiájának a kifejeződése a harag és a düh. A kolerikus alkat, az ingerlékenység, a mértéktelen dühkitörés az epehólyag túlműködésére utal. Ez a Jang energia dominanciáját mutatja. A Fa Jang energiájának hiányát jelzi a haragra való képtelenség, aminek a megnyilvánulása a depresszió, a fásultság, a cselekvésre képtelenség. Jó lesz megbarátkozni azokkal a gondolatokkal, hogy az elfogadható mértékű harag, a „szent harag” cselekvést segítő energia, és ne értelmezzük feltétlenül negatív minőségként. Mint fentebb már jeleztük, a máj a lélek lakóhelye és így terveink lemondása a cselekvés, a végrehajtás miatt a lélek eltompulásához vezet. Ilyen értelemben a mederben tartott agresszió adja a Fa erejét, így ez alapvető életimpulzusunk.

A Fa-elem természetes jellegzetessége a minden irányban való terjeszkedés. Felfelé tör, ugyanakkor horizontálisan is kiterjed. Ennek a folyamatos tágulásnak az alapjellegzetessége a szimmetria. A Fa-elem zavarára lehet következtetni az aszimmetria testi megjelenésekor. Az aszimmetrikus arc, az aszimmetrikus testalkat, az izmok aszimmetrikus koordinációja, a szemek látóélességének nagyfokú eltérése mind a Fa-elem zavarára engednek következtetni. Ez a zavar legtöbbször a Jin és a Jang közötti egyensúlytalanságban gyökerezik.

A Fa lényege igazán úgy érthető meg, hogy lágyan hömpölygő, megszakítatlan, korlátok közé nem szorított kiterjedés. Milyen akkor az, ha két ember vagy két nézet kerül kapcsolatba egymással? Ha képesek arra, hogy lágyan egybeolvadjanak, akkor úgy növekednek, hogy önmaguknál nagyobb teret tudnak betölteni. Ez maga a SZERETET! A korlátok közé nem szorított lágy kiterjedés.

Nagyon fontos megérteni, hogy az egész létezés a minőségek két pólusa közötti mozgás. Ha leragadunk az egyik pólusnál anélkül, hogy a másik pólust

is megélnénk, ez egyensúlyvesztéshez, később betegséghez is vezet, de mindenképpen eltorzítja fejlődésünket.

Testi szinten erősíti a Fa-elemet az olyan mozgás, amitől megizzad az ember (a Fa szüli a Tüzet). De ki tudjuk terjeszteni más szintekre is ezt az egyszerű szabályt, hogy a szükségesnél nagyobb erőfeszítés az emberi fejlődést segítő lehetőség. Ez látszólag a mai praktikus gondolkodás mellett értelmetlen kijelentés, de majd a beavatásokról szóló részben értelmet nyer. Természetesen csak akkor, ha ez a többlet erőfeszítés tudatosan történik.

A Tűz típusú ember

A Tűz lázba hoz, energiát ad, de a túl sok tűz könnyen rombol is. A Tűz felvidít, de el is emészthet. Átmelegít, de égethet is. Elmondható, hogy az ösztönösség eleme. Az évszakciklus szerint a nyarat reprezentálja. A teremtmő Sheng-ciklusban a Fát követi. A Fából keletkezik a Tűz. Neve az öreg Jang.

A Tűz ereje alulról felfelé irányul, függőleges terjeszkedés. A földből az égbe. Az anyagból a szellem felé. A tudattalan sodródásból az ÖNTUDAT felé. Mindig a gravitációval ellentétesen halad. Szellemi értelemben jellegzetessége az öröm, az öntudat és az áttekinthető képesség.

A Tűz-elem Jin szerve a szív. Ő a szervek legfőbb ura. Ő a tudat, a gondolkodás és az érzelmek irányítója. Elmondhatjuk ennek alapján, hogy a szívben lakozik a Tűz szelleme, amit a kínaiak Shennek neveztek. A Shen azonban mégis két helyen lakik. Egyik helye a szív, a másik a harmadik szem. Ez utóbbi a felső lakóhely, ahonnan a gondolatok tisztaságát és életvezetésünk tudatosságát vesszük. Az alsó lakóhely által kapjuk az érzelmek és a kifejezés, a beszéd tisztaságát. Akiben megvannak ezek a tulajdonságok, annak a Shenje egészséges. Ha a szívben a Tűz energiája túlárad, azoknál ez szözőönhöz és ideges feszültséghez vezet. Ez egyébként a Víz-elem energiahányára is visszavezethető.

A Tűz-elem hiánya a szívben, rossz beszédképességben is megnyilvánul.

A Tűz másik Jin szerve a szívburok, vagy pericardium. Az emberben lévő nagyvonalúságért, az önzetlenségért felelős. A szeretni tudás képességét szabályozza. Az együttérzésért is ez a felelős.

Mindkét Jin szervünk hasonló funkciót lát el, csak azt szokták mondani, hogy míg a szívburok a külső ügyekért a felelős, addig a szív a belső ügyekért.

A Tűz-elemhez két Jang szerv, illetve funkció is társul. Az egyik a vékonybél, ami a táplálék felszívódásáért felel. Ez teszi alkalmassá a vérben történő felszívódásra. Szellemi értelemben a gondolatok, eszmék felszívódását, befogadását jelenti.

A másik Jang funkció, amit a kínaiak hármás melegítőnek neveznek, tulajdonképpen három testüreg funkcióinak összehangolt működéséért felelős. Ez a három testüreg a mellüreg (a légzés), a hasüreg (emésztés) és a medence (szaporodás) szerveinek a helyei.

Akiben a Tűz-elem egyensúlyban van, az az élet történései felett tisztánlátással rendelkezik. Beszédkészsége rendjén működik, mindig csak akkor és csak annyit beszél, amennyit feltétlenül szükséges. Vezetőkészséggel rendelkezik, de képes másokra is megfelelő feladatokat bízni. Szemei fényesen ragyognak. Nagylelkű, jó ízlésű.

A Föld típusú ember

A Föld szilárd alap. Türelmes, igazságos, őszinte és módszeres. Ám ha túlsúlyba jut, lehet folytatató és követelőző.

A Föld évszaka a nyárutó, amikor a természet ontja bőségét. Itt, ebben az időszakban kezdődik meg a visszatekintés, a múlt feldolgozása. A nyárutó átmeneti időszak a természet Jang fázisából a Jin fázisba. A közép felé irányul, mint egy önmagába záródó kör. Általánosságban is igaz, hogy az évszakok közötti átmeneti időszakok is a Föld-elem uralma alá tartoznak. Ezek az időszakok a készülődés időszakai egy új természeti fázisba.

Az az ember, aki új környezetbe kerülve gyorsan megtalálja magát, magabiztosságot, erőt sugározva, abban a Föld-elem biztosan egyensúlyban van. Ez együttérzéssel, szeretetteljességgel, szimpátiával párosul. Nem kíséri őket állandó félelem attól, hogy bármikor megvonhatják tőlük azt, amire éppen szükségük van. Legyenek ezek anyagi javak vagy szeretet.

A Föld-elem Jin szerve a lép és a hasnyálmirigy. Ezek felelősek a racionális gondolkodásért, az emlékezőtehetségért és a megfontoltságért. A lép túlműködése például túlfűtött tudásszomjban is megnyilvánulhat. Abban, ha valaki teljesen cél nélkül habzsolja a tudást, ugyanakkor semmire sem fordítja. Ezek az emberek azok, akik csak kauzális, ok-okozati összefüggésben képesek gondolkodni, ők azok, akik a többszintű holisztikus gondolatokat képtelenek felfogni is, mert ez veszélyezteti biztonságérzetüket. Csak a kőbe vésett tudományosságba képesek kapaszkodni. Aki a határokat feszegeti, az tudománytalan, naiv álmodozó. Számukra csak a fogható, lekopogható, a kettős könyvelésbe bevezethető dolgok léteznek, ezek jelentik a biztonságot számukra. Végeredményben határozottságuk mögött labilitás, a Föld-elem hiánya rejlik.

A Föld-elem Jang szerve a gyomor. Feladata a test táplálása. Az emberi szervezet ritmikájáért is a Föld-elem felelős. Ilyenek a légzés, az alvás-ébren-

lét, a menstruációs ciklusok. Ezek mind-mind a Föld tengely körüli forgásával összefüggő ritmusok. Zavaraik összefüggést mutatnak ezen elem működési zavaraival.

A Föld-elem központi szerepet játszik az elemek sajátos kínai ábrázolásában. A négy másik elem a Föld-elemet veszi közre. Az ősi kínai filozófiai rendszer, a Ji-Csing középpontjában is ez szerepel. A gyógyításban is központi kérdés a Föld-elemmel a harmóniát megteremteni.

A Fém (Levegő) típusú ember

A Fém az aratást, az üzletet és a sikert jelzi, ami rendszerint anyagi előrejutás. Szélsőséges esetben jelölhet ölő szerszámot, kardot vagy kést. Így lehet erőszakos és pusztító is.

A Fém évszaka az őszi. Ez az évszak a búcsú ideje. Így ehhez az évszakhoz a szomorúság érzése kapcsolható. Ez egyfajta befelé fordulás. Az erők koncentrálnak. A Fém jellegzetességévé a sűrűsödés válik.

A Fém-elem neve a fiatal Jin. Jellegzetessége ennek az elemnek a mélység, a távolság, a dimenzió, végső soron a dolgok szerkezete. Mutatja az univerzumot összefogó láthatatlan esszenciáit, de a Föld energiahálóját is reprezentálja.

A Föld az anya, a Fém az apa. Az anya gondoskodik a táplálásról, az apa a lényegre koncentrációról, a dolgok megszerkesztéséről.

A Fém-elem Jin szerve a tüdő, a Jang szerve a vastagbél. A tüdő fogadja be az életerőt, a „Csi”-t, a vastagbél a salakanyagot távolítja el. Így a tüdő felvesz, míg a vastagbél lead. A külvilággal folytatott energiacsere két fontos momentum.

A tüdő ritmikus működése idézi a kozmosz ritmusát. Minden organizmus működésében megfigyelhető ez a pulzálás. A megfeszülés és az elengedés ritmikus váltakozása. Így a ritmus a Fém-elem alapismérve. A Fém-elem két szervének összehangolt működése, a tüdő energiafelvétele és a vastagbél leadása alapvető fontosságú. Ha a felvétel képessége rosszul működik, akkor a szervezet hiányoktól szenved, míg ha a kibocsátás akadozik, akkor dugulás következik be, pangás áll be a szervezetben.

A rosszul működő kiválasztás és az elégtelen légzés a külső és belső megtisztulás iránti vágyat ébreszti fel. Így legtöbbször a vallási fanatizmusok kiváltó okai között a Fém-elem zavarára következtethetünk. A fehér arcszín sokat elárul. Mutatja a Tűz-elem hiányát, és ha ez párosul a Fém-elem szellemiek felé törekvésével, a következmény igen gyakran a száraz puritanizmus és a vallási fanatizmus.

A Víz típusú ember

A Víz közvetítőközeg. Az utazást, az emberi érintkezést és a tájékozódást jelképezi. Utal még az irodalomra, a művészetekre, valamint ezek közvetítőire. A Víz lehet lágy és lehet vad, tomboló vihar. A víz életet minden létezőt, ám apránként a legkeményebb sziklát is el tudja koptatni.

A Víz évszaka a tél. A tél a halál és az újjászületés közötti időszak. A Víz neve öreg Jin. Lényege a lefelé süllyedés, iránya a Föld középpontja felé, függőleges lefelé haladás. Az emberi lelket a lényeghez, az eredethez vezeti vissza. A maghoz való fordulás. A mag a fa esszenciája. Ezt az energiát a kínaiak ancesztrális energiaként ismerik, ami annyit tesz, mint ősöktől öröklött energiák mennyisége és minősége. Ez a nyugati fogalmak szerint a genetikai kódok hatvannégy kombinációjának felel meg. A kínaiak ugyanezt a Ji-Csing hatvannégy hexagramjában jelenítik meg. Az ancesztrális energia tárolóhelye a vese, ami a Víz-elem Jin szerve. De a vese az őrzője azoknak a táplálékból felvett energiáknak, amit a szervezet fenntartására nem használt el.

A Víz folyása a szervezeten belül megakadályozza a pangást, oldószerként működik és állandó tisztítást végez. Nincs olyan testi folyamat, ami víz nélkül működne.

A Víz-elem funkciója az életösztön, az akaraterő és a libidó. Elmondható, hogy ez képviseli az ember életerejét. A kínaiak a félelmet a Víz-elemhez társítják, mivel ugyanúgy hullámokban tör az emberre, mint az áradás.

A Víz-elem az önmagunkba süllyedés és a meditáció eszköze. Amikor a Víz energiáit követjük, csend borul ránk, a tó vize elsimul, megnyílnak a belső világ kapui. Szinte a halál is megérinthető. Ha ezzel a mélységes csennel szembe tudunk nézni, akkor az élet viharaival már igazán megküzdhetünk.

A Víz-elem Jin szerve a vese, míg a hólyag a Jang szerv.

A négy ciklus

Miután részletes jellemzést adtunk az egyes elemek minőségeit illetően, természetesen a teljesség igénye nélkül (Célunk ugyanis annyi, hogy az elemek természetét, egymáshoz való viszonyait érzékelhetővé tegyük. Aki részletesen el akar mélyedni az elemek tanában, az talál irodalmat a könyv végén lévő jegyzékben.), foglalkozzunk ismét azzal, milyen ciklusokat ismerünk az elemek egymáshoz való viszonyában. Az erők egymáshoz viszonyított egyensúlyában vagy egyensúlytalanságában megmutatkozik a lét minden jellegzetessége. Az emberben a betegségek okai, gyógyításának lehetőségei is megtalálhatók az elemek egymáshoz való viszonyaiban. Ehhez azonban célszerű ismerni a négy ciklus törvényszerűségeit.

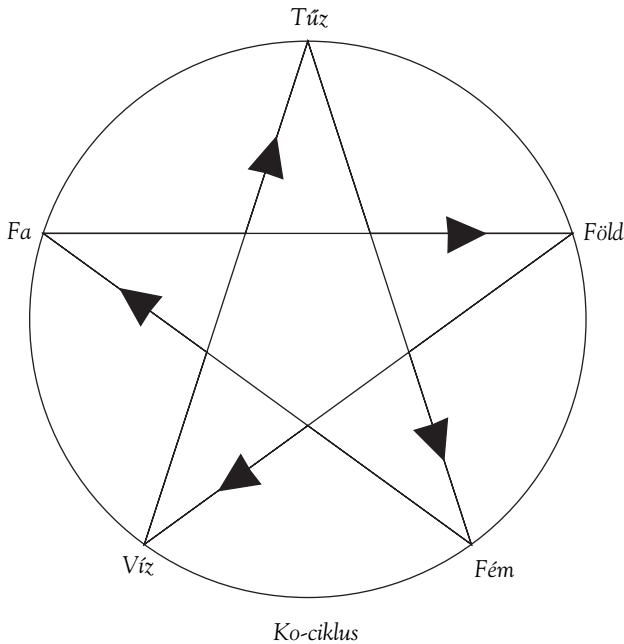
A Sheng-ciklus, vagyis a táplálás ciklusa

A fő jellegzetessége ennek a körnek az, hogy mindegyik elem az előtte lévő elemtől kapja a működéséhez szükséges energiákat. Ezért hívjuk táplálkozási alapú ciklusnak is. Mivel az emberi szervezet Jin funkciója a táplálás, ezért mindenekelőtt ez a ciklus a Jin szervekre nézve aktív. A máj a szívet táplálja, a szív a lép, a lép a tüdőt, a tüdő a vesét, a vese a májat.

Amennyiben ebben a körben zavar támad, egy elem megbetegszik, akkor fellép a következő elem alultápláltsága.

A Ko-ciklus, vagyis a nagymamáról és az unokáról szóló törvény

Minden növekedésnek megvannak a határai. Az egyensúly fenntartása érdekében szükség van arra, hogy a fiú ne növekedhessen kórosan. Erre felügyel az a gátló mechanizmus, amit a nagymama ciklusa mutat meg.

A Ko-ciklus ötágú csillagot formál. E szerint a Ko-ciklus a Jang és a Jin organizmusbeli viszonyával foglalkozik. A Jang szerv, a nagymama a Jin szervre, az unokára felügyel. Az epehólyag vigyáz a lép, a gyomor a vesére stb. A Ko-ciklus felelős azért, hogy az elemek erői egyensúlyba kerüljenek és úgy is maradjanak, így egyfajta együttes, összehangolt növekedést hozzanak létre.

Az egyes elemekhez társíthatunk különféle érzelmeket. Így a haragot, a bosszúságot, az örömet, a nevetést, az együttérzést, a szomorúságot, a félelmet stb., csak pontosan értsük azt, hogy ezek az emberi érzések hozzátartoznak életünkhöz. Elnyomásuk, valamely más érzésnek helyére állítása mindenképpen káros. Minden érzelmet meg kell tudni magunkban élni, feldolgozni, egyensúlyba hozni a többi érzéseinkkel amellet, hogy a másik emberben is szükséges felismerni és tiszteletben tartani ezeket az alapvető érzéseket. Ha egy alapvető érzést száműzni akarunk a palettáról azzal, hogy negatívak, akkor az elemek finom összhangját bontjuk meg vele. Tartsuk szem előtt, hogy szükség van adott időben szomorúságunkat is megélni, de szükséges agresszióinkat is elengedni – finoman kézben tartott keretek között. Ha megpróbálkozunk azzal, hogy mint negatív tulajdonságot kigyomláljuk életünkől, alapvető életenergiáktól fosztjuk meg magunkat. Az, aki nem tudja kiélni bosszúságait, aki nem érez olykor haragot, az nem is tud igazán a szeretetbe kellő melegséget beleadni. Minden alapvető érzésünket merjük tehát vállalni, így teljesehetnek ki azok, így fejlődhet érzelmi életünk.

A lázadás ciklusa

Az történik ilyenkor, hogy az unoka nem tiszteli nagyanyját, és fellázad ellene. Ha egy elemben túl sok az energia, megtámadja azt, amelyiknek őt kellene korlátozni. Ez az energiatöbblet azonban még az ő saját unokáját is megtámadhatja. A túlzott korlátozás is ilyen módon kártékony, mivel nem engedi kiteljesedni az unoka fejlődését. Ezek a típusú rendellenességek előbb-utóbb az elemekhez tartozó szervek megbetegedését okozzák.

Az elvonás ciklusa

Ilyenkor fordul elő, hogy a fiú anyja ellen fordul. Az önző, kapzsi fiú kihatározza anyja szeretetét, és azt erejét meghaladó erő kifejtésre kényszeríti. Az ilyen helyzetbe került anya előbb-utóbb összeroppan.

A fentiekből már érzékelhető, hogy valamely betegség kiváltó oka mennyire sokrétű lehet. Nagyon fontos az, hogy ne csak a konkrét, fizikailag megjelent bajt orvosoljuk, de találjuk meg a kiváltó okokat, különben rövid idő múlva ismét megjelenik a probléma. Ha nem a már kezelt szervben, akkor más, energetikailag az elemek zavarához tartozó szervben.

Fontos látni, hogy az első két ciklus összehangolt működése biztosítja a szervek egészséges működését. Az elemek kommunikációjának minden más

formája káros és megbetegedéshez vezet. Ez így van az emberben, de így működik a természet, a társadalom, s az egész univerzum egészében is. Kényünk-kedvünk szerint nem garázdálkodhatunk az életben. A természet finom összhangját megbontani nagyon veszedelmes dolog. Az ebben az igazán félelmetes dolog, hogy a tudatlanság nem felmentő tényező. A törvények nem ismerete nem oldoz fel minket a következmények alól. Ezeknek az ősi törvényeknek az elvetése olyan alapon, hogy mi már okosabbak vagyunk, mi kézben tudunk tartani minden folyamatot a technológiákban éppúgy, mint a társadalom egyéb területein, rendkívül veszélyes dolog. Lássuk be, hogy az ismeretek, amelyek elegendőek voltak egy hosszú perióduson keresztül, ma már nem feltétlenül állják meg a helyüket. Az új világkorszak már újfajta gondolkozást igényel.

Az, hogy fel tudjuk ismerni az őselemek jelenlétét magunkban és a környezetünkben, jó dolog. Fontos az is, hogy ismerjük kölcsönös egymásra hatásuk törvényszerűségeit, de meg kell még találnunk azokat a mechanizmusokat is, hogy az emberi szervezetben és a tágabb anyagi világban milyen konkrét organizmusok szerint működik. Ezekre a kérdésekre a választ a következő fontos fejezet fogja megadni, ami bemutatja az energiarendszer működését, az úgynevezett csakrarendszer működését. Ismét csak az elvi működésekre korlátozódhat a téma tárgyalása, csupán a modellt tudjuk e téma keretében bemutatni.

A Tridosa-tanítás

Energetikai rendszerünk legfontosabb pontjainak tárgyalása után, miután a csakrák fiziológiai, érzelmi, valamint tudati funkcióit vázlatosan áttekintettük, foglalkozunk még azzal, hogy milyen típusú energiák milyen elemei és milyen összetételben kerülnek be a csakrákba.

A csakrák forgásuk révén a beáramló energiák mennyiségét szabályozzák, valamint létrehozzák torzultságuknál fogva azokat a tudati formákat, érzelmi minőségeket, amelyek az adott ember szintjének fejlettségét mutatják. De mi az a rendszer, ami az elemek keveredésének az arányait létrehozza? Tudjuk már az elemek tanából, hogy az elemek soha nincsenek meg tisztán sem az emberben, sem a természetben. Mindig csak adott kevert minőségei vannak jelen egyszerre, ami megint csak azzal a következménnyel jár, hogy tovább finomítja az adott ember csakraharmóniája által meghatározott karakter adott, időbeni lehetőségeit.

Az indiai ajurvédikus orvoslás a Tridosa tanításában bemutatja azt a háromféle alapembertípust, ami az elemek keveredésének következményeként alakul ki, ahogy ezek az adott keverékenergiák dominanciába kerülnek. Ez a három dosa:

Vata

Pitta

Kapha

Az indiai tanítások bemutatják a három típust, bemutatják azokat az elemeket, melyek felépítik azt, de az a mechanizmus, ami ezt a keverék energetikai mixtúrákat előállítja, rendszerszinten most kerül először leírásra. Ezeket az energetikai minőségeket ugyanis három bázisközpont állítja elő, amelyek hasonlóképpen működnek, mint a csakrák.

A bázisközpontok a minket körülvevő egyetemes energiamezőből veszik fel, illetve választják ki az őselemek energiaminőségeit. Adott helyen és időben nem áll mindig korlátlanul rendelkezésre minden elem energetikai minősége. Ezért van szükség az otthon, a munkahely és a környezet tudatos felépítésére, rendezésére, hogy a szükséges elemek harmóniáját fel tudjuk magunkban minél egyszerűbben építeni.

Az ember már megszületésével hoz magával mind energetikailag, mind genetikailag behatárolt lehetőségek együttesét. Ezt a keleti tanítások – most nagy leegyszerűsítéssel – a karma törvénye alá sorolják. Megszületünk egy adottsággal, amit aztán a környezet befolyásoló tényezői is korrigálnak, de egyéni tudati tevékenységünkkel némiképpen módunkban áll nekünk is befolyásolni. Alapadottságaink azonban eleve meghatározzák karakterünket, azt, hogy a Tridosa szerint milyen osztályba tartozunk. Ez az alapjellegzetességünk. Életünk során arra nincs lehetőségünk, hogy ezen az alapon változtassunk. Csak abban vannak lehetőségeink, hogy azon a kereten belül, amibe beleszülettünk, hogyan igyekszünk a harmóniát fenntartani.

Az adott dosa, adott karakter ismerete megmutatja, hogy adott életkorban hogyan tudjuk befolyásolni az energetikai harmóniát, milyen elemek tudatos erősítését vehetjük igénybe.

Vata-alkat

Az energetikai (katabolikus) folyamatok, az érzékelés, a mozgás működési elve. Levegő-elem és Éter-elem, a Fa és Fém keveredéséből jön létre.

A Vatahoz tartozók fizikai alkata alulfejlett. Mellkasuk lapos, vénáik és izmaik láthatóak. Általában vagy túl magasak, vagy túl alacsonyak, vékony testalkatúak. Az étvágyuk és emésztésük változó.

Kreatív emberek, tevékenyek, de nyugtalanok. Gyorsan beszélnek és fürge mozgásúak, de gyorsan el is fáradnak. Gyenge memória, de gyors felfogóképesség jellemzi. Kevés akaraterő kevés toleranciával párosulva. Kevés önbi-zalom és kevés bátorság a jellegzetességük. Félénkek, idegesek és szorongóak.

Hajlamosak a gyors pénzkeresetre, de a költekezésre is. Így általában elszegényednek.

Ezt az I-es bázisközpontot „Szélközpont”-nak is hívják. A testfelületen a 2-ik és 3-ik csakra között a háti oldalon található. Ez a keverékenergia táplálja a szakrális központot, a Szvadhiszthanát. Ha ez a bázisközpont rosszul működik, akkor jön a betegség is, de a pénz is elfolyik ilyenkor.

Ha ez a bázisközpontunk a domináns a három között, akkor a nyugati pszichológia terminológiája szerint szangvinikus típusú emberről beszélünk. Ez a központ fiatal és öregkorban általában gyengébben működik.

Pitta-alkat

Az átalakító (metabolikus) folyamatok, az anyagcsere működési elve. Tűz- és Víz-elemekből jön létre.

A Pitta-alkatú ember középmagas, vékony testalkatú. Csontjaik nem annyira kiugróak, mint a Vata-embereké, izomfejlettségük közepes.

Fiziológiailag erős anyagcserével, jó emésztéssel és jó étvággal rendelkeznek. Nehezen viselik a napfényt, meleget és a nehéz munkát. Jó felfogóképességűek, nagyon intelligensek és okosak, valamint jó beszédképességűek.

Érzelmileg hajlamosak a gyűlöletre, féltékenységre és dühre. Ambíciózusak, értékelik az anyagi jólétet, általában jómódúak, vezető típusúak, magamutogatóak is lehetnek.

Ez a típusú energiakeverék a II-ik bázisközpontunkban keveredik, ami minőségét tekintve „Epe”-karakterisztikájú. A Plexus-Solaris-csakra alatt, kissé hátrébb helyezkedik el. Innen különböző arányokban, de minden csakránkba áramlik ebből az energiából.

Ha a három bázisközpontból ez a domináns, akkor a nyugati terminológia szerint Kolerikus típusról van szó.

Középkorú embereknél lehet egy kicsit gyengébb ennek a központnak a működése. Ha ez a bázis rosszul működik, akkor az emlékezéssel van probléma.

Kapha-alkat

A felépítő (anabolikus) folyamatok működési elve, a test vázát uralja. Föld- és Víz-elemekből jön létre.

A Kapha-testalkatú ember testileg jól fejlett, de hajlamos az elhízásra. Izomfejlettségük jó. A csontok nem kiugróak.

Rendszeres, jó étvágyúak, emésztésük lassú, így viszonylag kevesebb ételt vesznek magukhoz. Lassan mozognak. Erős vitalitásúak, jó állóképességűek. Rendszerint egészségesek, boldogok és békések.

Pszichológiailag hajlamosak a toleranciára, nyugodtak, megbocsátók, szeretetteljesek. Felfogásuk lassú, de biztos. Megértés után a tudás megmarad bennük. Tudnak pénzt keresni és azt megtartani. Ez a III. bázisközpont a Föld- és a Víz-elemek keveredésének a helye. Ez az energia „Nyák”-karakterisztikájú. Székhelye a koponya és a gerincoszlop találkozásánál, hátul van. Ez a keverékegyergia eljut minden csakrába, de különböző arányokban. Ez a fajta energiaminőség nagyon lassan mozog, rendkívül nehézkes. Ahhoz, hogy eljusson minden csakrába, szükséges a „Szél” és „Víz” típusú energiák szállító-képessége.

Kisgyermeknél 5–7 éves korig ez a III. bázis gyengén szokott működni. Ha ez a központ rosszul működik, akkor nagyon fáradt az ember, ha viszont jól működik, akkor fáradhatatlanná válik.

Ha ez a III. bázisközpont az uralkodó a három bázis között, akkor flegmatikus emberről beszélünk.

A „nyák”-karakterisztikájú energia nélkül a csontokat nem lehet felépíteni.

Ha mind a három bázisközpont gyenge, akkor melankolikus emberről beszélhetünk.

A három bázisközpont együttműködése

A Vata irányítja a légzést, az izmok és szövetek mozgását, a szív pulzálását, minden tágulást és összehúzódást, az idegsejtek impulzusait, a sejtmembránok mozgását. A Vata székhelye a vastagbél, a medence és a csípő.

A Pitta anyagcsereként jelenik meg. Ez irányítja az emésztést, a felszívódást, az asszimilációt, a táplálást, a testhőmérsékletet, a bőrszínt, a szemek fényét, az intelligenciát és az értelmet. A Pitta kelti a dühöt, a gyűlöletet és a féltékenységet.

A Kapha tartja össze a testben lévő elemeket, megteremtve a fizikai szerkezet anyagát. Fenntartja a testi ellenállóképességet. A mellkasban van a fő székhelye.

Ennek a három keverék energetikai minőségnek egyensúlya szükséges az egészség biztosításához.

A levegő elve tartja fenn a testi tüzet, ám a Víz is szükséges, hogy a tüzet korlátozza.

Amikor a Vata egyensúlya megbomlik, zavar keletkezik az anyagcserében, ami túlméretezett katabolizmust eredményez. Ez a test bomlási vagy romlási folyamata.

Amikor az anabolizmus mértéke nagyobb, mint a katabolizmusé, erőteljesebb lesz a növekedés, valamint a szervek és szövetek helyreállításának a mértéke.

Felnőttkorban a Pitta energiái a dominánsak, mivel ekkor érett és kiegyensúlyozott az ember.

Gyermekkorban a Kapha típusú energiák a dominánsak, mivel a gyermek ekkor van növekedésben.

Az öregkori test bomlásáért a Vata túlsúlya a felelős.

Az energiatestek fejlődése

Az eddigi szárazabb energetikai részek tárgyalását sajnos nem lehetett megúszni ahhoz, hogy innentől kezdve egy nyelven beszélhessünk az olvasóval.

Még mindig szükséges lesz visszatérni az energetikai szabályokhoz, de úgy gondolom, már ismerős fogalmakkal találkozhat az az olvasó is, aki ezekkel a témakörökkel még nem foglalkozott.

Az előző részek segíthetnek nekünk eligazodni az embert működtető energetikai folyamatokban, de most ezen a helyen felhívom a figyelmet arra, hogy a tárgyalt fejezetek ismeretei többnyire statikus modellek. Például a csakratan fejezete kiválóan alkalmas arra, hogy megértsük azokat a mechanizmusokat, miként alakulnak ki érzelmi torzultságaink, arra is, hogy megérthessük, hogyan képezzük gondolkodásunk modelljeit, azokat a sémákat, melyekhez mindig nyúlunk, amikor cselekedeteinket meg kell indokolni magunknak. Ugyanis egy ember többnyire mindig az egyszer már megtanult reakció-sémákhoz nyúl.

Alkalmas arra is, hogy vizsgáljuk, mi történik az emberben, amikor káros energetikai folyamatok indulnak el (ezek a betegségek mechanizmusai), végigkövethetjük, hogyan lehet beavatkozni ezekbe a káros folyamatokba.

A csakrafejlődést taglaló rész bemutatja az ember fejlődési szakaszait, annak energetikai alapjait. Beszél arról, hogy a jógi életmód szerint hogyan lehet eljutni a megvilágosodáshoz. Ez a rész, bevallom, sok félreértésre ad lehetőséget. Úgy gondolhatja a gyanútlan olvasó, hogy ez szinte mindenki számára elérhető. Ezeknek az irodalmaknak az alapjai viszont a keleti kultúrkörhöz kötődnek, sok ezer éves tudások, amik szerencsére változatlan formában öröklődtek ránk, csak hát ezzel az a baj, hogy ami igaz egy keleti ember mentalitására, az nem biztos, hogy változatlan formában adaptálható a nyugati típusú ember eszelős tempójához. Szerencsére azonban sok nyugati ember ért már el modern korunkban is megvilágosodást, ami azt feltételezi, hogy végigmentek valamilyen beavatási úton. Ezek az emberek is sok tapasztalatot hagyományoztak ránk, de a mai változó világkorszakban tudnunk kell, hogy a körülmények egy része megváltozott. Változatlan formában a régi tapasztalatokat sem használhatjuk már, szükség van az ismeretek átdolgozására.

Alaphelyzetként legelőször is meg kell értenünk valamit, ami nélkül a diskurzusban nem haladhatunk tovább. Ez az alapszituáció megértése, tudom,

sok ellenállást vált ki az emberből, állandó kibúvót keresünk alóla, de ha képtelenek vagyunk mélyen megérteni, további hazugságokban ringatjuk magunkat. Ezen kijelentés pedig úgy szól, hogy a nem megvilágosodott ember vakon és mintegy hipnotikus álomban aludva él! Ez csak egy kijelentés, és tudom, ilyenkor jön elő az ember szabad választásáról szóló okfejtés. Azt hiszem, itt elég lenne hivatkoznom az eddig élt nagy mesterekre és prófétákra, de számosan vannak napjainkban is, akik ezt a tételt hirdetik. Tudom, sokan nem veszik a fáradságot, hogy a régi iratok igazságainak mély rétegeiben megértsék azt az egyszerű tényt, hogy alszunk. De hogy alhatunk, kérdezhetik, amikor tevékenykedünk, szeretünk, döntünk háború és béke kérdéseiről, döntünk emberek sorsáról, de döntünk saját életünk kérdéseiben is? Ám ez csak a látszat. Most mindenki gondolja végig, hogy mennyire lehetünk biztosak a következő pillanat felől, hogy mi fog velünk vagy szereteteinkkel történni! Gondoljuk végig, hogy a következő percben milyen hangulatban lehetünk! Gondoljunk bele: amit sajátunknak hiszünk – gondolataink, érzéseink – mennyire a mieink! Ilyen értelemben uraljuk-e életünket, vagy csak valamilyen tőlünk függetleníthető mechanizmus szerint válaszolunk rá? Elszenvedői vagyunk sorsunknak vagy irányítói? De hogy lehetünk irányítói, ha azt sem tudjuk, a következő pillanatban jókedvűek lehetünk-e, bosszankodni fogunk, dühöngeni, vagy mélységes depresszió tör ránk egy szerettünk elvesztése miatt! Biztosak lehetünk-e jó szerencsénket illetően, egészségünk alakulását illetően, vagy mi is a helyzet most ezeket a kérdéseket illetően a szabad akarat lehetőségével? De úgy is fogalmazhatunk: mikor beszélhetünk emberi szabadságról?

Azt gondolom, a fenti kérdésekkel kapcsolatban egyetlen helyen van létjogosultsága az ember szabad akaratának. Eldöntheti, hogy fel akar-e ébredni! Amennyiben ezt valaki megérti, az energetikai törvények alapján már egyedül is elindulhat az ébredés felé. Nem lesz könnyű út, de nincs más lehetőség. Illetve van még egy választás, az öntudatlan, kiszolgáltatott sodródás a külső körülmények rugdosása közepette. Megkönnyíteni senkinek sem tudom ezt az utat, csak arra van lehetőségem – amiért ennek a dolgozatnak a megírásához is hozzáfogtam –, hogy néhány összefüggés felmutatásával erősítsem azoknak az akaratát, akiknek a tudatalattijában már rejtve benne van az ébredés utáni vágy. Azoknak szól ez a könyv, akik olyan racionálisan gondolkodnak, mint én, és állandóan szükségük van arra, hogy az energetikai törvények felmutatásával megerősítést nyerjenek, hogy nincs kibúvó a természeti törvények alól.

A megvilágosodás útja, vagy másképpen fogalmazva az az út, amely Isten személyes megtapasztalásához vezet, rendkívül nehéz, következetesen kitartó munkát igényel. Az benne a paradoxon, hogy ráadásul eddig az élményig szinte csak kudarcok érik a keresőt. A siker reményéhez csak a HIT ad segítséget.

A felébredéshez vezető energetikai útravalók

A megvilágosodáshoz a régi keresők több utat ismertek. Az első, amit már Gurdjieff tanításaiból is ismerhetünk, a „Fakír” útja. Ő az, aki a test átalakításán keresztül keresi útját Istenhez. A „Szerzetes” útja az érzelmek fejlesztésén keresztül, az érzelmek feletti totális uralma által jut el keresett Istenéhez. A „Jógi” út a mentális uralmon keresztül vezet. Ő a gondolatok feletti teljes hatalmat tudja megvalósítani. El tud jutni a teljesen üres állapotba, az úgynevezett egyhegyűségi állapotba.

A fenti utak is csak a reményét adják annak, hogy egyszer közvetlen élményként valaki eljuthasson a FÉNY-élményhez. Az út ezeken a különféle módszereken keresztül időben is igen hosszú, minimum huszonöt-harminc év kitartó munka és életmód. Mi mégis az a motiváció, hogy voltak mindig, akik vállalták ezt a heroikus küzdelmet? Ennek megértéséhez képzeletben menjünk el egy nagyobb társaságba, és vegyük elő a csak keveseknek megadatott tisztánlátásunkat. Azt a fajta differenciált auralátást, amely képes az energiatestek külön-külön érzékelésére. Azt fogjuk tapasztalni, hogy éterikus teste – ahol megjelennek a különféle egészségi elváltozások is – mindenkin látható lesz. Többnyire elborzasztó egészségi tendenciákat figyelhetünk meg, de működik. Az érzelmi test megfigyelése már megszívlelendő tapasztalatokkal fog járni. A sok bennünk lévő agressziótól, gyűlöletől, féltékenységtől, különösképpen pedig a mindannyiunkban jelenlévő félelemtől ez az energiatestünk sötét, piszkos színekben, igen kezdetleges állapotban leledzik. A felsőbb szintű érzelmi megnyilvánulásoknak nyomait sem találjuk, úgymint feltétel nélküli szeretet, önzetlenség, önfeláldozás, hit, Isten-szerelem stb. Kiterjedése ennek az energiatestnek minimális, kivéve, ha mások ellen irányuló negatív érzések motiválják. Érzelmek feletti uralomról, öntudatról meg aztán kiváltképp nem beszélhetünk. Itt szeretném megjegyezni, hogy az érzelmek feletti uralmon nem az érzelmek elnyomását vagy titkolását értem, hanem azt a fajta emelkedettséget, amikor egy felénk irányuló akciót, benyomást nem követ negatív érzelmi megmozdulás bensőnkben. Nem azért, mert eltompultunk, hanem mert fejlettségben már felette állunk.

Mentális testünket vizsgálva a racionális gondolkodás, a kauzalitás igen erős oldalunk. A magas szintű mentális tevékenység viszont, amikor a felső világokból érkező információkat kellene racionális szintre lehozni, alig tetten érhető.

Spiritualitásunk minőségét megmutató spirituális energiatestünk fejlettségéről pedig jobb nem is beszélni. Felhozhatják erre azt, hogy mi a helyzet a sok vallásos emberrel? A valóság az, hogy a vallási fanatizmus, a különféle elkülönült egyházak tanításaiban való Isten-félelemnek semmi köze nincs a tiszta spiritualitáshoz. Ahhoz a fajta elvárás nélküli szerelemhez, amit a magyar múltban jó néhány kivételes személyiség átélt, mint például Szent Margit, aki viszonyát Jézushoz egyszerűen csak szerelemmel illette. Nem is tudunk manapság személyével sem sokat kezdeni, mert azt gondoljuk, hogy ez csak valami beteges lelkület következménye lehet, holott mindenki, aki már átélt úgynevezett misztikus Isten-élményt, hasonlóképp emlékezik.

Röviden levonható vizsgálódásunk tapasztalata, hogy emberek tömegei nem rendelkeznek felépített energiatestekkel, legjobb esetben csak kezdeményezésekkel. Mi marad meg akkor halálunk után? Tudjuk már az energetikai részekből, hogy éterikus testünk halálunk után röviddel elbomlik. Életünket túlélni csak magasabb rendű asztrális testünknek és mentális testünknek – mint ezen adott életünk tudathordozóinak – van lehetőségük. Szokták volt mondani itt, amikor az újratesztelések lehetősége iránt érdeklődik valaki, hogy „legyen kinek-kinek hite szerint!” Ha valaki úgy él, hogy saját törekvéseiből nem épít fel semmit, akkor mit akar továbbvinni.

Energiatestjeinken, melyeket módunkban van „továbbvinni”, csak a magas szintű, uralmunk alá hajtott, úgynevezett Öntudatunk által uralt, nemes tulajdonságaink által kikristályosított szubsztanciát értjük. Ez már az a minőség, amit nem az emberi megegyezés alakít ki erkölcsről és jóról, hanem az egyetemes, és csak erőfeszítéssel szereshető meg. Képzeljük el, hogy egy-egy energiatesten belül mennyi az a fényesen ragyogó szubsztancia, amelyet nem szennyez mocskos emberi érzélem vagy gondolkodás. Hát bizony csak ez a minőség az, aminek lehetősége van minket túlélni. Ha nincs olyan markáns rész, ami maradandó adott életünkből, akkor bizony sok vigaszt nem jelenthetnek számunkra az újratesztelésekről szóló tanok. Marad tehát az a lehetőségünk, hogy mindent megtegyünk azért, hogy fejlesszük energiatestjeinket, mint érzelmi és gondolati testjeinket. Ez mindjárt két előnnyel is jár. Egyrészt egybeesik a különféle vallási tanok tanításaival, másrészt lehetőséget ad számunkra, hogy adott földi életünkben meglévő képességeinket és adottsá-

gainkat is fejlesszük általa. Többletképességek pedig több lehetőséget is biztosítanak az anyagi világban. Fontos, hogy az energetikai részek szárazságából azért világos legyen, hogy energetikai központjaink állapota, valamint ennek következményeként az energiatestjeink állapota az, ami meghatároz minden képességünket itt a Földön. Ha ismerjük a működését, akkor lehetőségünk van először a csakráink kiegyensúlyozására, jobb működésre készíteni, ezáltal pedig az energiatestjeinket alakítjuk ki tudatosan. Ez azt jelenti, hogy a mi feladatunk ezeket felépíteni. Lehet valaki itt a Földön akár egyetemi tanár is, ha képtelen uralma alá hajtani testét, érzelmeit, gondolatait, és ezek után, vagyis inkább mellett még az Istenségről szerzett saját megtapasztalásait is uralnia kellene.

Még egyszer tudatosítsuk a következőket! Fejlődésünk minden szintjét csakráink állapota határozza meg. Csakráink fejlettsége az, ami meghatározza tudati lehetőségeink minden szintjét. A tiszta tudatos gondolkodásra nincs is lehetőségünk akkor, ha torzult és kevésbé energetizált energiaközpontokkal rendelkezünk. Itt van azonban egy paradoxon. Gondolkodásunk tudatos irányításával, a tudatos keresés állapotában van lehetőségünk csakráink kiegyensúlyozására.

Ez az első lépés az ébredés felé vezető úton. A tudatos szellemi élet ugyanis az egyetlen eszköz energiarendszerünk fejlesztéséhez. Ahogy veszít az ember éberségéből, abban a pillanatban a külső sodró erők játékszerévé válik. Nem akarok itt senkit azzal áztatni, hogy ezzel megtett mindent és már tudatos lény nyé vált. Ez a folyamatos harc a szellemi tudatosság felé az egyetlen mód, hogy valamelyest kiegyensúlyozzuk energiarendszerünket. Ezzel lehetőséget adunk magunknak az önismeret építgetésére, ami aztán elvezethet minket egy pontig, amikor igénybe vehetünk külső segítséget ennek az energiarendszernek a transzformációjához, ami által elérhetjük azt a bizonyos tudatszintváltást.

Itt hadd tegyünk néhány közbevetést. Amikor arról beszélünk, hogy tudatos életet kezdünk élni, ez sokkal több annál, mint amikor tudatosan elkezdni szervezni valaki anyagi boldogulását, karrierjét. A ma használatos terminológiák szerint ugyanis a tudatosság annyit jelent, hogy olyan anyagi körülményeket teremtünk, amely növeli biztonságérzetünket, ezáltal a hatalmunkat. Ez egyfajta félreértelmezése az emberi szabadságnak. Nem azt mondom azonban, hogy nem szükséges megteremteni az anyagi függetlenséget, hiszen e nélkül a szellemi fejlődés lehetőségétől is megfosztjuk magunkat. A test rossz táplálása egyet jelent a szellem sorvasztásával is. A két dolog csak párhuzamosan fejlődhet. Azt akarom ezzel mondani, hogy anyagi környezetünk

gyarapításához szükségünk van egy olyan filozófiára, mely alárendeli az anyagiakat a szellem táplálásának. Szükség van rá nem a hamis biztonságérzet miatt, nem a hatalmi hatókörünk kiterjesztése miatt, hanem hogy tudati evolúciós fejlődésünket szolgálja.

A következő közbevetés: a szellemi úton haladásnak van egy feltétele. Nagyon sokáig kénytelenek vagyunk egyedül botladozni. Egy idő után sürgetővé kezd válni, hogy az ember segítséget kapjon, mert úgy érzi, hogy élete zaklatottabbá vált, mint amikor még fűtyült a szellemiekre, csak élte a hétköznapi életét. Ilyenkor az a veszély, hogy elkezd mester után kutatni. Mindenféle kóklerben megtalálni véli mesterét. Sajnos, ez a fázis nagyon sok csalódással terhes. Sokan ilyen csalódások után hagyják el az egészet, azt mondják, hogy ez is csak önámítás volt, ideje megkeményedni, mennyivel könnyebb azoknak, akik csak a megfogható dolgokkal foglalkoznak. Pedig mi történt voltaképpen? A saját vakságukat felruházták nem létező ideákkal, sárlatánokban bíztak, akik nem képesek igazi követelményeknek eleget tenni. *Fontos szabály!*

A mestert csak várni lehet, készülni lehet rá, de nem lehet keresni.

A mester minden várakozó életében megérkezik, ha készen áll rá fejlettségben.

Ha nem jön, gondoljunk bármit önmagunkról, bennünk van a hiba. Még nagyon kiegyensúlyozatlanok vagyunk ahhoz, hogy elinduljunk egy megterhelő tanulási úton. Mert ez az út bizony a hétköznapi léten felül többlet-megterheléseket jelent és nem ingyen kapott extra lehetőségeket, melyekkel elringathatjuk magunkat. Mindazonáltal hallatlanul érdekessé is válik az ember élete. Ami egy idő után a hétköznapi életben értelmetlennek tűnt, ezen az úton egész más megvilágításba kerül. Hihetetlen, de többletenergiákhoz jut az ember.

De mi történik akkor, ha addig fejlődött már az ember, hogy megérkezik a mester? Ez már egy másik történet. Ez már a beavatás útja. Nagyon misztikusnak hangzik, sokan sokféleképpen értelmezik, legfőképpen azok, akik csak olvastak róla, nem személyes élményként élték meg. Ahhoz, hogy átfogóan megérthessük ezt a processzust, fontoljuk meg, mi az evolúció lényege emberre, Földre és az egész univerzumra vonatkozóan.

Az evolúcióról

A teljesség igénye nélkül szeretnék erről a nagyon fontos témáról szólni. Úgy gondolom, aki mélyebben érdeklődik efelől, találhat szakirodalmat. Néhány dolgot indításként kérem, fogadjanak el úgy, hogy amit most itt kijelentek, annak bőséggel van irodalma, csak nem vesztegetem az időt ezzel. Próbálják az ártatlanság vélelme alapján elhinni nekem, hogy nem kitaláció, hanem filozófiai kiindulási pont, ahonnan elindulunk.

Próbáljanak abba a ténybe belekapaszkodni, hogy az egész univerzumunk nem élettelen ásványi anyagok halmaza, hanem élő minőség, egy hatalmas organizmus, melybe a Teremtő akarata lehelte bele ezt a minőséget. Így aztán mint élő minőséget tekinthetjük, tudattal rendelkező minőségnek, ami folyamatosan változik, fejlődésben van. Visszatérve Földünkre, érzékelhetjük, hogy ez is élő organizmus. Nagyon hasonló energetikai rendszerrel megáldva, mint az ember. Amikor a Földről ilyen értelemben gondolkodunk, nyugodtan fordulhatunk az analógiák tanáához. Annál is inkább, mivel a Föld energia-rendszere teljesen azonos törvények szerint fejlődik, mint mi, emberek. Ugyanúgy rendelkezik energiatestekkel, mint mi. Ugyanúgy van csakrarendszere, mint nekünk, csak még differenciáltabb, mint az emberé. Nem ugyanolyan törvények alapján helyezkedik el földrajzilag, mint testünkön a mi központjaink. Szívközpontja sem csak mellső és hátsó van, hanem kicsit több és nem olyan szabályos szisztémában. Ezenkívül elhelyezkedése sem stabil. Sokan tudják már, hogy Magyarországon, helyesebben a Kárpát-medencében található a Föld szíve. A magyar nyelv annyira csodálatos módon őrzi a hagyományainkat, hogy a teljesen tájékozatlan kereső is kitalálhatja, hogy ez a földrajzi hely Dobogókő. Ugye, csodálatos értelmet nyer ezek fényében ez a borzongatóan szép helymeghatározó szavunk. Nem nehéz ezek után kitalálni a szívcsakra helyét, ha arra gondolunk, hogy a csakra egy nagyon fontos energiagyűjtő pont. Mint ilyen, az energiák kisülésének földi megfelelőjeként a villámra asszociálva kaphatjuk meg a Visegrád mellett található Kis- és Nagy-villámot. Persze az ember gyakran él a leegyszerűsítéssel, hogy hoppá!, megvan a szívcsakra és mindig, ha erre gondol, fel is keresheti. Itt téved nagyot a szolgai módon gondolkodó. Ugyanis figyelembe veendő, hogy univerzumunkban az isteni energiák a Nap közvetítésével jutnak el hozzánk. Így Földünk is csak ebből táplálkozhat. Képzeljük el a Föld keringését a Nap körül,

és vegyük figyelembe, hogy a saját tengelye körül is forog, mely nem merőleges a Nap körüli keringés síkjával, hanem körülbelül 23,4 fokos szöget zár be vele – belátható, hogy a Naptól érkező energiapont az évkörön belül nem mindig ugyanazon pontjára érkezik meg Földünkre. Gondoljunk itt a parabolaantennákra, ha nem geostacionáris pályán keringő műholdról kapnák a jeleket. Márpedig a Kárpát-medence is egy gigantikus parabolaantennája Földünknek. Szeretnék itt előljáróban szót említeni a Magyar Szent Koronával való összefüggésről. A Szent Koronán lévő dőlt kereszt is megfelel a Föld forgástengelye és Nap körüli keringése által meghatározott szögnek. Ezen kívül gondolatébresztőnek még annyit, hogy miért mondják azt, hogy a Szent Korona Kárpát-medencei Fő-séggel rendelkezik és nem kizárólag a magyar néppel azonosítható. Barátkozunk meg a gondolattal, hogy a Magyar Szent Korona különféle nemzetiségű csoportok összekovácsolt egyetemes szakrális kincse.

A Föld energiaközpontjainak pontos helyét itt most ne várja tőlem senki. Ennek összefoglalt, rendszerezett tudása csak a kiválasztottaké. Ha ezt illetéktelen ember vagy embercsoport tudná, akkor ez a tudás totális hatalmat is biztosíthatna nekik.

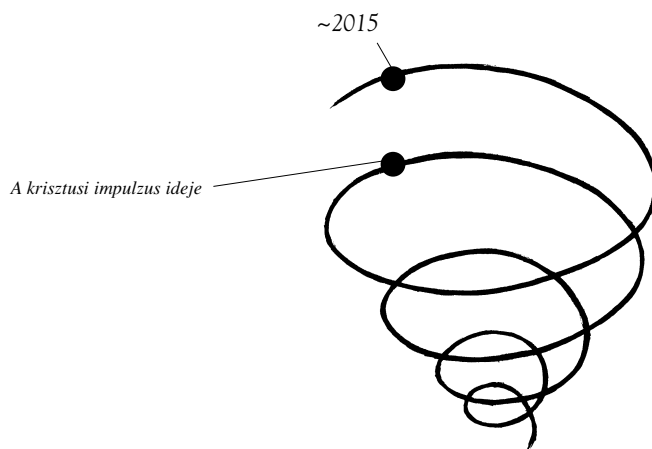
Most térjünk vissza az energiaközpontok fejlődésére. Az emberi fejlődést ugyanis alapvetően a csakrák kifejlődésére, működésének kiteljesedésére vezethetjük vissza. Csak emlékeztetni szeretnék arra, hogy születésünkkel elkezdődik a csakrák kifejlődésének hétéves ciklusa – csakránként. Ez természetesen nem azonos a csakrák tökéletes kivirágzásával, arra elegendő, hogy az emberiség adott fejlettségi szintjének megfelelő, az átlagos emberi élet fenntartásához szükséges működési feltételek kialakulhassanak amellet, hogy a csakrák torzulásai életünk során kialakítják egyéniségünket. Ennek a fejlődési ciklusnak megfelelően a hét csakra negyvenkilenc éves korunkra éri el kiteljesedését. Feltéve, ha az ember nem kezd el intenzív fejlesztőmunkát saját magán.

Mit értek az alatt, hogy „az emberiség adott fejlettségi szintjének megfelelő”? Gondoljunk bele, hogy a mai ember azonos-e az ötezer évvel ezelőtt élt emberrel! Úgy vélem, hogy nem azonos. No nem a technikai civilizáció által okozott „fejlődésnek” tulajdonítok most jelentőséget, hanem az ettől teljesen független emberi tulajdonságoknak, mint az érzelmek fejlettségi szintjének, a gondolkodás differenciáltabbá válásának, a társadalomhoz fűződő viszonyrendszerünk változásának és természetesen a bennünk élő transzcendens létünknek.

Élete során egy központunk úgy-ahogy kifejlődik adott szintre. Ahogy megtanuljuk uralmunk alatt tartani ennek a központnak pszichés tartalmát, ezek az adottságaink emberiségi szinten is megtestesülésről megtestesülésre fejlődnek. A tudattalan tartományaiban egyre több tapasztalat halmozódik fel és a csoportlélek tulajdonságai ilyen módon határozzák meg az egyén fejlődési lehetőségeit.

Egy-egy energiaközpontunk öntudatra ébresztéséhez emberiségi szinten egy teljes világkorszak szükséges. Jézus transzfigurációjával a Halak világkorszaka vette kezdetét. Ez azt jelenti, hogy Jézus kora előtt az emberi öntudati szint elérte a köldökközpont öntudati szintjét. Megvalósult addigra a „Vagyok, aki vagyok” előző korszaki programja és elindulhatott a szívközpont át-lényegítésének több mint kétezer éves ciklusa. Ez a program a Szeretet átélé-sének a tanulási ideje. Az elmúlt kétezer évben tapinthatóan arról szólt a dal, hogy az emberiség száguldott az elanyagiasodás, a materializmus felé. Nagyon erős impulzus kellett ahhoz Jézus által az embereknek, hogy mára az Isten-tudat írmagja megmaradjon bennünk. Mostanra ott tartunk, hogy tökélyre emeltük a racionális gondolkodást. Ennek azonban nagy ára volt: a bennünk élő transzcendens elhallgattatása. Most már egy lehetőségünk maradt, hogy tiszta racionalitással is megértsük: továbblépésünkhöz – hogy mint faj meg tudjunk maradni – csak a szereteteszmény maradt, amit Jézus tanításaiban ránk hagyott. Mostanra ért az ember arra a szintre, hogy szívközpontját teljesen megnyitva, kiteljesítve annak minden tulajdonságát, magasabb tudat-szintre lépjen. Ez azonban nem automatikus folyamat. Ezért egyénenként

mindenkinek meg kell küzdeni. Képzeljünk el most egy egyre táguló fejlődési spirált. A spirál egy-egy menete megfelel egy-egy világkorszaki fejlődési ciklusnak. Ez alatt az idő alatt megy végbe egy erőközpont átlényegítése. Ez alatt az idő alatt az emberiség mintegy rajta csücsül ezen az emelkedő spirálon. Az egyéni és csoportkarmák megpróbáltatásai lassan kifejlesztik azokat a potenciális képességeket, amik elegendőek alapként ahhoz, hogy a ciklus végén csoportosan megéljék az új korszakba való kvantumugrást. Azért beszélek ugrásról, mert paradox módon az ember a fejlődési ciklus végén nem marad rajta csücsülve a spirálon, hanem lehuppan róla. Ilyenkor ezekben a korszakokban nagy bizonytalanságot él át az egyén is, a társadalom is. Ugye, ismerős szituáció? Mindenki bizonytalan, fél a jövőtől és felerősödnek a világvégét váró tendenciák. Mi ilyenkor a feladat? Jogosak-e ezek az aggodalmak? Azt lehet mondani, hogy emberiségi szinten nem, de egyéni szinten igen. Úgy gondolom, ki lehet jelenteni, hogy a világvége elmarad, de a kataklizmák nem. Így egyéni szinten nagyon sok tragédia várható. Ezt a bizonyos kvantumugrást mindenkinek egyénileg kell megugrani, különben lemarad a spirálról. Az ugráshoz viszont sok munka és segítség kell. Ez a munka a már sokat emlegetett energetikai rendszerünk felerősítése, hogy a világkorszakváltással járó energetikai rezgésszint emelkedését el tudjuk viselni. Minden ilyen energetikai transzformáció egyben tudatszintváltást is jelent. Tudatszintváltás pedig csak a régi elhagyásával alakul ki. A régi ÉN halála minden transzformáció. Ez nem játék a szavakkal, ez valóságos halálélmény. Ezekkel az élményekkel találkozik az ember a beavatási rítusokban. Ezek a beavatási rítusok minden kultúrkör tradíciójában szerepelnek. Ilyen beavatás az egyiptomi Halottaskönyv, a Bardo Thödol, de beavatás a keresztény alkímia transzmutációs folyamata is. Ismertek és igen kidolgozottak a magyar őshagyomány sámánbeavatásai is.

Vannak próbálkozások a mai nyugati ember beavatásához is – többkevesebb sikerrel. Szeretnék egy ősi beavatási rítusok szabályaiból kinőtt beavatást bemutatni, ez az Amrita Bardo Thödol Express, ami a keleti nagy mester, dr. Lee Edward munkája alapján jött létre.

Amrita Bardo Thödol Express

A születés egy nagy traumatikus megtapasztalási élmény, amely mély nyomokat hagy az emberi lényben egész élete folyamán. Ezek a mély benyomások determinálják egész személyes evolúciós fejlődését életén át.

A születési megtapasztalás négy fontos fázisból áll. Mindenekelőtt nagyon fontos megértenünk a magzat szituációját az egész terhesség alatt. Egy biztonságos világ lakója, ahol minden lehetséges elvárása ki van elégítve. Táplálkozhat, ha álmos, egyszerűen alszik, ha aktív akar lenni, akkor mozdul. A terhesség végéig egy saját univerzumban él, melyről nem tudja, hogy egyszer végleg megszűnik számára. A felnőttek viszont türelmetlenül várják a baba érkezését, és nekik csak pár hónap az egész. A babának mégis ez az egész világ. Nem sejti, hogy meg fog születni. Nem rendelkezik ehhez semmiféle információval.

Amikor elkezdődnek az anya szülési fájdalmai, a magzat aggodalommal éli át, hogy az ő világát veszély fenyegeti. Millió anya közül egy sincs, aki aggodalom nélkül élné át a tolófájdalmak jelentkezését. A baba érzi, hogy az az univerzum, amely eddig megvédte mindentől, hirtelen szűk kezd lenni. A falak egyre szorítják, a magzatvíz, amelyben eddig lágyan ringatózott, hirtelen eltűnik és egy gigantikus harc kezdődik a puszta életért.

A babának egy dolog világos, hogy az ő világa megsemmisült. Ha a babának nagyon sok a félelme és a fájdalma, akkor az első fázis lenyomata megmarad – mint egy nagyon szigorú, fájdalmas emlék tapasztalata – a sejtmemória rendszerében. A zárt, egyre szűkülő tértől való félelme klausztrófóbiát vált ki nála.

A második fázist, amikor a baba kitolódik a szülőcsatornán keresztül, nagyon nagy fájdalmak közepette éli át, mert átjut egy olyan szűk nyíláson, mely jóval kisebb, mint fejmérete.

Amikor ezt végre átélte, ott várja a csöppséget egy új, ismeretlen világ (harmadik fázis). A tapasztalata azt mondja neki, hogy nem halt meg, ám harcolnia kell egy ismeretlen világgal szemben. A félelmei mégis azt mondják neki, hogy mindjárt meghalhat.

Végül elvágják a köldökzsinórt (negyedik fázis), az utolsó fonalat, mely régi életéhez kötötte. Lélegeznie kell, már nincs oxigén a köldökzsinóron keresztül. Már minden kapcsolat megszűnt a biztonságos, régi világával. Először él át mély magányossági érzést.

Ez a négy fázis otthagyja lenyomatát egész későbbi egzisztenciáján. Nagy vonalakban ez a traumatikus tapasztalássor, melyeket átélünk születésünk során, mely determinálja egyéniségünket és a későbbiek folyamán vissza fognak tükröződni a mindennapi tapasztalatainkon keresztül. Ez a születési megrázkódató élmény fájdalmakat, problémákat, bizonytalanságot, bizalmatlanságot és a többi vonzzák maguk után.

Újra átélve ezeket a Bardo Thödol technikán keresztül, a tapasztalatok gyökerestül meg tudják változtatni életünket: meg tudunk szabadulni azoktól a terhektől, melyeket megszületésünkkel szereztünk. Ezeket a tapasztalásokat transzformálva egy új életérzés átélésének lehetőségét adja, amely teljesen új, szabadabb világba fogja vezetni életünket.

Az ember energiakészletének 90–95%-a arra irányul, hogy megvédjen minket a körülöttünk levő agresszióktól, melyeket veszélyesnek találunk életünkre vonatkozóan. A pszichiátria és a klasszikus orvostudomány csak gyógyszereken keresztül tudja némelyest ezeket a problémákat kezelni. Fóbiák esetében a megoldásukhoz nem tudnak a gyökerekig lehatolni. Az asztmának például nincs végérvényes megoldása, ha nem találjuk meg a probléma gyökerét. Dr. Lee Edward véleménye szerint az összes betegség 75%-a – melyeknek pszichikai-fizikai tényezőkön alapulnak gyökerei – születési traumákon alapszik.

Az AMRITA BARDO THÖDOL EXPRESS mindössze két nap alatt el tud jutni a legmélyebb rétegekbe. Ezek az eredmények a klasszikus módokon 25–30 év munkájával, tapasztalataival érhetőek csak el, meditációval vagy jógával.

Ez a technika – kutatásaim alapján – képes aktiválni a sejtmemória-rendszert az egész szervezeten belül, hogy a születésig újra át tudjuk élni egész életünk megtapasztalásait, de most már tudatosan, így minden jelenlegi problémánk gyökereit jelentő trauma feloldódik.

Az ember a civilizáció kezdete óta keresi lényében az egységet. Mi az, hogy egység, vagy EGÉSZSÉG? Az a totális összhang, mely a belső lényünkkel, az emócióinkkal, a szellemi világunkkal és a spirituális lényünkkel, valamint a külvilággal létrejön. Az az ember, aki egyszerre tudja megtapasztalni a szellemi és spirituális aktivitást a test aktivitásával. Ez az EGYSEG! Ez a szintézis a Külső és a Belső harmóniája. Ez az egységkeresés a legfontosabb az emberi lény egész egzisztenciája alatt.

Többfajta metódus létezik, hogy az ember ezt a törekvését elérhesse úgy, hogy rezonálni tudjon az univerzum törvényeivel. A követelmény az emberi élet számára annyi, hogy úgy tudjunk átmenni az életünkön, ahogyan a felső, univerzális törvények diktálják. Ennek az a feltétele, hogy energetikai rendsze-

rünknek olyan magas rezgéstartományba kell növekedni, hogy tudjunk kontaktálni, kapcsolatot teremteni belső tudatunkkal. Ez nem volt ismeretlen az ősi tudások korában, a hajdani bölcsek körében sem. Ezekből a korokból ránk hagytak számos iratot és tradíciót, melyek fennmaradtak sok századon keresztül. Néhány szent könyv is túlélte a szellemi tudások nagy pusztításainak századait. Az egyike ezeknek a szent könyveknek a Bardo Thödol, a Tibeti Halottaskönyv. Ebben a könyvben lépésről lépésre, nagyon részletesen magyarázva van az út, hogy mi a teendője az embernek, amikor átlépi a halál küszöbét, és mi a teendője, hogy elérje az univerzális egységet a kozmikus tudattal. A mai kor kérdése, kell-e, hogy a mai ember meghaljon ahhoz, hogy rendelkezésére álljon ez az ismeret.

Minden vallásnak megvan a saját beavatási metódusa. A beavatás egy új élet kezdete, ami megmutatja, hogyan kell élni bizonyos vallási törvények szerint, az adott spirituális úton. Ezen rituálék szerint az ember hátrahagyja eddigi spirituális életét és mint egy új ember kezd el egy új úton járni. Ez hasonlóan megy a keresztény, a muzulmán, a shintoista stb. hagyományok útmutatásai szerint. Ezek különféle beavatási technikák, melyeket féltékenyen őriztek, óvtak napjainkig.

A Bardo Thödol technikát több mint négyezer éve alkalmazzák Ázsia közepén. Néhány szelektált mesternek volt csak betekintése ezekbe az alkalmazásokba. A Bardo Thödol tanítása egy aktív technika, ami felszakítja a kommunikációs határokat, amik addig léteztek a tudatban, a lélekben és a testben. Ez átalakítja az embert egy új lénné, aki az egység felé tart.

A mi civilizációnk nagy lépésekkel megy előre a technológiák fejlesztése terén, ugyanilyen módon szükséges előremennie a spirituális úton is, és ilyen nagy lépésekkel előre haladnia a belső tudat felé is. Ezen az úton ad segítséget technikám, adaptálva az ősi tudások eredményeit a mai ember számára, lehetővé téve az egység elérésének élményét. A technika elnevezése Amrita Bardo Thödol Express. Az Amrita annyit jelent tibetiül, hogy esszencia, összetétel. Ez az élmény egy nagy sebességű átalakulási folyamat az egység felé.

Dr. Lee Edward

A beavatásokról

Az ABTE beavatási technikáról egy kicsit bővebben szeretnék szólni. Lee doktor kicsit szűkszavúan, mintegy esszenciálisan foglalta össze az elméletét metódusának. Személyes tapasztalat alapján mondhatom, hogy hasonlóképpen a születési traumákhoz, valójában ez is, mint minden valódi beavatás, HALÁLÉLMÉNY! Ezt külön szeretném nyomatékosítani, mivel manapság annyiféle beavatásról hablatyolnak. Úgy osztogatják a beavatást, mint kutyuskának a kockacukrot. Így nem csoda, ha az az emberek elképzelése, hogy jön egy Hókuszpók és megáld minket, vagy éppen egy személyiségfejlesztő tréning keretében, lehetőleg fájdalom nélkül megváltják életünket, a tudás pedig ránk száll, mint számárra a fül. Hogy idézzem egy általam nagyra tartott professzor mondását, beavatnak minket, mint Julist a bablevesfőzés rejtelseibe.

Még egyszer nagyon hangsúlyozom: halálélmény nélkül nincs beavatás. Fontos azt megérteni, hogy hátrahagyunk valamit eddigi életünkéből, az élmény után pedig valami teljesen szokatlan, új kezdődik el. A legfontosabb a soha addig nem tapasztalt béke és nyugalom. Az eddig minket üldöző transzcendens félelmek már nem üldöznek. Hogy miért? Azért, mert a beavatás befejező részében személyes fényélményben részesülhet az ember. Erről bővebben nem akarok szólni, mivel teljesen individuális tartalmú élményekről van szó. Csak érzékeltetném, hogy hasonló ahhoz, mint akik halálközeli élményt éltek meg. Hangsúlyozom, hogy mindez nem módosult tudatállapotban történik.

Maga a beavatás egy rendkívül intenzív kétnapos munka. Olyan kegyetlen, amit a hétköznapi ember el sem tud képzelni. Minden akaratra szüksége van az embernek, hiszen élethalál-küzdelem részese. Tele iszonyatos félelmekkel, a sejtmemória szintjén előjött összes valódi testi fájdalommal meg kell küzdeni, ami megszületésünkkel elért minket. Minden születési sérülést, amire az orvosok és bábák oda sem figyeltek, de a születendő csöppség számára rendkívül agresszív tapasztalatok, testi szinten átéli a jelölt. Megszületésünket 80–120-szor éljük át a két nap során. Megjegyzem, hogy teljes bőjti állapotban. Ez azt jelenti, hogy a beavatás előtt két napig teljes böjt szükséges, csak vizet lehet inni, ugyanígy a beavatás időtartama alatt is.

Ez összesen négy nap. Elképzelhető, mit jelent kétnapos heroikus küzdelem táplálkozás nélkül. Azt gondolná az ember, hogy egyre fogyó erőben küzd, de ennek az ellenkezője az igaz. Egyre több energia szabadul fel az emberben. Ezek azok az energiák, melyekhez a stresszközpont téves reakciói folytán nem jutunk hozzá, mivel teljesen hiábavaló védekezési folyamatokra mennek el. Don Quijoteként harcolunk a nem létező ellenséggel. Ez az összes valódi beavatásnak a célja. Megölni a központ Pókját, hogy ne tudja pókhálójával hiábavaló védekezésre lekötni energiáinkat, mert akkor úgy járunk, mint amikor valaki állandóan farkast kiált; neki sem hiszik el, amikor valóban megjelenik a fenevad. Ekkor pedig az ember általában leblokkol és nem tud cselekedni.

A másik fontos, hétköznapiokban hasznosítható „melléktermék”, hogy általában is nagyobb energiakészlettel gazdálkodhatunk. A betegségekkel szembeni ellenállóképesség hihetetlen mértékben megnő, hiszen a betegségek okaiként szereplő pszichés kiegyensúlyozatlanságról már nem lehet beszélni. Az ember egész kapcsolatrendszere pozitívan változik. Egyre több és „minőségi” kapcsolatot vonzunk magunkhoz. Szellemi képességeink is nagymértékben kibővülnek. A legfontosabb azonban a HIT! Amikor hitről beszélünk, általában tanult elképzelést formálgatunk magunknak a Transzcendensről, amiért élni érdemes. Miután az ember egyenes ágon megtapasztalja a FÉNY-t, akkor már mindig vissza lehet nyúlni ehhez a fajta bizonyossághoz.

De mi is történik az emberben egy ilyen beavatáson? Amiről az energetikai részekben elméleti lehetőségként tárgyaltunk, az itt rendkívül drasztikusan, nem evolúció-, hanem revolúciószerűen megy végbe. Megtörténik az energiarendszer transzformációja. Képessé válik a magasabb rezgések elviselésére testi, érzelmi és szellemi szinten. Képessé válik magasabb energetikai szinten élni, s ezzel a magasabb szintű energetikai kisugárzással, amivel él, immáron hozzá tud járulni környezetének energetikai változásához. Azt gondolom, érthető: ha az ember több nyugalmat, biztonságot áraszt, környezetének is kiegyensúlyozottabb lesz. Ha az ember Isten-élménye alapján látja a világot, akkor a sok rosszat sem vonzza már magához. A régi ÉN teljesen leépülve egy új, magasabb szintű ÉN lép helyére. Hozzáteszem, ez nem rögtön történik meg, mint egy varázsütésre. Két év felépítési időszak alatt a régi tulajdonságokat – melyekre egy magasabb rendű minőségi életnél már nincs szükség – lassan elhagyjuk. Ilyen csomópontokban katarzisszerűen dolgozódnak ki negatív, megszokott reakcióink. Ilyenkor átéljük régi betegségeinket testi szinten, felgyorsítva. Gondoljuk meg a logikáját, hogy a betegségeink azok, melyek

legjobban mutatják azokat a rossz döntéseket, azokat a helytelen reakcióinkat élethelyzeteinkre, melyek a megbetegedésekhez vezetnek. Így van módunk a betegség sejtemlékszerű átélésével lelkileg is átélni régi élethelyzeteket. Ez természetesen nem rózsás dolog. Tudjuk azonban – amiről egyébként csak elméleti tényként vehetnénk tudomást –, hogy minden betegség otthagya a sejtemlékezésben a lenyomatát, amit életünk végéig cipelhetünk; itt valóságosan van lehetősége az embernek kidolgoznia magából. Vegyük tudomásul, hogy nincs semmilyen más mód a betegségi és érzelmi traumatikus élmények lenyomatának eltüntetésére. Ez a lehetőség gyakorlatilag karmaváltást is jelent.

Itt szeretnék szólni arról, hogy a beavatás kétéves időszaka alatt szembesül az ember egy rendkívül kemény élménnyel. Rájövünk arra, hogy az ember valójában nem emlékezik önmagára. No ez még egy olyan megállapítás, ami hasonló ahhoz a kijelentéshez, hogy valójában hipnózisszerű álomban alszunk. De gondoljuk csak végig! Mire is emlékezünk valójában saját életünkben? Most ne a fő csomópontjainkat keressük életünknek, hanem azt, hogy hogyan is éreztünk egy szituációban. Hogyan gondolkodtunk? Ha ezt a visszaemlékezést nagyon komolyan vesszük, tulajdonképpen rájövünk, hogy semmire sem emlékszünk. De nem csak gyerekkorunkra vagy fiatalságunkra, hanem még az elmúlt napokra sem. Csak élünk bele a mába, persze úgy, hogy azt is megrontjuk a jövő tervezésével, hiszen mindent szeretnénk kézben tartani. Biztosítani akarjuk minden oldalról magunkat, legtöbbször a hamis biztonság érzetét teremtve a tervezési szakaszban, feladva a ma átélésének örömét. Így nincs múltunk, mert nem emlékezünk önmagunkra, nincs jelenünk, mert azt meg a bizonytalan jövő érdekében áldozzuk fel. A jövő pedig, bármennyire is be akarjuk magunkat biztosítani, nem a mi kezünkben van. A jövőt legtöbbször csak elszenvedjük, hiszen tart még hipnotikus álmunk. Mi hát a teendő? Ismét csak egy: felébredni. Felébredni pedig annyi, mint átesni a beavatáson. Általa otthagya addigi Én-ünket, ezután pedig megtanulni az új Én-t felépíteni úgy, hogy már emlékezni tudjunk magunkra. Új Én-ünk lehetőséget ad arra, hogy immár tudatosan élve úgy élhessük át a pillanatot, hogy emlékezni tudjunk, mik voltunk az adott pillanatban testileg, érzelmileg, szellemileg és bizony spirituálisan is. Lehet, hogy az utóbbi magyarázatra szorul, mert az csak beavatás utáni élmény, hogy a Transzcendens áthatja minden sejtünket, és jelez, ha valami rossz felé akarunk elmenni. Magasabb szintű érzékenységnél fogva ugyanis rossz döntéseink sokkal jobban fájnak. Persze nem válik az ember szentté, de a döntések következményei

súlyosabbak egy tudatosabb szinten, mint az alatt. A több lehetőség több felelősséget is jelent. Ha nem játszik az ember tisztán, jön a retorzió. Nem akarok senkit félrevezetni, ez nem egy külső büntetés, hanem belső, marcangoló vízmérték a jó kiegyensúlyozása felé.

Összefoglalva az ABTE lényegét: ez egy energetikai transzformáció, aminek segítségével elindul az ember egy sejtszintű tisztuláson keresztül a magasabb vibrációs szint felé. Két év folyamán katarzispontokon keresztül átéli régi önmaga fejlődési csomópontjait, megértve saját maga törvényszerűségeit annak lenyomatai kitisztulnak sejtszinten éppúgy, mint érzelmileg és szellemileg egyaránt. Ezek a bensőnkben történt lenyomatok azok, melyek akadályoznak bennünket a magasabb vibrációs szintek elérésében. Ezek a rögzültségek azok, amik kialakítják egyéniségünket. Az egyéniség ez alapján torzult Én. Megtisztulva tőle fura helyzetbe kerül az ember. Már nem tud a régi alapján reagálni, de még meg kell tanulni az új válaszokat. Ez pedig egy időre identitászavarokat okoz. Kezdi azt érezni az ember, hogy nem is tudja, ki is valójában. Az, amivel eddig olyan jóban voltunk, érzéseink, a külvilághoz fűződő viszonyunk, sértődéseink, ha bántottak minket, kellemes bizsergésünk, ha valaki pályolgatta kis hibáinkat, gyenge pontjainkat cirógatta, magyarázta, megpúpjainkat masszírozta, az nagyon jó volt. Ki kell ábrándítani mindenkit. Ez is elmúlik. Az ember szinte kezdi hidegnek érezni magát – addigi Én-jéhez képest. Pedig ez is csak annyi, hogy lelkünk tükkrét megtisztították. Gondoljunk bele, a piszkos tükör is szinte a meleg barátságosság érzetét kelteti a vakítóan tiszta tükör hideg fényéhez képest. Mégsem akarjuk a tükröt sem koszosan tartani. Így van ez belső tükrünkkel is. Megtisztítva több FÉNYT ver vissza. Az érzelmi tiszta FÉNY mellett a gondolatok tisztasága is folyamatosan fejlődni fog, hiszen a piszkos tükör torzításai nem torzítják már annyira a gondolat fényességét sem. A bennünk formálódó gondolat, megtermékenyítve a felénk áradó szellemiséggel, új és újabb lehetőséget teremt tudatos életünk formálásában.

Vannak-e az érzelmi és tudati váltásoknak egyéb következményei is? A válasz egyértelmű igen, ha a karma törvényeire gondolunk. Nem véletlenül kell az embernek kiállnia újra életének próbatételeit jelentő csomópontokat katartikus intenzitással. Ami az eddigi tudati szinten nem volt világos, hiszen ezért szerzi be az ember azokat a megrázó élményeket, betegségeket, traumákat; most újra átélve egy magasabb energetikai és tudatossági szinten megtisztulva, tisztán látja egykori és jelenlegi önmagát. Megérti a vele történt folyamat teljességét, megérti az általa elkövetett tettek törvényszerűségeit.

A megértéssel párhuzamosan érzelmi szinten is újra végigjátszódik a történet immár objektív színezettel. Ez az érzelmi átélés az adott eseményt követő érzelmi transzformáció, ami már a magasabb szintű asztrális test építésénél játszik szerepet. Végbemegy tehát a két év alatt az a folyamat, aminek az eredeti történeleknél kellett volna végbemenni, ha a megfelelő tudatossági szinten tudott volna reagálni az ember. Ez a folyamat pedig az asztrális és mentális test felépítésének a folyamata. Amennyiben végre tudjuk hajtani asztrális és mentális szinten a fent leírt transzformációt, úgy ennek karmaváltás a következménye. Belátható, hogy az a program, amit lehoztunk magunkkal, az érett karmánk csomagja, az ledolgozottnak tekinthető. Természetesen karmánkban benne kellett hogy legyen a beavatás eseménye is, de mégis csak eddig a pontig nyomta a vállunkat érett karmánk batyuja.

Gondolhatja az emberfia, hogy halleluja!, letettük a terheket. Igen ám! Csakhogy a magasabb tudatossági szint magasabb felelősségvállalást is jelent. Ez pedig azzal a következménnyel jár, hogy kapunk mindjárt egy jóval nagyobb batyut a régi helyett. Természetesen ez már egy más szint.

A fent ismertetett beavatási technika az ősi beavatási rítusokon alapszik. A rohanó nyugati típusú ember számára teszi lehetővé a magasabb vibrációs szint elérését. Az ősi beavatásokban is többlepcsős beavatások léteztek. Ez sem teszi az embert „Istenemberré”, de lehetővé teszi a fejlődést magasabb szintek felé, melyek egyébként el lennének zárva előlünk. Ez a beavatás annak az útnak a része, amit Jézus megmutatott a Halak korszakának kezdetekor. A krisztusi utat fel lehet fogni beavatási útnak is. A világekorszakok váltásakor elkerülhetetlen ez a fajta energetikai transzformáció. Ennek megértéséhez szólok a következő fejezetben a világekorszakokról.

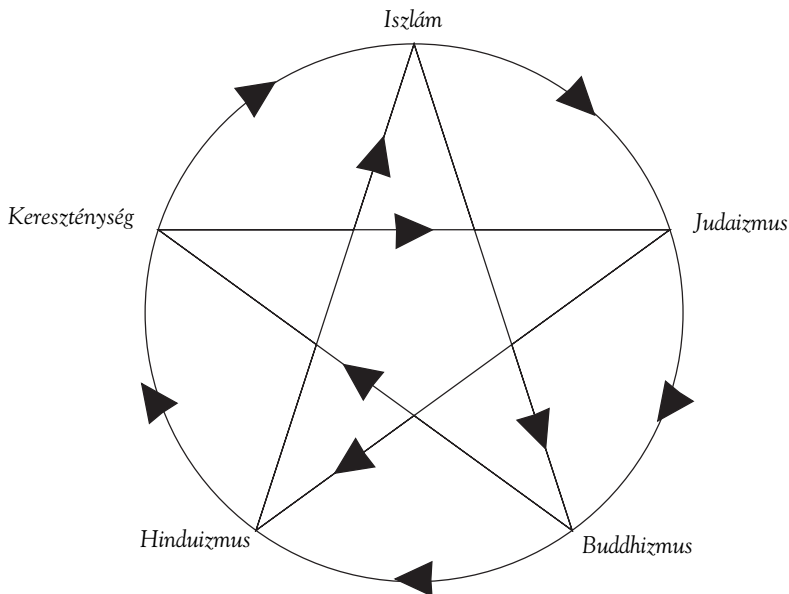
A világekorszakokról

Beszéltünk már az előzőekben arról, hogy az ember egy világekorszak alatt tudja egy-egy energiaközpontját uralma alá hajtani. Így felfogható az ember evolúciós fejlődése egy hosszú útnak, ami alatt öntudatlan, sodródó lényből tudatos lényvé válik, aki megérti saját „működésének” törvényszerűségeit, de megért egyre többet a természetet formáló Teremtő akaratából is. A Teremtő akaratának megértése nem egyszeri felismerési folyamat eredménye. Minden korban meg kell a sajátos válaszokat találni a megértésre vonatkozóan, hiszen az ember fejlettségi szintjeinek megfelelően különféle válaszok érvényesek a különféle korszakokban. A Teremtő akarata különféle korokban különféle elvárásokat támaszt az emberrel szemben azért is, mivel a Föld és az univerzum adott fejlettségi szintje is mást követel az embertől. Így igaznak tűnik az a megállapítás, hogy nincsenek végérvényes, bebetonozott igazságok. Az Igazság természete olyan, hogy minél inkább azt hiszi az ember, rátalált, a kezében szorítja, hogy el ne vesszen – és minél inkább szorítja, annál inkább kifolyik az ujjai közül. Ezek után az egyes korok igazságait a rákövetkezőknek mindig újra kell fogalmazni.

Ha energetikailag próbáljuk a világekorszakok törvényszerűségeit megvizsgálni, azt láthatjuk, hogy az adott kor emberének energetikai rendszere a csakrái által meghatározottan specifikus rendezettséget mutatnak. Egyszóval az ember nem lépheti át az árnyékát. Kevés kivételtől eltekintve az emberek gondolkodását a korszellem alapjaiban meghatározza. Természetesen a korszellemet korlátozza az emberek alapadottságainak átlagos szintje. Ha vizsgáljuk az elmúlt több mint kétezer év fejlődését, elmondhatjuk, hogy a krisztusi impulzussal elindult Halak korszaka a szívközpont átszellemítésének korszaka. Nem véletlen, hogy Krisztus leglényegesebb pontként a Szeretet átélésének feladatát hagyta ránk. Mi pedig ettől rendesen megijedtünk. Mert bizony ma is csak beszélünk arról, hogy milyen fontos a szeretet, de nagy kérdés az, hogy mit értünk alatta. A saját magunk hiányosságai által meghatározott érzelmi púpjaink kölcsönös simogatását-e, vagy a mindent átható, feltétel nélküli szeretetet? Azt mondjuk, hogy a Földön ez nem megvalósítható gondolat. Pedig mit ígért nekünk Jézus? Minden, amit én megteszek, megtehetitek ti is a szeretet által. Hangsúlyozom – mindent! Ez sokak

fülében felér egy istenkáromlással, pedig abból fakad a félelem az igazi szeretettől, hogy nem merünk végigmenni azon az úton, amit mutatott nekünk. Ez az út pedig a beavatás útja. Félelmeink ellenére a jézusi tanítások kétezer év távlatában mégis élnek. Miért nem tűntek el? Miért nem maradt egy nép magánügye egy kis zsidó szektaként ez a tanítás? Először is azért, mert a világekorszakokat meghatározó impulzusokat nem emberi szinten tervezték. Az emberi fejlődés akkori szintje igényelte azt, hogy az egész univerzumot meghatározó törvényszerűségek az emberi spiritualitást is teljesen áthassák. Nem volt már elegendő, hogy egyenes vonalú lefelé terjedéssel a szellemi hierarchiakon keresztül, majd az istenkirályok és papjaik közvetítésével jusson el az Isten-élmény az egyes emberhez, hanem már megelőlegeződött egy differenciáltabb, természeti törvényeken keresztüli spirituális összemberiségi rendszer létrejötte. Ez a rendszer nem új, csak most már a spiritualitás szervezését is áthatotta. Ez pedig az elemek törvénye. Szükségessé vált, hogy az egyes emberi fajokhoz markánsan kapcsolódjon egy fajra jellemző vallási rend. Történelmileg igen közel eső időszakok alatt létrejöttek a nagy világ-vallások. Szám szerint öt. A hinduizmus, a buddhizmus, a judaizmus, a kereszténység és az iszlám. Ez az öt világvallás az öt természeti elem rendjébe beilleszthető. Ha valaki most tüzetesen átgondolja a természeti elemek egymáshoz való viszonyának rendjét, az egyes elemek tulajdonságait, akkor be tudja helyettesíteni a vallásokat az elemekhez.

Ennek alapján a kereszténység megfelel a Fa tulajdonságainak. Érzékelhető, hogy alaptulajdonsága a minden irányban való terjeszkedés. Alaptulajdonsága ez az állandó hódítás. Mindig új erőket képes mozgósítani. A Tűz tulajdonságát az iszlám hordozza, annak minden ismervét magán viseli. Képes az emberiségnek hatalmas izzó erőt kölcsönözni, képes az izzó parázs melegével átmelegíteni, de képes, mint a tűzvész mindent válogatás nélkül felégetni. Ha kell, önmagát is. A Föld tulajdonságait a judaizmus hordozza. A Föld-elemhez kapcsolható tulajdonságok, mint az anyagiak megteremtése, tisztelőtben tartása segít minket az anyagi világ értékeinek megbecsülésében. Segít megérteni az értékek felismerését világunkban. Teremthet biztonságot a szellemi világok átéléséhez, de válhat öncélú harácsolóvá, csak az anyagi értékek megbecsülőjévé. Így aztán a földi hatalom mániás birtoklásához is vezethet.

A Fém-elem tulajdonságait a buddhizmus hordozza. A Fém befelé fordulásával a szellemi értékek felismeréséhez, tudatos átéléséhez vezet el minket. Megtanulja általa az ember felismerni azt, hogy amit a Föld terem, szellemi törekvéseink szolgálatába állítsa. A Föld értékeit meg kell őriznünk, beosztanunk, ezeknek szolgálni kell és nem mértéktelenül rabjának lenni. Amennyiben nem bánunk kellőképpen ezekkel az energiákkal, bizony lebecsülhetjük a Föld, az anyagiak értékét.

A Víz energiáit a hinduizmus hordozza. Mélyen képes átélni azt az élményt, hogy minden útnak egyszer vége van. A víz mindenhová szétfolyva mutatja, hogy minden mögött ott található Isten. Mindenben ott a transzcendens. Fűben, kavicsban, állatban az isteni tartalom, ami fontos. Mélyen képes átélni a végső célt, az egyesülést a Teremtővel. Ennek a találkozásnak képes mindent alárendelni. Ezért itt az a nagy veszély, hogy szinte már nem is érdekes a földi lét. Eluralkodhat a teljes passzivitás.

Szeretném felhívni a figyelmet, hogy mint a természetben, itt sem tisztán csak ezek a vallások hordozzák a fentiekben szétbontott tulajdonságokat. Csupán arról beszélhetünk, hogy ezeknek a tulajdonságoknak a fő hordozói. Ugyanúgy, ahogy az embert sem csak egy elem határozza meg, úgy a vallások is hordozzák magukban a többi elem energiáit. Ha külön-külön vizsgálnáunk meg az egyes vallásokat, ugyanúgy megtalálhatnánk az összes elemet bennük, csak különféle mennyiségben.

Sokkal fontosabb azzal a ténnyel foglalkozni, hogy mind emberben, mind emberiségi szinten a vallásokban is a lényeges azok egymáshoz való viszonya. Ha most felrajzoljuk az elemek különféle ciklusait a vallások szemszögéből, igen érdekes megfigyeléseket tehetünk. Rádöbbszennünk arra, hogy mi is az

egyes vallásokat gyakorlók feladata önismeretben és egymás elismerésében. Legyőzheti-e az egyik elem a másikat? Igen, le! De a következmény az emberiség halála. Ha egy elem is eltűnik, az visszafordíthatatlan! El lehet-e vonni a másik elem energiáját? El bizony! De a vége az egész organizmus betegsége! Jól figyeljük meg a tápláló és korlátozó folyamatok egészséges rendjét! Az egyes vallások egymáshoz való viszonyát ne kronológiailag értsük, hanem organikusan. A kereszténység táplálja az iszlámot, az iszlám a judaizmust, a judaizmus a buddhizmust, a buddhizmus a hinduizmust, a hinduizmus a kereszténységet! Ez pedig nem keverhető össze önkényesen!

Korlátozó ciklus szerint pedig már boldoguljon mindenki saját maga. Vég-ső következtetésként engedjenek meg annyit, hogy ez egy univerzális rend. Az emberiség egészséges szellemi növekedése nem képzelhető el úgy, ha ezt a rendet felrúgjuk. Így csak az az irány tartható, amit mindenki érzékelhet a saját bőrén. Nem lehet egy világkorszakváltás határán a spirituális törvényszerűségeket figyelmen kívül hagyni. Energetikai ismereteinkből már tudható, hogy a magasabb szintek határozzák meg az alattuk lévő szinteket. Csak spirituális szintről tudjuk szellemiségünket megváltoztatni, szellemi szintről az érzelmeket, míg csak érzelmi testen keresztül van módunk ösztönszintünket megváltoztatni. Ezért nem kerülhető meg az emberiség fejlődésénél a spiritualitás törvényszerűségeinek, a vallások egymáshoz való viszonyának kérdése. Megértése pedig csak ezen elemek törvényszerűségeinek ismeretében lehetséges.

Most foglalkozunk a nyugati civilizációt meghatározó két nagy vallással, ami látszólag egymásból következik, amit manapság szokás – véleményem szerint egészen hibásan – zsidó-kereszténységnek nevezni. Ezzel a látszólag logikus összevonással sikeresen eltüntetünk a természetből egy természeti elemet. Nyugati logikával rendjén is van, hiszen e szerint úgyis csak négy elemre van szükség. Ezzel az összevonással valami olyat állítunk, hogy a Fa–Föld elem a negyedik őselem. Jobb lesz tehát, ha külön kezeljük ezt a két világvallást is, még ha annyira összekapcsolódik is a gyökerük, hogy párhuzamosan szükséges vizsgáldni ahhoz, hogy mindkettőt megérthessük. Aki olvasott már valamit az iszlámról, az tudja, hogy találkoznak a gyökerei a judaizmussal, mégsem jut senkinek eszébe judeo-iszlámról beszélni.

Ahhoz már a mai gondolkodás szerint hozzászoktunk, hogy azt mondjuk: minden mai vallás gyökere az emberiség legősibb monoteista vallásában, a judaizmusban keresendő. Teljesen téves felfogásról van szó, mivel így tudomást sem veszünk az egyiptomi és sumer vagy föníciai kultúrákról. Minden

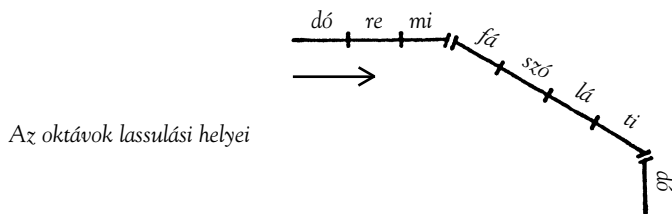
jelenlegi kultúra ugyanis egy sokkal ősbibb kultúrára, a sumer civilizációra vezethető vissza. Barátkozunk meg lassan a gondolattal, hogy valami csak valamiből van, így a tudások is csak egy ősforrásra vezethetők vissza. Ez a forrás tudott már előttünk mindent emberről, univerzumról, természetről, transzcendenciáról egyaránt. Ebből a hatalmas kútforrásból táplálkozik a mai napig minden kultúra. A tudásnak csak útvonala van. Mezopotámiából csak kirajzott, átvéve mítoszokat, „Isteneket”, hagyományokat. A legtöbb kultúra egyszerűen csak magára szabta ezeket az ősi mítoszokat, kezdve a teremtméniszokkkal.

A zsidó kultúra ősatyjának tartott Ábrahám is csak a sumer Ur városából vágott a sivatagnak Sumeria alkonyán, a vízözön után, magával vive a vízözön legendáját. Folytatni vizsgálódásainkat csak úgy lehet, ha komolyan vesszük, hogy a zsidóságnak is szüksége volt arra, hogy minden tudást az előttük élenjáróktól, a sumeroktól, de egyenes ágon inkább már az egyiptomiaktól átvegyen. Egyetlen népnek sem kellett ugyanis feltalálni a spanyolviaszt, ha már előttük megtették. Ha most már pártatlanul, előítéletek nélkül vizsgálódni kezdünk, feltárulhat civilizációnk fejlődési irányának energetikája.

A vizsgálódást kezdjük időszámításunk kezdeténél, a krisztusi legendával. Ne bántódjon meg senki a legenda szóhasználatnál, csak arra vonatkoztatom, hogy mennyi minden kapcsolódik Jézus alakjához, de hogy mindjárt az elején azzal kezdjem, hogy nem pontos a névhasználat esetében, mivel már itt is homályosak az elképzeléseink személye körül.

Kezdjük talán azzal, hogy a természetben minden jelenséget a polarítások ereje tart egyben. A Jin–Jang feszültsége az, ami minden létezőnek megadja az életető energiát. Az élet annyi, mint mozgás. A mozgás feltétele pedig egy impulzus, ami működésbe hozza. A folyamat végbevitelének törvényszerűségeit pedig a rezonanciátörvény írja le.

Most ismét egy kicsit szárazabb rész következik, de elhagyhatatlan a továbbhaladás miatt. A világegyetemet már szinte mindenki úgy tekinti, hogy benne minden a rezgések különböző minőségeiből áll. Ezeket a rezgéseket leírhatjuk a héthangú skála törvényével, amivel a zene is dolgozik. Ennek alapján ez az oktávok törvénye nevet kapta. E szerint a rezgések nem egyenletesen, hanem szakadozottan fejlődnek. Ami azt jelenti, hogy vagy lassulási, vagy gyorsulási szakaszok vannak benne, megváltoztatják természetüket, attól függően, hogy felfelé vagy lefelé irányulnak.

Felfelé haladó oktáv esetében a két dó közötti szakasz hét egyenlőtlen részre van felosztva, mert a rezgések frekvenciája nem egyenletesen növekszik. A legkisebb intervallum a mi és a fá, valamint a ti és a dó között van. Ezek a helyek az oktávok lassulási helyei. A zenei héthangú skálán két félhang van mindegyik két hang között. A mi és fá, valamint a ti és a dó között egyáltalán nincs félhang. Ilyen értelemben egy oktávon belül csak két intervallum van, ahol nincsenek félhangok. Mi történik kozmikus értelemben a rezgések lelassulásának pillanatában? Az eredeti iránytól való eltérés játszódik le a mozgásban. Egy oktávon belül két irányváltás is bekövetkezik. A következő oktáv még fokozza az eltérést, és így lassan az eredetivel ellenkező irányba kezd fordulni a mozgás iránya anélkül, hogy észrevennénk. Ez a törvény mutatja, hogy miért nincs soha tevékenységünkben egyenes vonal. Gondoljunk bele, mennyi fordulatnak kellett történnie az erők fejlődési irányvonalában, míg a szeretetprédikáció az Evangéliumoktól az inkvizícióig jutott el.

A felmenő oktávokban az első intervallum a mi és fá között van. Ha megfelelő hozzáadott energia lép be ezen a ponton, az oktáv akadály nélkül fejlődik a ti-ig. A ti és a dó között sokkal erősebb hozzáadott sokk szükséges a megfelelő fejlődéshez, mert ezen a ponton az oktáv rezgései sokkal magasabbak, és így sokkal nagyobb erőre van szükség ahhoz, hogy az oktáv fejlődésében a holtpontra túl lehessen jutni.

E törvény ismerete sokat segíthet kronológiailag áttekinteni történelmünket, ha egy oktávnak fogjuk fel a krisztusi világkorszakot. Tudomásul kell venni ehhez, hogy ebbe az oktávba csak két pontban lehet beavatkozni. Nagyon pontosan meghatározott az az időpillanat, amikor lehetőség van változtatni a fejlődési irányon. Nagyon behatárolt ez a pillanat mindig a történelmünkben, ezért ezeket a pontokat eltéveszteni, nem felismerni az igazi emberiség elleni bűn. Ez bizony már néhányszor elkövetődött. Ha az ember szabad akaratáról beszélünk itt, akkor ezeken a pontokon lehet erről

beszélni. Ugyanis ilyenkor az a forгатókönyv, ha emberiségi szinteken nem történnek meg a szükséges felismerések ezekben az intervallumokban, akkor a szükséges sokkot a fejlődés folytatásához mindig a rendszeren kívülről, nevezetesen az isteni szintekről kapjuk meg. Ez azonban mindig nagy áldozatokkal jár. Olyan emberiségi traumatikus megtapasztalási élmény, mint az egyes emberi élet esetében a betegségek vagy nagy, katartikus traumák.

Elindult hát világekorszakunk a jézusi tanításokkal. Felteszem ismét a kérdést: miért nem maradt ez a zsidóság belügye? Mi a krisztusi misztériumban az a feszültség, ami messze kiemelte ezeket a tanokat összemberiségi szintre?

Ennek megértéséhez foglaljuk össze azokat a különböző filozófiai és hagyománybeli nézeteket, melyek Jézus személyével összefüggenek. Legkevesebb gondunk itt a szokásos római vonallal van. Ez alatt a kétezzer év alatt sikerült nagyjából a fejekbe verni, hogy Jézus tulajdonképpen egy zsidó rabbi volt, aki isteni elhívásra igyekezett felrázni népét, átadni neki szeretetvallását. Mivel ez nem sikerülhetett a jóslatok szerint sem, saját halálával megváltotta eredendő bűneitől az emberiséget. Szép történet, de miért nem fogadja el a mai napig sem ezt a megváltást saját népe, ahonnan származik?

Közelebb kerülünk a megértéshez, ha megvizsgáljuk azt a tágabb történelmi környezetet, amibe Jézus beleszületett. A kor két nagyhatalmi pólusát a Római Birodalom és a terjeszkedését megállító Párthus Birodalom alkotta. Ennek a szembenállásnak ütközőzónájában kereshetjük a helyet, ahol Jézus megszületett. Galilea és Samária nagyon sokáig volt a Párthus Birodalom fennhatósága alatt. Galileát az akkori zsidók „galil hag goim”-nak nevezték, ami a „nem zsidók országa” jelentést hordozta. Hitük „máshitű” volt. Galilea és Samaria, „Adiabene” tartomány néven volt a Párthus Birodalom része. Adiabene nevét Adiabene hercegtől kapta, aki kormányzója volt a tartománynak.

Bertalan apostol nagy problémája elhívásakor az volt, hogy nem lehet Jézus a Messiás, hiszen írva vagon, hogy a Megváltó Júdeából érkezik. Így születése helyét, Betlehemet tekintve, a mai Betlehem még nem is létezett. Csak jóval Jézus halála után fedezni fel létezését. Volt viszont Galileában egy Bit-Lahmi helység, ami Názarettől hat kilométer távolságra van, közelében a Tábor-heggyel, ahol a hagyomány szerint Jézus az égbe emelkedett.

Engedjenek meg egy kérdést: elképzelhető-e az, hogy két hatalmas világebírodalom ütközőzónájában, ilyen bizonytalan státusú helyen, mint Galilea, csak a zsidó népre gyakorol hatást egy ilyen karizmatikus jelenség, mint Jézus? Azt hiszem, ezt nem gondolhatja senki komolyan. Különös tekintettel akkor, ha áttekintjük a térségre gyakorolt konkrét hatalmi viszonyokat.

Kezdjük a vizsgálódást Mária születésével. Ekkor a Párthus Birodalom hatalma tetőpontján volt. Területe az Eufrátesztől az Indus folyóig terjedt. Hosszú ideig, mint azt már említettem, kiterjedt hatalma Samariára és Galileára is. A párthus uralkodóház támogatja a Heródeszel szembenálló zsidó makkabeusok utolsó leszármazottjait, a Hasmoneon-dinasztiát.

Ezt megelőzően azonban Kr. e. 60-ban Rómában megalakult a triumvirátus: Caesar, Pompeius és Crassus. Megtámadják a Párthus Birodalmat, de Harrannál megsemmisítő vereséget szenvednek. Itt hal meg maga Crassus is. Ekkor kerül párthus kézre Samaria és Galilea. Ekkor erősítik meg a Hasmoneus-dinasztia hatalmát. Heródes ekkor Rómába menekül.

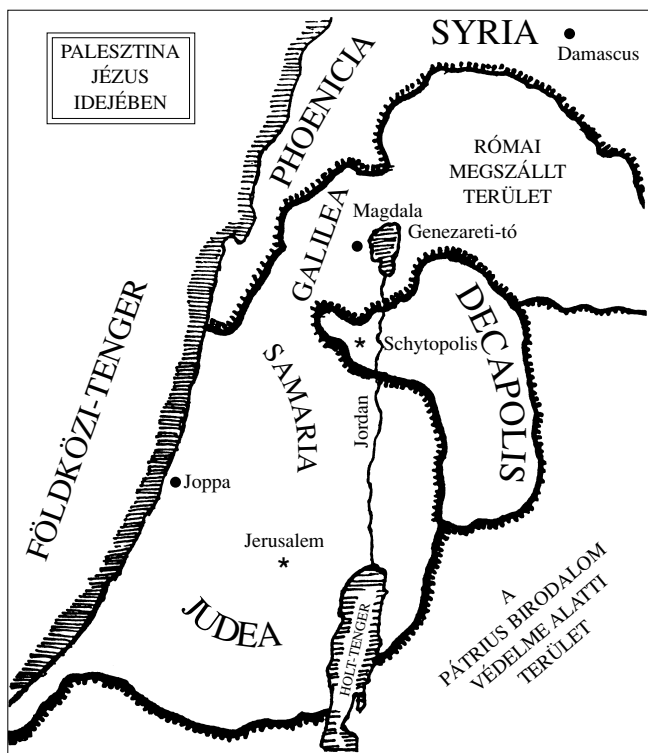
Kr. e. 39-ben Róma kinevezi Heródest Jeruzsálem királyának. A római légiók Samariában partra szállnak. A légiót Antonius, Cleopátra jegyese vezeti. Ismét tönkrevetik a rómaiakat, maga Antonius is a harctéren marad, holtan. Két év múlva azonban, Kr. e. 37-ben Heródes mégis elfoglalja Jeruzsálemet. Nagy vérengzést rendez a zsidó sadduceusok között. Már Galileát is fenyegeti, de még Samariában is fegyveres ellenállással találkozik. Ezért megegyezésre törekszik a galileai Adiabene kormányzóval. A párthusok megegyezésre jutnak Galileát illetően. Galileát átadják – ütközőzónaként, önálló igazgatással. A párthusok uralma idején létező vallás- és felekezeti szabadság azonban nem sokáig tartott. Egyre erősödött a nem zsidó lakosság megtérítése a zsidó hit számára. Maga Adiabene hercege is felvette a zsidó hitet, mintegy húsz évre. Az eredeti hitére való visszatérése után sikerült lánygyermeket nemzenie Grapte-Kharax párthus hercegnőnek. A kis újszülött a Mirijam, vagy Mária nevet kapta. Ő az a Szűz, aki Jézust testében kihordta. Innentől érthető az a látszólag sok kitérő, amit eddig tettünk. Legalábbis kétségesse vált az eddig meggyökeresedett elgondolás Jézus zsidó származásáról. Ezt támasztja alá a mai zsidó vélekedés is, mely máig nem ismeri el Jézus messiási státusát a származása miatt. Felmerül a kérdés, hogy miért nem konkretizálódik részükről Jézus nem dávidi származásának bizonyítása?

Magyar kutatók elég merész megközelítése választ adhat erre a dilemmára. Sebeos írja le „Heraclios története” című írásában: „Antiochus országlásának 14-ik évében a párthusok lerázták a macedónok igáját, és az euthaliták (fehér hunok) királyának fia lett uralkodójuk, kinek nemsokára Kelet- és Észak-Ázsia minden népei meghódoltak.” Tehát Jézus idejében a párthusok már azonosak azokkal a népekkel, akiket a történelem daha, szaka, masagéta, szarmata, szkíta, hun néven ismer. Vallásuk pedig mágushit, vagy másképpen Melkisedek rendje szerinti vallás.

Nézzünk most meg egy másfajta megközelítést, amely cseppet sem érdek-
telenebb. Ez egy egészen újszerű felfedezés, amit maszonikus tudósok tettek a
szabadkőműves hagyományok és rituálék kutatása során. Munkamódszerük
szerint a szabadkőműves rituálék gyökereit vizsgálva, melyeknek a mai napra
már senki sem tudta az értelmét, ősi írásokhoz fordultak. Tanulmányozták az
ősi zsidó hagyományokat, melyeken keresztül eljutottak az egyiptomi
történelemhez, az egyiptomi mitológia és istenkirályi hagyományok tanul-
mányozásához, és az ezek gyökereit jelentő sumer hagyatékokhoz, mint végál-
lomáshoz. Azt tapasztalták, hogy a látszólag szuverén nemzeti hagyományok
egymásra épülnek és egy ősi tudás folytatásai. A rituálék alapján sok megértés
született a jézusi korra, de a későbbi nyugati civilizációs történelem
megértésére vonatkozóan is.

Ezen kutatások alapján kiderült, hogy a krisztusi történetben igen sok
tudatos ferdítés történt a két évezred alatt.

*Térkép a hajdani
Szentföldről és
környezetéről*

Érdemes megvizsgálni a zsidó társadalom összetételét Jézus korában. Júdea lakosságának három legfontosabb csoportja a sadduceusoké, a farizeusoké és az esszéusoké.

A sadduceusok törvényes jog alapján Jeruzsálem papi és arisztokratikus bürokráciáját alkották. Vallási meggyőződésükben nagyon is konzervatívak voltak, nem hittek semmilyen síron túli létben és a farizeusok nézeteit és cselekedeteit kétségtelenül babonás bolondságoknak tartották. Az országot a római érdekek szerint kormányozták. Nem az ideák emberei voltak, de kétségtelenül tudták vezetni az országot.

A farizeusok által állított magas követelmények váltak a modern ortodox zsidó vallás alapkövévé. Szigorú tisztasági törvények határozták meg mind lelki, mind fizikai létüket.

Az esszéusok, vagy az újabb kutatási eredményeknek köszönhetően a kumrániak gondolkodása a mindent átfogó szigorúságból fakadt. Számos kapcsolódás van közöttük és a farizeusok között, de náluk jóval aszketikusabbak voltak. Mindkettő hitt az eljövendő apokalipszisben. Az esszéusokhoz való tartozáshoz csak egyéni felnőtt döntés volt szükséges, nem pedig megfelelő származás, ellentétben a farizeusokkal és sadduceusokkal. A Krisztus utáni első évszázad negyedik és ötödik évtizedének táján a kumráni közösség vezetője Igazságos Jakab, a tulajdonképpeni Jakab apostol volt. Új kutatások szerint, de számos nem keresztény hagyomány alapján is Jakab tulajdonképpen Jézus testvére volt. Az egyház szerint elismerten ő volt Jeruzsálem első püspöke. Jakab és Jézus testvéri kapcsolatával még később foglalkozunk.

A szabadkőműves kutatások eredményeként a krisztusi történet megértéséhez a zsidó vallásosság alapjain át juthatunk el. Ez az alap pedig a Jeruzsálemi Királyság, a jeruzsálemi templom misztikájának a megértése. Ez a misztika pedig a zsidóság egyiptomi tartózkodásával kezdődik. Közbevetőleg jegyzem meg, hogy az Egyiptomba történt bevonulás egy sivatagi éhenkórász társaság megérkezését jelentette. Igazi kultúráról és hagyományokról ekkor még egyáltalán nem lehet beszélni. Néhány emberöltő alatt a hagyomány szerint olyan erővé duzzadt ez a népcsoport, ami komoly kétségeket is ébreszt-het a racionális megközelítés szemszögéből. Van azonban egy fontos momentum, amit itt nem vesznek számításba. Ez pedig a piramisok léte. Energetikai szempontból ugyanis ezek az építmények nem temetkezőhelyek, mint azt a balga megközelítő feltételezi, hanem óriási energetikai rezonátorok, melyek a trónon kormányzó fáraó, istenkirály munkáját segítve elvégezték az alatt-

valók energetikai szintjének folyamatos emelésének mechanikus munkáját. Így óhatatlanul is beavatkoztak a zsidóság evolúciós szintjének hihetetlen mértékű megemelésébe.

A fenti effektuson kívül azonban még történnie kellett valaminek az isteni elrendelésen kívül ahhoz, ami segítségükre volt, hogy ki is vonulhassanak Egyiptomból. Erre a valamire ad válasz a maszonikus tudósok kutatása.

Ismert a történelemben, hogy egy sémita származású népcsoport, akiket hükszoszoknak hívtak – szintén a nagy éhínség idején –, bebocsáttatást kért a fáraótól. Ez a nép rendkívül faragatlan, de annál erőszakosabb volt. Néhány évtized alatt úgy megerősödött, hogy egyre több jogot követelt magának Egyiptomban. Erre a terjeszkedésre az isteni hatalom birtoklásához szokott, békés fölénye tudatában lévő Egyiptom nem volt felkészülve. Odáig fajultak a dolgok, hogy Egyiptom testén belül megalakították saját királyságukat. Egyiptom két részre szakadt: Alsó- és Felső-Egyiptomra. A hükszosz királyság fáraója Apóphisz lett. Ő az az egyiptomi fáraó, aki oly magas rangra emelte Józsefet a kormányzásban.

A hükszoszok azonban nem elégedtek meg ennyivel. Tovább szorították a valódi egyiptomi fáraót, aki akkor Szekenénré Tao volt. Mindenáron meg akarták szerezni az istenkirályság titkát. Az egyiptomi istenkirályokat ugyanis egy szigorú beavatási rend szerint avatták be a misztériumokba. Ennek a származás, a szakrális „beleszületés” elkerülhetetlen előfeltétele volt. Titkai rendkívül védettek voltak. Egy materiális szinten gondolkodó lény ezt természetesen képtelen megérteni. Úgy hiszi, hogy ha kell, erőszakkal minden megszerezhető. Az a kiválasztott azonban, aki folyamatosan érintkezhet az isteni szintekkel, tudja, hogy mindent odaadhat, de a „Titkot” soha. Apóphisz bestiálisan megölette Szekenénré fáraót egy áruló pap segítségével, akit Jubelónak hívtak. Az Ótestamentum is említést tesz József testvéreinek bűnéről, hogy megöltek valakit, ez nagyon nagy bajt hozott rájuk, mert a nagy titkot emiatt nem sikerült megtudniuk.

A titkot egyébként nem megszerezni, csak megkapni lehet. És ez így van a mai napig. A zsidóság megkapta Mózesen keresztül, amikor eljött az idő. Ez a titok az „Oszlopok” titka: akkor valósul meg a tökéletes istenkirályság Egyiptomban, ha az Alsó-Egyiptomban álló és Felső-Egyiptomban álló szakrális oszlopot egységes uralkodás alá lehet hozni. Ez előtt ugyanis két egyiptomi királyság létezett. Az oszlopok egyéb fontosabb jelentéssel is bírtak. Az egyik jelentette a talpára állított piramist, ami a földi királyi hatalmat jelentette, mely a földön alapszik, de hatalma az égig ér. A másik oszlop a papi

hatalom szimbóluma, egy csúcsával lefelé mutató piramist is szimbolizál. Ez jelképezi a papi hatalom erejét, ami az égből ered, de a Földre eljut. A jeruzsálemi templom szimbolikája is ezeken az oszlopokon alapul. Azt tartja a zsidó hagyomány, hogy amikor megérkezik a papi és királyi messiás, akkor fel lehet építeni a templomot a két oszloppal. A két oszlop a Jákin vagy Tsedeq, és Boáz vagy Mishpat nevet viseli.

A Jákin szó azt jelenti, hogy megszilárdítani. Ez volt a neve a papi, vagy Tsedeq Messiásnak; vagyis hogy szilárdítsa meg az igazságot Izrael földjén, hogy a templomot újraépíthessék.

A bal oldali oszlop a Boáz, azt jelenti: ERŐ. Ez a pillére a királyi vagy Mishpat Messiásnak, aki a királyság erejéért, a betolakodók elleni védelemért, a civil törvényekért, a kormányzati ügyekért felelős.

A szabadkőművesek azt mondják, hogy amikor ez a kettő egyesül, megszületik a stabilitás. Ekkor rá lehet helyezni a királyi boltívet, a SHALOM-ot. Hogy miért volt érdekes ez a látszólag zsidó szimbolikai rendszer? Azért, mert ennek ismerete nélkül nem érthető meg Jézus státusa a korabeli zsidó társadalmon belül. Bevallom, szeretném most egy kicsit a tárgyalást felpörgetni. Mellőzöm a teljes maszonikus kutatási anyag leírását, aki kíváncsi rá, magyar nyelven is hozzájuthat „A Hiram-kulcs” című könyvhöz, ami Christopher Knight és Robert Lomas munkája. Így kérek mindenkit, ne kívánja, hogy én is bizonyítsak minden állítást, fogadják el tőlem, hogy a részletnek utánanézhettek a fent nevezett munkában.

A két szerző kutatása egybecseng mások megállapításával – azt a meglepő értesülést tekintve –, hogy Jézusnak voltak testvérei. Arra is vannak utaló jelek, hogy lánytestvére is volt. Az azonban meggyőzően hangzik, hogy Jakab apostol Jézus testvére volt. Erre a buddhista és iszlám iratokban egyaránt vannak utalások. De zsidó és kora keresztényi célzások is fennmaradtak erre vonatkozóan. Megnyugtathatok mindenkit, hogy Mária szűzi nemzését ez a tény még nem kérdőjelezi meg, mivel Jézus volt az elsőszülött. Tovább bonyolítja a kérdést, hogy a maszonikus kutatók és egyes keresztény egyházak is kétségbe vonják Mária szűzi nemzését, ezért Mária istenanyai státusát is visszautasítják. Így van ezzel az angol episzkopális egyház, s ez a körülmény volt az elsődleges szakítási ok a Római Szentszékekkel.

Folytassuk hát onnan, hogy Jézus és testvére, Jakab mélyen összefonódott a legkonzervatívabb zsidó vallási szervezettel, a kumrániakkal. Az egyértelmű fogalmazás végett szeretném tisztázni, hogy nagy valószínűséggel ezekkel azonosíthatók az esszénusok, és ezeknek harcias águk a zelóták is. A kumráni

szót a mai arab megfelelőjével azonosítják, helymeghatározást jelölnek vele, ahol az esszénus kolostor állt a sivatagban. Más jelentést nem tulajdonítanak neki. Maszonikus tudósaink ezzel szemben kikutatták, hogy a kumrán szó szótövét a következőként írja le az egyik kumráni réztekercs, amit Bron-tologion néven ismernek: „Boltozat, boltív, bejárat vagy hasonlók”. A kumrániak boltíves bejáratnak tartották önmagukat, vagy pontosabban ők voltak az oszlopok népe, mely oszlopokon boltív áll!

Az esszénus közösség alapfilozófiája volt a rendkívüli egyiptomi messze-ségbe vezető hagyomány az oszlopokról, a boltívről, a templomról és az erre a bázisra épülő istenkirályságról. Azt tartották ugyanis Ezékiel próféta látomá-saival megerősítve, hogy a zsidó nép dicsősége akkor lesz teljes, ha a templom felépítésével együtt munkálkodhat az új jeruzsálemi király Dávid házából, és a főpap Áron házából. Csak ez teremtheti meg a zsidó nép örök időkre szóló dicsőségét. Ez az alapja a zsidóság Messiás-várásának a mai napig. Hogyan került ki a hagyományokból akkor az egyiptomi kötődés, kérdezhetnék. Visszanyúlok Ezékielhez, akit megkérdeztek a babiloni fogság alatt.

– Mit kell tennünk, próféta? Mondd meg, hogy nyerhetjük vissza, amit elveszítettünk?

– Ismét fel kell építenetek először a szívetek templomát, ezután következhet a kőtemplom. Éljetek a törvény szerint és egyedül Jahvét imádjátok. Megtarthatjátok a titkaitokat, de tüntessétek el az egyiptomi történetet, a benne lévő nagy igazságokat hasznosítsátok a templom felépítésének a feladatánál. Ismerjétek titkaitokat, de elsősorban ismerjétek Isteneteket!

Világos utalás a templom ősi titkára és fontosságára. A jeruzsálemi temp-lom történetének megértéséhez menjünk kicsit vissza Mózesig, aki felkente Sámuel Sault a zsidók első királyává, akit végül is Dávid követett, aki egy rendkívüli sikeres király lett. Kr. e. 1000 körül Dávid egyesítette Júda és Izrael királyságait a két ország között fekvő Jeruzsálemmel, mint fővárossal az élen. (Ismét egy fontos párhuzam Egyiptommal.) Dávid fia, Salamon építette fel végül, amire nagynevű apjának már nem volt ideje, az első jeruzsálemi temp-lomot a két oszloppal, mely a két királyság egyesítését is szimbolizálja és egy kelet felé néző bejáratot formáz. Az északi oszlop Júdát, a déli oszlop pedig Izraelt szimbolizálta.

A második templom kőből sohasem épült fel, csak Ezékiel látomásában élt, a zsidók babilóniai fogságának idején, Kr. e. 570 táján.

A harmadik templomot Zerubbábel építette a Kr. e. 6. század elején, miután a zsidók visszatértek a babilóniai fogságból.

A negyedik templom Jézus korában épült, amit Heródes király emeltetett, s a rómaiak rombolták le Kr. u. 70-ben.

A templom felépítésére nem volt zsidó hagyomány és tudás, ezért Hiram király, Tírosz föníciai város uralkodójának építőmesterét bízták meg. Az építők vezetője a másik Hiram volt, Hiram Abif. A templom mintájául az ezer évvel korábban emelt sumer templom szolgált, amelyet Ninurta sumer hadisten számára emeltek. A templom Jahve lakóhelyének készült és nem emberek imádkozási helyének.

Ennyit a templom előtörténetéről, térjünk vissza Jézushoz. Tekintsünk most el attól a cseppet sem lényegtelen vitától, hogy szeplőtlenül fogant-e Mária, mivel ez nem is annyira egyedülálló a történelemben. Zárójelben jegyzem csak meg, személy szerint én minden további nélkül elfogadhatónak tartom, ha egyszer már elfogadtuk magunkban a Teremtő Isten mindenhatóságát. Az összes ősi keleti kultúrában Isten és Asszony közötti egyesülés a feltétele minden Isten-Ember születésének. Néhány példa a szeplőtlenül fogant prófétákra.

Gautama Buddha: Kr. e. 600 körül született a szűz Majától.

Dionüszosz: szűztől, jászolban született görög isten,
aki a vizet borrrá változtatta.

Quirrus: kora római megváltó, szűztől született.

Attis: Kr. e. 200 körül, Frígiában született a szűz Namától.

Indra: Kr. e. 700 körül, Tibetben született egy szűztől.

Adonis: babilóniai isten, a szűz Istár szülte.

Krisna: hindu istenség, Kr. e. 1200 körül a szűz Dévakitól született.

Zoroaszter: Kr. e. 1500–1200 között szűztől született.

Mitra: Kr. e. 600 körül, december 25-én jászolban született
egy szűztől, feltámadását húsvétkor ünnepelték.

Árpád: a magyar teremtmítosz szerint anyja a szűz Emese volt, és
a Szentlélek madarától, egy sólyom által nemződött.

Jézus – születését követően – neveltetése alatt végigment azon az úton, mely által felkészültté vált arra a feladatra, amire ki volt jelölve. Ifjúkoráról a nyugati hagyomány igen keveset tud. A keleti kultúrák információi egyelőre kívül esnek a maszonikus megközelítésből. A fonalat tudósaink Jézus és Keresztelő Szent János találkozásánál veszik fel, amikor Jézus készen áll, hogy elkezdje küldetését. János ekkor azt kérdezte Jézustól, mint Dávid király leszármazottjától és tehetséges tanítótól, hogy „lenne-e az, aki eljön”. Furcsa

megfogalmazás, ugye? Még furcsább lesz a következő idézet, ami látszólag ellentmond János szavainak, ahogyan Jézus beszél Jánosról.

– Tudjátok, hogy János próféta volt és nem vártatok királyi öltözetet, ha találkoztatok vele. De amit nem tudtok és amit elmondok most nektek, az az, hogy János több volt, mint próféta. Ő volt az, akiről azt írták: „Nézd, hírnökök küldök, hogy előtted járjon.” Kijárta az utat előttetek.

Nem várhattak tőle királyi öltözetet, mivel ő volt a papi messiás. János ugyanezen szavakkal jellemzi Jézust: „Ő az, aki eljön”. Ha megértjük, hogy ők mindketten oszlopok voltak a mennyei kapu két oldalán, azonnal kiderül, hogy szó sincs ellentmondásról – szükségük volt egymásra.

Most vizsgáljuk meg, mit is jelentett a hajdani zsidóság körében a messiás kifejezés. Héber-aramaeus szó, ami egyszerűen azt jelentette: az a személy, aki a zsidók törvényes királya lesz. Számukra ez annyit jelentett, mint leendő király. A Jézus név egyszerűen a héber Jehosua név görög változata. A hozzáadott Krisztus cím a héber „messiás” görög fordítása, azonban a fordítás folytán már módosult tartalommal. Jelentése magában foglalja a „bűnöktől való megszabaduláson keresztüli megváltás hozója” tartalmat. Tudjuk már, hogy Józsuá, Dávid házából származó volt, ha József ágát vesszük alapul. Ekkor azonban azt feltételeztük, hogy ő nemzette. Mária oldaláról a maszonikus tudósok Jánossal rokonságban valónak találták, aki viszont Áron-ági leszármazott. Ez a tény igazolja számukra azt, hogy Keresztelő János a próféciaik szerint is a papi-messiás. Így egészítik ki egymást Jézussal, mint földi királyi messiással. A Heródes építette templom és a két messiás léte, valamint az ősi próféciaik azt mutatták, hogy az annyira gyűlölt római megszállást végre a zsidó nép le tudja rázni és kivívja a népek fölötti dicsőségét Jahve dicséretére.

Keresztelő Jánost, mint tudjuk, lefejezték. Ezzel a papi-messiási poszt megüresedett. Elképzelhető a zsidó nép tanácsalansága. Létezik egy, a küldetését éppen csak elkezdett messiás, akit népszerűségben túlnő testvére, Jakab, aki a kumrániak vezetője. János halála után magának követeli a papi-messiási státust. Jézus azonban – szemben vele – arra hivatkozik, hogy őt az Atya küldte, így egy személyben kívánja betölteni a történelemben először mind a két messiási címet. Hosszú ideig állt harcban a két fivér, míg tevékenységének köszönhetően Jakab mégis elismerte Jézust mindkét pozícióra.

Vizsgáljuk most meg azt a tényt, mely szerint az a helyzet állt elő, hogy a két oszlopot egy isteni személy egyesítette magában. Említettem, hogy a királyi oszlop szimbolizál még egy talpán álló piramist, aminek talpa a Földön nyugszik, de csúcsa az égig elér. A papi oszlop egy csúcsára állított piramist

szimbolizál, aminek a talpa a mennyben áll, de csúcsa a Földre ér. Ezt egyszerűsítve a zsidóság szimbólumát, a Dávid-csillagot kapjuk. Jézus előtt ezt még nem használták csak az egyiptomiak és őelőttük a sumerok. A Dávid-csillag zsidó használatát a kutatók az 1700-as évek elejére teszik, amikor elkezdődtek a nagy zsinagógaépítések Európa-szerte. Mai ismereteinkkel ellentétben a Jézushoz rendelt kereszt szimbóluma sem a keresztre feszítés emblémájaként vonult be a köztudatba, mivel Jézust minden valószínűség szerint egy T alakú keresztre feszítették. Az általunk ismert keresztforma ismét a távoli Egyiptomban vezet. Ez a piktogram ugyanis egy hieroglifa, amely „Megváltó”-t jelent.

Szép lassan tisztázódnak a körülmények a személyek és a szimbólumok körül. Van még azonban egy látszólag értelmetlen kérdés. A megfeszítés körülményeit illetően. Kit feszítettek meg Jézusként vagy Messiásként? Erre nem is olyan egyértelmű válaszolni a maszonikus kutatók szerint. Tanulmányozták ugyanis azt a személyt, akit vele együtt állítottak bírái elé. Ez a személy Barabás volt. Tanulmányozták ezt a nevet etimológiailag. A Bar szót, valakinek a fia jelentést hordozza a héberben. Abba pedig Atyát jelöl. Így együtt viszont a jelentése: „az Atya fia”. Ez, akárhol is nézem, döbbenetes felismerés. Ha a két testvér, Jakab és Jézus állt a bírák előtt és a messiás és az Atya-fia megjelöléssel, akkor bizony Isten-fiát bocsátották el, húsvét lévén. Így már érthetővé vált sok keleti írás, többek között a magyar Arvisúrak Jézusra vonatkozó fejezetei, amikor is Jézus további tanításáról beszélnek messzi földeken, többek között a szkíták földjein is.

Jakabról elmondják a maszonikus kutatók, hogy ő volt Jézus keresztre feszítése után Jeruzsálem első püspöke hosszú évekig. Vér szerinti örökletes jog alapján vitte tovább Jézus messiási hagyatékát és küzdött a zsidóság feletti római uralom lerázásáért.

Röviden körülbelül ennyi a maszonikus kutatók és a jézusi küldetés-eseményeinek tanulsága. Meggyőző bizonyítékokat vonultatnak fel sokféle kultúrkör megmaradt hagyatékaiból. Ha az ember az egész univerzumot mozgató egységes törvényszerűségeinek szemszögéből vizsgálja kutatási eredményeiket, szembetűnő az a körülmény, hogy minden mozzanat mögött megtalálhatjuk az eseményeket továbblendítő feszültséget. Nevezetesen a két messiás személye eleve kétféle energetikai minőséget jelent. A papi és földi messiási minőségek egymást kiegészítő energiák, kölcsönösen feltételezve egymást, ugyanakkor fenntartva a folyamathoz szükséges erők közötti Jin–Jang feszültségét. Akármilyen szintre is emelem a különféle kutatói megfigyeléseket, mindenütt megtalálni ezt az erők közötti feszültséget. Ez első pil-

lantásra erőszakoltnak tűnhet, de gondoljunk csak bele, hogy immár kétezer évre elegendő hajtóerő állt rendelkezésre már az indulástól. Ez az indulás pedig egy nem akármilyen teremtmény minőség, hiszen ez az erő szolgált alapul egy keresztényi világrend megteremtéséhez, amit ma nyugati típusú civilizációnak nevezünk.

Ha megvizsgáljuk a maszonikus tudósok tényanyagát, energetikailag helytálló kiindulási alapot találunk, de mégis van az embernek egy kis hiányérzete. Én inkább arra hajlok, hogy az ő okfejtésük szerint a Jézus–Jakab-féle együttes energia inkább csak a zsidó nép és vallás megújításához szolgált alapot. Ez nem lehet elegendő egy egész új világrend felépítéséhez. A zsidó küldetés-tudat önmagában csak egy nép nagyra törő terveit fémjelzi, de ez még önmagában kevés az egész világ megváltoztatásához. Ehhez egy hatalmas kozmikus méretű feszültség kell. Nem akarok félreértést okozni, ezért kijelentem, hogy alap gondolatként a Teremtő akarat megnyilvánulásából indulok ki, de a Teremtő erő a megnyilvánult világban természeti törvényeken keresztül fejti ki hatását. Így egy ilyen méretű teremtményi folyamathoz szükség van a különböző polarítások keltette feszültségekre, annyi időre, amíg a kellő impulzus keltette folyamat eljut az oktávok törvénye meghatározta pontig, amikor is egy másik, kívülről vagy belülről jövő impulzus a folyamatot továbblendíti azon a pályán, mely a Teremtő akarat eredeti szándékában állt. Fogadjuk el, hogy Isten a meghozott akaratát soha nem változtatja meg, akkor sem, ha nekünk néha úgy is tűnik.

Ha megvizsgálunk egy másik kutatói vonalat, a magyar-sumer-párthus kutatói vonalat, amely manapság a hivatalos tudós és gazdaságpolitikai vonal rosszállását kivívta, érdekes megvilágításba kerülnek a tények. Számomra nagyon sok, többnyire megcáfolhatatlan bizonyítékot felvonultatva – természetesen olykor ők sem mentesen tévedésektől – megmutatják a jézusi történet egy másik oldalát. Badiny Jós Ferenc kutatásai, amikhez felzárkózott már számtalan kutató, megmutatta Mária származási vonalán keresztül Jézus szkíta népbeli gyökereit. Amennyiben abból indulunk ki, hogy Jézus szeplőtelenül fogant és születése sem hétköznapi módon történt, hanem fényjelenség kíséretében, akkor ennek a materiális szkíta származási elméletnek semmi értelme. Igaz azonban, hogy akkor a zsidó származásnak is lőttek. Hajlok arra a következtetésre, hogy a Teremtő Isteni Akarat már a születésnél is belekomponálta azt a feszültségét az erőnek, hogy elegendő muníciót szolgált a kereszténység megalkotásához. Ez pedig, ha fajtabéli adottságokhoz vezetjük le az energiákat, akkor két markáns tulajdonságokkal rendelkező népbe kel-

lett hogy beoltsa a kereszténység eszmeiségét. Badiny Jós Ferenc nagyon szemléletesen levezeti sumer agyagtáblák írásai alapján, hogy ez az ősnép Jézus születése előtt jó néhány száz évvel már Jézus, az Isten Fia várakozásában élt. Nem fogom most részletezni, de asztrológiai és mágustudásuk alapján pontosan kiszámították Jézus születésének idejét. A Jézus születési helyéhez érkező három Napkeleti király valójában tudós párthus pap volt, akik továbbvitték a sumer tudásokat és várták a Fény Fiának az érkezését. A másik nép, a zsidóság is várta prófétái jövődöléseinek teljesülését. A sumerokat, majd utódaikat, a párthusokat is a Mag népének tartották, mint szkíta népeket. A zsidó nép ennek a poláris párja. Ezt lehet ellentétesnek is kinyilvánítani, csak éppen ennek semmi értelme, hiszen a Mag Föld nélkül soha nem nőhet ki. Természetesen ennek a fordítottja is igaz. Az anyaméh megtermékenyítéséhez is szükség van a Mag erejére. Még akkor is, ha manapság egyre több kísérlet történik arra, hogy génmanipulációval ezt a természeti törvényt megkerüljék. Nem lehet hivatkozni arra, hogy génmanipulációval lehetséges lesz emberi szerveket is készítenünk, és akkor milyen jó lesz, mert már nem lesz szükség donorra sem a szervek pótlásához. Igen! Ez lehetséges! De nem megengedett! Ettől ugyanis csak egy lépés az, hogy már nem lesz szükség bizonyos fajokra sem, meg nemzetekre sem. Már csak kiválasztottakra és olyan kiszolgálókra lesz szükség, akik ezért nem emelhetik fel szavukat, mert programozva lesznek. Senki ne higgye, hogy ez távoli jövő! Most még megakadályozható. Mi pedig fasiszta bőrfejűektől félünk.

Visszatérve azonban a Mag és Föld kölcsönös szükségességéhez, bizonyítható, hogy Jézus személyébe ez a két faj, illetve nép együttesen be van építve úgy, hogy mindkét származási vonal hiánytalanul megnyilvánulhat, nem csorbítja a másikat. Egymástól függetlenül is megállja a helyét a kétféle genealógia. Sehova sem vezet Jézus személyének kisajátítása, csak a megértést teszi lehetetlenné mindenfajta beskatulyázás. Jézus tanításai nyomán alakult ki a katolicizmus. A kifejezés pedig, amit a katolikus szó takar, az annyi, mint „egyetemes”. Márpedig akkor energetikailag a Teljességnek kell megfogalmazódnia születési viszonyaiban.

Hogy mit képvisel a párthus nép, amely képviselve van Jézus genealógiájában, akkor fogható föl, ha megértjük azt a származási vonalat, ami elvezet minket a magyar népig, de lehet azt is mondani, fajig – természetesen ha nem megyünk el a fajelmélet negatív megnyilvánulásaiig. Ezt a származási vonalat a sumerológiai kutatások magyar vonala, ezen belül is Badiny Jós Ferenc munkássága mutatja be szemléletesen. Ebből a munkából csak a végkövetkez-

tetéseket szeretném megmutatni, ami a „magyar” szó megfejtését mutatja be: A magyar szó szótöve a „mag” szavunk. Ez utal egy energetikai minőségre, a mag tartalomra. Nevezetesen a magban összpontosulnak azok az energiák, melyek alkalmasak az új élet elindítására. Összpontosulnak benne mindazok az információk, amelyek az összes jellegzetességét tartalmazzák a faj sajátosságainak. Legyen szó növényről, állatról vagy emberről egyaránt. Gondoljuk végig, mekkora energia koncentrálódik egy magban, amikor elindít egy új életet. A kis bimbózó csírának meg kell küzdenie a mag héjának áttörésével éppúgy, mint a rá nehezedő, őt befogadó föld súlyával. Amikor aztán áttörte a rajta lévő földréteget, jöttek a felszín megpróbáltatásai, a mag energiájának meg kell küzdenie, amíg elegendő gyökeret lebocsát a föld mélyébe, hogy már táplálni tudja önmagát. Minden információ, ami meghatározza a leendő új élet minőségét, ebben a parányi magban összpontosul. Ez az információhalmoz és energiamennyiség maga a TUDÁS. Az élethez szükséges minden információ, amely képes egy tökéletes létformát teremteni, ez a MAG tudása. Az ősi magyar nyelvben „Mag-har”-ként nyilvánult meg a magyar kifejezés. Annyit jelentett, mint a tudást hordozó nép. Ennek a népnek a tudattalan tartományában benne lakozik az emberiség ősi tudásának teljessége. A megfelelő körülmények jelenléte esetén minden nehézség nélkül előhívható ez a tudás.

Vizsgáljuk meg most ismét a nagy világvallások egymáshoz való viszonyát leíró elemek ábráját. Látjuk, hogy a kereszténység a FA-elemet birtokolja. Ennek az elemnek a tulajdonsága a tavasz ereje, a minden irányban való növekedés. Ez az elem egyben a „Nagymamája” a zsidó vallásnak, amely a Föld energiáival gazdálkodhat. A Föld fő jellegzetessége a stabilitás, a dolgok materiális megalapozása. Egyszóval az anyagiság, de mondhatjuk ezt anyagiasságnak is. Még tökéletes működése esetén is a fő tulajdonsága az, hogy spiritualitását is az anyaggal, a Földdel köti össze. Képzeljük el, hogy mire vezet, ha szabadjára engedjük ezt az energiát úgy, hogy nem korlátozza a Nagymama bölcsessége. Különösen nagy a baj, ha az „unoka” a „nagymama” energiáiból táplálkozik és ő korlátozza a „nagymamát”.

Van még egy nagyon fontos jellegzetessége a Föld-energiának, ez pedig a befogadás. A Föld az a minőség, amely az anyaölhöz hasonlóan magába fogadja a Magot. Táplálja, védelmezi és szereti. Ez a funkciója. Belátható, hogy a két minőségnek szüksége van egymásra. A harmonikus élet alapja ez az egymásrautaltság. A Mag teremtő „Férfi” típusú energiája csak a „Női” minőség befogadása által termékenyíthet. De ez a szimbolika elvezethet minket egyúttal a teremtés megértéséhez is. Az emberi fejlődés is – hasonlóképpen indulhatott

el. Kellett hozzá az Istentől származó ősi tudás, amit el lehetett ültetni az eszmélődő emberiség között. Valamikor ezt a tudást az „isteni kiválasztottak” hordozták. Erre van elég hagyomány a különböző teremtményszakokban. Az archaikus társadalmak teljes berendezkedése azt mutatja, hogy volt egy titkos tudás, amit nem lehetett közkinccsé tenni. Ez zárt körben a kiválasztott dinasztiákban öröklődött tovább misztériumok formájában. Valamirevaló feltörekvő nép igyekezett is ezt a tudást megszerezni. Ezt mutatja a zsidóság egyiptomi „kalandja” is. Azt azonban ezek a feltörekvő népek nem tudják, hogy ezt a tudást megszerezni, ellopni nem lehet. Ez csak Isten kompetenciája átadni, ha ezt kiérdemelte egy nép. Népnek kell kiérdemelni, viszont ismét csak a népbe leszületett kiválasztott próféta kaphatja azt meg. Így az már nem is lehet kérdéses, hogy az illető kiválasztott milyen szinten tagja a népnek, hiszen mindenképpen Istentől származó. Felesleges is keresni, hogy honnan jött, vagy milyen származású volt mondjuk Ábrahám, Mózes vagy Jézus. Remélem, érzékeljük, hogy valahol mindegyiknek „baj” volt a származásával.

Ezek után próbáljuk azt is belátni, hogy a Jézusként ismert Jesohua hogy ágyazódott be születése által a két nép, a zsidó és a párhús-magyar energiái közé. A Mag és az őt befogadó Föld közege ad lehetőséget számára, hogy kozmikus feladatát befuthassa. A születésénél jelenlévő, származásából adódó poláris feszültségek jelen vannak a kereszténység terjedésének és megszilárdulásának időszakában éppúgy, ahogy a kereszténység mélypontjain túllendítő események alatt. Természetesen most ne egyszerűsítsük le a kereszténységet csak római típusú kereszténységre. Több magyar kutató tudatosítja már hosszú ideje, hogy létezik a kereszténységnek más ősi ága is, amely az első évszázadokban élénken jelen volt Európában, Keleten és Ázsiában egyaránt. Legmarkánsabb ága ennek a szkítiánus kereszténységként nyilvántartott katolikus-ság, ami a párhús vonalon indult el, de létezik ezen kívül perzsa vonalú kereszténység is.

A szkítiánus kereszténység a későbbi évszázadokban magyar ősvallásként számon tartott katolikuságként, vagy más néven táltos vallásként élt tovább. Tovább élt, mint azt ma legtöbben el tudják képzelni, mert a magyar vallásos életet nagyon sajátosan átszínezte egészen a XIX.-ik századig. Ennek az ősmagyar vallásosságnak számtalan nyoma megmaradt régi magyar templombelsőkön. Olyan emlékek ezek, amelyeknek nyomát sem leljük a római kereszténységben, de semmilyen más ágban sem.

Ahhoz, hogy megértsük magyar történelmi múltunkat, először térjünk vissza a Jézus halála utáni időkhöz, a Szentföldre.

A jeruzsálemi templom utolsó lerombolása

Jézus halálát követően, mint azt láttuk, Jakab állt a jeruzsálemi templom élén. Azt hiszem, el kellene gondolkoznia ezen a tényen az embernek, hiszen azt láttuk, hogy előzőleg Jakab is az ítélszék előtt állt, Jézus mellett. A rómaiak, Pilátussal az élén, a zsidó sadduceus réteggel mély egyetértésben feszítették meg Jézust. Tekintsünk most el attól a gyermekmesétől, amely azt mondja, hogy Jakabot a húsvétkor szokásos kegyelemből engedték el, ugyanis ilyen kegyelem előtte sohasem létezett. Ellenben a rómaiak számot vetettek a zsidók harciasságával, melytől komolyan kellett tartani, ha a nagyon népszerű Jakabot is kivégzik. Egyébként is egyikőjük megölésével a két oszlop stabilitása borult fel. Elszállt a Messiás-álom. De azért mégis gondoljuk meg: posztjukon maradtak megerősödve a zsidó főpapok, Kajafással az élén. Hagyni fogja ez a gonosz sadduceus réteg Jakab trónra lépését a jeruzsálemi templom élén? Ugye, nem? Akkor pedig valaminek történnie kellett.

Ennek megértéséhez menjünk most Badiny professzor kutatásaihoz. Bemutat egy apokrif dokumentumot, melyben Tiberius császár ír levelet Pilátushoz. A levél hírül adja, hogy az egyetlen bűn nélkül való megöléséért minden bűnös halállal fizet. Arquelót, Heródes fiát bűntársával, Filipóval, valamint Kajafást és apósát, Annást és az összes zsidó főpapot Rómába hurcolva megölik.

De kinek a nyomására történt ez az ítélet? Volt ugyanis a Római Birodalomban egy joggyakorlat, hogy az igazságtalanul elítéltek egyenes ági hozzátartozói panasszal fordulhattak a császárhoz, aki kivizsgálta az esetet és jogorvoslattal élt. Létezett azonban egy szigorú szabály. Csak egyenes ági rokon tehetett panaszt. A fennmaradt írásokból úgy tudjuk, hogy ez a valaki Mária-Magdolna volt. Ő ment Rómába, feltehetően Máriával együtt, akik ekkor már a Párthus Birodalomban tartózkodtak. Ekkor békeszerződés volt érvényben a Római és Párthus Birodalmak között. Róma sem akarta ezt a jó viszonyt megbontani, inkább engedett a párthusok nyomásának. Egy párthus hercegnő (Mária) ugyanis fajsúlyos személyiség volt ahhoz, hogy ne húzzanak ujjat a párthusokkal. Inkább feláldozták a bűnösöket. A belpolitikai helyzetet pedig úgy ítélték meg, hogy Jézus halála után lecsillapodnak a zsidók és a rend fenntartható.

Ne feledjük el, hogy Jakab – mint jeruzsálemi első püspök és az esszénusok vezetője egy személyben – Jézus feltámadását követően részesült a legfelső szintű beavatásban. Mint tudjuk, az apostolok is részesedtek azokban a tudásokban és képességekben, melyek csak Jézus tudásához tartoztak. Olyan tetteket voltak képesek véghezvinni, amelyet a beavatásuk előtt soha. Ez a tudás az ősi egyiptomi királyavató szertartások ismeretén alapult. Az a tudás, az a titkok, amiért oly sokat fáradoztak a feltörekvő zsidóság körében, most elérkezett. Jakab tehát teljes jogú követője volt testvérenek, Jézusnak. Ő volt az, aki folytatta a zsidók között Jézus tanításait. A politika azonban, annak ellenére, hogy Róma kivégeztette a bűnösöket, tartott az önállósodó zsidó törekvésektől. Ugyancsak szembenállt a farizeusok elképzelése az esszénusok igazságától, valamint a Saulból Pállá vált apostol hatalmi törekvései ugyan-csak Jakab ellen fordították a rómaiakat. Kr. u. 62-ben elfogták Jakabot, amikor az kinyilatkoztatta, hogy ő a jeruzsálemi első püspök, és joga van a Szentek-Szentjéhez járulni. A sadduceus főpapok római segédlettel megkövezték Jakabot és ledobták a vár fokáról. Sírja ma is a jeruzsálemi szentély alatt van.

Jakab halálát követően fellángoltak a harcok a zsidó önállóságért. Kr. u. 66-ban a látnokok tanácsára elrejtették a jézusi tanításokat és zsidó vallási iratokat a kincseikkel egyetemben a templom titkos szentélyeibe és Kumránban, sziklabarlangokban. Kr. u. 70-ben megpecsételődött a zsidó államiság közel kétezer évre. Lerombolták a Templomot, ami hosszú időre magába rejtette titkait. A zsidóság jelentős részét a rómaiak kiirtották, a vallási vezetők és a Dávid család sarjai diaszpórába kényszerültek. A diaszpóra kirajzásának kétféle útvonala volt. Az egyik Alexandrián keresztül Görögországba, majd Európába szivárgott be. Volt egy másik ág, amelyik Spanyolországon keresztül érkezett be Nyugat-Európába. Egy számottevő csoport a párthusokon keresztül vagy Perzsián át keletre vonult. Jelentős térítéseket végeztek a keleti pásztor-népek között. Ott találjuk egy nemzetségüket a honfoglaló magyarok között is kazár nemzetséggént. Ebből a Kazár népből került ki Aba Sámuel királyunk is.

De nézzük, mi történt a diaszpórába került Áron és Dávid házabeli családokkal? A maszonikus tudósok kutatásai szerint beépültek a kialakuló római-keresztényi társadalmi alakulatokba. Kamatoztatták valószínűleg jelentős vagyonukat és látszólagosan keresztényekké váltak. Megérkezésük után eltelt néhány generációnyi idő, és már senki sem emlékezett származásukra. Volt azonban a családban mindig egy kiválasztott férfi, aki őrizte a titkot és a tudás apáról fiúra szállva irányította a család életét a szent cél érdekében. Ez egészen addig tartott, míg ezen családok kiemelkedő tagjai elérkezettnek érezték az

időt arra, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe és ott megalakítsák a Templomos Lovagok rendjét. Az volt a titkos céljuk a lovagoknak, hogy kiássák az elrejtett kincseket. A rend első vezetője Hugues Payen volt, aki William St. Clair-rel és további hét társukkal együtt kezdtek a nagy vállalkozásba. Az egész Európát behálózó Áronita és Dávid-i családokat Rex Deus-családoknak hívták.

Ezek a Rex Deus-családok rendkívül következetesen, generációról generációra építgették hatalmi befolyásukat a római katolikus politikai és gazdasági struktúrák rendszerében. Behálózták egész Európát. Minden jelentős pozícióban ott voltak Nápolytól Spanyolországon, Itálián, a Bizánci Birodalmon keresztül Franciaországon át a Német-római Császárságig. Természetesen ott-létük keresztényi köntösben jelenik meg.

A teljesség igénye nélkül szeretnék itt néhány Rex Deus-családot bemutatni az ismertek közül. Champagne grófjai, Gisor, Payen, Anjou, de Bouillon-ok, Fontaine, St. Clairek Roslinből, St. Clairek Gisorból, Brienn-nek, Joinville-k, Chaumont-nok, Habsburgok, Bourbon-ok, de Rex Deus-család és a Stewartok is.

Látható a felsorolásból, hogy elsősorban a francia és angol családokat mutattuk itt be, de a legmagasabb pozíciókban találjuk a Rex Deus-családokat Németországban és Itáliában éppúgy, mint Spanyolországban.

Joggal kérdezhetik, hogy mi a témánk tárgyalása szempontjából ezeknek a jelentősége. Ennek megértéséhez ismét figyelmeztetnék annak a feszültségnek szükségességére, ami a világkorszak fejlődésének fenntartásához szükséges. Jézus személyének megértésénél már találkoztunk ezzel a feszültséggel, ami a két ősi nép együttes jelenlétében nyilvánult meg, hasonlóan a két Jeruzsálemi Oszlop misztikájához. Rendhagyó módon a két nép Jézusban éppúgy eggyé vált, mint a két oszlop. Ez az az alapfeszültség, ami végig kell hogy kísérje a nyugati civilizáció evolúcióját a Halak világkorszakában. A feladat az, hogy megtaláljuk azokat a pontokat, ahol előkerülnek a korszak hajtóerejét jelentő poláris feszültségek.

Fontos a fentiekhez még tisztában lenni azzal, hogyha egy oktávnak fogjuk fel világkorszakunkat, akkor markáns módon csak azokon a pontokon szükséges tetten érünk ezt a feszültséget, amikor a hozzáadott sokk bekerül a rendszerbe, nevezetesen a mi-fá és a ti-dó intervallumokban. Tudjuk már az oktávok törvényéből, hogy a rezgés túljutva ezeken a sokkhatásokon már eltéríthetetlenül megy tovább a következő szükséges sokkig. Egy elindított rezgéstől nemcsak az intervallumhelyeken kell sokkhatásnak bekövetkezni ahhoz, hogy a rezgés az eredeti szándék szerint kifuthassa magát, ismeretes, hogy az intervallumokon kívüli helyeken a rezgés nem is befolyásolható. Az

eredeti szándék nem téríthető el. Példaként említeném, hogy forradalmakat sem csinálhatunk, amikor csak akarunk. A korszakot sikeresen megváltoztatni kizárólag az intervallumpontokban lehet. A rezgés többi fázisaiban azoknak a feszültségeknek, melyekről fentebb beszéltem, elegendő csak rejtett módon jelen lenni. Tudom, most mindenki vár tőlem egy kronológiai skálát, ami bemutatja, hogy ezeken az intervallumhelyeken milyen történelmi situációk formálták a történelmet és mutassam meg, hogyan érvényesült ez a feszültség a gyakorlatban, amelyekről beszéltem. Bevallom, hogy nem tehetem meg, mivel idősünkben van egy nagy probléma. Egyelőre nem lehet egzaktul modellezni világkorszakunkat, mert energetikailag még nem léptünk át látható módon az új világkorszakba. Ez azt jelenti, a fejlődési spirál új szintjére emberiségi szinten még nem fejeztük be a kvantumugrást. Magyarán nem vagyunk annak a folyamatnak a végén, hogy befejeztük volna saját magunk energetikai transzformációját. De egyúttal a Föld energetikai átalakulása sem ment még végbe teljesen. A Föld energetikai átalakulása olyan drasztikusan fog végbemenni, amennyire mi emberek megértjük saját magunk és életkörülményeink megváltoztatásának törvényszerűségeit. Amennyiben gyorsabban megértjük a változtatások szükségességét, úgy a Föld átalakulása nem lesz olyan drámai méretű. De ez nem jelenti azt, hogy ez az átalakulás elviselhető annak az embernek is, aki ekkorra még nem fejezte be saját maga energetikai átalakítását. A Föld megváltozott energiáját csak egy, a mai ember energetikai mutációja lesz képes elviselni.

Visszatérve az idő és az oktavok törvényének problematikájára, az okoz nehézséget, hogy viszonylag rövid időszakot tudunk történelmileg áttekinteni. Ez a rövid időszak emberi léptékben nagyon hosszú, de emberi evolúciós és földtörténeti evolúciós szemszögből nagyon rövid, mert nem rendelkezünk tiszta emlékezettel erről az időszakról. Azt hiszem, az olvasó számára is feltűnt, hogy az előző részekben is olyan tényekkel néztünk szembe, amelyek nem ilyen formában jelennek meg a történelem- és hittudományban sem. Ez azért van, mert a történelmi tényeket az aktuális hatalmi ambíciók minden korban teljesen eltorzították. Ezeknek a torz ideológiáknak megfelelően igyekeztek mindent kigyomlálni a kollektív emberi emlékezetből. Ezzel párhuzamosan igyekeztek minden kordokumentumot – amelyek kompromittáltak voltak az uralkodó hatalmi igények számára – eltüntetni. A megmaradt emlékek csak nagyon nehezen illeszthetők össze a történeti hűségnek megfelelően. Egy a szerencse, hogy a gyomlálás nem lehetett teljes, és vannak olyan emberek, akiknek a tudattalan tartományából előhívható az emlékezés és ennek

megfelelően a hiányos dokumentumok összerakhatóak egy másfajta rendszer szerint. A hűséghez egy dolog nyújthat segítséget, az univerzális törvények szigorú alkalmazása.

Az eredendő időprobléma abból adódik, hogy nem ismerjük a világekorszakváltás azon törvényszerűségeit, melyek halmozottan jelennek meg akkor, ha több nagy kozmikus világekorszakváltást élünk meg egyszerre. Emlékezésünkben már az is problémát okoz, ha ezt a legkisebb ciklust vizsgáljuk, amely az állatövi rendszer korszakváltásával függ össze. Amit most élünk át, az a Halak korszakából a Vízöntő korába való átmenet. Egy állatövi ciklusnak az ideje 2160 év. Csillagászatilag az átállással nincs nagy probléma, ez még csak meghatározható, sőt elmondható, hogy már benne is vagyunk. Csakhogy ehhez még az a probléma járul, hogy a jézusi impulzus kezdete és vége között viszont csak kétezer év van. Tudom, itt azt szokás felhozni, hogy a világekorszakok közötti átmenetben nem érvényesülnek tisztán még a korszak tulajdonságai, így törvényszerűségei egymásba átnyúlnak, vegyesen érvényesítik hatásukat. Hajlamos is lennék ezt az érvet elfogadni, ha nem váltak volna ismertté azok a tudások, amelyeket sumer eleink már birtokoltak. Ismét felhívnám arra itt a figyelmet, hogy ez a kultúra az ismert emberiség történelmének legfényesebb korszaka volt. A csillagászat és matematika olyan szinten volt, hogy ma kezdjük csak megérteni azt a szintet, ahol ők tartottak. Amennyiben jelenlegi civilizációs gőgből vizsgálódunk, természetesen ezt nem érthetjük meg, sőt nem is vagyunk hajlandók tudomásul venni ezeket a tényeket. Ha csak csodálkozunk és hitetlenkedünk, hogy honnan voltak a csillagászati tudásaik ezeknek a primitív, archaikus társadalmaknak, nem jutunk tovább. Akkor azonban, ha el tudjuk azt fogadni, hogy a Tudás Univerzumról, Emberről, Természeti Törvényekről ősidőktől fogva egyenes forrásból rendelkezésre állt, akkor egyszerűsödhet a helyzetünk. Innentől fogva csak össze kell rakni azokat az ismereteket, amiket ők birtokoltak. A nehézséget az okozza számunkra, hogy ezek az ismeretek holisztikus természetűek. Egyszerre szükséges megértésükhöz az intuitív megértés is. Egyszerre többdimenziós látásmódot igényel, nem csak lineáris gondolkozást.

Sumer eleinknek a korszakváltással kapcsolatban elég pontos ismeretük volt. Azért mondom, hogy elég pontos, mivel csak a kis korszakváltással, az állatövi korszakváltással foglalkoztak, mivel egyszerre csak ezt a korszakváltást élték meg. Nem kellett nagyobb ciklusokkal foglalkozniuk. Ez már önmagában is sejteti, hogy ma nekünk már több ismeretre lenne szükségünk, mivel most egyszerre öt kozmikus korszakváltással kell megbirkóznunk. Így jelenleg

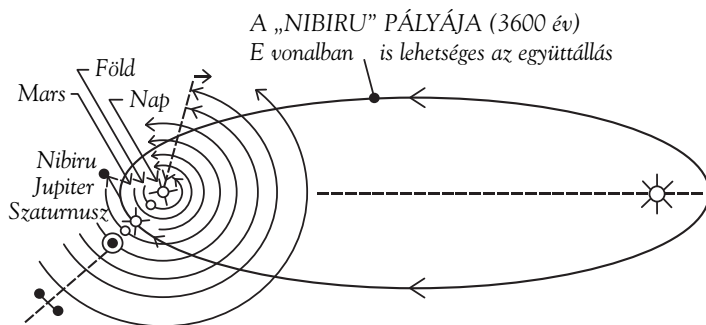
az tudható bizonyosan, hogy elkerülhetetlen megértenünk a sumer tapasztalatokat, de tovább kell gondolkodnunk, hogy még ezeken kívül milyen hatások érnek minket és Földünket az átalakulások folyamán. Egy biztos, hogy nagyobb nehézségekkel kell megbirkóznunk, mint az ókori sumeroknak. Pedig nekik sem volt könnyű, hiszen civilizációjukat alapjaiban rázta meg az özönvíz.

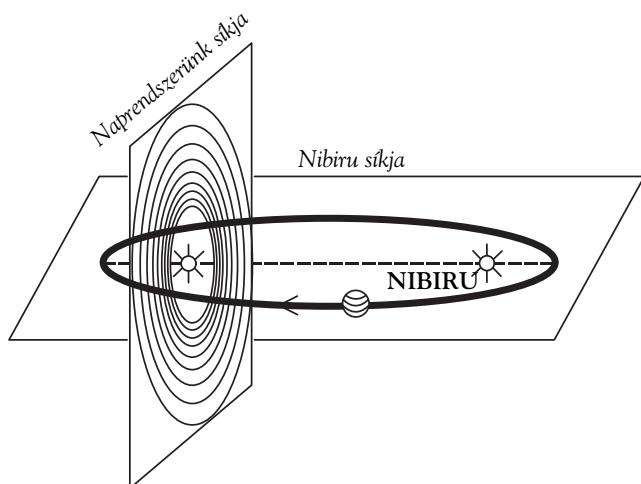
Álljon itt most az az ismeret, amit sumer agyagtáblák hagytak ránk a korszakváltásról, ismét sumerológiai kutatások nyomán, amit Badiny Jós Ferenc végzett el.

A sumerok ma is tökéletesnek elfogadott asztronómiai rendszert fejlesztettek ki, melynek alapja az ún. Nippuri kalendárium. E szerint az évek mindenkor akkor kezdődnek, amikor a Nap áthalad a napéjegyenlőségi ponton. Alapja még ennek a kalendáriumnak, hogy az időszámítást – a precessziós mozgás – alapján a Bika korszaktól indítja.

A sumerok agyagtáblaikon már a jelenség előtt sokkal korábban foglalkoztak az ún. betlehemi csillag jelenségével. Mondhatni, Isten-várásuk közép-pontjába állították ezt az égi tüeményt. Úgy gondolták, hogy ezzel az égi jelenséggel egy időben fog megszületni a „Világ Világossága”, En-Lil. Ez az idő Kr. e.7-ben érkezett el. Többnyire köztudott a tény, hogy Jézus születése erre az időpontra esik.

Az egyiptomiak időszámítása is a Szíriuszhoz kapcsolódott. Jól tudták, hogy a Nílus áradása a Szíriusz megjelenéséhez volt kötve. A sumerok a Szíriuszt és Naprendszerünket is a hasonlóan elliptikus Nagy-Naprendszer egyik Fókusz-Napja körülinek vélték, de úgy, hogy az elliptikus rendszerben keringő bolygó síkjára merőleges síkban történik a mi Naprendszerünk planétáinak keringése. Az elliptikus pályán keringő bolygót Nibirunak nevezték és keringési idejét 3600 földi évvel mérték. Feljegyzéseik szerint a mi Naprendszerünket a Mars és a Jupiter között szeli át.

Jövendölésük szerint a Nibiru a Halakban találkozik az „Éjszakai Nappal”, (ez a Szaturnusz mitikus neve) és Én-Lil csillagával (ez a Jupiter). A jóslat, mint tudjuk, bekövetkezett. A Halak csillagjegyben a Szaturnusz, a Jupiter, a Nibiru együttállása meghozta Jézus születését.

Mondják ezen kívül, hogy ezt az égi jelenséget, a Nibiru érkezését mindig kíséri egy üstökös oly módon, hogy a Nibiru az üstökös takarásában van. Ez a dolog eddig rendjén is lenne, csakhogy történt egy furcsa dolog a legutóbbi időben. Kaptam 1997-ben angol barátomtól egy faxot, amiben leírja, hogy kísértetiesen hasonló égi jelenségről szóló tudósítást közölt egy újság. Bemutatja azt az üstökösöt, amely ekkor nagyon foglalkoztatta az embereket az érkezésével. Az üstökös neve Hale-Bopp. Sokan figyeltük akkoriban az égbolton ragyogását.

Azt hiszem, a fentiek tükrében érezhető egy ellentmondás. Vagy a sumerok ismereteivel volt baj, vagy a mi elképzeléseinkkel a világekorszakváltásról. Mert miről is van szó? Elképzelésünk szerint egy állatövi világekorszak elég könnyen kiszámítható. A Halak korszakát össze is kapcsoljuk Jézus megjelenésével. Azt is tudjuk már, hogy egy ilyen állatövi ciklus alatt építünk ki magunkban egy energiatestet. Ez alatt az időszak alatt válunk képessé arra energetikai szinten, hogy egy erőközpontunkat tudatos irányításunk alá hajthassuk. Más szóval öntudati szintünket ennyi idő alatt vagyunk képesek megemelni emberiségi szinten. Ez a kozmikus legrövidebb ritmus az, ami az emberi és egyben földtörténeti és naprendszeri léptékben képes összehangolni ezen rendszerek evolúciós fejlődését.

A sumerok ezzel szemben nem állítanak kevesebbet, mint hogy a Föld és az egész Naprendszer az új korszakba lépéséhez szükséges impulzust a Nibiru érkezéséhez köti. A Nibiru az a bizonyos óriás, aki a ránk merőleges síkon keringő naprendszerből 3600 évenként átrándul a mi Naprendszerünkbe. Ezzel mintegy összeköti a két rendszert és minden bizonnyal össze is hangolja működésüket. Így kerül harmóniába a két Naprendszer energetikai fejlődése. Ahogy a mi univerzumunk energetikai impulzust kap a Nibiru által, úgy szükségszerűen a Nibiru galaktikája is részesül a mi energetikai információinkból.

Mindazonáltal a sumerok pontosan megjövendölték Jézus-Én-Lil szükség-szerű megszületését az energetikailag akkor fontos helyen, amit Betlehemként ismerünk. Az ebből adódó következő kérdés az, hogyan aránylik az állatövi világkorszak ciklusideje, a Nibiru ciklusához? Azt nem is kérdőjelezem meg, hogy a 3600 éves periódus helyes-e. Ám ha ez az adat stimmel, és a Nibiru 1997. március 23-án együttállásban volt a Jupiterrel, akkor kronológiánkkal valami nagyon nagy baj van. Bevallom, ezt a problémát most nem tudom feloldani, csak a kérdésfeltevést bátorkodtam elindítani.

Azt is mondják még a sumer agyagtáblák, hogy a Nibiru érkezésekor mindig elindul egy földtörténeti átalakulás. Természeti katasztrófák sorozata: földrengések, megnövekedett tűzhányó-tevékenységek, árvizek, járványok az emberek között, tájfunok, szökőárok stb. Az összes borzalom betetőzéseként a Föld megáll egy napra forgástengelye körül, lehetőséget teremtve ezzel a Föld pólusváltásának. Elképzelni is borzalmas forgatókönyv, de mindenképpen lehetőséget teremt arra, hogy magyarázatul szolgáljon a nagy kultúrák pusztulásához, illetve cserélődéséhez. Természetesen nincs szó ezekben a nagy földtörténeti katasztrófáknál az egész emberiség kipusztulásáról, csupán drasztikus kultúra-fordulatokról. Egyben arról is, hogy az adott kultúrkör emberiségének szelekciója is igen drasztikusan végbemegy. Ezek a korszakváltások rendkívüli energetikai változásokat okoznak. Ezt elviselni csak egy energetikailag magasabb szintre került emberiség képes. Akik nem tudták végrehajtani a szükséges energetikai transzformációt saját magukon, azok eltávoznak a Földről és más Naprendszerben folytatják fejlődésüket egy lassúbb ütemben. A Föld megnövekedett energiaszintjét már nem képesek követni.

Magyarázatot adhat még ez a teória arra a tényre is, ami magyarságtudósok előtt ismert, hogy a Kárpát-medencét a honfoglalás előtt is magyar fajtabéliek lakták, de a hunok bevonulását megelőzően is magyar fajok éltek évezredekkel korábban is, periodikusan. Nem egy távoli romantika volt tehát az ismerete egy legendás országnak a távolban élő magyarok között, hanem pon-

tos tudása ennek a Kárpátok ölelte földnek. Nem kalandvágy hajtotta hazaelhagyás vezette ezt a népet távoli vidékekre, hanem az a fajtabéli sajátosságokból adódó tudás, amely ismerte azt az univerzális ritmust, amely olykor lehetetlenné tette az életet ezen a vidéken. Hangsúlyozom, pontos tudás élt a világekorszakok ritmikájáról, amit mi most tanulunk újra. A tudás egyik népét a feladat vitte mindig a Földnek arra a részére, ahol ki kellett sarjadni az új kultúrának. A Halak korszaka, amely indulásával lezárta az emberben a köldökközpont átlényegítését, elkezdődhetett a szívközpont fejlődése. Egy új minőség kifejlődése mindig egy alacsonyabb, de már kifejlett, tudatosodott központ bázisára épülhet. A Föld energetikája szempontjából vizsgálva ez a Föld Manipúra-csakrájához kötődve indulhatott el. Ezt pedig kultúrkörünkben ma is Szentföldként jelöljük. A Manipúra-központ, mint tudjuk már energetikai ismereteinkből, egy földi hatalmi erőközpont. Ennek birtoklása azt jelenti, hogy aki ezt a rendkívül fontos energetikai pontját a Földnek birtokolja, az nagy hatást gyakorol az egész Föld hatalmi hierarchiájára. Ebből a szempontból nézve az iszlám terjeszkedését napjainkban, ideje lenne végre komolyan venni: nem a megsemmisítésére törekedni, mert ez úgyis hiábavaló vállalkozás lenne, hanem – elfogadva a spirituális különbségeket, a nagy világvallások egymáshoz való viszonyainak törvénye értelmében, tisztelettel segítve – táplálva-korlátozva kellene a viszonyunkat módosítani feléjük.

Napjainkban köztudottan ötféle kozmikus világkorszakot váltunk fel egyszerre. Az állatövi jegy Halak korszakát, a 3600 éves „Nibiru”-i nagy ciklust, a 25 ezer éves, egy 125 ezer éves és egy 12 millió éves galaktikus ciklust egyszerre. Belátható, hogy a legkisebb ilyen világciklus megértése sem egyszerű számunkra, nemhogy a többi nagyobb ciklusé. Külön-külön még csak boldogulnánk velük valahogy, de együttes jelentkezésük igen bonyolulttá teszi a megértést. Nem tudjuk ma megmondani, hogy a különböző ciklusok összeadódnak-e, vagy hasonlóan ahhoz, amikor az ember különböző összetevőkből készítt gyógyszer, a hatásmechanizmusuk is egészen újszerű lesz, egészen másként fog lefolyni az átalakulás, mint azt prognosztizáljuk. Egyetlen dolog biztos. A korszakváltások rendkívüli intenzitásúak lehetnek, így rendkívüli erőfeszítést követelnek meg tőlünk, hogy felkészülhessünk rájuk energetikai szinten.

Az emberi evolúció gyorsításának eszközei

Az előző részekben találkozhattunk a zsidóság felemelkedésénél azzal a tényvel, hogy ez az evolúciós ugrás, ami néppé formálta az addig meglehetősen laza, családi kötelékeken alapuló fajtabéli kezdeményezéseket, az Egyiptomban való tartózkodásuk alatt ment végbe. Néhány emberöltő alatt megsokasodtak, és anélkül hogy beolvadtak volna az egyiptomi társadalomba – a várható lehetőségekkel ellentétben – önálló fajjá, néppé formálódtak, történelmileg indokolatlanul rövid idő alatt. Ismét egy szép történet, ami úgy szól, hogy Isten kiválasztott népe kapta meg ekképpen a segítséget, ám vejük figyelembe azokat a tényeket, amelyek ehhez rendelkezésre álltak.

Létezett Egyiptomban az a tudás, amelyet az istenkirályság intézménye birtokolt. A kiválasztott királyi és papi méltóságok birtokolták azt a tudást, amit úgy fogalmazhatnánk meg egyszerűen, hogy a teljes tudása Univerzum-Ember-Föld egységének. Ez az egyetemes tudása a létnek, a törvények tökéletes ismerete és betartása, valamint betartatása társadalmi szinten együttesen tette lehetővé a még ma is bámulatba ejtő technikai, társadalomszervezési és szociális harmóniát. A tudás teljessége az istenkirály kezében összpontosult. Nem volt más, aki ezt a teljességet birtokolta volna. Voltak papi és trónörökös hierarchiák, de a tudás teljességét csak a végső trónra kerülési beavatással kapták meg. Papi segédlettel, de Isten akarata által. A beavatási misztérium csak egy út a teljesség felé, amin már egyedül kell végigmenni az uralkodójelöltnek. Uralkodójelöltnek lenni pedig ismét csak szakrális bázison állva lehet. Ezt a mai, demokratikusnak tartott gondolkodásunk szerint megérteni kicsit talán nehézkes. De legyünk őszinték, még ma is érzi mindenki, hogy egy magasabb társadalmi osztályba való kerülés szinte lehetetlen, pedig itt nincs is szó kiválasztotti teendőkről, csak a pénzhez fűződő, tisztán anyagi jellegű korlátokról. Bizony a pénzarisztokrácia sem hagyja ebben a fene nagy demokratizmusban azt, hogy kívülről valaki a közelébe kerülhessen. Képzeljünk ezen túlmenően egy minőségileg magasabb szintet, amikor az isteni tudás birtoklása mekkora felelősséget jelent. Kiválasztottnak lenni, de beavatottnak is rendkívüli felelősséget jelent. Ehhez nem férhet hozzá akárki. Ez már úgy van koreografálva, hogy csak egy igen magas tudatossági szinten viselheti el ezt a rendkívüli terhet. Ezen a szinten ez a fajta hatalom már nem tisztán földi jellegű, így semmi köze sincs a mi fogalmaink szerinti hatalomhoz.

Az istenkirályok által lehozott isteni erők, irányított módon a piramisok, mint óriási rezonátorok közreműködésével folyamatos energetikai támogatásban részesítették az egyiptomi társadalom alattvalóit. A spirituális kapcsolat-tartásnak ez a módja biztosította energetikailag az ember gyors fejlődését, hiszen igen nagy különbségek voltak a felső hierarchia és az alsóbb néprétegek között szellemileg. Az istenkirályok célja az alattvalóik energetikai fejlődésének segítése abból a célból, hogy az akkor még igen alacsony szintű öntudati fejlettségi szint ne eshessen vissza. Gondoljuk meg, hogy ekkor még csak a második erőközpont átszellemítésének a folyamatánál tartott az emberiség. Kellett egy olyan segédeszköz, amely el tudja végezni ezt a folyamatos energetikai vibrációs szint növelését oly módon, hogy az általánosan érvényes vibrációból az egyén individuálisan részesülhessen. Támogatni kellett minden ember sajátosan egyéni fejlődését egy általánosan ható óriási energetikai rezonátornak. Ezt a feladatot látta el a piramisok rendszere. Azonban a piramisok rendszere önmagában kevés, szükséges működési feltétel a működtető szakrális személyiség megléte. Az istenkirályok eltávozásával ezt a fajta evolúciógyorsító rendszert bezárták. Elérkezett az ember evolúciója arra a szintre, hogy átadja a helyét egy másfajta fejlődésnek. Ennek a másfajta fejlődési iránynak a végrehajtására lett kiszemelve a zsidóság.

A sumer próféciáról szóló részben szoltunk arról, hogy meg fog születni a Világ Világossága, En-Lil a Halak korszakában, a Nibiru, az Éjszakai Nap (Szaturnusz) és En-Lil Csillaga (Jupiter) együttállásával. Az En-Lil Csillaga elnevezés mutatja Jézus jupiteri néphez fűződő kapcsolatát (a Jupiter a magyarság bolygója és egyben a hozzá tartozó népeké). Az Éjszakai Nap (Szaturnusz) mutatja a zsidósággal való kapcsolatot. A Szaturnuszhoz fűződő zsidó kapcsolat végett birtokolja az anyagi világhoz fűződő tudás képességét, mint fajtabéli erényt és sajátosságot. Ez a szaturnuszi erő az, ami mutatja a zsidóság Halak-korszakbéli feladatát, azt a feladatot, ami végigvezeti az emberiséget az elanyagiasodás, vagy ha úgy tetszik a ráció, a materializáció évszázadain. Ehhez a feladathoz azonban a szükséges képességeknek ki kellett fejlődni. Nem véletlenül hozta Mózes azokat az ortodox életmódot meghatározó törvényeket, amelyek kialakították a belterjességi utódlás fenntartása mellett a fajtabéli sajátosságokat. Nagyon tiszteletben kellett tartani, hogy a szaturnuszi erények szigorúan megőrződjenek. Ez volt a biztosítéka, hogy ne kerülhessenek be a zsidó fajba lényeges jupiteri, vénuszi vagy egyéb tulajdonságok.

Mózes a kivonuláskor átvehette a Nagy Titkot, az egyiptomi istenkirályok Titkát. Ő volt az a személyiség, aki bírta a tudást. Évezredekre előre látta a

zsidó faj evolúcióformáló feladatát. Ezt lehet Isten kiválasztott népe jelzővel illetni, csak hát ez teljesen hamis, fajelméleten alapuló, kirekesztő felfogás. Természetesen ez a táptalaja a cionizmusnak, ami viszont megteremtette a fajgyűlöletet. Mózes nagy feladatot vállalt magára. El kellett vezetni a népet az ígért földjéig úgy, hogy azt ő sohasem léphette át. Ő volt a nagy feladat végrehajtásához a szükséges Áldozat. Hosszú beavatási útja volt a zsidóságnak Mózesrel, aki véghezvitte a nagy feladatot. Rá ezek után már nem volt szükség. Megmaradt még egy időre utána segítőeszközü a Frigyláda, amely továbbvitte az energiákat és segítette Mózes utódait vezetni népüket. Az Egyiptomból történt kivonulás után is szükség volt az isteni energiák állandó, irányító jelenlétére, amit Egyiptomban a piramisok képviseltek. Most egy „mobil” eszközzel találkozunk, a Szentek-Szentjével. Bibliai leírásokból ismerjük hihetetlen erejét. Az avatatlanok részéről óvatlan megközelítése is végzetes következményekkel járt. Biztos beavatotti kézben azonban teremtmény volt. Lehetett vele építeni, oszlopokat, köveket magasba emelni, de lehetett vele holtakat is életre kelteni. Minden a teremtmény, hozzáértő szándékon múlt. Őrzése rendkívüli elővigyázatosságot követelt. Kerubok őrizték arannyal bélelt láda mélyén. Elő volt írva még a szállítórudak pontos mérete és elrendezése is. Eleinte – a zsidóság számára még ma is oly fontos – sátor szolgált elhelyezésül. Salamon volt az, aki meg tudta valósítani a nagy álmot, a Szentek-Szentjének, Jáhvének végleges lakóhelyét, a jeruzsálemi templomot megépíteni. Az istenkirályi titok őrzésének fontos helyszíne volt ez a szakrális rendszer. Történelmileg nem tartott hosszú ideig a Frigyláda zsidó birtoklása. Nem is tarthatott sokáig, ha belegondolunk abba, hogy a szaturnuszi erők milyen feladatokra tették alkalmassá a zsidóságot. Ahogy haladt előre a fajtabéli sajátosságok kialakulása, úgy távolodott egyre az Istenség átélésének tiszta lehetőségétől az anyag, a matéria racionális birtoklásának irányában. Ezzel együtt ahogy a Frigyládából „használódott” a Mózes segítségével összesűrített isteni energia, törvényszerűen elérkezett az idő a Titok továbbadásának vagy visszaadásának a Tudás Népéhez, a Mag Népéhez. Egy kis kerülővel a mai Etiópián keresztül került vissza a Szövetség Ládája a szkíta néphez. A magyar Arvisurákban ezen a néven jelenik meg ismét a sumer-egyiptomi titkos tudás. Graham Hancock terjedelmes tanulmányban mutatja be a Frigyláda útját Jeruzsálemből Egyiptomon keresztül Etiópiába. Itt veszi nyomát a szerző. Később egyedül a magyar hagyományban lelhető fel a Szövetség Ládájaként.

Az istenkirályok titka Jézussal folytatódik. Elvileg ő már nem használ „segédeszközt” küldetésének teljesítéséhez. A feltámasztás szertartását azon-

ban gyakorolja. Sajnos a Biblia leírása nem ad elég támpontot ahhoz, hogy a ceremóniáról képet alkothassunk. Apokrif irattekercsből tudjuk, hogy ezt a beavatási szertartást akkor is gyakorolta, amikor már várta az utolsó vacsora utáni elfogatását. Egy fiatalember beavatását kezdte el, akinek neve nem maradt fenn, de befejezni már nem tudta elfogatása miatt (Márk: 14,51-52).

A magyar Arvisurák arról tudósítanak, hasonlóan más buddhista írásokhoz, hogy Jézust megkoronázták Uruk városában. Ez azt jelenti, hogy Gilgames koronája érintette fejét. Gilgames, mint tudjuk, az első szkíta istenkirály volt. Koronája boltozatos színarany korona volt. Az egyiptomi királyszentelő hagyományokból tudjuk, hogy ez a legfelső beavatási procedúra az isteni tudásba. Ideje most már, hogy foglalkozzunk azzal, mit közvetített Gilgames koronája az istenkirályoknak. Hogyan bomlott le a nép felé a tudás, amit az istenkirályok birtokoltak? Kezdetben ugyanis volt a Nagy Misztériumba való beavatás koronázás által, amivel képessé vált az uralkodó működtetni azt a tudást, amit a piramisok rendszerének nevezünk. Amikor a társadalom fejlettsége olyan szintre jutott, hogy elirigyelte az uralkodó isteni képességeit, véget kellett vetni a piramisokkal történő rásegítésnek. Megkapta a következő próféta a Szövetség Ládáját fegyelmező- és segítőeszközü. Az alattvalók számára nyilvánvaló lett, hogy a Szentek-Szentjének megközelítése is végzetes lehet a hozzá avatatlanok számára. Így idővel már akkor sem merték megközelíteni, amikorra erejét elhasználták. Az ember egy új fejlődési periódusában következő segédeszköze az istenkirályokat koronázó fejék lett. Ez már „csak” egy beavató és informatikai eszköz volt. Most már kiegyenlítőddött a különböző fajok fejlettsége. Szükségessé vált egy finomabb eszköz, mint a fegyelmezés. Befejeződött a Manipura-központ átszellemítésének a folyamata. Elkezdődhetett a szív megdolgozása. A szív átszellemítéséhez szükséges két évezred következett, amikor is az ember megérti a ráción keresztül, hogy nincs más választása, minthogy a szíve szavára hallgatva döntsön. A szeretetközpont és magasabb szintű érzelmi testünk felépítése magasabb szinten mehet csak végbe, mint a racionális gondolkodásunk által vezérelt alsó-mentális test szintje. A szív szeretetenergiái finomabb, magasabb rezgésű energiák, mint amit racionális gondolkodással előállíthatunk. Így magasabb tudatossági szint csak a racionális szint meghaladásával érhető el. Természetesen ez nem jelenti a racionalitás feladását, csak beépítését egy magasabb rendű intuitivitást is magában foglaló holisztikus gondolkodásba. Ez még ma is előttünk álló feladat. De immár kétezer éve ez a feladat, ezt a gondolkodási küszöböt átlépni. Olyan körülményeket létrehozni, amelyek

táptalajul szolgálnak az anyagi gondolkodás kiteljesedése irányában, ugyanakkor az ősi spirituális tudást is megtartják ellenpontként, hogy ne veszessen szem elől az evolúció eredeti célja. Az a bizonyos poláris feszültség, amiről már annyit szóltunk, végig jelen kellett, hogy legyen a korszak egészen keresztül. Finoman, mindeddig észrevétlenül szükséges volt jelen lennie egy szakrális segítségnek ehhez a feladathoz a kétezer év alatt. Ehhez azonban ismét csak egy titokzatosan megbúvó szent tudást szükséges megfejteni. Ez pedig a Magyar Szent Korona misztériuma.

A koronázásról

A Magyar Szent Korona tanulmányozása hazaérkezése óta folyamatosan tart. Különböző beállítottságú csoportok tanulmányozzák – számos teóriát szülve. Ma a szemlélő számára úgy tűnik, két nagy szembenálló tábor létezik. Az akadémikus vagy tradicionális szemléletmód szerint koronánk két részből szinte véletlenszerűen tákolódott össze, míg a másik tábor szerint tudatosan tervezett, ősi tudás tárháza koronánk.

Az igazság az, hogy e két tábor csak színleg létezik. Az akadémiai megközelítők álcája mögött is nagyon tudatos kutatók rejtőzködnek, akik éppúgy a Korona titkos erejét keresik. Megegyeznek még abban is a különböző csoportok, hogy szűk csoportérdekeket igyekeznek szolgálni, hatalmi célokra igyekeznek a Korona tudását felhasználni.

Egyet azonban meg kell minden csoportnak érteni. A Magyar Szent Korona ugyan az anyagi világban létező valóság, de történetét isteni törvényszerűségek irányítják. Látszólag ki lehet zárni másokat a kutatásból, látszólag lehet birtokolni a koronát, de szemmel láthatóan egy csoport sem jut előbbre teóriák felállításánál. Mindegyiknél hiányzik egy vagy több láncszem. A Korona tudása éppúgy, mint az emberiség nagy ősi tudáskincsei, „IDŐKÓDOLTAK”! Minden mozaik csak a megfelelő időpillanatban kerülhet a helyére.

Tekintettel arra, hogy a Szent Korona használata isteni kompetencia, így az anyagi világ törvényszerűségeinek szűk értelmezésében nem vizsgálható. Csak úgy lehet a közelébe kerülni, ha olyan filozófiák és ősi traktátumok birtokában van a kutató, amivel leginkább meg tudja közelíteni az isteni tudás szándékát gyakorlati szinten. Nem lehet pusztán keresztényi oldalról közelíteni. Sokkal mélyebb, komplexebb megközelítést igényel a kérdés, mivel a tudás, amit megtestesít, a kereszténység előtti időkhöz nyúlik vissza.

Koronánk vizsgálata a történelmi tapasztalatok felhasználását is igényli, ami a használhatóságára világít rá.

Fő szempont a történelemszemlélet megtartása mellett, hogy az emberiség evolúciós fejlődése nem függhet emberi döntésektől. Ennek megszabott pályán kell haladnia az univerzum evolúciós fejlődésével, hiszen az ember része az univerzumnak és nem önkényes eleme.

Továbbá az egyes ember karmatikus fejlődése is csak nagyon szigorú törvényszerűségek mellett valósulhat meg. Ez sem független azonban nemzete, tágabban pedig az emberiség evolúciós fejlődésétől. Mégis, amikor az egyes ember életét vizsgáljuk, tapasztaljuk, ha felismeri saját fejlődésének szükségszerű törvényszerűségeit, akkor élete harmonikusabb fázisba jut. Ha híjával van a bölcsességnek, meg akarja saját sorsát erőszakolni, akkor jönnek a konfliktusok, az összeütközések, az emberi krízishelyzetek. Egy a lényeg, az ember csak saját fejlődési irányában haladhat. Ez megtörténhet harmonikusan, de végigvonszolódva saját sorsán is.

Ezek a karmatikus fejlődési törvények kivetíthetők nemzeti szintre is. Ha most feltesszük azt, hogy a Szent Korona egy olyan eszköz, amely segítséget nyújthat abban, hogy nemzeti karmánkat tudatosan élhessük meg, jogosan gondolkodhatunk el azon, hogy történelmünk során mikor és mennyire voltunk törvényszerűségeivel tisztában. Ha ezeket a szempontokat figyelembe véve vizsgáljuk meg történelmünket, megtalálhatjuk azokat a pontokat, ahol és amikor vétettünk tudatosságban.

Még néhány törvényszerűség a vizsgálódáshoz:

Isteni akarat ellenére egy másodperccel sem halhat meg hamarabb ember, mint azt személyes karmája meghatározza!

Uralkodók esetében Isten akarata ellenére nem kerülhet trónra egyetlen uralkodó sem és trónra alkalmas személy nem maradhat távol az uralkodástól!

Minden embernek, minden nemzetnek be kell futnia saját karmáját az emberiség evolúciós fejlődési rendjében!

Mégis, hogyan viszonyulnak egy nemzet fejlődésénél a különböző alkotó, meghatározó erők? Ha a Jó és a Rossz, vagy a Jó és a Gonosz szembenállásaként fogjuk fel a nemzet fejlődését vagy tragédiáit, nem kerülhetünk közel az objektív valósághoz.

A történelem vizsgálatánál be kell vezetnünk az univerzum törvényszerűségeinél használatos energetikai fogalmakat, ahogy i. e. 2. században Tung Csung Su konfuciánus filozófus fogalmaz:

Ég és föld életenergiája egyesül, majd Jinre és Jangra különül, megoszlik a négy évszak között, majd öt elemmé (vagy tevékenységgé) rendeződik. Ezek megfelelő rendbe állítva egymást szülik, másféle rendben azonban kioltják egymást. Ezért ha a kormányzásban valaki megsérti a rendet, fejtelenség támad, ha viszont követi azt, béke és jólét uralkodik az országban.

A Földön minden változás a fenti törvényszerűségek alapján megy végbe – az ősi kínai filozófia, a Ji-Csing szabályai alapján. A Magyar Szent Korona működési rendszerének alapja is ez az energetikai rendszer.

A Korona helyes használata esetén a nemzet fejlődött, ellenkező esetben hanyatlásnak indult. A nemzeti fejlődés alapja tehát a Korona energetikai tudásának ismerete. Használjuk fel történelmünk és uralkodóink eddigi tapasztalatait, de vegyük figyelembe, hogy egy új világhónap kezdeténél tartunk, a Vízöntő korénál. Nem lehet tehát szolgai másolásról szó.

Most szeretném áttekinteni történelmünk néhány fontos momentumát a Korona használata tükrében.

Jelenleg az általunk ismert utolsó személy, aki a Szent Koronát tökéletesen használta – hiszen a nemzet ekkor élte meg legdicsőbb korszakát, amikor is határai a Pó-síkságtól Kínáig terjedtek – Attila volt. (Felhívom a figyelmet, hogy jelenlegi ismereteink Attiláról és birodalmáról igen korlátozottak és meghamisítottak. A kutatások még sok újdonságot tartogatnak számunkra a jövőben.)

Az Attilát követő uralkodóink feltehetően tudták még rendeltetészerűen használni a Koronát, hiszen olyan óriási nemzetegyesítést, mint a honfoglalás, végre tudtak hajtani úgy, hogy a ma erősnek és civilizáltnak tartott nyugati hatalmak ebben nem tudták őket még korlátozni sem.

Megalapozottnak tűnik, hogy Álmos, Árpád és Géza királyok is pontos tudással rendelkeztek a Koronáról és a hatalomgyakorlásról, hiszen Géza már erős központosított uralkodást tudott megvalósítani néhány generációval a honfoglalás után.

István személye ma sok vita tárgya, nem megalapozatlanul. Géza a Korona tudásának a birtokában fiát, Vajkot jelölte utódjául a trónra. Tudta, csak ő hajthatja végre azokat az irányváltásokat, melyeket a nemzeti karmánk megkövetelt. Igaz, hogy ez a váltás lehetett volna harmonikusabb is, kevesebb áldozatot követelő, de István problémája lelkiismereti gyökerű.

Istvánt 996-ban megkoronázzák az ősi Koronával, mellyel apját is és őseit is koronázták. István beavatódott az univerzumi tudások rendszerébe. Ez a tudás az evolúciós nemzeti fejlődés érdekében olyan lépéseket követelt tőle, melyek nem voltak összeegyeztethetőek hitével, nemzete iránt elkötelezett érzéseivel. Apostolsága tudtával, Mária szentségének személyes átélése miatt nem tudott megbirkózni a feladattal. Arra a következtetésre jutott, hogy valami nincs rendben a Koronával vagy a koronázási szertartásrenddel vagy a koronázó személyekkel. Kereste az okokat, a hibás tudás gyökerét. Megbízható tudósait elküldte Keletre, az őshazába, az ősi Korona származási helyére, Urukba.

Meg is találták Gilgames koronájának feltételezhető maradványait. A két korona tanulmányozása után arra a felismerésre jutottak, hogy az Urukban használt korona és az Istvánt koronázó ősi Korona között rendszerbeli változás történt, feltehetően a földrajzi helyek különbözőségei és a nemzet tudatában beállt változások miatt. A következtetés innen már belátható. Nyugati típusú kereszténység követése, az ősi kultúra rejtőzködő megtartása mellett új keresztényi koronát követel meg. Elkészítették tehát a római keresztényi változatot, amit megáldott Szilveszter pápa is.

Az újabb koronázásra 1000. vagy 1001. augusztus 20-án vagy 21-én került sor. Ez a koronázás sem hozott változást a tudást illetően. A kényszerű lépéseket meg kellett tenni. István személyes tragédiája mutatja, hogy nem tudta mindet meglépni, legalábbis nem úgy és nem abban az időben, amikor ezt kellett volna. Sok feladatot hagyott utódaira is.

Az István utáni idők hoztak még néhány uralkodót, akik többnyire birtokolták a Korona tudását. Ilyenek voltak Szent László, V. István, Könyves Kálmán, Nagy Lajos, Zsigmond és Mátyás. Végül pedig volt még egy Habsburg is, aki rendelkezett ismeretekkel a Korona rendszeréről, és végre is hajtotta az evolúciós törvények által meghatározott változtatásokat a Koronán – ez az ember II. József volt. Igen ellentmondásos figura és nem kevésbé tragikus sorsú uralkodó, mint Árpád-házi elődei.

Mit mond a Korona a mai embernek?

Vannak olyan ismeretek, melyeket már alkalmazni tudunk az öltözködésben, kalapok formájában. Ezek a kalapok képesek az ember energetikai rendszerét egyensúlyban tartani, ezáltal az emberi lehetőségeket kiszélesíteni.

A Korona azonban ennél lényegesen többet képes még ma is nyújtani. Azt az univerzális tudást, melyet általa képes kapni a megkoronázott fő és általa a nemzet, nem lehet a jövőben kihasználatlanul hagyni. Van azonban itt egy fontos szabály. Kizárólag szakrális jelölt fejére tehető a Korona. Önkényes válogatás nem lehetséges, hiszen tragédiához vezethet. Csak isteni kiválasztott személy fejére tehető beavatás után! Itt ismét nem akármilyen beavatásról van szó. Csak az ősi tradíciók megtartása hozhat megfelelő eredményt.

Ma úgy tűnik, olyan szövevényes érdekek manipulálják a kérdést, hogy elképzelhetetlen a közeljövőben megfelelő személyt és időpontot találni a koronázásra. A különböző csoportok különböző véleményeket tartanak szem előtt. A jelöltek között szerepel ma Habsburg, Chanel, de más elképzelés is, többek között Jézus mai megjelenésére is várnak. Rendkívül sok és egymásnak ellentmondónak tűnő álláspont, ennélfogva kivihetetlennek látszó megoldások.

Kérem szem előtt tartani, hogy a Korona használata „IDŐKÓDOLT”. Eljön az „egyetlen” történelmi pillanat, amikor cselekedni kell, viszály nélkül! De hogyan? A Magyar Szent Korona megmutatja. Az Újtestamentum szellemében!

Jézus tanítványai megmutatják, hogy azért volt szám szerint tizenkét apostol, hogy a tizenkét embertípust energetikailag képviselni lehessen.

A korona szerepe az istenkirályok beavatásában

Az előző részekben beszéltünk arról, hogy Szekenenré Taó fáraót meggyilkolták a nagy titokért. Sajnos ma is csak kevesen értik meg azt, hogy koronázott fővé születni kell. Hiába ismeri valaki saját előző életeiben azt a momentumot, hogy ő X vagy Y király volt, adott időben erre a pozícióra csak egy Isten által elhívott jelölt létezik. Ezzel az emberi szándék nem vitatkozhat. Csak az isteni bölcsesség kompetenciája a kijelölés. Ebben a szándékban testesül meg mindazon erők együttese, ami ennek az uralkodói státusnak a betöltéséhez szükséges.

A beavatásokról szóló részben már beszéltem arról, hogy az egyes beavatási szintek az erőközpontok átszellemítését végzik el. Az erőközpontok transzformációján túlmenően el kell végezni a jelöltben a test, a lélek és szellem sejtszintű megtisztítását a megszületését követő traumatikus benyomások lenyomataitól. Ez nem jelent kevesebbet, mint az energiarendszer transzformációja utáni karmaváltást. Innentől kezdve egy megtisztult ember immár csak új feladatával néz szembe. Ezt a szintet még papi szintnek lehet tekinteni. Aki elvégezte magán egy mester segítségével ezt a processzust, az eljuthat eddig a szintig. Ezek a beavatási rítusok minden tradícióban benne vannak. Az istenkirályi szint ezt meghaladja. Ezen már csak a kiválasztott kevesek képesek végigmenni. Itt már nincs kéz, amelyik végig tudja vezetni a jelöltet. Van papi segédlet, ami a tradíciónak megfelelő ordót ismeri, de adott időben is csak egy pap birtokolja a teljes tudást. Halálakor adja csak át utódjának. Érezhető ebből, hogy ez a papi szint is hihetetlenül magas szint, hiszen akkor távozik csak el a földi szintről, ha átadta a tudását. Ez sorsának egész életre szóló teljes ismeretét feltételezi. Ezen a szinten nem lehet véletlen baleset.

Az istenkirályi státus betöltését megelőzi az elhívás. Ez anyagi, vagy még magasabb szinten arkangyali szintű elhívás látomás vagy álomlátás szintjén. Ezen ma mosolyoghatunk, de ez is ismert minden tradícióban. Jézusnál, Máriánál is találkozunk vele. Megemlékezik az elhívásról a magyar tradíció is Emese álmánál, Álmos születése előtt. De jelen van az Attila-legendákban is. Ez a látomás vagy álom semmivel össze nem téveszthető intenzitású jelenés.

Az elhívottnak szemernyi kétsége sincs valódiságát illetően. Biztosak lehetünk benne, ha manapság is megkapja valaki, kellő erővel tudja magából kisugározni ezt az erőt úgy, hogy nekünk sem lesznek kétségeink. Ezenkívül olyan tettet vagy tetteket fognak végrehajtani, ami szintén bizonyítja kiválasztottságukat. Ne üljünk fel semmiféle manipulációnak. Ma a Magyar Szent Koronának nincs jogos örököse. Csak elhívás és csodás tettek végrehajtása útján lehet elnyerni ezt a méltóságot a nemzet teljes egyetértésével.

Az elhívás és a földi mesterek által végzett beavatások után arkangyali szintű beavatás következik. Ez már a koronázás elviselésére teszi alkalmassá az uralkodójelöltet. A koronázás által az istenkirály Buddha-szintű beavatást nyer. Ez univerzumi nagymesteri szint. Még egyszer hangsúlyozom e szint elnyerésének feltételeit. Szakrális uralkodásra kijelölt személy Isten által, teljes beavatottság, Szakrális Korona, szakrális beavató papi kar. Ezek együttese garantálja csak az istenkirályi státus elnyerését.

Vizsgáljuk most meg a korona szerepét az istenkirályi beavatási szertartásban. Miért van egyáltalában szükség ilyen koronázási szimbólumra? Milyen korona tudja ezt a feladatot betölteni? Ha az istenkirályi beavató koronáról beszélünk, nagyon leszűkül a számbevehető koronák típusa. Természetesen létezett az egyiptomi tradícióban is ilyen eszköz, csak nagy valószínűséggel ezek személyre szólóan készültek. Behatóan nem tanulmányoztam ezt a rendszert, a dél-amerikai indián kultúrák koronáit is csak jelenségszinten. Annyit sikerült leszűrni, hogy ezek a koronák személyre szólóan, az egyéni alkati adottságoknak megfelelően készültek. Volt egy alaprendszer, amit egyénre hangoltak. Még egy jellegzetességük van: figyelembe veszik, hogy az egyenlítő közvetlen közelében kerül felhasználásra és kivétel nélkül boltozatos koronákról van szó.

Tanulmányunk témáját illetően a Magyar Szent Koronát vizsgáljuk. Nagy biztonsággal állíthatjuk, hogy egyetlen példánya a nyugati kultúrákban a beavató koronáknak. Hozzá hasonlatos szerkezetű koronák csak a keleti kultúrákban lelhetők föl mint sámánkoronák. Természetes, hogy istenkirályok beavatására szolgáló szakrális eszköz, így lényegesen kifinomultabb és magasabb rendű tudás hordozója, mint az összehasonlításra alkalmas sámánkoronák.

Visszatérve eredeti kérdésünkre: miért van egyáltalán szükség erre a típusú beavató eszközre? Az egyiptomi tradíció vizsgálatakor már említettük, hogy az istenkirály-jelöltet csak egy küszöbig képesek a beavató papok segíteni. Innentől az uralkodójelölt már egyedül járja végig az utat. Segítség azonban

feltétlenül szükséges és ennek a segítségnek energetikai jellegűnek kell lennie. Ehhez szolgál segítségül a Szent Korona és egyáltalán a beavató koronák.

Működési rendszerének megértéséhez szeretném itt közölni a Magyar Szent Korona energetikai vizsgálatát először elvégző dr. Lee Edward két tanulmányát. Szolgáljon ez a két cikk azoknak, akik mélyebben meg akarják érteni működésének alapjait.

A Magyar Szent Korona titkos ereje

Magyarország királyi koronájának ferde helyzetű keresztje rögtön magához vonzza a figyelmet, és az emberben felmerül a kérdés: amennyiben a Korona keresztje véletlenül görbült meg, vajon miért nem jutott eszébe egyetlen magyar királynak sem – akit ezzel koronáztak – az az egyszerű és logikus gondolat, hogy kiegyenesítse azt.

Nehezen képzelhető el, hogy nem akadt volna ékszerész, aki ezt a munkát el tudta volna végeztetni. De egyetlen király sem próbálta meg kijavíttatni ezt a „hibát”. De vajon miért nem? Nem azért-e, mert a kereszt ilyen dőlt helyzete az eredeti helyzet? Nincs-e ennek, valamint a kereszt merőleges szárának a frontális tengelytől való kisméretű elfordulásának valamilyen titkos értelme, amely a Koronát hatalmas erővel ruházná fel?

Miért van a kereszt egy kettős négyzet alapon?

Miért van eldőlvé?

Milyen paraméterek határozzák meg a dőlt kereszt és az alap kapcsolatát egymással?

Azért, hogy megtaláljuk a kereszt alapjául szolgáló koncentrikus négyzeteknek, mint négyzetes mátrixnak a szerepét, a kereszt jobbra dőlésével nyíltan megnyilvánuló aszimmetriának a jelentőségét, valamint a részeknek a szaggítális tengely irányában jelentkező arányviszonyainak többértelműségét, egy kis kitekintést teszünk.

Napjainkban eléggé közzismert, hogy a valamilyen egységes egészet alkotó részek harmóniájának kifejeződésében a szimmetria, az arányosság elve alapvető jelentőségű, mint ahogy ez tapasztalható a zenében, az építészeti alkotásokban, az „ember–természeti környezet” viszonylatban is.

Ahhoz, hogy kimutassuk a Koronát megalkotók tudásának és az ősi Kelet hagyományainak a kapcsolatát, emeljük ki, hogy az ősi Kelet országainak történelmi evolúciója a szimmetriára alapozva alakult ki, amelyben a részegységek arányviszonyai az esetek többségében négyzetmátrixszal vannak meghatározva.

A négyzetből – ami az alaposságot, állhatatosságot, statikusságot, megfigyelőhajlamot szimbolizálja – levezethető az alapvető értéket képviselő „négyzetgyök

kettő” konstans. Ennek a konstansnak a stabilitása megjelenik az ázsiai országok vallási-filozófiai doktrínájában, amely az ember által elérhető abszolút nyugalom állapotára irányul, mint a fizikai világ alapjait képező ellentmondások feloldásának feltétele.

A Nyugat országaiban ellenkezőleg, a világban élő ember aktív, dinamikus megközelítési módja dominált, amely a közös oldallal rendelkező két szomszédos négyzet kiinduló mátrixával és a belőle levezethető „négyzetgyök öt” konstans értékével fejezhető ki, amely a sebesség változásának nagyobb dinamikáját határozza meg.

A „négyzetgyök kettő” konstans a legelemibb geometriai figurából, a négyzetből vezethető le, míg a „négyzetgyök öt” a közös oldallal rendelkező két szomszédos négyzetből bontható ki. Az „arany metszés” arányaiban is a „négyzetgyök öt” értéke a meghatározó és ennek a törvényszerűségnek az alapvető paramétere.

Az a törekvés, hogy a kozmosz ritmusaival összhangban éljenek, kényszerítette az ősi gondolkodókat arra, hogy a „négyzetgyök kettő és négyzetgyök öt” paraméterekkel végzett műveletek eredményeképpen keletkező és meghatározott értékeket felhasználva alakítsák ki az arányokat. Ezt tanúsítják az egyiptomi piramisok, a görög Parthenon, az ősi ázsiai építmények stb.

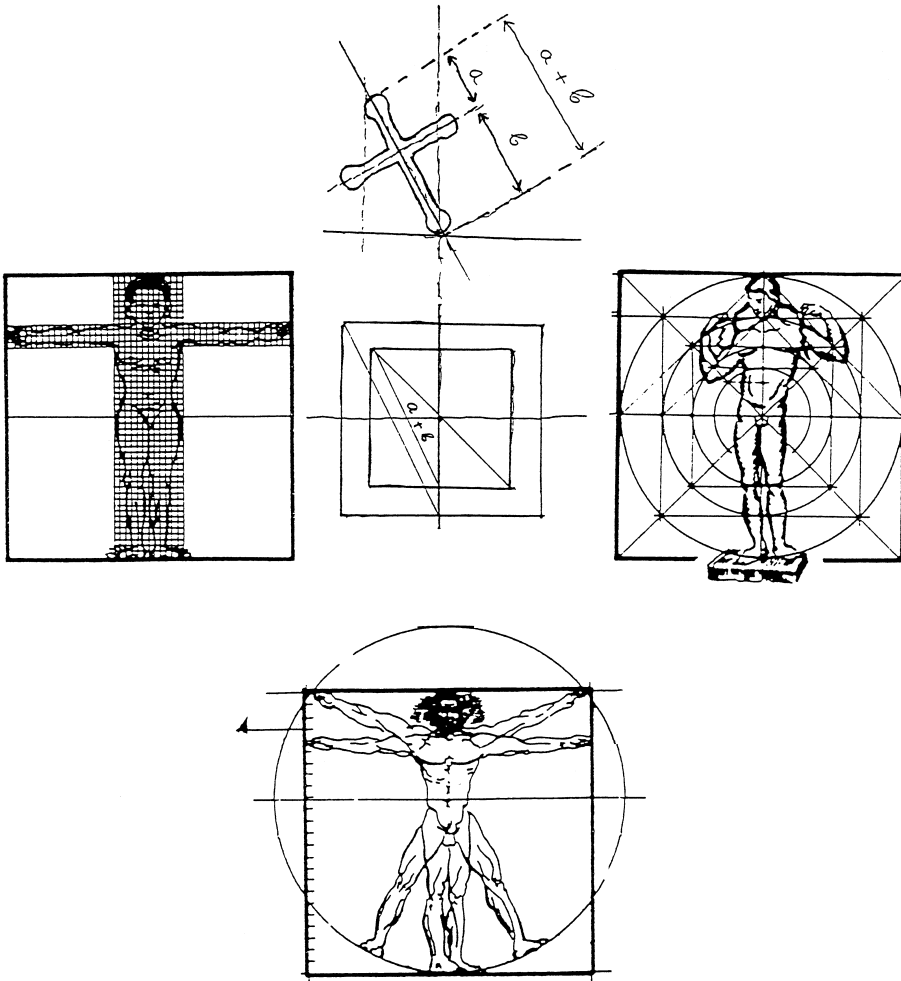
Milyen módon kapcsolódik ez a magyar királyok koronájához? Vizsgáljuk meg a megdőlt keresztet és azt a területet, amelyen áll. Ez egy négyzet, amely arányosan van beleírva egy nagyobb négyzetbe és a közös középpontjukba van felerősítve a kereszt talapzata. A mérések elvégzésénél csak az arányok, vagyis a részek egymáshoz való viszonya és nem az abszolút számértékek érdekelnek bennünket. Ha a belső kiinduló négyzetet felbontjuk 4 részre, megkapjuk az alpmátrixot. A kereszt függőleges szárának hossza nagy pontossággal megegyezik a közös oldallal rendelkező két szomszédos négyzet átlójának hosszával, megadva így a „négyzetgyök öt” paramétert, míg a belső négyzet 4-felé vágásával létrejött kicsi négyzetek bármilyenike lehetővé teszi, hogy a „négyzetgyök kettő” paraméterrel is számoljunk. A dőlt kereszt vízszintes szára a függőlegeset nagy pontossággal az „arany metszés” arányainak megfelelően osztja két részre, amely pontosság egy hasonló jellegű tárgytól elég meglepő.

$$b/a = (a+b) / b$$

Végezzünk el még egy megengedhető műveletet. Írjuk be ebbe az alapul szolgáló négyzetbe Leonardo da Vinci „kánonikus emberét”, hozzámérjük a püthagoraszai „Polükleitos kánonját”, valamint az ősi „indiai kánonban szereplő emberi figurát”.

Azt találjuk, hogy a kereszt talapzata pontosan a medencecsont felett, azon a ponton fekszik, amit az indiai könyvek „Muladhara” néven említenek, s amely az ember gyökér-, alap-energiaközpontja. A kereszt dőlésszögének az alaplemezhez viszonyított tartománya megfelel a Föld forgástengelyének a Nap körüli pálya síkjához viszonyított dőlési tartományával. Ugyanígy a nagyobbik, külső négyzet nagyban megfelel az ember láthatatlan, finomabb anyagból felépülő teste határainak, ahogy az ősi egyiptomi tanítások emlegetik, a „KÁ”-nak.

Természetesen ez messze nem az összes lehetséges analógia, de már ezek is a Korona készítőinek olyan széles, mély és pontos ismereteire utalnak, hogy az ember lélegzete is eláll tőle. Előzetesen annyi elmondható, hogy a dőlt kereszt és a lapocska, amelyen elhelyezkedik, olyan arányokat tartalmaznak magukban, amelyekkel a nagyon ősi, több ezer éves emlékművekben találkozhatunk. Ebből az a gondolat következik, hogy a Korona nemcsak egy egyszerű szimbólum, hanem pontos funkcionális feladata van: ez egy „biológiai rezonátor”, amely a rezonáns izomorfizmus elvén működik. Az ember vibrációs (bioritmikus) tulajdonságaival invariáns és a struktúrájába harmonikus rezonancia van bekódolva, ami azt jelenti, hogy a Korona hordozója helyes használat esetén – vagyis ha tudja, hogy hogyan, mikor, hol kell felvennie a Koronát – egyenes kapcsolatot tud kialakítani a Föld energiainformációs mezőjével, az ún. „nooszférával”.

Ehhez még hozzátehető, hogy a hatása valószínűleg a hologramma elvén alapul, vagyis mintegy átalakítja a „négyzetgyök öt” kozmikus energia örvénylő, spirál alakú, dinamikus áramlatát statikus „négyzetgyök kettő” álló hullámmá, amely feltölti a Korona hordozóját ezzel az energiával. Ennek hatására a bölcs még bölcsőbb lesz, a bátor még bátrabb, de ugyanakkor a ravasz még ravaszabb, a kegyetlen még kegyetlenebb és így tovább.

Amennyiben megengedhető, hogy ezt az áttekintést a képzelet kis játékával fejezzem be, akkor azt mondanám, hogy a Magyar Korona – pontosabban egy része, a dőlt kereszt az alapjául szolgáló lemezzel – az az összekötő kapocs, amely a jelenkor magyarságát összeköti a hunokkal, Attilával és rajta keresztül az ősi Ázsia országainak és az ősi Egyiptomnak ezoterikus tradícióival.

Bátorkodom feltételezni, hogy a Magyar Koronának e szempontból történő vizsgálata folytatódni fog. A vizsgálat eddigi eredményei is megdöbbentő következtetések levonására adnak lehetőséget: a dőlt kereszt megalkotói nemcsak egyszerűen ismerték, hanem mélyen értették az ősi Görögország, ősi India, Tibet, ősi Kína és valószínűleg a piramisépítések korai, ősi Egyiptom ezoterikus tradícióinak kánonjait.

Minden, a Koronára vonatkozó anyagot és arányszámításnál használt értékeket a Bakay Kornél szerkesztette „Sacra Coronae Hungariae” 1994-ben, a kőszegi Városi Múzeum kiadásában megjelent könyvből vettem.

A Magyar Királyi Korona alkímiája

„Minden lehetséges,
bár nem minden megengedett”
(Az alkímia traktátumából)

„A nagy változásokat mindig különböző ellentmondások és nehézségek fogadják. És ha minden azt is mondja nekünk, hogy adjuk fel küldetésünket, óvakodjunk hallgatni rájuk, emlékezve arra, hogy Isten soha nem másítja meg meghozott döntését, még akkor sem, ha nekünk úgy tűnik, hogy valami azzal ellentétes történik.”
(Vincent de Paul)

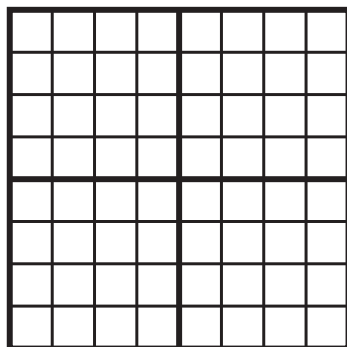
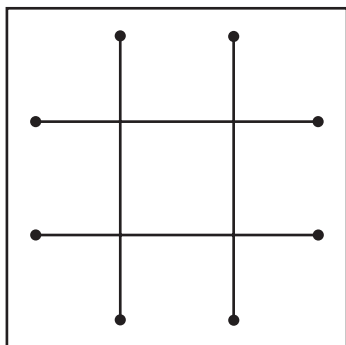

A Magyar Királyi Korona kivételes jelenség, és így érthető nagyszámú kutatóinak érdeklődése iránta.

Ebben a cikkemben egy nem hagyományos megközelítési módot javaslok a Korona rendeltetésének kérdéséhez, de nem azért, hogy vitát váltsak ki vele, hanem hogy egy más nézőpontot is mutassak.

Mindemellett nincs szükség arra, hogy részletesen tanulmányozzuk az egész Koronát, elegendő a tetején levő négyszögletes lapka és a rajta levő dőlt kereszt vizsgálata, amely részek a Magyar Korona egyik fő sajátosságát jelentik. Próbáljuk elképzelni a két egymásra merőlegesen összeforrasztott aranypántot, amelyeket a kerületükönél egy abroncs fog össze. A lapka és a kereszt ezeknek az aranypántoknak a kereszteződésénél helyezkedik el. Emellett a kereszt meghajolt jobbra 23–24 fokra, és hátulról felülről nézve a frontális síkban enyhén megcsavart az óramutató járása irányában. A kettős négyszögletes lapka, amelyen a kereszt áll, a kerületén igazgyöngyökkel és rubinokkal van kirakva. A kövek egymáshoz viszonyítva egyenlő távolságokra helyezkednek el. A belső négyzet a trónon ülő Pantokrátort ábrázolja. Fent, balra tőle egy körben a Hold, jobbra a Nap. Az alsó sarkokban egy-egy gyertya (lásd az ábrát).

Először vizsgáljuk meg a köveket és elhelyezkedésüket. Ha összekötjük a gyöngyök és rubinok középpontjait, akkor azt tapasztaljuk, hogy a gyöngyök és rubinok szigorú sorrendje szigorú geometrikus alakzatot alkot. Próbáljunk meg elvégezni néhány műveletet ezen alakzatok arányos képeivel.

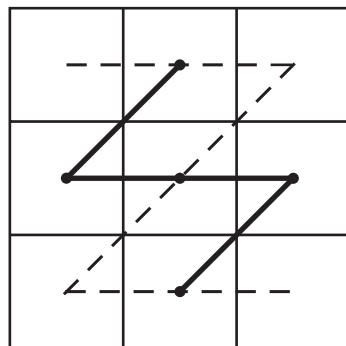
Minden műveletnél a Korona felülről, hátulról látható nézetét fogjuk használni. Sorszámozzuk be a „gyöngymező” négyzeteit a gyöngyök elhelyezkedési sorrendjében balról jobbra, és fentről lefelé haladva.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

Ha figyelembe vesszük, hogy az alapként szolgáló lapkához viszonyítva a kereszt nap (férfi, Jang) energiát, a lapka pedig a föld (női, Jin) energiát szimbolizálja, akkor a kereszt elhelyezkedése sajátos értelmezést nyer.

Felülről, hátulról szemlélve a Koronát, képzeljük el a kereszt függőleges szárának óramutató járásával megegyező irányú forgását a „gyöngymező” négyzetein belül. Annál a mezőnél elkezdve, amelyikre a kereszt függőleges oszlopának vetülete esik, a forgás olyan alakzatot hoz létre, amely kialakításában a függőleges-vízszintes oszlopokat kialakító mezők vesznek részt (az ábrán folyamatos vonallal jelölve).

Ugyanakkor a vízszintes szár végeinek vetülete is meghatározott sorrendben kerül az átlós négyzetekre. Erre a mozgásra helyezzük rá az alapul szolgáló négyzetes lapka megfelelő szakaszonkénti mozgását, amely egy hengerfelületet hoz létre a négyzet elülső oldalának lefelé, hátsó oldalának felfelé irányuló mozgásával. Ennek az alakzatnak a forgástengelye a középső vízszintes vonal (az ábrán szaggatott vonallal).

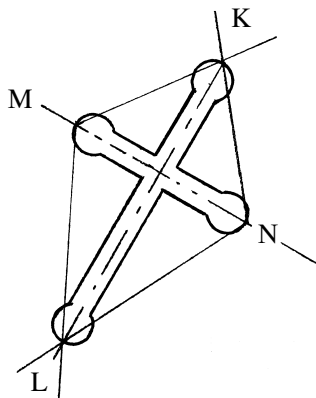
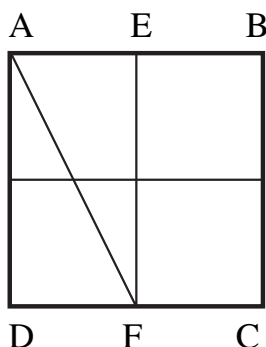

4	9	2
3	5	7
8	1	6

A kereszt és a lapka mozgásának összeegyeztetése a vízszintes síkban kifejezve, ha abban a mezőben kezdtük el, amelyikben a Pantokrátor feje helyezkedik el, eredményül egy olyan számokkal teli négyzetet ad, amelyet a matematikában „bűvös négyzetnek” hívnak.

A négyzetben található páros számok, a föld (női) energialépéseinek sorrendjét mutatják, a kereszt vízszintes szárának vetületeit. A páratlan számok a nap (férfi) energia lépéseinek sorrendjét, a kereszt függőleges oszlopa végpontjának vetületeit.

Amennyiben a nap első felében Európában, a Koronával a fejünkön, arccal Keletnek állunk, akkor kaphatunk egy hasonló képet a nap energiaviharainak és a föld kisugárzásának keveredéséből (de ez egy külön cikk témája).

Folytassuk a műveletet a rubinos négyzettel. A kereszt függőleges szárának hossza megegyezik a félbevágott „rubinmező” átlójának hosszával ($KL = AF$). A kereszt vízszintes szárának hossza a számításainkhoz megengedhető pontosság figyelembe vételével megegyezik a Korona lapkáján levő belső négyzet oldalának hosszával: $MN = AD$. A kereszt szárainak metszéspontja a függőleges szárát az „aranymetzés” arányainak megfelelően osztja fel. Ugyanakkor ha beírjuk a keresztet az M-K-L-N négyszögbe, és folytatjuk a négyszög oldalainak húzását a K és L pontokból, akkor egy olyan sémához jutunk, amelyik az építészetben az „aranymetzés” szimbolikus tartalmát fejezi ki.

Ha visszatérünk egy kicsit, és eszünkbe jut a korábban előállított kisméretű „bűvös négyzet”, akkor elvégezve vele a mezők középpontjainak lépésenkénti összekötési műveletét a számok sorrendjében, akkor a kapott alakzat szakaszai szintén az „arany metszés” arányai szerint kerülnek felosztásra.

Az eddig elmondottakhoz tegyük hozzá, hogy az ilyen „számrács” egyike annak a két alapvető számrácsnak (Ló-Su számok), amelyeket az ókínai Ji-Csing rendszerének létrehozásánál használtak, amely az energia és a lét táncát (Dao) írja le. Most már logikusnak tűnik az egyik variáns szerinti 64 mezőre 64 alakzatra (Ji-Csing hexagrammák) történő felosztása a Korona lapkájának.

Ezek után már önállóan is folytatni lehet a Magyar Királyok Koronáján található lapka és kereszt arányainak, valamint az ősi szimbólumok egybeesésének felsorolását...

Fel akarom hívni a figyelmüket arra, hogy a Magyar Korona keresztje nem csak függőleges síkban alkotja meg az „arany metszés” szimbólumának eredeti variánsát, de a dőlésével is, amelynek szöge majdnem megegyezik a Föld forgástengelyének a Nap körüli forgássíkjával bezárt dőlésszögével.

Követhető az „arany metszés” az ember pszichoneuro-fiziológiai szerveződésében is az érzékszervek felépítésétől a rendszerszinten történő munkáig.

A fizikusok jelen idejű kutatásai megerősítik az ősi alkímia traktátumainak eredményeit: „Elegendő a tiszta anyagok szabályos geometriai elhelyezkedése, hogy az atomok energiája felszabaduljon.” A Magyar Királyok Koronája esetén egybeesést kaptunk, vagy a feltételek olyan mennyiségű használatát, hogy önkéntelenül felmerül a kérdés: nem lehet-e a Korona létrehozásának elveit modern fejfedők modellezéséhez felhasználni?

Az energetikai mérések azt mutatják, hogy a Korona alkotói olyan szerkezetet szerkesztettek, amely álló energiahullámot hoz létre, s amely biorezonáns az ember pszichoneuro-fiziológiai rendszerével. A koronázás rítusa egy olyan módszernek bizonyul, amelynek során a jövőendő királyt összekapcsolják a Föld információs-energetikai mezőjével (a nooszférával). A Korona, mint egy műszer lehetővé tette, hogy a királyok tudatának evolúciós transzformációja jelentősen meggyorsuljon. Igaz, emellett megvolt a veszélye annak is, hogy az emberi lélek negatív tulajdonságai is erősödhetnek. Ha ebből a pozícióból tekintünk a történelemre, talán a magyar királyok életének néhány tisztázatlan részlete is magyarázatot kap.

Az a nagy érdeklődés, amelyet napjainkban olyan sokan fordítanak tudatuk fejlesztése irányába, arra enged következtetni, hogy legszélesebb körben lehetővé válik a Korona működési alapját jelentő elvek felhasználása (az információ-energetikai folyamat sűrűségének növelése) a mai modern kalapok tervezésekor.

Ezzel a munkával Magyarországon az ismert kalapkészítő mester, Harsányi László úr foglalkozik. Úgy gondolom, hogy a beszélgetést a továbbiakban már folytassa ő.

Dr. Lee Edward

Most, hogy túljutottunk Lee doktor értekezésén, engedjék meg, hogy kicsit közelebb hozzuk a megértéshez az energetikai működést a Korona és az ember kapcsolatában. Ehhez visszanyúlok egy kicsit az energetikai elméleti részekben tárgyalt Kundalíni-erő témájához. Tudjuk már, hogy minden ember gerincének alsó részénél ez a Kundalíni-kígyó összetekeredve alszik. Minden szellemi úton elinduló jógi végső célja ezt a Kundalíni-kígyót felébresztetni. Tudják a régi bölcsek ugyanis, hogy ez felébresztve, majd elindulván a Szusumna-csatornában felfelé, érintve az egyes csakrákat, abban természetfeletti képességek keletkeznek. A végső célba érkezve a Szahaszrara-csakrában szellemileg egyesülhet Istennel.

Van azonban a Kundalíni-erő felébresztésének egy rendkívül fontos aspektusa, ami indokoltta teszi azokat az erőfeszítéseket, amiket felébresztéséhez megtesznek. Ez pedig az, hogy a tudatot rendkívüli mértékben kiszélesíti. A tudat kitágulása lehetővé teszi, hogy a nooszféra információs-energetikai teréhez hozzáférjen az ember.

A legújabb Kundalíni-kutatások arra a megállapításra jutottak, hogy ez az erő nem ébreszthető fel akárhogy. A jógi képesek egy egész életet erre áldozni. Mégis azt mutatják a kutatások, hogy csak a szívközpont nyitásával érhető el ez a többletenergia. Amikor az Annahata-csakra megnyílik, meditatív állapotban a szív egy fura rezgésű állapotra áll rá. Egy tudományos kutató, Itzak Bentov mutatta ki méréseivel, amikor mérte a test mikrorezdüléseit, amelyeket a pulzus és a vér mozgása okoz. Ezek a mikromozgások rendes körülmények között óriási egyenlőtlenségeket mutatnak. Meditatív állapotban a kaotikus rendezetlenségek eltűnnek és felváltják őket a szabályos szinuszgörbék a 7 és 8 hertz közötti frekvencián. Az ok meglepően egyszerű: a vér nyomása az első aortaelágazásnál visszaverődik a szívbe. Ha a szívből ki- és a bejövő nyomáshullámok ritmusa ugyanaz, akkor szinuszhullámok jelennek meg. Ezzel beindul a visszacsatolási rendszer bizonyos formája, amely a tüdőt, a rekeszizmot és a rendszereket együttes hullámmásra állítja át. Egy másik, a Kundalíni-folyamat számára fontos rezgésrendszer váltódik ki a

szívből jövő hanghullámok hatására. Ezek a hullámok elérik a test minden pontját és a koponyatetőről visszaverődnek a fejbe. Ha a szív 7–8 hertzen mozog, megjelennek az „állóhullámok”. Ez azt jelenti, hogy a völgyek és a csúcsok megállapodnak ugyanazon a helyen és emiatt részei egyre erősebben kezdenek vibrálni. Ha eközben a bal és a jobb féltekét összekapcsoló, úgynevezett tartót (*corpus callosum*) elég erős rezgések érik, a jelenség úgy hat, mint „a két agyfélteke ritmusát szabályozó szinkronizátor”. Ha a tartóból kiáramló rezgések megfelelő intenzitásúak, akkor a nagyagykéreg minden része ingerlődik (szenzorikus kortex). A nagyagykéregben vannak az egész testet lokalizáló érzékelőszervek, ezért ezt „homunculus”-nak (emberke az agyban) is nevezik. Itt kezdődik a Kundalíni igazi felébresztése.

A fentiek alapján érzékelhető, hogy rendkívül sok feltétele van annak, hogy a kortexben beinduljon az ébresztési folyamat. Hosszú tanulási és beavatási úton kell túljutni ahhoz, hogy beinduljon és egyáltalán a test és az idegrendszer el tudja viselni ezt a magas vibrációt, ezt a rendkívüli energetikai szintnövekedést. Emlékeztetek arra, hogy kutatói megállapítások szerint a spontán emberi öngyulladások és égések mögött is hirtelen beindult Kundalíni-jelenség áll. Tehát szó sem lehet arról, hogy valaki meggondolatlanul elkezdjen játszani ennek az erőnek az ébresztgetésével. Erre csak avatott mesterek közreműködésével és felügyelete mellett kerülhet sor. Mire valaki odáig jut a fejlődésben, hogy a szívcsakrája megnyílik, akkor kezdhető csak el ez a munka. Ez pedig már az a szint, ahol a felső asztrális szint kiépítése megtörtént. Ez manapság is csak kevesek ajándéka. Itt már nincsenek lehúzó alsó rezgésszintű energiák. Ide már nem ér fel a sötét erők bomlasztó tevékenysége. Azonban még innen is vissza lehet zuhanni, ha a szellemi gőg csapdájába esik az ember.

Leegyszerűsítve a Kundalíni-kérdést, a felébresztéséhez a 7–8 hertzes általános rezgésszint elérése szükséges, ugyanis itt alakulnak ki az agyban és az egész testben az állóhullámok. De miért szükséges annyira ez az állóhullám-jelenség? A földfelszín és az ionoszféra között helyezkedik el az ún. nooszféra. Ez egy energetikai és információs rendszer, amelynek a rezgésszáma szintén 7–8 hertz között van. Amikor az ember erre a rezgésszintre tud ráhangolódni, akkor mintegy együttlélegzik a Földdel. Ennek pedig az a következménye, hogy a Föld emlékezéséből is részesedhet az ember. Minden, ami a Földön történt, az elraktározódik egy könyvtárszerű rendszerben. Ezt hívják Akasha Krónikának is. Tekintettel azonban arra, hogy a tér-idő szerkezete nem egészen olyan, ahogy mi emberek ezt a három dimenzióban megéljük, tehát

valójában a múlt és a jövő párhuzamosan játszódik, lehetőség van arra, hogy a jövő tudásához is hozzáférjen az ember. Így most már azt hiszem, érthető, hogy miért olyan fontos, hogy egy istenkirály, egy szakrális uralkodó rá tudjon kapcsolódni erre az információs térre. Ehhez nyújt segítséget a Magyar Szent Korona.

Röviden a működési elv a fenti ismeretek tükrében annyi, hogy szükség van egy szakrális uralkodójelöltre. Egy adott időben csak egy van mindig jelen. Nem lehet szó önként jelentkezőkről. A szakrális jelölt egyéni tulajdonságai meghatározzák a Kárpát-medencén belül azt a helyet, ahol a koronázás a legideálisabb körülmények között elvégezhető. Adott ezek után még az az egyénileg választható időpont, természetesen szakrális ünnepen, amikor a koronázási szertartás elvégezhető. Ezek az alapfeltételek, amihez még hozzájárul a koronázási ordó, ahogy a szertartást el lehet végezni a szükséges koronázási jelvényekkel együtt. Tudatom még, hogy a koronázási ordót sem ismerjük. A Fény Koronájával a Kozmikus Fény törvényszerűségei szerint végezhető csak el koronázás. Ezt pedig Mátyás király eltüntette azzal, hogy olasz esztergomi érseket állított egyházunk élére, aki nem vette át a titkot elődjétől, így természetesen nem is adhatta azt tovább az utódjának. Innentől kezdve a koronázási ordó a Kozmikus éjszaka által meghatározott törvényszerűségek szerint folytatódott.

Lee doktor tanulmányaiból tudjuk, ha az ember délben kelet felé fordul, a Nap sugarai a Föld tengely körüli forgása, valamint a Föld Nap körüli forgása következtében turbulens áramlásban érik azt el. A Nap, mint az ezoterikus körökben közismerten tudott, az isteni teremtmények közvetítője. Általa valószínűleg minden életforma a Földön. Nemcsak a biológiai jellegzetességek, amelyek ezt véghezviszik, hanem az információ és az energiaközlés rendszere. A Nap közvetítésével kapcsolódunk a szellemi hierarchiák nagy rendszeréhez. Általa kapjuk meg azokat az információkat, amelyek szükségesek evolúciós fejlődésünkhöz.

A Naptól érkező sugárzás elemi részecskéi tehát turbulens örvényszerűen érik el a Földet és embert. Ezen turbulens energiák információs tartalma az ember számára nagyon nehezen dolgozható fel és nehezen értelmezhető. Szükség van arra, hogy mind az ember, mind az érkező információk átalakuljanak. A Kundalíniról szóló részben megismert mechanizmus szerint az ember egész energetikai rendszerét, összes szervét rá kell állítani a 7–8 hertz közötti frekvenciatartományra. Ezzel alkalmassá válik az ember a napenergiák és információk vételére. Szükséges azonban még a turbulens napenergiákat is

átalakítani álló szinuszhullámokra. Ezt az összehangolt műveletet képes a Szent Korona elvégezni. Ezáltal két dologra válik alkalmassá. A megfelelő szakrális jelöltet a kiválasztott időpontban képes beavatni az univerzum energetikai-információs rendszerébe. Ez az a fajta beavatás, amin végigmentek az emberiség nagy prófétái, mint Buddha és Mohamed stb. Ezzel váltak a szellemi hierarchiák mestereivé is egyúttal. Ettől kezdve olyan tudás birtokosai, akik minden egyes döntésüket annak megfelelően hozhatják meg, hogy ismert előttük, milyen kihatással jár naprendszeri szinten döntésük. Tudatában vannak ettől kezdve annak, hogy hogyan befolyásolják döntéseik az emberiségi és földi evolúciót.

Megvolt a módja annak is, hogy döntéseik előtt használva a Koronát, betekintést kapjanak arról, hogyan hozhatnak megfelelő döntést adott kérdésekben. Fontos hangsúlyozni, hogy amikor arról beszélünk, a Korona beavató korona és szakrális vagy istenkirályok beavatására szolgál, arról az állapotról van szó, amikor még eredeti programra volt hangolva. Hogy ez mit jelent, azt a Korona szerkezeti felépítése és az abban bekövetkezett változások mutatják meg.

A Szent Korona szerkezeti felépítése

Nem szeretnék azon értelmezések felé nagyon elmenni, amiket már más magyar kutatók megállapítottak. Nagy tisztelettel szeretnék itt szólni azokról, akik évek óta igen jelentős felfedezéseket tettek a Korona felépítéséről, elkészítési idejéről és a magyarság történelmében betöltött szerepéről, a Korona szellemiségéről. Sokan szóltak már arról is, hogy tulajdonképpen miért a Szent Korona-tan az a törvény, ami máig előírja alkotmányos törvény erejével a jogrendet és az erkölcsöt a Kárpát-medencével. Nemigen akarok ezekkel a kérdésekkel foglalkozni, mert sokkal hitelesebb azoknak a szájából, akik az egyes szakirányú ágait művelik a koronakutatásnak. Pusztán megemlítem azoknak a nevét, akiknek munkássága nagymértékben hatott gondolkodásom alakulására. Nagy tisztelet illeti Pap Gábort, Csomor Lajost, Hunyadi Lászlót.

Jómagam főként csak az energetikai modellel foglalkozom. Érinteni szükséges azonban azokat a tarthatatlan állításokat, amik eluralják még ma is a hivatalos közgondolkodást. E szerint a Korona két fő részből áll. A felső rész a latinak nevezett korona, ami valamikor ereklyetartóként szolgált. A latin elnevezést egyébként a zománcképeken előforduló latin feliratok után kapta. Az alsó részt, az abroncsrészt görög koronának tartják, a képeken lévő görög feliratok miatt. Úgy gondolják ezek a derék kutatók, hogy egy ínséges időben, amikor nem tudtak hirtelen koronázáshoz koronát elővenni, gyorsan összeillesztették a latin és a görög koronarészeket. Nem tudom viszont, hogy mivel indokolják ezt a manővert, ha úgy gondolják, hogy a görög koronát az abroncs hátsó részén elhelyezett kép tulajdonosa, Dukász Mihály bizánci császár küldte Géza királynak azzal a céllal, hogy kifejezésre juttassa főségét Géza fölött. Magyarán szólva abroncskoronát küldött Gézának, ami a hűbéresi uralkodói státus szimbóluma. Közbevetőleg jegyzem meg, hogy az abroncskoronák hűbéresi minőségét tanítják történészeknek és művészetekkel foglalkozóknak is. Ezzel együtt a tízezer forintos bankjegyünkön Szent Istvánt is ilyen koronával a fején ábrázolják. Ez lehet véletlen is, de szimbolizálhatja a magyar pénzrendszer hűbéresi kiszolgáltatott helyzetét is.

Nem egészen értem továbbá, hogy a közel ezer esztendő alatt nem volt más lehetősége uralkodóinknak arra, hogy ne hűbéresi koronából átalakított, szedett-vedett koronát használjanak. Ma kevésbé érezzük jelenlegi kiszolgál-

tatott politikai és gazdasági állapotunkban, de bizony Mátyásig bezárólag a világ legerősebb hatalma volt a magyar királyság. Gazdagságáról legendák keringtek. Dáriusz és a nagy Hun Birodalom felmérhetetlen kincseinek örökösének ismertek minket – nem alaptalanul. Feljegyzések vannak arról, hogy Szulejmán szultán a mohácsi csata után Buda alá vonult. Reggel érkezett a vár alá. Meglátva Budát földbe gyökerezett a lába. Napnyugtáig csak állt serege élén és megbűvölve meredt a csodára. Annyit mondott csupán, hogy ez nem lehet igaz, hogy emberkéz alkotta. Az a Szulejmán mondta ezt, akinek a lábai előtt hevert a fél világ. Láta a világ nagy csodáit. Alexandriát, Bizáncot, a mesés Keletet, de Budához foghatót nem látott. És ekkor még nem látta a Pilis csodáit. Nem látta azokat a fantasztikus építkezéseket, amelyeket Mátyás vitt véghez Esztergomban és Visegrádon. Korabeli krónikák mindenütt csodákat emlegettek. Ezen Szkíta Birodalom szent királyai nem tudtak előállítani egy önálló, méltó koronázási ékszert. Tudnivaló még, hogy a török Buda várából társzekerekkel szállította el a mérhetetlen arany- és drágakő kincseket, koronákat, amelyeket utolsó szakrális királyunk, a szerencsétlen sorsú, halálba induló II. Lajos készített elő a hódítóknak. Pontosan ismerte sorsát. Már Mátyás idejében felkerült a szkíta uralkodókat ábrázoló hatalmas pantheonba Esztergom várában, aminek a mennyezetét a csillagos ég pontos mása borította. Még születése előtt megfestették II. Lajos halálát ebben a magyar királyi pantheonban, ami Gilgames királlyal, az első szkíta uralkodóval kezdi a bemutatást. De közöttük szerepelt Attila, a földkerekség leghatalmasabb uralkodója is.

Azt hiszem, ilyen szemelvények után érzékelhető csak, hogy mennyire sántít ez a mai hivatalos és tanított elképzelés a Korona szedett-vedett történetéről. Természetesen Pap Gábor további kutatásai végképp kihúzzák a szőnyeget e rögeszmét vallók lába alól. A történet konkrétan annyi, hogy II. József Habsburg császár és törvénytelen magyar király a Koronát Bécsbe rekvirálta, fittyet hányva a magyar jogrendnek, miszerint a Korona nem hagyhatja el a Kárpát-medencét, valamint hogy csak az számít magyar királynak, akinek a fejét ékesítette a Szent Korona. A magyar rendek türelmetlen felszólításainak is csak akkor tett eleget, amikor már Bécs is fellázadt ellene. Követelték a bécsiek, hogy adják vissza ezeknek a vad magyaroknak a koronájukat, mert mióta Bécsben van, sorozatos csapások érik őket. Tűzvész, járványok, éhínség. Erre már II. József is beadta a derekát. Jöttek a magyar rendek, díszes pompával. Amikor elhagyta a Korona Bécset, II. József ágynak esett. A Korona Pozsonyba érkezésekor József állapota válságosra fordult. Budán

hatalmas ünnepség várta a Szent Koronát, ami egyúttal József halálát is meghozta. Fontos látni, hogy a Korona törvényei ellen nem lehet véteni. Ez mindig következményekkel jár. Ezt személyes sorsában megtapasztalhatta II. József is, de Bécs is, hiszen József nem mint magánember, hanem mint osztrák császár cselekedett.

Hazaérkezvén a Korona, szabályos átvételi eljáráson esett át. Révai József koronaőr feljegyzéséből ismerjük azt az állapotot, ahogy átadta a Habsburgoknak a Koronát és azt is, ahogy visszakaptuk azt. Megdöbbenő, hogy a kettő nem fedi egymást. II. József a Magyar Szent Koronát átalakíttatta. A Korona abroncsrészének tetején, hátul, középen az átadáskor Szűz Mária képmása volt elhelyezve. Megemlíti Révai József, hogy alatta kétoldalt is változtatás történt: a régi képek helyére felkerült egy Geobitzas nevű alak, amit I. Géza királyunkkal azonosítanak, akiről a „hivatalosok” datálják a Koronát. A másik képet Bíborbanszületett Konstantin bizánci császárra cserélték ki.

A fenti változtatások olyan tények, amelyekkel nemigen lehet vitatkozni. Tény, hogy a hátsó három zománckép nem eredeti elhelyezés a Koronán, csere folytán kerültek fel rá. Ettől kezdve van még egy kellemetlen körülmény az akadémikusok számára, akik a Korona egész származását Dukász Mihályhoz kötik, mivel ő a koronaküldő és a feliratok is görög származást igazolnak. Ha kivesszük a három görög képet, máris elszáll a megdönthetetlennek számító bizonyíték. Ettől azonban még fennmarad a nehezen értelmezhető görög felirat a többi képen. Ennek a megértéséhez elég arra gondolni, hogy a kor, ahová a Korona elkészítésének időpontját tehetjük, az 1000 körüli. Természetesen itt is marad még bizonytalansági tényező, de nem évezredben mérhető. Így nyugodtan megállapíthatjuk, hogy a keletkezés idejében két uralkodó nyelv volt Európában. A földi bölcsélet nyelve a görög volt, míg a spirituális szellemiség nyelve a latin. Egy magyar pap megállapította, hogy a papszentelések és templomszentelések szertartási rendje a mai napig is egyszerre használja mindkét nyelvet. Ezért gondolom, logikus a Koronán a két nyelv használata. A fenti megállapításokra Pap Gábor és kutatótársai bukkantak.

Miért ez a késhegyig menő vita „hivatalosok” és más koronakutatók között? A válasz rendkívül egyszerű. Történelmünk Mátyást követő évszázadai a Habsburgokhoz kötődnek. Ezek az évszázadok a magyarság számára nem éppen dicsőséges korszakokként megéltek. Elegendő volt ez az ötszáz év arra, hogy teljesen átírják a magyar történelmet úgy, hogy az megfeleljen a nyugati ízlésnek és egyúttal illeszkedjen a nyugati civilizációról felépített prekoncepciójukba. A történetírást bizony keményen eltorzítják a min-

denkori hatalmi érdekek. Mondhatja erre valaki, hogy kit érdekel ez már az évszázadok távlatából. Akkor azonban, ha valaki belátja azt, hogy a mögöttünk lévő krisztusi kétezzer év egy egységes rendszere a nyugati típusú civilizáció fejlődésének, akkor belátható, hogy nagyon kínossá válhat, ha bizonyíthatóan kilóg a lóláb valahol.

A vita a Magyar Szent Korona szerkezeti felépítéséről ezt a félelmet tükrözi. Ha igaz az, hogy a magyarok még egy normális koronát sem képesek maguknak kiállítani, akkor nem fenyegethet az a veszély, hogy szembesülni kellene a Nyugatnak azzal, hogy a koronaépítési tradíciók nem Bizáncból erednek, hanem részei a magyar tradíciónak, olyannyira, hogy a boltozatos koronák rendszerét Bizánc a magyar hagyományból vette át. Mutat ennek a vitának a kimenetele még többet is. Ha kiderül, hogy a Szent Korona egységesnek tervezett, tudatos rendszer, akkor a magyar hagyomány olyan tudáskincsrel rendelkezik, amivel a Nyugat egyszerűen nem tud mit kezdeni, mert nincs benne a tradíciójában.

Csomor Lajos aranyműves koronakutató fehéren-feketén bebizonyította: arra, hogy kizárólag egységesnek tervezett a Korona – mivel létezik szerkezeti felépítésében egy olyan tudatos aszimmetria, ami lehetetlenné teszi a két külön koronaépítés lehetőségét – fűtyülnék. A tények nem zavarják azokat, akiknek be kell bizonyítaniuk, hogy a Magyar Szent Korona csak egy egyszerű „fejfedő”.

Ha most energetikai szemmel kezdjük vizsgálni a Koronát, öt markánsan megkülönböztethető részt találunk.

Abroncs

Keresztpántok

Párta

Kereszt – az alapjául szolgáló kettős négyzettel

Csüngők

A Szent Koronát hazahozatala után szakértő aranyműves kutatócsoportnak adták át tanulmányozásra. Ilyen beható vizsgálat alá először kerülhetett a történelem folyamán. Ennek a csoportnak igen gyorsan feltűnt a pontos geometriai paraméterek felvétele után, hogy – az egyes elemek strukturális egésze és a megfelelő elemek egymáshoz viszonyított arányait tekintve – mindenütt jelen van az arany metszési számsor, amely igen szigorú törvényszerűségeket tartalmaz. Tudós elmék régóta ismerik, hogy a hajdanán Fibonacci által számokban kifejezett törvényszerűség tulajdonképpen univerzumunk

törvényszerűsége. Ez a rend, az atomok szintjétől a bolygómozgásokig, a növény- és állatvilág felépítéséig, mindent átfogó törvényszerűség. A művészetekben ez úgy nyilvánul meg, hogy az örök érvényű alkotások is mind ennek a rendnek felelnek meg. Minden természeti és ember által előállított objektum, amely legkisebb eleméig eleget tesz az aranymetszés törvényszerűségeinek, kozmikus vagy isteni szintű alkotásnak tekinthető, amelyet egészében Isten jelenléte hat át.

Kutatói megállapítások szerint a jelenlegi Korona építkezése is eleget tesz ennek a törvényszerűségnek, aminek ember alkotta építmény esetében alig találjuk példáját. Ezek után adódik a megállapítás, hogy Szent Koronánk nagyon is tudatos építkezés alapján, és nem véletlenszerűen összetalálkozott két rész egyesítése után keletkezett. Megállapítható, hogy a Korona kozmikus modell. Az ezotéria mikrokozmosz-makrokozmosz analógiája alapján nem követünk el hibát, ha megállapítjuk, hogy egyben a felemelkedett, beavatott ember modellje is.

Felhívom ismételten a figyelmet, hogy kora középkori szent tárgyról van szó. Ekkor a szentségnek még igen szigorú követelményrendszere volt az egyház részéről, így a Koronának „működnie” kellett hagyományos értelemben is. Kell lennie egy energetikai rendszerének, mely analóg az ember energetikai rendszerével, hiszen csak így képes azzal kölcsönhatásba kerülni.

Dr. Lee kutatásai megmutatták, hogy a Korona legfelső szintjét jelentő, általam „spirituális” szintnek nevezett része, a kettős négyzetben helyet foglaló Pantokrátor-ábrázolás (amely az Atya ábrázolása), köldök tájról kiinduló ferde kereszttel a legfontosabb, leghangsúlyosabb része a Koronának. Szeretik a „hivatalosok” a kettős négyzetben lévő Pantokrátor-ábrázolást Krisztus képével azonosítani. Nem keverhető azonban össze, mivel két Krisztus jelenléte a Koronán teljesen értelmetlen lenne, de ez is mutathatná a Korona két független részből való származását. Legyünk azonban következtetések, és akkor könnyű belátni, hogy az Atya testi valójában csak a Fiún keresztül nyilvánul meg. Az ábrázolás szimbólumrendszere mutatja meg, hogy a Mindenhatóról van szó. A kereszten keresztül – mint egy antennán át – kapcsolódik a felsőbb világok felé. Dr. Lee szerint a kettős négyzet–Atya–kereszt együttese a naprendszeri (isteni) információkat alakítja át ember számára feldolgozható információkká. Ezek a jelek egyrészt a fejtetőn lévő koronacsakrán, a Szahaszrarán keresztül kerülnek az ember legfelsőbb rétegét jelentő energia-testébe, másrészt a Korona átalakító mechanizmusán keresztül az ember alsóbb szintjei felé folytatják útjukat.

A Korona második szintje a mentális szint, amit a keresztpánt jelenít meg. A rajta lévő apostolok képviselte, adott energetikai minőségeket biztosító információkat képes az ember mentális rendszerébe juttatni. Felmerül a kérdés, hogy miért nyolc apostolábrázolás van a Koronán, és miért nem tizenkettő. Hosszú töprengések után arra a megállapításra jutottam, hogy adott történelmi időszakhoz – mindig dominánsan – adott szellemi irányítói energiaminőségek tartoznak. Barátkozzunk meg a gondolattal, hogy szellemi hierarchiák garmadája segíti az emberiség és a Föld fejlődését. Ez a segítség olykor olyan természetű, hogy közénk születnek ezek a nagy mesterek és valóságos szellemi világítótoronyként mutatják a haladási irányunkat. Más kérdés, hogy mi mennyire vagyunk ezzel tisztában. Vannak olyan szellemi lények, akik nem megtestesült formában segítik a fejlődést. Ilyen formában az apostolok energiái képesek segíteni a Korona által a megfelelő minőségű szellemi energiák feldolgozásában a Koronázott Főnek.

De még mindig nem válaszoltuk meg azt a kérdést, hogy miért nyolcan vannak ezek a minőségek. Az elemek tana megmutatta, hogy az egyes elemek évszakokhoz is kötődnek dominanciájuk szerint. A Fa-elemhez tartozik a tavasz, a Tűz-elemhez a nyár, a Fém-elemé az ősz, a Víz-elem képviseli a telet. Hátramarad a Föld-elem, ami az évszakováltások közötti időszakot teszi ki. A fenti analógiát követve, ha a világkorszakot felosztjuk ezekre a kozmikus évszakokra, megérezhetjük, amiről már az előzőekben is beszéltem: a kozmikus sötétség időszakában a Fény Koronája más programot követ. A sötétség időszaka a télnek felel meg. Ilyenkor nem az apostoli minőségek dominálnak. Ilyenkor a Fény rejtőzködik. A Fény Koronája a Kozmikus Világosság korában fejti ki világkorszak-formáló hatását. Ekkor számunkra, a magyarság számára legmegfelelőbb módon azon apostolok energiái képesek segíteni, akikkel természetes kapcsolatban is álltunk a krisztusi időkben. Ezen apostolok szerepelnek a keresztpánt részén.

A kozmikus tél Mátyás halálakor vette kezdetét.

Figyeljünk fel címerállatára! A fekete holló, szájában az aranygyűrűvel. Semmi sem véletlen szakrális szinten. A szimbólumok mindig mutatnak valami fontosat. A holló ősidőktől fogva az a madár, amely szájában tartva az aranygyűrűt (a Napot) átmenekíti a Fényt a sötétség évszázadain. Ez a hihetetlenül nehéz kozmikus méretű feladat nyomta Mátyás vállát. Be kellett zárnia minden működő szakrális szent helyet. Minden titkos tudást el kellett rejtetni, hogy a sötétség erői ne tudják azokat birtokba venni. Ránk vár az a feladat, hogy az új világkorszak tavaszán az összes szent helyet újra akti-

vizáljuk. Az összes szakrális eszközt birtokba vegyük, ami ehhez a feladathoz szükséges. Ilyen eszköz a Magyar Szent Korona is, amely szerves egységet képez a Kárpát-medencével és az itt élő népekkel.

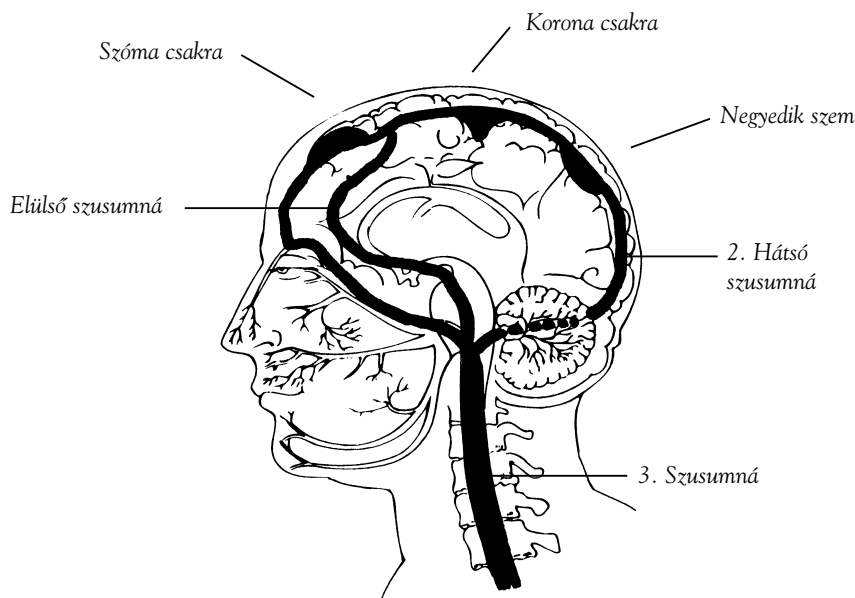
Az abroncsrész jelenti a Korona asztrális szintjét. A tudás átvételének van egy kevésbé ismert aspektusa. A ma élő ember azt hiszi, hogy átvehető tudás gondolkodás által. Elég az információk racionális szintű feldolgozása, amiket aztán agyunk mint egy számítógép-vincseszter tárol, és bármikor, amikor szükség van rá, előhívható. Természetesen nem tagadom ennek a rendszernek a létét, csak egy kicsit bonyolultabb a dolog, ha holisztikus természetű tudásokat kell átvennünk. Itt már kevés a racionális megközelítés. Szükség van arra, hogy a felénk érkező információkat asztrális szinten is feldolgozzuk. Ez azt jelenti, hogy képesek vagyunk asztrálisan átvenni információkat úgy, hogy még nem tudatosodik mentális szinten. Valami furcsa átélését jelenti bizonyos tudásnak, ami csak később, mintegy varázsütésre jelenik meg a tudatos szinten. Létezik ugyanakkor az a jelenség is, amikor a mentális testben és az asztrális testben is egyszerre jelenik meg a tudásnak egy lényegesen magasabb szintje. Végigvezetve a gondolatot: a tökéletes tudás akkor jelenik meg az emberben, amikor minden energetikai testével átéli az információt. Ez csak olyan ember esetében képzelhető el, aki már tudatosodott energetikai testeinek összességében. Annál, aki tudatos ellenőrzése alatt képes tartani összes energetikai központjának működését. Erről a csak racionális szinten gondolkodó ember azt mondhatja, hogy számárság. Természetesen ezt a véleményt csak a személyes meg tapasztalás oldhatja fel. Ilyen komplex tudás átadására alkalmas Koronánk.

A csüngők rendszere biztosítja a földelést, azt, hogy az ember a teljes fizikai testével kapcsolatba kerülhessen a Korona energiáival úgy, hogy közben ne történjék károsodás benne sejtszinten.

A Koronán van még egy nagyon hangsúlyos elem: az abroncsrészen felépített pártarész, közepén a trónoló Jézussal, a Fiúval. A „Fiú”-val szemkötti hátsó részen található a „koronaküldő” Dukász Mihály bizánci császár. Révai Péter koronaőr 1613-ból származó iratából tudott, hogy ezt megelőzően a Dukász-kép helyén Szűz Mária-ábrázolás volt. Aki kicsit is járatos a keresztény szimbolika világában és a magyar történelemben, az belátja, hogy így teljes a Szentháromság-ábrázolás a Koronán: Atya-Fiú-Szentlélek. A szentlélek a Mária-ábrázolás közvetítésével jelenik meg, tekintettel arra, hogy a szíve alatt hordja az Isten-fiút. Máskülönben elképzelhető-e a Magyar Szent Korona Szűz Mária-ábrázolás hiányában, amikor Szent István óta Mária

Magyarország örökös királynője? Köztudott az a tény is, hogy Nagyboldogasszony alakban ősidők óta él a magyarságban a Mária-kultusz. Mária egyébként a magyar hagyományban Kis-Boldogasszonyként jelent meg. A Korona energetikai megközelítése csak megerősíti Mária szükségszerű jelenlétét a Fény Koronáján.

A szusumná elágazása

Köztudott, hogy három energetikai csatorna megy végig a gerinccsatorna mentén. Középpont a Szusumna, bal oldalt az Ida, ami Jin, vagy női jellegű és a Pingala, ami Jang, vagy férfi jellegű energiákat továbbít. Az Ida és a Pingala az ivarsejtekből indul és az orrüregben végződik, az Adzsna-csatorna szintjén. A Szusumna a Kundalíni-erő szállítására szolgáló csatorna, a Muladhara-központból indul és az Adzsna szintje alatt kétfelé ágazik. Mellső részén a homloklebeny térségében áthaladva a Szahaszrara-csakrába torkollik a hátsó ággal együtt, ami a koponya hátsó részén megy keresztül és érinti a negyedik szemnek nevezett energetikai központot. A negyedik szem helye az isteni szintű információs központunk. Ez energetikai rendszerünkön belül az alapvető informatikai bázisunk.

A homlokrészen található még egy fontos központ az Adzsna, vagy harmadik szem felett, ez a Szóma-csakra. Ennek a központnak az energiája legyőzi a betegségeket, a pusztulást és a halált. Az örök boldogság szimbóluma. Az Atya felől érkező információkat a Fiú teszi elérhetővé a Szóma-központ táján. Értelmezhetővé csak az információs magon átengedve Szűz Mária által válik. Úgy gondolom, ezek után érthető csak igazán a Szent István-i korona-felajánlás Máriának, hiszen energetikai információk a magyar nemzethez egyedül rajta keresztül érkehetnek. Illene végre komolyan vennünk, hogy a nemzet egységének, jólétének alapfeltétele Szűz Mária királynőisége. Ez ugyan nem kérdőjelezhető meg, mert a tényt még nem teszi kétséggé, csak éppen a felénk irányuló energiák minőségét befolyásolhatja a mi földi hozzáállásunk.

Látható tehát, hogy a Szentháromság jelenléte a Koronán alapfeltétele az energetikai egyensúly megteremtésének. Azt hiszem, az energetikai szempontok figyelembe vétele után nem kétséges, hogy a Koronán az eredeti állapotokhoz képest változtatások történtek. A változtatások időpontja, mint arról már fentebb szót ejtettünk, 1784 és 1790 között, a Korona II. Józsefnél való tartózkodása alatti időszakra tehető.

Most foglalkozunk a három kicserélt zománckép helyére került képekkel. Amikor megértettem a Korona hatásmechanizmusát az Adzsna-csatorna szintjén, döbbsentem rá a hátsó három kép tudatos szerkesztésére. A Dukász-kép bal oldalán lévő Bírborbanszületett Konstantin ábrázolása tűnt fel először. Én is elfogadtam ugyanis idáig, hogy ez Konstantin-ábrázolás. Igen ám! De ez a férfi – tulajdonképpen női ábrázolás. Csak a felirat tudatja velünk, hogy ez Konstantin. Feltűnő, hogy nem szakállas a figura. Erre azt mondják, hogy gyermek Konstantin. Igen? De női ruhában? A kezében tartott jogaron női szimbólumokkal? A bal kezében pedig nincs a hatalmi méltóságot szimbolizáló kard sem, hanem papírtekerecs, mintegy jelzése a szent iratoknak. A fenti körülmények elgondolkottattak és arra a megállapításra vezettek, hogy ezen a helyen eredetileg is női ábrázolásnak kellett lennie. Energetikailag ez teljesen megalapozott, hiszen ez az a pont, ahol az Ida-csatorna az Adzsna szintjére érkezik, tehát itt indokolt a női energia jelenléte az abroncon. Hátralé a középpont a nagy diadém éppen az Adzsna-csakrákat aktivizálja, hasonlóképpen elöl, a Krisztus-kép alatti diadémhoz. Igen ám, de kétoldalt is létezik két hasonló diadém, ami a fül energetikai központjait aktivizálja, létrehozva ezzel a teljes Adzsna-rendszer felhangolását.

A Dukász-kép jobb oldalán szereplő Geobitzas feliratú férfiábrázolás is helyénvaló energetikailag ilyenformán, hiszen a Pingala férfienergiáit találják meg.

A kérdés ezek után, hogy miért programozta át II. József a Koronát, és az átprogramozás milyen energetikai következményekkel járt? Szakszerűen végezte-e el? Mi volt eredetileg a rendeltetése, és milyen ábrázolások voltak Szűz Mária két oldalán?

A fenti kérdések megválaszolását azzal kezdem, hogy próbáljuk II. Józsefet a lelki tulajdonságainál megfogni. Próbáljuk azokat a lelki indítékokat megfogalmazni, amelyek életét irányították. Szakadjunk el ezért attól a magyaros megközelítéstől, hogy gonosz ember volt, akinek csak az forgott a fejében, miként törjön borsot a magyarok orra alá.

II. József valójában frusztrált ember volt, aki anyja, Mária Terézia árnyékában volt kénytelen meghúzódni. Ifjúkora igen nehéz lehetett, mivel csupa olyan tulajdonságai alakultak ki, amelyek arról vallanak, hogy nem sok szeretetet kaphatott. A nőkkel való kapcsolata is nagyon rosszul alakult, ennél fogva házasságában sem kapta meg a szeretetet soha, de még a szexuális kielégülést sem. Gyermeke nem lehetett, így nem csoda, ha felerősödtek katonásan puritán jellemvonásai. Mondhatni aszketikus életet élt. Ez alkalmassá tehette volna alattvalói megbecsülésére, a benne lévő melegség hiánya ezt mégis megakadályozta. Anyjával összekülönbözött fiatalkori petíciója miatt, és soha nem engedtek fel egymás irányában. Riválisok lettek, talán ezért szeretete volna annyira anyja megbecsülését megszerezni.

Mindezen emberi hibái ellenére tisztán látta az európai erőviszonyokat és ezen belül a Monarchia hanyatló tendenciáját. Jól látta, hogy Ausztria Poroszország árnyékában igen nehéz helyzetben van. Tudta, hogy a világ működése mindig a poláris egyensúly függvénye, így a nagypolitika szabályai szerint is az az egészséges, ha kétpólusúság érvényesül. Európa akkori hatalmai, Oroszország, Anglia, Franciaország és természetesen a nagy rokon rivális, Poroszország mellett a Monarchia nehéz helyzetben volt. Anyja mindig békére törekvő, egyezkedő politikája Ausztriát katonailag nagyon legyengítette. József hatalomra kerülése után hozzálátott Poroszország elszigeteléséhez. Testvérhúga, a francia királyné, Mária Antoinett támogatását igyekezett megszerezni ahhoz, hogy befolyásolja gyengekező férje politikáját Ausztria mellett. Az volt az elképzelése, hogy létrehoz egy tartós szövetségi rendszert Ausztria, Franciaország és Oroszország között. A történelem úgy hozta, hogy a szakrális berendezkedésű Európa első áldozata Franciaország lett. A forradalom elsöpörte a királyságot a nemesség egy részével együtt. Ezzel elkezdődött az a folyamat, amit felvilágosodásnak nevez a történelem, de valójában a szakrális, isteni minőségek visszahúzódnását jelentette a hatalomgyakorlásokból. Elkezdődhetett a ráció térhódítása úgy, hogy egyúttal az isteni minőségeket kiszorítsa.

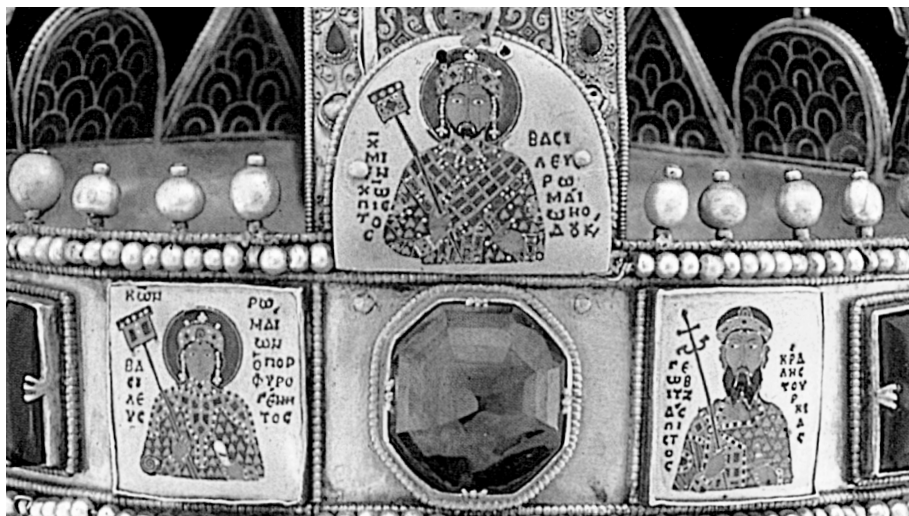

II. Józsefnek Nagy Katalin Oroszországa maradt szövetségesül. Katalinnal igen jól megértették egymást. II. József tudta, hogy terve csak úgy sikerülhet, ha spirituális támogatást szerez hozzá. Franciaország nélkül kívánták létrehozni az egyszer már olyan jól bevált – új – Bizánci Birodalmat. Ehhez szükségük volt Magyarországra likvidálására mind területi, mind szakrális értelemben. A szakrális úton indult el II. József. A magyarok Szent Koronáját akarta felhasználni arra, hogy azt átprogramozva megszűnjék mint magyar szakrális rendszer. Azon a logikán indult el, amin Apópfisz fáraó. Meg akarta szerezni a titkot. Ezzel együtt úgy járt el, hogy a hátsó képek cseréjével bizánci jellegűre változtatta a Koronát. A működésében való átprogramozással kívánta lehetővé tenni, hogy ebben az új formájában alkalmas legyen egyúttal az új bizánci császár koronájának is. Logikus gondolkodás, úgy tűnhet, hogy akár működhet is! Csakhogy egyet felejtett el, hogy egy Szent Koronával áll szemben, amin minden hasonló vállalkozás fekete mágiaként visszajára válik, ami előbb-utóbb alkalmazója ellen fordul.

A földi következmények II. József forgatókönyve szerint azok lehetnek volna, hogy Magyarországot is feloszthatták volna Ausztria, Oroszország és az új Bizánci Birodalom között. Soha nem állt még ilyen közel Magyarország a teljes megsemmisüléshez, mint akkor. Teljesen érthetetlen erők azok, melyek ezt a forgatókönyvet megakadályozták – hasonlóképpen Trianonhoz. Ez a rejtélyes erő a Szent Korona és az a kozmikus méretű áldozatvállalás, amit őseink vittek véghez Mátyás és II. Lajos, valamint a nemzet mártírióságán keresztül. Vegyük tudomásul, hogy a Magyar Szent Korona a magyar szakralitás eszköze, bármennyire akarják átprogramozni. Csak a megsemmisítése jelentheti e működési rendszer végét. Vigyázzon azonban mindenki, aki ebben sántikál, mert a Föld szívközpontjának is része ez a működő rendszer, s megsemmisítése egyet jelent a nyugati típusú civilizáció pusztulásával is.

Vizsgáljuk meg a Korona átalakítását és annak következményeit. Amikor világossá vált előttem, hogy a Konstantin-ábrázolás valójában nő, rádöbbentem, hogy az Ida energetikai pontjainak aktivizálását teremti meg. Egy pillanat alatt világos lett a képlet. A Korona átprogramozása tökéletes szakszerűséggel lett elvégezve, az átprogramozást csak olyan személy végezhetette el, akinek tudattalanjában ott szerepelt az ismeret a Korona energetikai működéséről.

A Konstantin-ábrázolást azért fogadták el férfinak, mert rá van írva a neve. A kutatók sokaságának ennyi elegendő volt. Ám gondoljuk végig: ha ma megnézünk egy fotót, amelyen egy minden porcikájában tiszta nőiséget sugárzó

alak látható és a kép mellé egy férfinév van illesztve, eszünkbe jutna-e férfira gondolni? Hogy a Korona kapcsán mégis megtörtént, ennek a Bertalan apostol-féle effektus lehet az oka, miszerint hiába látjuk, hiába halljuk Jézus messiási ténykedését, az nem lehet valóság, mivel írva van, hogy a Messiás nem jöhet Galileából (a Ggojimok, vagy nem zsidók földjéről), hanem csak Júdeából. Ugye, milyen élő ma is ez a viselkedésforma?

Most nézzük meg összefüggésében: hogyan módosította a rendszert a három kép? Immár nem a tiszta Szűz Mária által a magyarságnak szállított, Istenséggel átítatott információkat továbbít, hanem férfiasabb típusú, agresszív energiákat. Tanulmányozva a Dukász-képet, meg kellett állapítani, hogy dicsfény veszi körül a fejet, ami a szentséget ábrázolja. Ez nem azért történt, mintha szent lett volna, nem is azért, mintha önhatalmúlag ruházta volna fel magát ezzel a minőséggel, mert ehhez semmiképp sem folyamodott volna. Gondoljunk bele I. Géza korába! Ekkor egy uralkodó – még ha bizánci császárról is van szó – nem merészelte volna magát szentté nyilvánítani életében. Felhívom a „történész urak” figyelmét erre a szentségtelen magatartásra. Ez is mutatja, hogy szó sem lehet görög koronaküldésről!

A Korona átalakítói viszont tisztában voltak azzal, hogy a Mária által képviselt minőséget csak valami nagyon magas szintű energiával lehet helyettesíteni. Ezt jelzi a fején lévő stilizált Magyar Szent Korona, a jellegzetes csüngőkkel és a tetején a liliummal. A kezében lévő jogart vizsgálva szimbólumai megmutatják, hogy az energiák alkalmazásának nagyon is anyagelvű

hasznosítására gondoltak. Az egész jogar megformálása, az anyag Istentől megfosztott szimbolikai megfogalmazására törekedtek az agresszív férfienergiákkal megerősítve. Elég, ha a magyar koronázási ékszerek között szereplő kristályjoggal hasonlítjuk össze, ahol minden Isten végtelenségét tükrözi vissza.

Dukász Mihály bal kezében a kard a szokásos földi hatalom megjelenítése. Elmondhatjuk tehát, hogy a Dukász-ábrázolással a finom szellemi minőségeket az anyag szintjére szállították le igen magas dicsfénnel övezett méltóságon keresztül.

Megvizsgálva ismét a Konstantin-képet, láthatjuk ugyanazt a stilizált Szent Korona-ábrázolást, női fejen. A jogar szintén anyagiasult szimbólum-együttesekkel, de női energetikai minőségben megfogalmazva. A fejet itt is dicsfény övezi, hasonlóan a Dukásznál alkalmazott minőség esetéhez, itt is igen magas szellemiség van eredetileg is a helyén, hogy az Ida-csatornába megfelelő intenzitással kerülhessen az anyag női energetikai információs tartalma. A kérdés megfogalmazása után rögtön adódik a válasz is, ha figyelembe vesszük, hogy Szent Koronánkon kizárólag Újszövetségből való ábrázolások találhatók. A keresett személy természetesen magas méltóságú, de Mária szintje alatti női minőség. Sok kutató állítja, hogy a Mária két oldalán szereplő kép, hasonlóan a Jézus alatt lévő képekhez, arkangyalokat ábrázol. Ez nem állja meg a helyét energetikailag, hiszen az arkangyalok nem poláris tulajdonságúak. Sem női, sem férfienergiát nem közvetítenek. Márpedig az Ida és Pingala fejpontján igény van ezekre a minőségekre. Visszatérve a Konstantin-kép helyén szereplő eredeti ábrázolásra, újszövetségi szimbólumokat használó Korona esetében – véleményem szerint – magas szellemiséget képviselő női ábrázolás indokolt, akinek köze van Máriához is és Jézushoz is.

Most vizsgáljuk meg a Geobitzas-képet! Láthatjuk, hogy nem övezi fejét dicsfény. Ez sokáig fejtörést okozott nekem, végül úgy értelmeztem, hogy az eredeti megoldáshoz képest itt leértékelték a figurát. Ebben az esetben az átprogramozók csak a Pingala-csatorna aktivizálását tartották szem előtt. Energetikailag helytállónak is érzem jelenlegi állapotában, hiszen működik, de eredetileg a megfelelő magas minőségű férfienergiával kellett kiegyenlíteniük azt a magas minőségű női energiát, ami a Mária-kép alatt kellett, hogy rendelkezésre álljon. Tovább vizsgálva Geobitzas képét, szembevetődik, hogy abroncskoronát ábrázol a fején, nem zártat, ami azt mutatja, hogy itt alattvalói koronával, egy hűbéresi koronával állunk szemben, vagy legalábbis egy alacsonyabb szintű minőséggel, mint Jézus vagy Mária. Bal kezében a kard jelzi a földi hatalom birtoklását. Jobb kezében viszont nem jogar van, hanem

valami püspökbottféle, ami mindenképpen a spirituális erő jelenlétére utal, hangsúlyozva a keresztet, mintegy külön akcentust helyez rá készítője. Geobitzas szakállja is igen jellegzetes. Úgy vélem, ezen a szinten is újszövetségi alak szerepeltetése indokolt. Ne várja senki most azt tőlem, hogy megnevesítem a hiányzó láncszemeket. Annyi hipotézis került már forgalomba, hogy nem kívánom a számukat gyarapítani. A fenti következtetések energetikai megfontolások alapján állnak. Elképzelhető más megoldás is, csak egy nem, az, amelyik nem állja ki az energetikai megközelítés próbáját. Meggyőződésem, hogy minden hipotézis érdemes a tanulmányozásra. Egyet azonban figyelembe kell venni. A Koronának működnie kell. A Korona használatára sor kerül, de csak úgy, ahogy azt a Fény Koronájának törvényszerűségei megkövetelik. Sokan kérdezik tőlem is: kinek a fejére kell tenni a Koronát? Törvény! Csak annak a fejére tehető a Korona, aki felmutatja a Mária- és a másik két képet. Az a kép bontakozott ki előttem II. Józsefről, hogy értette a Korona törvényszerűségeit és nem semmisítette meg a három zománcképet. Tudta, hogy annak meg kell őrződnie. Nem jutott neki dicsőséges történelmi szerep, mint ahogy arra olyannyira vágyott. Egy biztos azonban abból, hogy szakszerűen járt el a Korona átalakításakor, hogy gondosan elrejtette a leszerelt képeket egy általa bezárt szakrális helyen, Magyarország területén, vagy „privát” ausztriai szakrális helyén.

Aki ismét rámutat a képek rejtekhelyére, annak van joga dönteni a megkoronázandó fő személye felől is.

Úgy gondolom, a Korona statikus információáramlása a fentiek alapján már követhető. Ezek után elképzelhető, hogy milyen minőségi változások várhatók, ha visszaállítjuk a Korona eredeti képi rendjét. Néhány nagyon fontos dolog azonban még megválaszolásra vár. A válaszaim innentől kezdve hipotetikusak, kizárólag energetikai törvényszerűségek képezik elgondolásaim alapját és a történelem. Visszamenve Mátyás királyunkig, megállapíthatjuk, hogy vele záródik szakrális uralkodóink sora. Mátyás Európa korlátlan ura. Megrendszabályozta az osztrák császárt, a török hadakat éppúgy, ahogy magát a Szentszékét is. Ez utóbbinak Mátyás levelezéseiben látható nyomai vannak. Ilyen formátumú uralkodó történelmünkben csak olyan lehetett, aki rendelkezett a megfelelő szakralitással a Korona használatában, azt pontosan a teljes tudás birtokában használta. Királlyá választásakor a Korona nem volt magyar földön. Luxemburgi Zsigmond lánya férje korai halálát követően (ő volt az első Habsburg a magyar trónon), elzálogosította. Mátyás sok szekér aranyért vásárolta vissza a Fugger bankházból. (Ér egyetlen összetákolts korona

sok szekér aranyat, „történész uraim”?) Mátyás pontosan tudta, hogy ez a Korona a Fény Koronája, és ez minden áldozatot megér, hiszen ezen múlik a nemzet fennmaradása. Ez az üdvösségünk záloga.

Mátyás, mint arról már beszéltünk, lezárta történelmünk dicsőséges évszázadait. Utána valami egészen más, ismert időszak következett. Mátyás látszólag nagyon szégyenteljes dolgot tett. Elvágta a Korona szabályos működtetésének sok évszázados tradícióját azzal, hogy az esztergomi érseket eltávolította funkciójából és helyére Itáliából hozatott érseket. Tette ezt azért, hogy a tudás folyamatosságát a koronázási szertartás ismeretéről elvágja. Az esztergomi érsek hivatala volt a mindenkori magyar uralkodót felkenni tisztébe. Megfelelő tudás nélkül ezt már szabályosan nem lehetett Mátyás után végrehajtani. Véget ért tehát a magyar szent királyok tündöklése. Felválthatta őket a tisztán földi uralkodói erényekkel rendelkező királyok sora.

Mátyás címerállata a holló, szájában az aranygyűrűvel, ami már az ősi egyiptomi időkben is a zodiákus kozmikus rendszerében szerepelt, a sólyommal együtt. A sólyom, mint tudjuk, a Nap szimbóluma. Mutatja a zodiákuson keresztülhaladó Nap útját, a Fény útját, a Világosságét. Ellentétben a hollóval, aki csőrében viszi át a Napot a téli sötétség birodalmán keresztül. Úgy tűnik, hogy Mátyás a Koronáról vette le címerállatát. Tudta, hogy a közelgő tragédiák idején még szükség lesz a Fény Koronájának meggyengített, de hatásos segítségére. Gondoljunk bele, hogy még hátravan a nagy áldozat felvállalása. II. Lajos király pontosan ismerte végzetét. Tudta az ősök próféciaiból, hogy ő az, aki felvállalja azt a hatalmas áldozatot, hogy vezesse nemzetét, amikor véráldozattal meg kell váltani a nemzetet, hogy maradjon elég erkölcsi tartalék ahhoz, hogy a „Mag”, a tudás népe átvészeldhesse a kozmikus sötétség évszázadait napjainkig.

Jó lenne, ha megértenénk, hogy az egész emberiséget végigkísérő tudatos áldozatoknak funkciója van. Még a katolikus szertartásrendben is szerepel az áldozás misztériuma. Egy a baj, hogy ennek jelentőségét a mai ember nem nagyon érti. Pedig ha belegondolunk, a valamirevaló szülő is képes áldozatot hozni gyermekeért. Most próbáljuk ezt spirituálisan feltranszformálni. Így érthetővé válik az a fajta áldozatvállalás, amit eleink hoztak meg tudatosan értünk.

Utaltam rá, hogy Mátyás a Koronáról vette a hollót, ami nagy valószínűséggel így is lehet. Az ember energetikai rendszere is, de különösen a Koronáé, csak dinamikájában érthető meg. Ehhez két alapfogalmat a helyére teszek. Isten és a Sátán viszonyát. Isten teremtető ereje minden anyagi és anyagin túli világot áthat. Jelen van minden természeti elemében is. Minden élő és

élettelen anyagban is jelen van. Az, hogy megnyilvánuljon a Földön, szükséges hozzá az ember tudata. Ha az ember úgy dönt, nem engedi megnyilvánulni, ha az anyag Istentől megfosztott tükörképét hagyja érvényesülni, akkor a Sátán uralkodik el az anyagon és egyúttal az emberen. Ennek alapján minden anyagin, az ember minden megnyilvánulásán is jelen van az isteni teremtető akarat. Jelen van fizikai szintünkön, éppúgy az asztrális, a mentális és spirituális szinteken is, ha hagyjuk megnyilvánulni. Semmi szükség tehát arra, hogy testi mivoltunkat elhanyagoljuk, hiszen a testi szépségben is a halhatatlan teremtető energia munkálkodik, ha azt hagyjuk érvényre jutni és nem az állati testi minőséget. Magyarán szólva a Korona is csak statikus szinten marad, ha nem hatja át minden szintjét a Teremtető ereje. A Koronának ennél fogva minden szintjén modulációra van szükség és minden szinten a megfelelő legtisztább modulációs szimbólum megjelenítésére.

Fölről, spirituális szintről indulva a kérdés: mit jelent a kereszt jelenléte az Atya köldökében? A kereszt rejtett spirituális értelemben az anyagban megfeszített, bezárt Istent jelképezi, mely ilyen módon nem tud megnyilvánulni. Ennek megértéséhez képzeljünk el egy szélességgel megjelenített keresztet a következő méretarányokkal: a kereszt felső része, a szélességi és magassági arányai megegyeznek, ezt vegyük egynek. Hasonlóan a vízszintes keresztszárat is mind szélességi, mind hosszúsági kiterjedésben vegyük egynek. A kereszt alsó szára legyen szélességben ismét egy, hosszúságban kettő egység. Aki hajtogatott már papírból térformát, rögtön észreveheti a hatlapú kocka forma kiterített terítékét. Ez a kocka pedig már adja az anyag, a tisztán földi energiák térbeli szimbólumát. Természetesen az anyagot is átlényegítheti Isten teremtető szándéka, de mégiscsak rejtett módon nyilvánulhat meg belőle. Belátható ily módon, hogy a kereszt inkább a megfeszített, mint az égi minőségek megnyilvánulása.

Az Atya megnyilvánulása számokban megfogalmazva egy a háromban. Magába foglalja a Szentháromságot, ha úgy tetszik, a szent háromságot. Ennek egyik legősbibbi szimbóluma a lilium. Helytelenül, nálunk is úgy gondolják, hogy a lilium az Anjouk-kal érkezett el hozzánk. A valóságban a sumer-párthus-szkíta vonalon ősidők óta a magyarság szimbólumkincsének része. Stilizált Szent Korona-ábrázolásokon is fel-feltűnik a Korona tetején. Az első, Szent István által veretett pénzérméken is ilyen koronaábrázolás látható (nagyharsányi leletegyüttes). Sok kutató úgy gondolja, hogy csak a stilizált ábrázolás miatt használtak liliumot, de a fentiek alapján úgy vélem, elfogadható, hogy a Korona legmagasabb szintjén, a spiritualitás szintjén, ahol az égi,

isteni minőségek megérkeznek, csak a legmagasabb rendű Szentháromság megjelenítése indokolt. Ha most visszagondolunk Lee doktor tanulmányára, ahol a kereszt mozgásait a Ji-Csing szabályai alapján rávetíti az alapul szolgáló kettős négyzetre, észrevehető, ha a kereszt helyén ferde állású lilium szerepel, ugyanúgy viselkednek az energiák, mint a kereszt esetében, csak egy lényegesen magasabb szintre modulálva. Már nem az anyagi minőségek az elsődlegek, hanem az isteni szintű információk.

A többi szint modulálása már nehezebb feladat számunkra. Jelei vannak, hogy a Krisztus-kép tetején is kellett lennie valamilyen nagyobb szimbólumnak úgy, mint a Mária-kép fölött. Ebben a pillanatban meggyőző, megcáfolhatatlan elképzelésem nincs, de próbáljuk végiggondolni, hogy Krisztus képe milyen környezetben foglal helyet. Azt látjuk, hogy a pártarész közepébe van illesztve az abroncsrészen, elől. Az abroncson a pártát nagy méretű gyöngyök követik, szám szerint 9–9 darab a Mária-képig. A pártával való összefüggésben, különösen arra való tekintettel, hogy a gyöngyök Máriáig vezetnek, mutatják a tisztaság, a nőiség minőségét, de a 9-es számszerűség ezt a női minőséget feltranszformálja a Madonna szentségéig. Mutatja a pártarész a jegyességet az asztrális szintről indulva, Krisztusig. Teljesen helytállónak találok, hogy ezt a jegyességi köteleket az ember már érzelmi oldalról is indíthatja, tehát az asztrális szintről, de a magasabb mentális szintről is eljuthat az ember a Krisztushoz fűződő szellemi jegyesség gondolatához. Az energia lentről felfelé áramlása mutatja, hogy ez a jegyesség csak Szűz Márián keresztül köttethetik meg az Isten-fiúval. Feltűnő a két kép elhelyezkedése, hogy tulajdonképpen mindkét emberi szinthez kötődik, az asztrálishoz éppúgy, mint a mentálishoz. Ez mutatja az utunkat, hogy tudatossági szintünket vigyük el mindenképp ezekig a szintekig, hogy a Mária és Krisztus jellemezte isteni szinthez a pártán, a jegyességen keresztül reményünk lehessen a FRIGY megkötésére is egykor. Ezt a jegyességet azonban őrizni kell, ha már energetikailag eljutottunk erre a szintre. Az Atyától jövő információk az emberi szintre csak a Mária–Jézus útvonalon érkehetnek. Ennek a szintnek az őrzésére és az általuk lehozott információk védelmére is egy igen magas szintű védelem jelenléte a követelmény. Hangsúlyozom, ez már teljesen hipotetikus megközelítés, ami véleményem szerint kerubokat követel meg. A Korona egy előző tudásbéli megjelenítő hordozója a Frigyláda volt. Itt is indokolt volt a kerubok jelenléte. A későbbiekben még szólni fogok a Szent Korona és a Szentek-Szentjének tudásbéli analógiáiról.

Marad még hátra egy megválaszolandó kérdés, az asztrális szint modulálása. Már utaltam rá Mátyás hollója kapcsán. Az asztralitás modulálása a

jegyessegen keresztül történhet. A két utolsó pártarészen a két félkörön szintén vannak nyomai eltávolított szimbólumoknak. Ennek a szintnek pontosan megfelel a sólyom–holló páros alkalmazása. Gyökerei a már vázolt módon, Egyiptomon keresztül a sumer kultúráig vezetnek. E szerint a Korona jobb oldalán sólyomábrázolás kínálkozik, míg a bal oldalon a holló, szájában az aranygyűrűvel.

Ezzel, úgy gondolom, teljes lehet a Korona energetikai felhangolása. Most érett meg az idő arra, hogy ismét végiggondoljuk, mit is jelent ez a gyakorlatban, egy dinamikus „üzemmódban”. Nem szeretném azt a látszatot kelteni, hogy mostani, átalakított állapotában a Korona nem valósít meg programot. Sokan úgy vélik ugyanis, hogy a Korona gonosz kezek munkájának köszönhetően elrontott állapotban van. Szeretném ismét hangsúlyozni, hogy teljesen tudatosan Mátyás kezdte el a Korona átalakítását. Ő volt az, aki bezárta a Fény korszakát. Bezárta a fontos szakrális központokat. Elvágta az ősi koronázási rítus tudásának átadását. Nem lehetett innentől fogva rossz célok szolgálatába állítani ősi tudásokat. Meg kellett szüntetnie a Korona modulált rendszerét. Ő volt az, akinek le kellett szerelnie a moduláló szimbólumokat. Nem jött viszont még el az idő, hogy a teljesen átalakított változat készüljön el. Hátravolt egy nagyon keserű feladat. II. Lajosnak véghez kellett vinnie nagy áldozatát az utókor érdekében. Sorsa teljes tudtával vállalta fel a mohácsi hatalmas vérfürdőt. Születésétől rendelkezett az ismerettel, hogy a nemzet legjobbjait fogja halálba vinni. A nemesekkel és a legértékesebb magyar papi renddel együtt hozta meg áldozatát. Szeretném, ha tudnák, a nemesség még nem egyenértékű azzal a feudális renddel, amit ma a közgondolkodás szintjén elképzelünk. A szó is mutatja: „nemes” az, ami a legmagasabb földi szintű emberi minőséget magában foglalja. Szó szerint érthetjük, hogy a nemzet legdrágább kincsét, nemességét áldozta Mohácsnál. Ehhez az áldozathoz szükség volt még egy igen hathatós energetikai segítségre, hogy Lajos király fenéig tudja üríteni a méregpoharat. Kellott a segítség, hogy egyáltalában ne akarjon sorsa elől elmenekülni. A Magyar Szent Korona uralkodót a magyar történelemben utoljára segítette. Segített az utolsó szakrális szent királynak. Élete ilyen vonatkozásban csak Jézus áldozatvállalásához hasonlítható. Jó lenne, ha a történelem, vagy legalábbis a nemzeti közgondolkodás végre nem a gyenge kezű, Mohácsot elvesztő királyt látná benne, hanem a szentet, az utolsó szakrális királyunkat.

Álljon itt most emlékére egy történet. Lajos abban a tudatban nevelkedett, hogy olyan véget ér élete, amelyet végül ért is. Tudta, hogy fel kell áldoznia mindent. Mohács felé indultakor kiüríttette Budát. A kincstárat nyit-

va hagyta. A kincstár tele volt arannyal, ezüsttel és drágakövekkel, és aranykoronák tucatjaival. A török – feljegyzések szerint – több társzekér kincset hurcolt ki az országból. Állt a kincstárban egy életnagyságú portré II. Lajosról. Ez várta Szulejmán szultánt. A kép felirata a hódítóhoz szólt. Kérte őt, hogy tisztelességgel temettesse el ősei mellé, amit az teljesített is, de mást nem. Kérte Szulejmánt, hogy a „tűzhelyt” ne oltsa ki. Kérte, hogy tartsa tiszteletben a legyőzöttek hitét és kultúráját. Hogy mi történt ezután, tudjuk. Minden szent helyünket felégetett a török. Nagy királyaink sírjait sem kímélte. Felgyújtott templomot, falut, várat, minden kulturális örökségünket. Ne értsük félre! Ez nem a szokásos hódító pusztítása volt. Tudatosan meggyalázta a Mag népét. Az esztergomi szakrális helyeket is lerombolta. A Mátyás által épített csillagos egű pantheon királyainak sorát nem egyszerűen felgyújtotta, de neki a fontos az volt, hogy szemük világától, amivel a csillagos eget szemlélték, megfossza őket. Ez pedig a fekete mágia eszköztára. Most már mindenki megtudhatta, beköszöntött a kozmikus sötétség, a kozmikus éjszaka. Elkezdődött a magyarság sok évszázados exodusa a gonosz ellen.

Visszatérve az alapkérdésre: a fenti okfejtések alapján van háromféle koronánk. Miben különbözik a háromféle verzió egymástól? Nézzük a vélemény szerinti eredeti változatot, amikor is még teljes felhangolt állapotában létezett a Korona. Ebben az esetben a koronázáskor létrehozott az uralkodóban egy extrém felhangolást, ami által olyan szellemi szintre emelte a királyt, amilyen szintre semmiféle beavatás nem tudja eljuttatni az embert. Az istenkirályokról szóló részben kifejtettem már, hogy a beavató papok az istenkirályokat csak egy adott szintig képesek vezetni. Addig a szintig, amíg ők is képesek eljutni. Ezután már egyedül, a Korona segítségével képes haladni a jelölt. Hogy mi ez a szint? Erről is beszéltem már, csak megismétlem. Az emberiség legnagyobb prófétáinak a szintje. Az a szint, amit elért Krisna, Buddha, Jézus vagy Mohamed. Ez a magasság pedig a felső szellemi hierarchiák tudásába való beavatottság. Ez más teremtetési szintek tudását is jelenti, de egyben a tudás forrásához való hozzákapcsolódást is.

Felhangolt állapotú Korona a felső szellemi hierarchiák tudását segít földi testben létező lélek számára értelmezhető információkká alakítani. Lehetővé teszi, hogy ezek a rendkívül magas rezgések, azon a bizonyos 7–8 hertzen, állóhullámok formájában befogadhatóak legyenek. Hozzásegíti még a Korona, hogy a jelölt teljes energetikai és fizikai rendszere felhangolódjék szintén a 7–8 hertz rezonanciaszintre. Az emberben keletkező állóhullámok kapcsolódhassanak a hierarchiák áttranszformált állóhullámaival. Ezenkívül képes a

földi információs rendszerbe való bekapcsolódásra is. Mint tudjuk, a Föld energetikai-információs rendszerének, az ún. nooszférának a vibrációja is 7–8 hertz. Ezen a szinten működik az Akasha-krónika is. Így már gondolom, érthető, miért beszélek folyamatosan Árpád-házi királyainkról úgy, mint istenkirályokról, vagy szent királyokról. Természetesen nem minden Árpád-házi felelt meg ennek a szigorú feltételrendszernek. Nem hozta minden királyunk azt az inkarnációs szakralitást, ami a feltétele a dolognak. Volt olyan is, hogy a koronázási szertartás nem volt tökéletesen szabályos. Ebben az esetben sem teljesültek az istenkirály-elvárások. Többnyire azonban az ősi krónika – A magyar szent királyok krónikája, amiről tudunk, hogy volt, ám rejtélyes módon eltűnt – pontosan számon tartotta azokat, akik valóban hozták ezt a szigorú minősítést. Elmondható, hogy számuk lényegesen több volt, mint ahány szent királyt ma számon tartunk. Hozzáteszem, hogy ez a minősítés akkor nem feltétlenül a Szentszék döntésének volt függvénye. Élt ugyanis még, ha rejtetten is, az ősi magyar hagyományú kereszténység, ami igen szilárd intézményrendszer volt, teljesen független magyar igazgatásban és csak az uralkodónak volt alárendelve.

A Korona következő változata, amit véleményem szerint III. Endrének kellett létrehoznia, már nem tartalmazta a modulációkat. Endre volt az, akinek sok szakrális helyet is be kellett zárnia, az utolsó Árpád-háziként ő volt az, aki a magyar hagyományok szerint „zárta a hegedűt”. Őt követően már csak Mátyás rendelkezett azzal a magas szintű szakralitással, aki végre tudta volna hajtani a Korona modulációs szintű „lehangolását”, de ismert a Fugerek leltározási rajzából, hogy ekkor már nem szerepeltek rajta a feltételezett szimbólumok. Ekkor a lilomot már felváltotta a kereszt és el lett távolítva a sólyom, a holló és a kerubok. Maradt az az alaprendszer, ami képes volt beavatni a Föld energetikai-információs rendszerébe a jelöltet. Részesülhetett azokban az információkban, ami megmutatta számára azt, hogy döntéseinek milyen következményei vannak földi szinten, a Földre és az emberiségre vonatkozóan. A király még mindig egy nagyon széles spektrumban gondolkozhatott döntéseiben. Képzeljük el, egy mai politikus milyen távlatokban gondolkozhat? A holnapi nap is rejtély a számukra, csak imádkozhatnak, hogy még a holnap is a pozíciójukban találja őket. Csoda-e az a hatalmi arrogancia, amivel igyekeznek vélt hatalmukat megerősíteni. Mindegyikőjük elfelejti a hatalomban, hogy elődei is emiatt veszítették el azt.

A Korona még összekötötte az Akashával az uralkodót, de már nem rendelkezett azzal a prófétai magassággal, mint elődei.

A harmadik, mai koronaváltozat már egy egészen más szint. Szakrális, beavatott fő esetében szolgál a híd szerepével. Képes felhangolni energiarendszerét, és képes bizonyos informatikai feladatokat is ellátni a megfelelő koronázási ordó alkalmazása esetén. A kérdés most már csak az, hogy mi ez az informatikai szint? Ezt egy hasonlaltal tudom megmutatni. Bizonyára az olvasó is hallott már olyan emberekről – akik egyébként egyre nagyobb számban vannak –, akik belső hallással képesek bizonyos információkat lehozni. Ezen információk megbízhatósága igen változó. E „csatornázók” többnyire nem tudják, honnan érkezik hozzájuk az információ. Előfordul, hogy ismerik a nevét a „szellem-lénynek”, de sokra mennek vele! Ezek a médiumok többnyire eltévedt szellemi úton járó emberek. A Korona mai állapotában azért ennél megbízhatóbb. Egy a probléma vele. Csak az anyagi jellegű információk lehozatalánál segít. Nagyon korlátozott az a kör, amiben mozoghat a jelölt a segítségével. Ez annak a következménye, amit a hátsó három kép alkalmazása programként előír.

Egész más a helyzet a Koronával, ha mint nemzeti szimbólumot vesszük. Ekkor már az eredeti programot valósítja meg. Védi, oltalmazza a nemzetet, megvédi a megsemmisüléstől. Volt már a kozmikus éjszaka ideje alatt bőven olyan szituáció, hogy nem tudjuk, mitől van még Magyarország a térképen. A Korona ilyen értelemben megvédett bennünket. Létezünk mint nemzet, igaz, megfogyatkozva. Kérdezhetik, miért nem védte meg területi integritásunkat is? Miért daraboltak fel minket ennyi részre? Kérem, nézzék meg a Korona belső részét! Láthatják, hogy a keresztpánti rész el van törve. A részeket kapcsokkal illesztették össze. Megszámolva a széttört részeket, annyi részt találunk, ahány részre szakadt az ország. Tehát még ebben a vonatkozásban is programot valósít meg. Figyeljünk még fel valamire! Az eltörött részeket összeillesztő kapcsok szerepére. Nem végleges az elválás. A számtalan kapocs összekötő hídként szerepel anyaország és elcsatolt országrészek között. Az energetikai összekötő kapocs mindig is létezett. A lelkekben nem lehetett örökre véglegesíteni a szétdarabolást. Ez ma is él minden magyar lelkében, még akkor is, ha ő maga sem tudja. A ráció sok mindent képes az emberrel elhitetni. Még azt is, hogy megfélekezzen saját felettes énjéről, felső lelki valójáról. Ám hogy az ego hitetlen, attól még a felettes én létezik, és egyszer megnyilatkozik. A Korona, mint nemzeti szimbólum, a lélek szintjén programoz. Ahogy áttör a lelkeség, ha eljön az idő, teljesen természetes módon megnyilatkozik a Kárpát-medencei integritás törvényszerűsége is.

Bevallom, addig még igen sok feladat van hátra. Egy már bizonyos! A Korona megmozdult. Múzeumi bezártságából az Országházba került. Tudom, nem ez a helye, de megmozdult. Azt is tudom, fekete mágiát követtek el vele,

az elhelyezésével. Ismét annak a programnak megfelelően alakítják valakik a sorsát, amit II. József elkezdett. A Parlamentbe Dukász Mihály képe vonult először be, az anyagelvű hatalomgyakorlás szimbóluma. Ráadásul a Korona alá a vitrinben hüvelyéből kihúzott kardot helyeztek. Ez egy iskolás gyerek számára is nyilvánvalóan agresszív, erőszakos szimbólum. A jelentése pedig az, hogy egyesek a Korona erejét használják fel annak a fajta hatalomgyakorlásnak a megsegítésére, amit a „felvilágosult” II. József indított el. Ez a fajta „uralkodó” azt mondja, legyen meg az én akaratom! Szembeszáll azokkal a törvényekkel, amelyeket az isteni vagy univerzumi törvények megkövetelnek. Érdekessége még ennek a parlamenti elhelyezésnek, hogy az országközi ünnepségre szóló meghívókon a Korona hátulról, Dukász Mihály szemzőgéből volt fotózva. Ennyit a nem tudatos szimbólumalkalmazásokról! Ugye, ezek után nem hiszi senki, hogy ennyi véletlen egybeesés lehetséges.

Hogy mi a fenti fekete mágia alkalmazásának következménye? Felgyorsuló nemzeti sorscsapások, természeti katasztrófák, esetleg járványok, erőszakos megmozdulások, fegyveres összecsapások, egyszóval: az agresszió felerősödése. Ezt megszüntetni egyetlen módon lehetséges. Nemzeti közmegegyezéssel, szakrális ünnepen a Koronával engesztelő szertartást szükséges végezni, ami után a Korona elhelyezésének szabályait megtartó elhelyezésről kell gondoskodni. Amíg ez nem történik meg, a nemzeti csapások folytatódnak, addig nem lehet szó nemzeti felemelkedésről. Vegyük tudomásul, a Szent Korona nemzeti szimbólum! Bánjunk ennek megfelelő tisztelettel vele!

Mire az olvasó olvassa ezeket a kinyomtatott sorokat, bizonyára már érzékel abból valamit, amit itt leírtam. Kérdezhetik, miért nem szóltam erről eddig? Megpróbáltam, de elutasították a jelentkezésemet. Úgy gondolom azonban, most, amikor e sorokat írom, nem is hittek volna még nekem. Úgy kell járnunk, mint Bécsnek II. József idejében!

Van az emberi betegségeknek egy érdekes törvényszerűsége. Nem sorscsapás az emberen, hanem egy jelzőrendszer, ami megmutatja, hogy mit vét az Ego az Én ellen. A betegség következménye rákényszerít valamit az emberre, amit elmulasztottunk megtenni. Azt mondják az igazi gyógyítók, hogy „Mondd meg a betegséged, én megmondom, ki vagy!” Ennek a törvénynek megfelelően a Korona is ránk fogja kényszeríteni, hogy felismerjük erejét. Felismerjük azt, hogy szükségünk van nekünk is, de az egész emberiségnek is rá. Ismerjük fel, hogy feladataink vannak a Koronával, amit a megfelelő időpontban meg kell vele együtt tennünk. Melyek ezek a feladatok?

Először is a fentebb említett engesztelő szertartás, a fekete mágia következményeinek feloldására.

A Koronát az ősi törvények rendje szerint kellő tisztelettel kell elhelyezni!

Ezután várunk egy alkalmas eseményt, ami meg fogja mutatni, hogy eljött az idő, felismertük azt a szakrális személyiséget, aki hordozza azokat az energiákat, amivel a többi feladat az ő vezetésével végrehajtható.

Melyek ezek a feladatok? Fenti szakrális ország-vezető személye garantálja, hogy a Korona inkriminált hátsó képi rendje helyreállítható. Elérkezik az ideje Szűz Mária képe megtalálásának.

A Korona ezen képi egysége után látóörünkbe kerül az a szakrális személyiség, akinek a fejére tehető a Korona. Ekkorra már a nemzet számára kétségek nélkül világos lesz, hogy nem önjelöltek és nem hatalmi manipulációk fogják eldönteni a koronás fő személyét. Erre is garancia lesz a már az ország élén álló, nagy tekintélyű vezető, aki birtokolja a „tisztánlátás” képességét. Őt már az az erő juttatta a hatalomba, amit Jézus képmása képvisel a Koronán.

Ezután a törvényes uralkodó teljes szakralitása birtokában fogja kijelölni a harmadik szakrális személyt, aki az ország operatív vezetésére hivatott.

Ezek után is lesz még feladat a Koronával, de erről már egy másfajta, az egész nemzet megújult tudatossági szintjén szólunk újra. Ez a teendő az ország integritásának helyreállítására irányuló szakrális feladat lesz.

Tudom, az ebben a fejezetben leírt dolgokkal nem mindenben és nem mindenki ért egyet. Azt azért remélem, hogy legalább nyitottan olvasták fejtegetéseimet. Higgyék el, én sem rögtön jutottam ezekre az eredményekre. Tíz év ment el az életemből azzal, hogy állandóan érlelődött a Korona szellemisége bennem. Az energetikai ismeretek voltak a vezérlő fonalaím. Az lebegett mindig a szemem előtt, hogy a Korona nem véletlenül lett szent, legfőltettebb erekléje a magyar nemzetnek. A mai történészekről csak egyet várok el. Próbálják csak ezt az egyet kellő tisztelettel vizsgálni, hogy ezer éve a Kárpát-medencében élő nemzetük van annyira intelligens, hogy egy királyait koronázó fejéket képes súlyának megfelelően értékelni. Jó lenne, ha nem néznék le ezt az „anyaölet”, amely mindannyiunk életének kereteit meghatározza úgy, hogy a nemzet ne tudná megkülönböztetni ezer év alatt a fontosat a kevésbé lényegestől. Ha ezen a csapáson indulunk el, akkor már érthetővé válik a fenti kis értekezés tanulsága is, miszerint a Korona sorsa és a Koronában beállt változások mindenkor visszatükrözik a nemzet sorsában beállt változásokat. Pontosítva a fenti kijelentést, a Magyar Szent Korona állapotváltozásai és használatának a tudatossága az az erő, ami meghatározza a nemzet sorsát és felemelkedési lehetőségeit. Hogy nehogy valaki félreértse: természetesen ez mégiscsak egy eszköz, amin keresztül Isten akarata megnyilvánul oly módon, hogy szabad akaratunk sem sérül.

A Magyar Szent Korona energetikai párja

Miután könyvem végére értem, a szerkesztés és végső lezárás időszakában érdekes gondolat suhant át rajtam. A gondolat előzménye, bevallom, egy hozzászólás volt. A szkeptikusok, akik igazában nem könnyen hisznek ma abban, hogy éppen a magyaroknak adatik meg az az isteni kegy, hogy népünk, államiságunk szimbóluma ez a szent tárgy, ami valóságos energetikai tartalommal bír. Felvetődik bennük a jogos kérdés, hogy másoknak a koronája nem rendelkezik-e hasonló tulajdonságokkal. Vizsgálta-e valaki azt, hogy más nemzetek koronái egyáltalán bírnak-e hasonló szimbolikus és valóságos energetikai tulajdonságokkal? Mert ha igen, akkor megrendülhet a mi „nemzeti sovinizmusunk”, ami minket a Koronához köt.

Előljáróban leszögezem, hogy így, jogilag kodifikálva egyetlen nemzet jogrendjében sincs Korona, mint a magyarságnál. Lényegében nincs olyan koronáról szó másoknál, ami végigkísérné egész államiságukat. Egyetlen korona létezik a nyugati kultúrkörben, ami mérhető a Szent Koronához, és ez a német-római császári korona. Pap Gábor érdekes különbségeket fedezett fel a két korona között. Először is a császári korona nem boltozatos. Ez azt mutatja, hogy nem beavató jellegű koronáról van szó. A másik nagyságrendi különbség, hogy mindössze négy zománckép található a német koronán, míg a magyaron összesen tizenkilenc figurális kép. Témáikban is nagy különbség van. Míg a császári koronán kizárólag ószövetségi ábrázolások vannak, addig a magyaron kizárólag újszövetségből való ábrázolások jelennek meg. Így Pap Gábor szerint a Magyar Korona esetében konkrét képi programról beszélhetünk, amivel én is teljesen egyetértek.

Mi a helyzet a Német-római Szent Birodalom koronájával? Lehet-e azt feltételezni, hogy az nem valósít meg valamilyen programot? Azt hiszem, ez nagy lebecsülés lenne részünkről. Bevallom, nem foglalkoztam részletesen a német koronával, így képi programjáról sem tudok beszélni, csak annyit, hogy mit ábrázolnak a képei. Az első Dávid királyt, a második Salamont, a harmadik a kerubok között trónolót (aki által uralkodnak a királyok), a negyedik kép Ézsaiás prófétát ábrázolja Hiszkia király előtt. A korona frontális tengelyében nincs képi ábrázolás. Az elülső oldalon egy boltíves, drágakövekkel kirakott aranylemezt találunk, a tetején kereszttel. Mellette két oldalon képi

ábrázolás, majd ismét boltíves aranylemez, hasonlóan az elsőhöz, majd ismét képi ábrázolás, ami körben ilyen ritmusban folytatódik. Így épül fel a négy képi és aranylemezes lapkák sorozata. Érdekes, szinte egyedülálló a felépítése a koronának, mivel nem ovális vagy legalább kör formára épül, hanem nyolcszögletű. Másik szerkezeti jellegzetesség még, hogy az első lapka tetejét a hátsóval áthidalja egy boltív szintén aranyból, drágakövekkel kirakva.

Ami szerkezetileg szemet szúrt nekem, ez a fajta felépítés. Hangsúlyos rész elől a kereszt, mögötte a boltívvvel, valamint a nyolcszögletű lapkás felépítési mód. Rögtön szembetűnő, miért van a német-római birodalmi koronán kizárólag ószövetségi program. Ennek alapján ugyanis nyugodtan lehetne Dávid utódainak a koronája. Éppen ez a lényeg! Az is volt! Visszagondolva az előző részek fejtegetéseire, most válik igazán világossá az a teória, hogy a Rex Deus-családok bizony igen beépültek az európai uralkodó családokba. Mondhatni, Dávid utódai azok, akik megalapozták ezeket a dinasztiákat. A zsidó származási rend szerint elegendő volt mindig mintegy beházasodni a meglévő dinasztiákba, de azt konzekvensen, innentől kezdve azután már csak az európai uralkodó dinasztiák közötti házasságok biztosítják a vérvonal megtartását. Tudjuk, hogy a tudás keletről jött. A Tigris és az Eufrátesz folyamok közti kultúra az, ami a Szentföldről a zsidó kultúra közvetítésével átjött. A zsidó esszénusi (kumráni) tudás érkezett meg általuk Nyugat-Európába. Logikus, hogy a német-római császári koronába így ezt az ősi tudásukat építették be.

Mi ez a tudás? Szerkezeti jellegzetességei megmutatják, hogy a nyolcas szám dominál a koronában. A nyolc, mint tudjuk, asztrológiailag a Szaturnusz száma, ami ismét csak a zsidóság bolygója. Ismert a zsinagógák díszítéseinél a nyolcszögletű szimbólumok alkalmazása, főként csillag formában. Ugyanolyan domináns a nyolcágú csillag, mint a mindenki által ismert Dávid-csillag. Érdekes a korona felépítésében még a képek és a köztük lévő lapkák négyes ritmusa. Ez jelzi a négyesség markáns jelenlétét.

Mit mutat a négyesség? A négyes számhoz az anyagi valóság társul. Ez logikus ok-okozati gondolkodást mutat. A legtöbb ipari gyártmány is a négyességgel épül fel. A négyesség meghatározta emberi karakter is nagyon gyakorlatias, anyaghoz kötődő. Túlzott jelenléte a személyiségben túlságos aktivitást eredményez, ami átcsaphat zsarnokoskodásba is. Túl sokat követel magának a fej, míg a szív éhez és az érzések kifejezése másodlagossá válik. Ahol a négy a domináns szám, ott ne várj dús fantáziát vagy képzeletgazdagságot.

Mit mutat a nyolcasság jelenléte? Míg a 2 jelenti a tudatos akaratot és az érzelmeket, a 8 jelent mindent, ami tudattalan a személyiségben. A 8 jelké-

pezi magát az anyagot. Ebből fakad a 8 ereje és misztikus természete. Akiben a 8 a domináns minőség, az tisztában van vele, mi az anyagi valóság – illékony, változó, nem tartósan valóságos. Jelképezi a 8 még magát a sorsot is. Pénz, szex, hatalom: ezek azok a területek, ahol a 8 dharmája működik – tenni, amit meg kell tenni. Csak azok juthatnak túl sikerrel ezen a számon, akik többnek látják magukat a test biokémiai folyamatainak összességénél. Mint az átlényegülésnek és az időtlen térnek a száma, a 8 örökös kihívást jelent számunkra. Itt gomolyognak tudattalan vágyaink. Ha nem tanultál meg bízni a 7-es szám spirituális világba vezető erejében, a 8 kínos élményt okozhat. Itt a személyiségnek próbát kell kiállnia. A 8 uralkodhat a személyiség tudattalanján.

Összefoglalva: látszik, hogy ez a korona, mint szimbólum, tisztán a zsidósághoz kötődik. Mutatja ezt a szaturnuszi minőség, a lapkák és képek összessége és váltakozó ritmikája, amely a kétszeres négyességet mutatja meg. A négyes és nyolcas rend is az anyagi minőséghez való kötődés dominanciáját mutatja meg. Míg a négyesség a konkrét anyagi világot jelképezi, addig a nyolcasság az anyag tudattalan tartalmát mutatja meg. A kihívást, hogy tudunk-e úgy élni az anyagi világban, hogy annak magasabb spirituális tartalmát is fel tudjuk dolgozni. Röviden, képesek vagyunk-e azt átlényegíteni.

Összehasonlítva a Szent Koronát a császári koronával, ugyanazon dolog kétféle polaritását fedezhetjük fel. Míg a Magyar Szent Korona a Fény Koronája, úgy a német korona az Anyag, a Matéria Koronája. A két korona együtt jelképezi az emberi kettősséget. Az emberben jelenlévő Isten és a Matéria kettősségét. Amíg a Magyar Szent Korona az istenkirályok koronája volt, a német-római korona az anyagi világi hatalomra törekvő emberkirályok koronája volt. A két hatalom állandó párharca reprezentálja az ember törekvését az Isten hatalmának megdöntésére. Látszólag úgy tűnik ma, hogy az anyagi győzött az isteni minőségek felett. Ez azonban, ismerve a Dao törvényét, a Jin és a Jang állandó harcának a törvényszerűségeit, csak ideiglenes lehet. Törvény, hogy a sötétséget felváltja a fény, az éjszakát a nappal. Az anyag csak úgy győzhette le az istenit, még időlegesen is, hogy a Fény Koronáját is átprogramozták. Csak a legyengített fényen diadalmaskodhatott a sötétség.

Úgy tűnik számomra, hogy amint az a két nép viszonyában is jelen van, mint poláris különbség, úgy a két korona is ezt a poláris feszültséget jeleníti meg. Érdekes, hogy mindkét korona sokáig múzeumi száműzetésben volt. Látjuk, hogy a Magyar Szent Korona már megmozdult. Kíváncsian várom

ezek után, hogy a német-római császári korona is követi-e. Kell-e vajon a kozmikus tavasz hajnalán az Anyag Koronájának is feléledni, vagy túl sok erő halmozódott fel már amúgy is anyagi szinteken ahhoz, hogy ez követelmény legyen? Ma még nem lehet látni.

Az istenkirályokról

A magyar történelemben az Árpád-házi uralkodócsalád szent királyok családjára jellemző volt, hogy nem véletlenül. Mai ismereteink szerint sincs egyetlen uralkodóház sem, amely ennyi szentet tudna felvonultatni. Ezt a tényt kellő szigorúsággal szükséges kezelni, hiszen amikor ezek a szentté avatási procedúrák zajlottak, a pápai udvar részéről is igen körülhatárolt volt az a feltételrendszer, amely lehetővé tette az eljárás lefolytatását. Ehhez még azt is vegyük hozzá, hogy a pápai udvar inkább ellenségesen viselkedett az Árpád-házi intézményrendszerrel szemben, mintsem politikai okokból osztogatott volna szentség minősítéseket.

Azt hiszem, belátható, hogy nagyon is megalapozott az az uralkodói minőség, amit „szent” jelzővel lehet illetni. A ma ismert szentjeinken kívül a magyar írásos emlékezés lényegesen több szent királyról tud Árpád-házi uralkodóink között. Szent királyként tisztelhetjük Szent László fivérét, Géza királyt is, de hasonlóképpen IV. Bélát, fiát, V. Istvánt, aki Szent Margit testvére volt. De kijár a szent megkülönböztetés V. István fiának, Kun Lászlónak is. Nyugodtan tisztelhetjük szentként Mátyást is, ahogy a korabeli krónikák ezt meg is tették.

Mi az alapja ennek a rendkívüli uralkodói minőség nagyfokú előfordulási arányának a magyar történelemben? Ahhoz, hogy ezt megérthessük, ismét visszamegyünk időben az egyiptomi uralkodói családokhoz, azokhoz az istenkirályokhoz, akikről elég jól dokumentált módon van tudomásunk. Általa megismerhetjük az istenkirályok jellegzetességeit.

Próbáljuk azzal a megállapodással kezdeni, hogy az emberiség evolúciója kezdetben nem nélkülözhetette a szellemi hierarchiák valóságos, földi szintű megtestesült segítségét. A fejlődésben lényegesen előttünk járó lelkek felváltták azt a feladatot, hogy lemondva ideiglenesen saját fejlődésükről, segítséget nyújtottak a földi emberi lét evolúciójának felgyorsításában. Saját génjeiket oltották bele az emberiség génállományába, s emellett kezdetben valóságosan is felügyelték a fejlődést. Természetes innentől, hogy uralkodói és tudós papi minőségben kellett megjeleníteniük. Univerzumból, evolúcióról hozott tudásuk mellett igen komoly technikai tudással is rendelkeztek. Az egyiptomi kultúra alatt a „tudás” többnyire hermetikus volt. Ahogy a pici

gyermekkel sem lehet megosztani minden tudást, úgy az akkori fejlettségi szinten álló emberekkel is csak korlátozott tudást lehetett megosztani. Nem azért, hogy leigázhassák a tudatlanokat, hanem mert a tudásnak vannak lépcsőfokai. A társadalom érzelmi és tudati fejlesztéséhez igen hatékony eszközrel rendelkeztek. A piramisok lehetővé tették, hogy evolúciójukat energetikai eszközökkel felgyorsítsák. Ismét utalok arra, hogy a zsidóság néhány nemzedék alatt nemzetté fejlődhetett energetikai átalakulása révén.

De nézzük, hogyan szól az egyiptomi mitológia az isteni származásról! Az egyiptomi uralkodók egyszerre voltak istenek és emberek is, akik isteni joguknál fogva uralkodhattak. Mindegyik király Isten fia volt, aki halála pillanatában eggyé vált atyjával, s a kozmikus mennybe jutva emelkedett Istenné. Ozirisz történetéből pontosan megtudhatjuk, miként kezdődött az istenek és fiaik sajátos életciklusa.

Nutnak, az Ég istennőjének öt fia született, a legidősebbik közülük Ozirisz, aki ember és Isten is volt egyszerre. Mint ez az ókori Egyiptomban bevett szokás volt, a húga, Ízisz lett a hitvese, jobbkeze. Thot Isten segítségével bölcs uralkodóként irányította az országot, s a nép jólétben éldegélt. Ám a fivére, Széth megirigyelte Ozirisz sikerét. Meggyilkolta őt, holttestét feldarabolta, s testrészeit a Nílus különböző pontjain a vízbe hajította. Ízisz magánkívül volt, főleg mert Ozirisznek nem volt utódja, s ez azt jelentette, hogy Széth gonosz tette révén megszerezzi az uralkodás jogát. Ízisz, aki leleményes istennő volt, nem adta fel a reményt. Megkerestette, s összeszedette Ozirisz maradványait, hogy azután a mágia segítségével összerakja a tetemet és életet leheljen belé. Azután ráereszkedett istenfivére falloszára, s Ozirisz magja szétáradt benne. Ízisz így szülte meg Ozirisz gyermekét, Ozirisz pedig eggyé vált a csillagokkal, odafent ő kormányozta a halottak birodalmát.

Ízisz egy Hórusz nevű fiút szült Ozirisztől. Ez a gyermek később Egyiptom hercege lett, s párbajra hívta ki apja gyilkosát. Az ezt követő háborúban Hórusz levágta Széth heréit, de ő maga is megsebesült, megvakult egyik szemére. Végül a fiatal Hórusz győzedelmeskedett, s ő lett a király.

Ettől kezdve a királyt mindig Hórusz-Istenként tisztelték, s halála pillanatában az uralkodó Ozirisszé változott, fia pedig az új Hóruszá lépett elő.

A mitológia nyelvéről leegyszerűsítve a történetet elmondható, hogy az új király Ozirisz inkarnációja, hasonlóan a tibeti dalai lámához, aki a mindenkorai Buddha megtestesülése. Ezért vigyáztak olyan nagyon a származási láncra. Kizárólag isteni ivadékok között házasodva lehetett az Ozirisz-ágat fenntartani, így válhatott a mindenkorai király Hóruszá. Természetesen ezek

az isteni ivadékok keveredtek a földi teremtményekkel is, ám ez azt a célt szolgálta, hogy a mag szaporodjon a földi talajban is, így gyorsítva a földi teremtmények fejlődését. Az alapkérdés itt az, hogy az emberiség fejlődése nem maradhatott el a Föld evolúciójától. Tekintettel arra, hogy az emberiség alkotja a Föld idegrendszerét, biztosítani kellett, hogy az ember fejlődése ne torpanhasson meg. Az ember energetikai rendszerének a fejlődése ugyanis, amíg nem ér el egy kritikus küszöböt, mindig visszazuhanhat a fejlődésben. A beavatásnak olyan szintjéig el kell jutni, amikor már az ember egyszerűen nem tud visszafordulni a fejlődésben. Ez a tisztánlátásnak egy nagyon magas foka, ami a harmadik szem megnyílásával érkezik el. Eddig a pontig azonban a fejlődés igényli a külső szellemi hierarchiák segítségét, olykor földi megtestesült formákban is.

Az oktávok törvényének tárgyalásakor már beszéltünk arról, hogy kitüntetett időpontjai vannak a fejlődésnek, amikor be lehet, illetve be is kell avatkozni – újabb impulzus adásával – a fejlődésbe. Ezek a csomópontok történelmileg vizsgálva is jelentős eseményeket takarnak. Mindig vannak olyan kiemelkedő alakjai a történelemnek, akik markáns változásokat hoznak. Érezhető, hogy egészen rendkívüli energiákkal vannak megáldva, amit felhasználva ellenállhatatlanul át tudják formálni a történelmet. Ezek a személyiségek igen gyakran az istenkirályok energiáit hordozzák magukban. Ha az ember kellő körültekintéssel és empátiával vizsgálja ezeket a történelmi alakokat, nagyon szépen felismerhetők azok a tulajdonságok, amelyek inkarnációs láncolatként összekapcsolják őket. Természetesen nem úgy értem, hogy Ozirisz-megtestesülések volnának mindannyian, hanem sajátos feladatra, sajátos tulajdonságokat hordozó megtestesülések születnek le. Nagy bizonyossággal állítható, hogy a fejlődés fontos csomópontjaiban, amikor sokkimpulzusok adhatók, akkor egészen bizonyosan jelen vannak a történelem sorsfordító inkarnációs figurái. Ma ilyen csomóponti időket élünk. Lassan ideje lesz felismerni Szent Lászlónkat, Mátyásunkat vagy éppen Szent Istvánt. Legalább olyan fontos az is, hogy ezek a lelkek is eljussanak saját entitásuk felismeréséig és el is tudják azt a fajta felelősséget fogadni, ami ezzel a tudással mint teherként együttjár.

Visszatérve az egyiptomi istenkirályság intézményrendszeréhez, fontos azt tudni, hogy fennállásuk évszázadai alatt betöltötték azt a feladatot, ami megkövetelte a piramisrendszerek felépítését, azt ellenőrzésük alatt tartva működtették, ami lehetővé tette a térség népei evolúciós fejlődésének a felgyorsítását. Szeretnék elkerülni itt egy tévedést. A piramisok szakrális rend-

szere önmagában még nem működő rendszer. Olyan biorezonáns együttes, amely akkor működik, ha adva van mellé az a szakrális istenkirályi és papi hierarchia, ami ezt működtetni tudja. Miután ez a tudáshordozó erő eltávozott, a piramisrendszerek modulációs rendszereit is biztonságos helyre szállították vagy megsemmisítették, így ezentúl a piramisok csak mint térformák fejtik ki hatásukat. Ma még nem tisztázott, hogy ilyen formájában milyen hatást gyakorol a környezetre, vagy a jelenlegi egyiptomi társadalomra. Azt gondolom, bizonyító erejű megerősítéseket csak egy esetleges újraaktivizálása hozhat.

A fenti szabály igaz a Föld többi szakrális központjára is. Ember és szakrális központ csak tudatos együttműködésben funkcionál. A magyar történelemben a Pilis szakrális központot Mátyás halála előtt egyszerűen bezárták. A Pilis régi iratokon még Pilis szigetként szerepelt. Ez azt takarta, hogy a Duna szigetként fogta össze az egész Pilis szakrális központjait. Ez a Föld legkiemeltebb szívközpontja. Elképzelhető az a felelősség, ami megkövetelte, hogy a kozmikus éjszaka beköszöntekor tudatosan megszakítsák a központ működését. A kozmikus sötétség időszaka alatt egészen más erők megerősödésével kellett számolni. Ilyenkor egyszerűen nincs mód fenntartani a szellem, a világosság energiáit. Ha nyitva hagyták volna, a sötétség erői akármire felhasználhatták volna ezt a gigantikus energiát, aminek a feladata a világosság erőit támogatva segíteni a Föld és az ember evolúciós fejlődését.

Az egyiptomi istenkirályok is bezárták a „boltot” az előző kozmikus sötétség nyitánya előtt. A piramisokat hatástalanították, a stafétabotot átadták az utolsó „egyiptominak”, Mózesnek.

Tudom, amikor ezeket a megállapításokat teszem, miszerint Mózes volt az utolsó egyiptomi beavatott, sokak érzékenységet sértem. Kérem, próbálják meg ezt előítéletektől mentesen tekinteni. Az mindenki számára elfogadható, hogy Mózes rendelkezett mindazzal a tudással, amellyel az egyiptomi istenkirályok. Az is vitathatatlan, hogy ezekhez a tudásokhoz a fáraóknál szokásos tradicionális beavatások láncolatán keresztül jutott. Részesülnie kellett e szerint a logika szerint a végső, istenkirályokat beavató szertartásban is. Ez pedig azzal a következménnyel jár gondolkodásunkban, hogy az a papi szakrális rend, amely végrehajtotta ezeket a beavatásokat – természetesen a fáraó tudtával – igenis pontosan tisztában volt Mózes küldetésével. Tudták, hogy Mózesnek átadva a stafétabotot véget ér Egyiptom istenkirályi időszaka. Tudták, hogy be kell zárni az emberi evolúció gyorsításának piramisok által való megtámogatását. Tudták, leáldozik az a szakrális uralkodói rendszer, ami

eddig jellemezte ezt a kultúrát. Ezek után egyre jobban felhígult az az uralkodói ház, amely biztosította az isteni származást. Erre azonban történelmük hanyatló korszakának elindulása is rámutat. Véget ért tehát az istenkirályi beavatási hagyomány. Nagy valószínűséggel ez a szakadás a hagyományban Szekenenré-Tao halálával kezdődött el. A szertartásrend és a beavatási rekvizitumok még rendelkezésre álltak, de megszakadt Szekenenré halálával az inkarnációs láncolat. Igaz, hogy Ízisz mágiájához hasonlóan gyorsan végigcsináltak egy halottfeltámasztási szertartást, a bűnösnek pedig, Jubelónak, a papnak, aki elárulta a Hükszoszoknak (protozsidóknak) a szent titkot, a feltámasztási eljárással párhuzamosan szakrális áldozatként meg kellett halnia. Érdekes, hogy az egyiptomi évezredekben alig maradt fenn királysír, de megmaradt Szekenenré-Tao és Jubeló múmiája is. Szekenenré teteméről következtethetjük, hogy hasonlóképp oltották ki a szemét, mint Hórusznak, és ugyanolyan sérülései is vannak, mint a bezúzott fejű Ozirisznek. A feltámasztási processzus lefolytatásához szükség volt az analógia fenntartása miatt Jubeló teljesen hasonló megcsonkításos halálára (heréit kivágták, mint Széthnek), és megfojtották mumifikáló szalagokkal történő becsavarással. Keserves kínhalált halt. Múmiájában ma is felismerhető iszonyú szenvedő arckifejezése – szemben az összes többi múmiával, amelyeknél gondosan ügyeltek arra, hogy az elhunyt arckifejezése a lehető legszebbet mutassa. Jubeló ellenben a Széth-féle gonoszság megtestesüléseként máig mutatja, hogy a gonosz és a jó harca nem ért véget. Ezzel a szertartással Szekenenré utóda, Kamosz ismét vissza tudta állítani mágikusan a hatalmat és megvédte a titkot, de innentől valami más kezdődött Egyiptomban. Egyre halványabban érvényesült az a fajta szakralitás, ami előtte jellemezte.

Véleményem szerint Mózes volt az, akiben feltámadt az istenkirályi származás. Minden beavatáson túljutva ő volt az, aki átvehette ismét a nagy titkot, az Istentől származott uralkodás képességét és annak tudását.

Mózes átvéve a titkot, választott népe előtt bizonyította rátermettségét. Egyiptomból történő „szabadulásuk” tele van csodatételekkel. Az igazi mágus minden képességét bevetette ahhoz, hogy kellő tiszteletet szerezzen a zsidóság előtt. Nagy út volt előttük. Következtek a zsidó nép beavatásának keserves évei. Mózes átvette a kőtáblákat. Kérlelhetetlen szigorral fékezte meg a próbatételektől sokszor csüggedt népét. Elkészítette a Frigyládát és a hozzá tartozó sátrat. Bölcsességére jellemző módon, nem egyszerűen elővarázsolta ezeket, hasonlóan a törvények kőtábláihoz, hanem bevonta a zsidó hierarchiát elkészítésébe. Ahhoz a hithez juttatta általa a népet, hogy részese sorsa

alakításának, de csak akkor, ha betartja a törvényeket. A Frigyláda révén kegyetlenül meg is büntette az ellene vétőket. Megtaníttatta a zsidóságnak a Frigyláda erejét és hatalmát. Így megtanulták, hogy felemelkedésük záloga a Szentek-Szentjének mindenekfelett való tisztelete. Aki mélyen átélve foglalkozik a Szentek-Szentjével és a Magyar Szent Koronával, feltűnik a benne megtestesült energiák hasonlósága. Érdekes párhuzam, hogy a magyar rovásírásos történetírás, az Arvisurák is megemlékezik a történet kezdeteinél arról, hogy létezett egy Szövetség Ládája, amely ezeknek a korai szkíta népeknek legféltebb kincse volt. Az Atlantisz utáni emberiségi evolúció első lépésénél, amikor az archaikus kultúrák kialakultak, már jelen volt az a tudás, amit ma úgy ismerünk, mint az egyiptomi beavatások és hatalomgyakorlások eszközei vagy a zsidó hagyomány Frigyládája vagy a keresztény hagyomány Grálja, vagy éppen a Magyar Szent Korona. Ezeknek a misztikusnak tartott kincseknek tudástartama egy. Egy forrásból táplálkoznak, olykor csak egészen kis változtatásokkal mennek át egyik tradícióból a másikba. Fontos jellegzetességet lehet ezzel kapcsolatban megfigyelni: az emberiségi evolúció csomópontjaiban találkozunk valamilyen előfordulásával, annál a népnél, amelyik fontos szerepet játszik a változásokban. Mindig egy kiemelt segédeszköz ahhoz, hogy az adott nép vezetőjével végre tudja a feladatokat hajtani: az emberiségi történelemben úgy beavatkozni, melynek következménye az emberiségi tudati változások végbemenetele.

A zsidóság, megkapva a Szentek-Szentjét, folytatta emberi léptékben hihetetlenül gyors tudati fejlődését, ami együtt járt kulturális felemelkedésével. Egyiptomból való kivonulásuk az újabb kutatások szerint igen közel esik a hükszoszok kiűzetéséhez. Sokan úgy tartják, hogy az egyistenségbe vetett hitük valójában nem Egyiptomban alakult ki. Történelmi iratok szerint ezek a protozsidók a kánaánita nyelvet beszélték, egyiptomi istenségeket imádtak és emlékműveket állítottak Ozirisz, Ptah és Hathor isteneknek, ami nem egyezik meg azzal a képpel, miszerint arról áhítoztak, hogy Jahve, atyáik istene elvezesse őket Jeruzsálembe. Ezzel szemben az látszik valószínűnek, hogy Mózes a midiánita törzsek istenével, a vihar és háború istenével vándorlásai alatt ismerkedett meg. Valószínűleg alkalmasnak találta arra a feladatra, hogy ez a harcias isten kellő önbizalmat öntsön a feltörekvő népbe. Minden népnek szüksége van sikerélményre. Szükségük volt arra, hogy a harc, az, hogy érvényesíteni tudják akarataikat más népekkel szemben – különös tekintettel arra, hogy megtapasztalhatták a Frigyláda segítő erejét ezekben a harcokban – mérhetetlenül megnövelte hitüket új Istenükben és abban a küldetésükben,

amit felvázolt nekik prófétájuk, Mózes. Véleményem szerint helytelen az a megközelítés, hogy ezt a harciasságot a gonosz nyilvánvaló jelenlétének tudják be. A felnőtté vált zsidóság maradandó nyomot hagyott az emberiség evolúciós fejlődésében. Ez tény! Akkor pedig ez úgy értékelendő, hogy az emberiség fejlődésében ez a végigjárt út törvényszerű volt, így inkább azokat az energetikai törvényszerűségeket kell megtalálni, amelyek ezt az utat kikényszerítették. Jó lenne, ha szakítanánk az evolúció esetében a jó és a gonosz minősítésekkel. Egy keleti mondás szerint: Találkozik az erdőben egy nyúl és egy farkas. A nyúl is jó, a farkas is jó. Mi történik mégis? Egyiknek meg kell halni! Így működik a történelem is valahogy. Nincs gonosz nép. Adott időben mindegyik csak a saját útját járja, csak a rá ható erőknak enged. Adott történelmi időszakban az egyik népet a másiktól az különbözteti meg, hogy melyiknek a kezében van az a karmikus felelősség, hogy Isten akaratának a tudatában megtegye azt, amit meg kell adott időben tenni.

Mózes elvezette népét az Ígéret Földjéig. Isten akaratát ismerve tudta, hogy ő már nem vonulhat be a hazába. Nem foghat hozzá Jeruzsálem felépítéséhez. Ez már utódaira, Áron és Dávid leszármazottaira marad. Nagyon érdekesen összecseng ez a két évezred múlva régi hazájára talált magyar honfoglalók, Álmos vezérnek sorsával. Ő is csak a Kárpátokig vezethette népét. Úgy tűnik, ezeknek a nagy népvezéreknek személyes áldozata hozzátartozik a grandiózus tettek végrehajthatóságához. Jó lenne újra tudatosítani ezt magunkban, hogy az áldozatok nem mentek ki a divatból. Ezek nem régen letűnt korok babonái; ezek a tudatos áldozatvállalások hozzátartoznak a nagy tettek véghezviteléhez.

Dávid király feladata szerint megszilárdította az államot, megvédte a külső támadásoktól és elkezdte felépíteni Izraelt és Júdeát. Egyesítette a két zsidó államot, egyiptomi mintára alsó és felső országrészek oszlopait állította egységbe. Áron népe, a lévíták adták Izrael felemelkedéséhez a papi rendet. Ők őrizték a Szentek-Szentjét, ellátták a nemzet spirituális vezetését. Alapul szolgáltak ahhoz, hogy egyszer felépítve a Szentek-Szentjének templomát Jeruzsálemben, biztosan elláthassák a papi oszlop emberi szintjét, hogy ők adhassák a papi messiást. A jeruzsálemi templomot végül is Salamon építtette fel, a szkíta-sumer Hiram Abiffal. Valójában Salamoné nem volt fogható Dávid nagyságához, de neki jutott a nagy tisztesség felépíteni a templomot, megteremtve az alapját annak, hogy Izrael népe továbbmehessen saját útján.

Külső támadások arra intették a zsidókat, hogy a Szentek-Szentjét kimenekítsék az országból. Először Egyiptomba vitték, ahol biztonságos őrzőhelyet

teremtettek számára, de néhány év őrzés után tovább kellett vele menni. Ma jelenleg csak bizonytalan útvonalat lehet vándorlásáról fellelni. Úgy tűnik, hogy Etiópiába vezetett az útja, ahol ebben az időben szkíta népek is éltek. Mózes is – korábban, vándorlásai során – innen hozta feleségét, Cippórát. A Frigyláda tehát a lévita őrzőkkel Etiópiában talált menedéket. Mai kutatások szerint most is él az itt maradt etióp vagy megtért zsidók között a Szentek-Szentjének tisztelete és ünnepei. Teljesen elzárva Izraeltől, ma is az ősi szertartásokat gyakorolják a Frigylárával kapcsolatban, míg az anyaországban már jelentős mértékben megváltoztak azok. Talán azon érdekes törvényszerűség miatt, hogy időközben a tudástartalom elveszett, csak a liturgia maradt meg, amit már nem értenek, ezért inkább szigorúan ragaszkodnak a szó szerinti hagyományokhoz, nehogy elrontsanak valamit.

A Frigyládának itt, Etiópiában nyoma veszett. Az etióp–szkíta kapcsolat miatt megalapozott az, hogy a Szentek-Szentje visszakерült a kiindulási pont-hoz, a szkíta népek családjához. A zsidóság történelmi fejlődése ennél a pont-nál már feltartóztathatatlan. Nincs szükség a Frigyláda segítségére az előttük álló fejlődéshez. Most már azokon a megpróbáltatásokon a sor, ami az emberi egyéni fejlődésnek is kísérője, a karmikus megtapasztalási fejlődési megpróbáltatások. Ezek járultak hozzá ahhoz a fejlődéshez, ami eljuttatta a népet a Krisztus korabeli eseményekhez, majd a diaszpórához.

Beszéltünk arról, hogy a sajátos történelmi és geopolitikai viszonyok létrehozták azokat a feszültségeket, amelyek alapul szolgáltak ahhoz az evolúciós ugráshoz, amit Jézus áldozatvállalása indított el. Képzelnünk el két egymásnak feszülő világhatalmat, melynek ütközőzónájában van egy maroknyi ország, ahol elkezdi működését Jézus. A két egymásnak feszülő hatalom közül az egyiknek a csillaga végérvényesen leáldozóban van, ez a Római Birodalom. Lassú visszavonulásában egy fontos feladat vár még rá. Be kell fogadnia a Jézus tanításainak Pál-féle tanítását követő keresztény egyházat. Nagy Konstantin császár a birodalom államvallásává is teszi, igaz a jézusi tanítások alaposan eltorzított változatát. Konstantin volt az, aki Pál munkásságának felhasználásával a játékszabályokat felállította. Innentől kezdve a hatalom eszközévé váltak azok a tanítások, amelyek az emberi tudat felemelését voltak hivatottak szolgálni.

A másik hatalom a Párthus Birodalom. Ekkor, ebben az időben éli fénykorát. Ezzel együtt úgy tűnik, mintha csak ehhez a jézusi misztériumhoz szolgált volna keretül. Megmutattuk az előző fejezetekben, hogy Jézus zsidó és egyben párthus származása az az indító feszültség, ami lehetőséget adott arra, hogy ne

maradhasson egy kis zsidó nép belügye a Jézus által keltett impulzus. Minden aszerint rendeződött, hogy olyan körülmények keletkezzenek, hogy a tanítás tovább éljen Rómában éppúgy, ahogy elkezdte hódító útját Párthia felé. A sors fura fintorának tűnik, hogy a Jézus idejében oly erős Párthia is elkezd hanyatlani. Egyre összébb szorul és egyre húzódik Ázsia belseje felé. A stafétát más szkíta elnevezésű államalakulatok veszik át. Húzódik egyre beljebb, a mai Grúzia felé, hogy ott is megalakítsa a szkítiánus keresztényi államot. Ahogy a szkíta népek vándorolnak Ázsia belseje felé, úgy terjed a kereszténység ősi, szkíta változata.

Vándorlása során a szkíta népekkel találkozik a Szentek-Szentje is. A levi-tákról, a Frigyláda őrzőiről sem szabad elfeledkeznünk. Mózes hagyatéka óta ott találjuk őket, ahol a Frigyláda van. Vannak feljegyzések arról, hogy a szkíta népek vonulási irányát követte bizonyos meg nem nevezett zsidó törzsek csoportja. Lebegtetik ezek a feljegyzések azt, hogy a terjeszkedő iszlám népekkel egyetértésben üldözték-e a szkíta népeket, vagy csak mindig a szkíták közelében voltak találhatóak, mintegy „véletlenül”. Természetesen ezek a bizonytalan források lehetőséget teremtenek arra, hogy úgy formáljuk ezeket az információkat, hogy a zsidó törzsek egyvégtében csak szkíta üldözökként jelenjenek meg, ám a későbbiekben talán majd ki fog derülni, hogy van más megoldásra is lehetőség.

A Frigyláda átalakulva, segítő erőként működik közre, segítve a nagy Hun Birodalom felemelkedését. Attila már ezekkel a koronázási rekvizitumokkal, a Koronával és Karddal lett felkenve. Ezzel indulhatott el a Szent Korona formátumú koronák sora. Attila korával nem kívánok sokat foglalkozni. Elégnek találok azt, hogy a Szent Korona tradícióját ő emelte tökélyre. Az Attila-hagyományok és legendák megmutatják, hogy volt mellette két olyan segítő, akik hatalmas hermetikus tudása lehetővé tette, hogy Attila méltó segítőket kapjon feladata végrehajtásához. Hogy mi volt ez a feladat? Ha az oktávok törvényét a gyakorlatban felhasználjuk, megmutatkozik, hogy a jézusi impulzus megújításának sokkját adja hozzá az evolúció fenntartásához. Gondoljunk bele azokba az európai állapotokba, amik a kort jellemezték. Mindenütt viszály, erkölcsstelenség – teljesen úgy tűnt, Jézus tanításai süket fülekre találtak. Úgy látszott, hogy kifulladás a kereszténység. Kellott egy erő, amely észhez téríti Európát. Hasonlóan ahhoz a körülményhez, ahogy Mózes a zsidókba verte a törvényeket. Azzal az emberrel, akinek a tudatosodási szintje az egyes és kettes csakra szintjén van, nem várható el magasabb szinten tárgyalni. Csupán ezeket a szintű energiákat képes megérteni. Csak az erőszak oldaláról képes

tanulni. Azonban nem Attila állt ezen a szinten, hanem Európa. Attila soha sem használt indokolatlan erőszakot. Mindig a tanítás volt a szeme előtt. Attila valódi, az egyiptominál megismert szintnél is kiemelkedőbb istenkirály volt. Erre akkor fog a világ rádöbbenni, amikor a világkorszakváltásnak eljön az a pillanata, amikor az ő energiáira lesz ismét szükség. Úgy gondolom, ekkor meg fog mutatkozni testi valójában is, amikor előkerül sírjából. Háborítatlan, romlatlan, csak a valódi szentekre jellemző testi sértetlenségében fogja kinyilvánítani szakrális hatalmát. Életének egy érthetetlen momentumára szeretnék még kitérni. Azt mondják a leírások, hogy Leó pápa előtt Attila érthetetlen módon meghunyászkodott. A nyugati keresztények szerint a pápa feje felett megjelenő angyalok tartották vissza attól, hogy lerombolja Rómát. Mit szól a kedves olvasó ahhoz, hogy Attilát kísérték az angyalok, és nem az akkori romlott egyház fejét. Mi van akkor, ha Attilának az volt a feladata, hogy a pápának megmutassa isteni származását. Rádöbbenie az egyházfőre arra, hogy térjen vissza a krisztusi útra. Olyannyira nem vereséggel tért vissza erről a hadjáratról Attila, hogy még új asszonyt is vitt haza magával. Szeretném felhívni a figyelmet: szabaduljunk meg attól a gondolattól, hogy Attila kéjsóvár volt. Próbáljuk úgy értelmezni feleségei sorát, ahogyan az egy szakrális uralkodóra érvényes. Ezekkel a gesztusokkal Attila Európát ölelte magához. A másik pólusa ennek a kéjsóvár elképzelésnek a civilizáltnak mondott Európa. Hogyan adhatta herceglányait feleségül egy barbár, hedonista, vérszomjas fenevadnak, aki ráadásul pogány módon egyfajta háremet tart. Úgy, hogy ez egyáltalán nem igaz. Ezekkel az esküvőkkel Európa megpecsételte abbéli szándékát, hogy megújhadjék. Ennek a megújulásnak a záloga maga Attila volt. A hátramaradt hagyomány szerint Attila, a hedonista kéjsóvár saját esküvőjén halt meg. Elképzelhető-e ez, ha egy szakralitása teljes fényében pompázó uralkodó rendelkezik azokkal a rendkívüli segítőkkel, mint Torda-Táltos, aki a nép sámáni teendőit látta el és a Csillagok Látójának neveztetett, görög származású „asztrológus” és hadvezér, akik teljes beavatottsággal rendelkeztek az okkult tudományokba. Ők voltak azok a segítők, akikkel Attila meghatározta azokat az Istennek tetsző időpontokat, amikor hadba kell menni, és azokat, amikor és akivel házasodni kell. Ne gondoljuk már a saját szintünk alapján, hogy egy istenkirály ötvenévesen szoknyabolondságból nem hallgat azokra a tanácsadóira, akik egész életén át elkísérték. De még mást is állítok. Attila egyáltalán nem halt meg ötvennégy évesen! Hogy mire alapozom? Arra, amit a legendák rejtett módon közölnek velünk. A temetési szertartás leírásakor említi a legenda, hogy Attilát utolsó,

titkos útjára egy nagyon öreg ember kíséri el. Az az ember, aki lelke teljes szeretetével szerette uralkodóját. Személye akkor derül ki, amikor a temetés után megtalálják halva, a földre borulva. A Csillagok Látója volt az aggastyán, aki a halottas menetet vezette a Tiszába. Marad egy kérdés. A legenda szerint egykorú ifjakként ismerkedtek össze a fiatal Réka királyné barátnője, a Gubacsapó lánya által. Ha már most Attila 54 éves, akkor a Csillagok Látója sem lehet aggastyán. Van az európai történelemben is Attila állítólagos halála után egy olyan időszak, amivel nemigen lehet elszámolni. Nagyon valószínű, hogy Attila aggkoráig való európai uralkodásának időszakát kellett ily módon a történelemből eltüntetni. Egy „civilizált” Európának a mai napig kínos ez a keleti fricska. Kínos az is, hogy a krisztusi világkorszakot egy keletről jött és pogánynak nyilvántartott uralkodó újította meg. Kínos lenne továbbá az is, hogy kiderülne: a kereszténységnek akkor még egy erősebb ágát képviselő keleti keresztény uralkodó, Attila léte furcsa kérdéseket tehet fel.

Attila uralkodásában, illetve hatalomra jutásában van még egy megválaszolatlan kérdés, amit sietve igyekezett a művelt Európa megmagyarázni, mint Attila barbár és hatalomsóvár tulajdonságainak bizonyítékát, Buda halálát. Sajnos a megmaradt legendák sem mondanak ellent ennek az elképzelésnek. Egyetlen máig fennmaradt tényből lehet ezeknek a magyarázatoknak ellentmondani. Ez pedig a hagyomány szerint a Buda alapította város, ami a mai fővárosunknak az elődje volt. Csak a józan ész alapján kérem végiggondolni! Az előbb kifejtett úton haladva, miszerint Attila jóval tovább uralkodott. Elképzelhető-e, hogy egy szkíta, hun, magyar hagyományban az Attila által meggyilkolt Buda alapítású városnév marad meg? Úgy gondolom, ez magáért beszél. De folytassuk Attila személyes tulajdonságainak vizsgálatával. Szakadjunk most el a ránk hagyott európai jellemzésektől. Történész körökben köztudott az a mondás, miszerint „Jaj annak a népnek, akinek történelmét ellenségei írják”. Európa saját szemszögéből vizsgálja az eseményeket. Ez teljesen elfogadható. Engedtessék azonban meg nekünk is, hogy mi is megvizsgálhassuk a saját verzióinkat. Attila szakrális uralkodó volt. Rendelkezett azokkal a tulajdonságokkal és képességekkel, amik erre predestináltak. Ilyenek a származás, a teljes beavatottság, az uralkodás Istentől származó tudásába. Ezek az ősi uralkodók az ősi tradíciók beavatásain keresztül mentek. Ha nem is lenne igaz, amit állítok, hogy Attila istenkirály volt, akkor is rendelkezett azokkal a keleti beavatásokkal, amelyek méltósága alapját képezték. Az ilyen beavatott ember alapvető tulajdonsága, hogy érzel-

mi okokból nem esik neki saját testvérének. Az érzelmeken, az asztrális testen való uralom megszerzése a mai, ősi tradíciókat már nem ismerő, maszonikus beavatásoknak is alapvető követelményei közé tartozik. Ne gondoljuk, hogy egy olyan szakrális uralkodó, mint Attila, képtelen lett volna megfékezni saját indulatait és a testvérgyilkosság bűnébe esik. Tény, hogy Buda bizony meghalt. Ha már most az istenkirályok tradícióit vizsgáljuk, érdekes analógiára bukkanunk. Ahogy Mózes is elvezette népét Izrael földjéig, de oda be nem léphetett. Miért? Isten megbüntette azokért a fáradhatatlan munkákért, amiket megtett a zsidóság felemeléséért? Már szoltunk is róla, hogy a kiemelkedő tettek kiemelkedő áldozatokat követelnek meg. Ez pedig vezéraldozat. Jézus is feláldozta magát az új világek elindításáért. De Jakab is megtette a magáét és a többi apostol is a kereszténység megerősítéséért. A már említett Álmos vezér is saját magát áldozta fel a honfoglalás sikeréért. S most itt vagyunk Attilánál. A papi királyi méltóságot képviselő testvért, Budát kellett feláldozni ahhoz, hogy megszülethessen az a nagyon is földi erővel rendelkező szkíta király, aki képes lesz a kiválasztott feladatra, Európa észhez térítésére. Hatalmas feladat, hatalmas áldozat szükségessége! Attila rendelkezett azzal az erővel, hogy mindezzel megbirkózzon. Ehhez a feladathoz az szükséges, hogy az isteni útmutatást mindenkor szem előtt kellett tartania. Ez – a félreértések elkerülése végett mondom – állandó kapcsolattartást igényelt a szellemi hierarchiákkal. Ennek feltétele volt a két, hermetikus tudással rendelkező segítőtárs jelenléte, Tordáé és a Csillagok Látójáé. Ezt a két energiamínőséget, amit ők ketten képviseltek, a magyar történelem folyamán még jó néhányszor felismerhetjük. A tiszta attilai minőséggel csak nagyon ritkán, a legnagyobb emberiségi sorsfordításokkor találkozunk. Ezekkel azért nem foglalkozunk, mert választott témánk szempontjai a nyugati típusú evolúciót célozták meg.

Az Attila–Buda típusú áldozatvállalással még találkozunk a magyar történelem folyamán, de erről majd később.

Attila tehát megadta az első szükséges sokkimpulzust a kereszténység továbbviteléhez. Ez a sokk, mint azt az oktávok törvényéből tudjuk, amit a mi-fá közötti időintervallumban lehetett megadni. A szükséges figura az elérkezett időben felvállalta feladatát és véghezvitte művét. Ha nem lett volna rá képes, akkor a szükséges sokkot kívülről, az isteni szintekről indítva kellett volna megadni az emberiség és a Föld fejlődéséhez. Mint mindig, ha a szükséges sokk kívülről jön, ez nagyon nagy földi áldozatokkal jár együtt. Nagyságrendekkel nagyobbakkal, mint amilyeneket Európának kellett elszenvednie.

Az attilai impulzus után nem volt már szükség tovább egy tanító bácsi jelenlétére. A szkíta tudás nyugodtan visszahúzódhatott biztonságos helyre, ahol háborítatlanul készülődhetett egy új kor eljövételére.

Az új kor a millenniumi évek közeledtével érkezett el. Tudós papok és papkirályok tudásának köszönhetően újabb áldozatokra volt szükség. Egy népnek azt az áldozatot kellett hoznia, hogy elhagyja eddigi hazáját, ahol évszázadokon keresztül berendezkedett és meg kellett találnia új-régi hazáját. Gondoljuk végig, mekkora tett volt abban az időben megszervezni, hogy egy nép fogja vagyonát, állatait, egész kultúráját és sok ezer kilométert megtesz, dacolva minden megpróbáltatással. Ne üljünk fel annak a stupid elképzelésnek, hogy a besenyők elől menekülve kényszerült erre az exodusra. Ez a gyengének gondolt nép végül is véghezvitte ezt a heroikus feladatot, megtelepedett és egy-két évtized után már rettegésben tartotta egész Európát. Lehetséges-e, hogy egy kulturálatlan, barbár nép nálánál sokkal fejlettebb, civilizáltabb népeket sorra legyőzzön? Azt hiszem, ezt épeszű ember nem hiheti el. Kivéve, ha nagyon sanda szándék vezérel.

Az eddigi fejtegetések után kínálkozik a felismerés, hogy ilyen heroikus tetteket végrehajtani csak nem akármilyen tudás és szervezettség birtokában lehetséges. Gondoljunk bele abba, hogy mai, fejlettnek mondott időnkben egy árvízvédelmi munka is milyen ismereteket követel. Százszázalékos biztonsággal meg tudják-e mondani szakembereink, hogy mikorra várható egy folyón a tetőzés; egy kritikus ponton túl lehet-e pontos prognózissal szolgálni? Meg tudja-e valaki mondani, hogy nem jön közbe nem várt szituáció? Ugye, nem! Erre azt lehet mondani, hogy tudományos pontossággal határozható meg. Csakhogy ha ilyen biztonsággal jövendölték volna meg eleink a várható nehézségeket, ma nem lenne hol beszélgetni erről. Azt akarom mindezzel mondani, hogy az Attila által oly sikerrel használt Szent Korona elődje minden bizonnyal nagy segítségül szolgált honfoglaló magyarjainknak is. A tradíció élő volt, hiszen a semmiből nem kerülhetett elő újra a tudás, annak folyamatosan jelen kellett lennie. Ha egy szál elszakad, az a semmiből nem támasztható fel. A szkíta folytonosság biztosította, hogy Attila használhassa a Koronát, így semmi okunk nincs feltételezni, hogy egy ilyen tulajdonságokkal rendelkező Koronát eltemessenek az uralkodójával. Ezt a magyar tradíció sem tette meg a Szent Koronával. Miért tette volna ezt a korábbi magyar hagyomány?

Történetünk fonalát István korával vegyük fel ismét! Ha visszafelé megvizsgáljuk a magyar uralkodási rendet, Gézáról, Vajk apjáról mint

fejedelemeiről beszélnek. Okoz-e ez valamilyen problémát a Korona használatára vonatkozóan? Hangsúlyozom, most az Attila koronájáról beszélek, ami rendszerében meg kellett, hogy egyezzen a Szent Koronával. Mi szól ellene, hogy a magyarok fejedelmét ezzel avassák be jogkörébe? Semmi! Tehát, következtetésem szerint a tudás rendelkezésére állt Gézának. A történelem bizonyítja is, hogy ő kezdte el azt a munkát, amit fiának kellett befejeznie. Hogy miért Szent István volt az, akinek osztályrészül jutott az a hihetetlenül nehéz feladat, hogy csatlakozzon egy, a saját népe tradíciójánál alacsonyabb rendű vallásgyakorlathoz és államszervezési szisztémához? Valószínűleg nála álltak össze azok az erők, amelyek lehetővé tették ezt a sokak számára ma is árulásnak minősülő munkát. Látszólag el kellett vágni az ősi tradíciókat a vallásgyakorlatban és az uralkodói jogkör öröklését illetően. Természetesen ezt István korában sem értették meg egykönnyen.

Vajkot 996-ban fejedelemmé választották, legalábbis ezt mondja a történelmi emlékezet. Említettem már Vajk apjánál, Gézánál, hogy rendelkezett mindazzal a tisztánlátással, mint fia, így már ő elkezdte felépíteni a nyugati típusú kereszténységet. Pontosan tudta, hogy fiának milyen utat kell bejárnia. Tudta, hogy fiát a németekkel célszerű házasítani. Tudta azt is, hogy fia is csak úgy érti meg a feladatot, ha a Korona szentsége átjárja. Semmit nem bízhatott a véletlenre. Fiát meg kellett koronáznia még életében az ősi koronával a szent tradíció szerint. Vajk végigjárta a beavatások iskoláit. Eljegyezte Gizellát és megkapta az istenkirályoknak kijáró attilai koronát. Az általa képviselt energiák nagyon tépelődő alkatot mutatnak. Azt jelzik, hogy megtestesülései során most kap először olyan feladatot, amikor nem ő a segítő, hanem teljes mértékben övé a felelősség. Történelmünk során találkoztunk még ezzel a tépelődő, de sorsát mindig felvállaló energetikai minőséggel.

Tépelődő volt, feladatát Istennek tetsző módon, maradéktalanul meg akarta oldani, ezért mindent teljes bizonyossággal kellett tudnia. Első koronázása után nyilvánvaló lett számára az út. Tudta, hogy mostantól egy új tradíciót kell írni úgy, hogy a régit is megőrizzük, rejtett módon. Tudta, hogy a következő ezer esztendő, ami a krisztusi világkorszakból hátravan, magában foglalja a kozmikus éjszaka időszakát is. Tudta, hogy a sötétségnek nem lehet átengedni az ősi attilai koronát. Ismerte Attila nyughelyét, így védelmére bízta a Koronát. Mi marad ezentúl a jövő szent királyainak? Tradíciót kellett teremteni! Jegyese Gizella, a bajor nagyherceg, Civakodó Henrik lánya, akinek testvére a későbbi német-római császár, III. Ottó. Ottó nevelője II. Szilveszter pápa volt, még ifjabb pap korában. Rendkívül művelt, érzékeny

lélek volt, akiről joggal tételezhetjük fel, hogy valódi szentséggel birtokolta későbbi hivatalát. Ottó anyja az a Theopfanu bizánci herceglány, aki anyai ágon örmény származású. Ez azért érdekes, mivel ott még élénken élt a szkíta keresztényi hagyomány, amit az azon a vidéken élő magyarok teremtettek meg. Így a szkíta hagyományok ismerete egyenes ágon juthatott el Theopfanun keresztül II. Szilveszterhez. Nyomai vannak annak, hogy a három fiatalember, Ottó, Vajk és Szilveszter nagyon is egyetértettek a világ dolgainak intézésében. Gondolom, a mese, ami a pápai koronaküldésről a mai napig él, ingadozni látszik. Hogyan is küldhetett volna a pápa olyan tudású koronát, amiről a mai napig nincsen ismerete. A nyugati kereszténységnek ehhez egyszerűen nem volt és nincs a mai napig tradíciója. Akkor hogyan készülhetett el és hogyan kerülhetett bele a koronaküldési legendába?

Ismert előttem az a nézet, miszerint Nagy Károllyal volt eltemetve ez a korona, és III. Ottó volt az, aki tiszteletből megbontatta a sírját és trónján ülve, a koronával fején találta Nagy Károlyt. Kérdés: hogyan került Károlyhoz a Korona? Károly anyja is örmény származású volt, tagja a párthus Arsakida uralkodóháznak, mint Árpád-házi uralkodóink, így a tradíció folytonossága alapján is járt neki a Korona, amit az elrabolt avar aranykincsekkel kaparintott meg. Ha ez igaz, akkor a Korona valamelyik verziója nem lehetett a honfoglaló magyaroknál. Ez pedig azok alapján, amiket már elmondtam a Korona szükségszerű alkalmazásáról, elképzelhetetlen. Ha ilyen grandiózus vállalkozásokat, mint a honfoglalás, végre lehet hajtani nélküle, valamint egész Európát térdre tudják kényszeríteni, nincs is arra szükség, hogy keressék, nélküle is elég jól elboldogultak. Egyet felejtenek el ezek a megközelítések, hogy a Korona egy szent szakrális segítő eszköz, ami nélkül bizonyos feladatokat nem lehet megoldani.

Következő probléma Nagy Károllyal van, aki ha ismerte a tradíciót és mindenképp ez a Korona kellett neki, miért temettette el magát benne? Ilyet egyszerűen nem tesz olyan beavatott uralkodó, akit ezzel az eszközzel kentek fel.

A Korona készítésére egy stabilabb megoldást kell találni! Úgy gondolom, Vajk eltemetvén Attila koronáját, szükségét érezte új tradíció elindításának. Tekintettel arra, hogy a nyugati típusú kereszténységhez kívánt csatlakozni, szükség volt egy újszövetségi, de tradicionális szerkezetű korona megépítésére. Alapul a már ismert Attila-korona szolgált. Felmerült azonban egy kérdés: az új, immár zömében rekeszszománc-díszítéses korona a régi szerkezeti konstrukcióban is működni fog-e? A kérdés megválaszolására tudósait kiküldte az óhazába, sumer földre. Erre vonatkozóan az Arvisurák is tájékoztatnak ben-

nünket. Ur és Uruk városaiban fel is lelték a Gilgames-hagyatékából hátramaradt teljesen zárt, félgömb alakú koronát vagy koronákat, amelyek már rendszeren le voltak kopasztva. Az Arvisurák szerint ezzel az aranykoronával és a tetejében az újonnan készült koronával kenték fel Vajkot István királlyá.

A fenti történet sok mindent elárul. Többek között azt, hogy az új konstrukcióhoz szükség volt egy idegen elemre, ami nem együtt készült a többi zománcképpel. Nem valószínű, hogy olyan suta megoldást választott István, hogy az új koronát azért készítette ekkorára, hogy ráférjen Gilgames félgömb koronájára. Ez ugyanis energetikailag teljesen nonszensz megoldás. A leírás mutatja, hogy egyetlen elem viszont az ősi koronáról lett átépítve az újra, ami a több ezer éves tradíció darabja, ami része volt már a Szentek-Szentjének is.

Miért küldte tudósait István az őshazába? Mi volt a bizonytansági tényező az újonnan épített koronában? Először is Attila koronája nem tartalmazott ennyi zománcképet. Másrészt az a tény, hogy földrajzilag többféle helyen használta Attila a Koronát, kétségeket ébresztett benne a pontos használatot illetően. A Föld más szélességi viszonyai más használati szabályokat követelnek meg. Tekintettel arra, hogy a Korona használata néhány emberöltő óta csak itt, a Kárpát-medencében volt gyakorlatban, lehetséges, hogy a rugalmas használatra szóló törvényszerűségek már feledésbe merültek. István, mint azt említettem, igen tépelődő alkat volt, és mindent pontosan akart teljesíteni, szeretett volna újabb ismereteket szerezni a keleten hátramaradott koronák tudásaiból. Beszéltünk az előzőekben arról, hogy Attila idejében volt együtt a nagy hármás, akikben az ősi tudások így voltak együtt hármójukban kódoltan. A Korona, a Frigyláda és a Grál használatának teljes tudása tette egyedül lehetővé azt a magabiztos tudást, ami alkalmassá tette őket a Korona tökéletes használatára. Hiába volt mindhárom férfiú a hermetikus tudások birtokosa, az emberiség legféltettebb tudáskincsét egy ember mégsem birtokolhatja. Így volt ez István idejében is. Neki azonban nem adatott meg, hogy teljes legyen a nagy szakrális hármás. Nem volt már az az idő, amikor szükséges feltétel volt a szent hármasság együttléte. Attila adta a szükséges sokkot a világekorszaknak, közelítve a kozmikus sötétség felé, a kozmikus őszben azt a feszültséget kellett megteremtteni, ami ahhoz volt szükséges, hogy az emberiség biztonsággal learathassa az Attila védelmével beérett nyár terméseit. Az őszi évszak indítása volt István osztályrésze. Pontosan vette az isteni információkat előtte álló feladatairól, de a legnagyobb feladatot az új korona-tradíció megteremtése jelentette számára. Nem lehetett könnyű feladat Attila koronájához hozzányúlni. Gondoljunk bele, nem tévedhetett. Az egész

utána következő szent királyi vonulat megteremtése volt a tét. Szerencsére azonban István – igaz sok tépelődés közepette – végül is elkészült a koronával. A millenniumra elkészült a nagy mű. 1000-ben vagy 1001-ben megkoronázták, augusztus 20-án vagy 21-én. Arra hajlok, hogy inkább 21-én történt a szertartás.

A koronázás előtt azonban a hasonlóan nagy művek kezdeteihez, szükség volt a nagy áldozat véghezvitelére. Az áldozat pedig nem volt más, mint Koppány. Tudom, ez is egyike azon kijelentéseknek, amik furcsák a mai fülnek, hiszen azt tanultuk, hogy István kegyetlen harcban ölte meg Koppányt. Ha gondosan tanulmányozzuk az egyetlen hiteles fennmaradt emlékünket, a Képes Krónikát (Szántai Lajos hívta fel először a figyelmet rá) – de egy szent királytól az ember nehezen is tudna elfogadni brutális testvérgyilkosságot – mutatja a krónika, hogy mire István odaér fehér lovával, Koppány fejét már levágták. Érzékelhető a képről, hogy itt rituális áldozásról van szó. Áldozatról, amely a nagy mű érdekében hozandó.

De nézzük meg a kérdést Koppány oldaláról. A nevek itt is sokat segítenek. Petrus Ransanus itáliai pap és történetíró, Mátyás nagy tisztelője sokat írt a magyar történelemről. Azt írja Koppány nevéként, hogy Cupa, de hívták őt még Kappának is. Hogy mit jelentenek ezek a nevek? A Cupa vagy Kupa ugye sokat elárul? Ne a boros kupára gondoljunk itt, hanem a szent edényre, amely Krisztushoz kötődik. Így már egészen más dimenziót kaphat a kérdés. Gondolkozzunk a kor logikája szerint. Ekkor ugyanis a névválasztás nem úgy ment, mint manapság, amikor az újszülöttek neveit a televízió-sorozatok kedvenc figurái határozzák meg. A névválasztásnak szigorú jelentéstartalma volt. Ne feledjük el, ezek nem hétköznapi figurák, hanem a Mag népének uralkodóházából való szakrális személyiségek, akiknek neveit eljövendő életfeladatuk szerint választották. Tudták, mikor szülessen egy László, egy András vagy éppen István. Ezeknek az energiáit hordozták ugyanis, így válhattak alkalmassá egy feladat ellátására.

Koppány neve jelentett még Kappát is, ami koponyát jelent. Ha itt most a Koponyák hegye jut róla eszünkbe és a krisztusi áldozatvállalás, akkor sem járunk messze az igazságtól. Igazán értelmezhetővé azonban Koppány személye István személye által válik. Az István név jelentése ugyanis koronát jelent. Ha megvizsgáljuk a Sancta-Corun, Szent Korona jelentést és a Szent István-értelmezést, mindjárt kiderül, kell-e vitatkozni azon, hogy Szent Istvánt a Szent Koronával koronázták-e meg. Annyira igen, hogy azt ő is készítette. Most, miután már ismerjük az István-korona jelentést, nézzük

tovább a Kappa jelentéstartományát. A Szent Koronának, mint tudjuk, igen nagy fejbősége van, 64 cm. Ekkora fejbőség igen kivételes esetben van. Kalaposok tudják, hogy ennél nagyobb fejbőségű férfikalapformára nincs szükség. Ennek a méretnek azonban univerzumunk arányainak jelenléte miatt van jelentősége a Koronában szerepeltetni. A Korona strukturális egészének rendszerén belül az ovalítása megfelel a Jupiter Nap körüli keringése pályájának, cm-arányai is a Jupiter pályaméretét adják meg. Jó tudni, hogy a Jupiter a magyarság bolygója. A szent bolygókon belül pedig ő a nagy tanító. Hívják még gurunak is. A tudás népe és bolygója a tanító! A Korona méretére visszatérve: kevesen hordhatták volna segédeszköz nélkül. Néhány „nagy tudású” királyunk így vette a fejére, s komikus lehetett csúszkáló koronával hadonászni a karddal az ugráló lovon! Nem éppen szkíta virtusra vallott! Szent királyaink a Koronát kappával viselték. A kappa és a Korona összetartoztak. Úgy, mint István és Koppány. Sajnos a nem éppen nagy tudású utókor igyekszik őket szétválasztani.

Az Istvánnal elindult szent királyaink sorának a feladata, mint mondtam, a kozmikus ősz energiákkal való megtámogatása volt. Az ősz hozza számunkra meg a nyár által érlelt terméseket. Módunk van a gazdag betakarításra, ha okos gazda módjára ténykedünk. Kincseinket gondosan raktározni szükséges, hogy a következő tavaszt vetéssel kezdhessük. Sok a feladat, de már el kell kezdeni a visszaemlékezést az eltelt évre, számot kell vetni azzal, amit eddig csináltunk. Le kell vonni a tapasztalatokat, min lehet javítani a közelgő hosszú tél előtt. Gondolom, érzékelhető a feladat nagysága. A gazda tudása felelősséget is jelent. A Mag népének nagyobb a felelőssége ilyen időszakokban, mint másoknak. Ezért van az, hogy nem mindegy, hogyan indítunk el egy korszakot. Az attilai sokkon túlvagyunk, a kereszténység pályája már nem módosulhat, ilyenkor csak a minőségek megteremtésének, illetve fenntartásának van meg a lehetősége.

Megtörtént hát a Koppány-áldozat, elkészült az új Korona, aminek a gyakorlatához hozzájárult a két barát is, II. Szilveszter pápa és III. Ottó, német-római császár is. Nagy tudású kortársak lévén érzékelték Magyarország integrálásának szükségességét Európába. Ehhez megadták a kellő szimbolikus gesztust is, a pápai áldást a Koronára. Ezzel ismerték el, hogy Magyarország egyszer s mindenkorra a keresztény Európához tartozik. Olyannyira elismerték, hogy feleséget is Ottó családjából kapott István, Gizellát.

Tudjuk a nagy korszakok indításának törvényszerűségeiből, hogy a szükséges feszültséget az impulzus elindítása után biztosítani kell. A jézusi impul-

zus, mint tudjuk, a zsidó és párthus népek között fennálló poláris feszültségből táplálkozott. Elegendő munícióul szolgált ahhoz, hogy mind Keleten, mind Nyugaton fejlődésnek indulhasson a kereszténység. Valami hasonló feszültségre volt szükség a szent királyok uralkodása alatt is. A szükséges szakrális segédeszköz adva volt a Magyar Szent Korona által. Ezután szükségessé vált bejuttatni ezt a poláris feszültséget az Árpád-házba is. Attila, mint láttuk, feleségei által ölelte magához Európát, az Árpád-házban törvénnyé vált annak a szokásrendnek meghonosítása, miszerint házasodni csak más fajtabélivel lehetett. Ezt egészen kivételes esetekben, csak a kunokkal történő házasságokkal „sértették” meg. De szóljunk nyíltan erről a kérdésről! Nem jelent ez egyebet, mint zsidó családokba történő házasodást. Tudom, rendkívül eretnek megállapítás, engem is jócskán meglepett, amikor rádöbbsentem ezekre az összefüggésekre. Meglehetősen nehéz kibogozni minden esetben a konkrét szálat, de ismervén a szent királyok házasodási előírásait, elegendőnek találom, ha néhány megtörtént esetet tudunk igazolni. A többi kétséges lehetőségre csupán a törvényszerűség előírásait alkalmazzuk.

Induljunk ki az ősmondából, Hunor és Magyar legendájából. Ők voltak azok, akik a meotiszi mocsarak mentén vadászgattak és akiket a csodaszarvas becsábított az ingoványba. Az ingovány egy tisztásán találkoztak a csodaszép alán lányokkal, akik körtáncot lejtettek. A Képes Krónikában Kálti Márk erről így ír: A táncoló asszonyok és lányok a Kürt ünnepét köszöntötték. A fesztivál a zsidó rituálé kiemelkedően vidám alkalma volt, a messze halló muzsika csalta a tisztásra Hunor és Magyar fürkésző csapatát. A mózesi naptár szerinti új esztendő első napja ez, indokolt volt a felszabadult mulatozás, a táncvigadalom. Ilyenkor zendültek meg világszerte hármás hangszínükkel a zsinagógák fúvós hangszerei, a kos szarvából készült sófárok. Ezen a zsidó ünnepen szerzett magának feleséget Hunor és Magyar a zsidó hitű alánoknál. Úgy tűnik, az ősi hagyományokban is megjelenik a zsidó feleség szerzésének szokása mind a hunok, mind a magyarok között.

Folytassuk azzal, hogy István feleségéről, Gizelláról nem tudjuk minden kétséget kizáróan bizonyítani zsidó származását. Azt tudjuk csak, hogy a Burgund-házban, Civakodó Henrik lányaként születik meg. Szent István utóda a trónon, Orseolo Péter igen kevésbé volt képes nagynevű előde reményeit beváltani. Hamar elűzte őt a népharag és a német segítséggel érkező Aba Sámuel. Ő sem volt elég bölcs uralkodó, igaz visszaállíttatta Gizella jogait, melyektől Péter fosztotta meg. Sok vérengzés és kegyetlenkedés után kellett a trónról távoznia. Aba Sámuel, vagy másképpen Salamon

a honfoglaló törzsek egyikének, a kazároknak, vagy más néven a kabaroknak a leszármazottja. Ez a nép, mint tudjuk, izraelita hitet követett. Maga Aba Sámuel is később vette fel a kereszténységet. Barátkozzunk meg a gondolattal, hogy a névválasztás ebben az időben nagyon árulkodó dolog. Aba Sámuel esetében minden kétséget kizáróan zsidó királyt tisztelhetünk, hiába vette fel a kereszténységet. Érdekes módon István hűgát, Saroltot vette feleségül. Sarolt anyja nevét őrizte és Sámuelhez maga István adta feleségül, mivel atyja már nem élt. Érdekességgént említem, hogy Géza felesége, Sarolt az erdélyi Gyula lánya volt, akinek a keresztapja VII. Bíborbanszületett Konstantin bizánci császár volt. Gyula már 952-ben felvette a bizánci kereszténységet, megelőzve ezzel Gézát is.

A következő biztos pont történetünk szerint I. Endre feleségválasztása, aki Anasztázia kijevei nagyhercegnőt választotta. Endre annak a Vazulnak a fia volt, akit Szent István megvakíttatott és gyermekeit is elűzte az országból. Aba Sámuelék után az országnak királyra volt szüksége és az élet fura fíntoraként az elűzött Vazul fiakat hívták haza. Endre volt az, akit megkoronáztak. A kijevei hercegnő, Anasztázia normann-svéd édesanya lányaként látta meg a napvilágot. Nagyon kötődött Bizánc hellenisztikus kultúrájához. Máskülönben pedig a Capeting I. Henrik, francia király feleségének a testvére volt. A királyi pár hazahívta és a trón örökösevé tette a másik Vazul-fit, Bélát. Anasztázia azonban fiút szült, így András visszavonta Bélától trónígervényét, mire a két testvér egymásnak esett. A harcban meghalt András is, így Béla nyerte el a trónt. András fiának még várnia kellett a koronára. Az ifjú Salamon Béla váratlan, tragikus halálával kerülhetett ismét a trón közelébe, ahhoz a trónhoz, amely elődje hirtelen halálát okozta, ugyanis rázuhant a boltozatos trónfelső. Salamon német segítséggel foglalhatta el pozícióját.

Salamon származásáról már neve is útbaigazíthat minket, de ha kétségeink lennének, az István szentté avatási szertartása bizonyossággal szolgálhat. Mint tudjuk, a szentté nyilvánítást az a László kezdeményezte, aki szintén Vazul unokája volt, I. Béla fiaként. Ettől a családi konfliktustól még László felismerte Istvánban a szent dinasztiaalapítót. Szentségéhez kétség sem férhetett. Már inkarnációs előzményei is megelőlegezték ezt a minőséget. Az investitúraharc idején, amikor is a keresztény országokban püspökkijelölési jogokról folyt a vita, egyedül a magyar uralkodó kapta meg ezt a kiváltságot. Ha arra gondolunk, hogy Istvánnal csatlakoztunk a római kereszténységhez, új „tag” létünkre meglepő ez a tény. Még az olykor a pápákat is adó Német-római

Birodalom sem rendelkezett ezzel az előjoggal. Ez a mindenkori pápa privilégiума maradt. Hogy lehetséges ez? Amikor István levélben követelte II. Szilvesztertől a püspökkijelölés jogát, a pápa válasza egyértelmű volt: Mi sem természetesebb kérésednél, hiszen míg én magam Róma első apostoli püspöke vagyok, addig te magad apostol vagy. Egyértelműbben nem lehet megfogalmazni. Így más színezetet ad István szokatlanul magas hőfokú Mária-kultusza. Életében háromszor ajánlotta fel a Szent Koronát Máriának. Nem csak oltalmába, mert a háromszori megerősített felajánlás azzal a következménnyel járt a magyar történelemben, hogy ezzel egy égi minőségű személy, a magyarság örök időkre szóló királynője lett. Nem patrónusa, hanem királynője. Tudom, ez a mai fülnek szokatlan – ám a jelenlegi törvények szerint is: ha egy szerződést nem mondanak fel közösen kinyilvánított egyetértéssel, akkor az addig él, amíg létezik a Magyar Szent Korona, illetve amíg ezt Szűz Mária vissza nem vonja.

Amennyiben István apostol volt, a Máriához fűződő szeretet hőfoka alapján nem nehéz kitalálni, hogy melyik apostolról is lehet szó. Egy biztos, innentől kezdve Magyarországot Apostoli Királyságként tartották számon az Árpád-ház kihalásáig.

Visszatérve István szentté avatásához: a ceremónia végső fázisában István kőszarkofágja tetejét le akarták venni. Meg kellett győződni arról, hogy a szentekre jellemző romlatlan testi valójában található-e a jelölt. Igen ám, de a szarkofág tetejét nem tudták leemelni. Amit két ember könnyűszerrel meglehetne normális körülmények között, azt most négy sem bírta. Csörlőket hozattak, azzal próbálkoztak, hiába. Ekkor egy apáca így szólt: engedjék ki a zsidó királyt várbörtönéből, mert amíg be van zárva, a kő nem enged. László ugyanis börtönben tartotta ekkor Salamont a visegrádi Salamon-toronyban. Kiszabadult, és a szarkofág engedett, könnyűszerrel megnyílt és láthatóvá vált István romlatlan holtteste. Csodálatos, szentségre jellemző rózsailat töltött be mindent. A szertartás közben csodás gyógyulások történtek, kétség sem férhetett István szentségéhez.

A zsidó jelző, amivel illették Salamont, a nevéen kívül igen egyértelmű utalás a származására. Ennek valóságát mutatja az István szarkofágjának nyitásához kötődő szimbólumrendszer. A zsidóság és a kő, az anyag, a szaturnuszi minőség összekapcsolása. Ha csak a zsidó szakrális származástan lényegéből indulunk is ki, amely az utód származását az anyához köti, ez is Föld-elem típusú gondolkodás. A zsidóság egész szellemiségét ehhez a Föld-elemhez való kötődés jellemzi. Minden, ami anyag, ami fogható minőség és

szilárdan kézben tartható, ez az, ami a zsidó gondolkodás alapját képezi. Ezért van olyan bensőséges viszonya a pénzhez is. Ez a minőség az, ami az anyagot legjobban visszatükrözi. Ezzel való jellemzés az, amivel az anyagi minőségeket mérni lehet, az a pénz. Ez viszont már ősidők óta, de Krisztus korától mindeképp a zsidó gondolkodás alapját képezi. És ez nem pejoratív jellemzés akart lenni, hiszen ha belegondolunk, az egész Halak-korszaka ennek a Föld-elem minőségnek a felértékeléséről szólt. Az egész fogyasztói társadalom kialakulása ennek a minőségnek a felerősödéséről szólt. Ezért válhatott a zsidóság ennek a típusú fejlődésnek a motorjává. Ez indokolja részint azokat az egyébként téves elképzeléseket a zsidóság szellemiségében, hogy ők Isten kiválasztott népe, mivel az ősatyákkal a szerződés megkötöttet. A teremtésben, mint tudjuk, rég rossz lenne, ha volna Istennek kedves és kevésbé kedves gyermeke. Az isteni igazságszolgáltatás nemigen működne, ha az Atya részrehajló lenne. Egy azonban tény! A Halak korszaka a folyamatos zsidódominancia növekedésével járt. Ez ellen felesleges is berzenkedni, ez a kis nép bizony otthagytta névjegyét az általunk ismert nyugati típusú civilizáció kialakulásában és megerősödésében. Ezt pedig csak úgy lehet értékelni, mint a Halak korszakának alapvető jellegzetességeit biztosító nemzeti-faji-energetikai minőség érvényesülése és a korszak evolúciós jellegzetessége.

Salamon megtartotta a házassági szokásokat, felesége Jutta, vagy másképpen Judit Ravennában született. Anyja Ágnes francia hercegnő, aki III. Henrik német-római császár felesége és IV. Henrik császár anyja. IV. Henrik volt az, aki az éppen hogy felserdült Salamont a magyar trónra ültette azzal a reménnyel, hogy Magyarországot hűbérállamként a birodalomhoz csatolhatta. A magyar rendek között nagy volt a bizonytalanság a gyermek Salamon miatt. A helyzetet az oldotta meg, hogy az alig valamivel idősebb feleség társuralkodóként vehette át az ország irányítását. Az ifjú királyné nagy becsvágygal kezdett munkához. Az infantilis Salamon mellett néhány év alatt hihetetlen módon megerősítette az államháztartást. Teljesen új szokásokat vezetett be a pénzügyi nyilvántartásokban. Messze megelőzve korát bevezette a kettős könyvelést. Sajnálatos a dologban az, ha nem ilyen gyengekezű és határozatlan férjjel áldja meg a sors, előbb és magasabb szintű bankrendszert építhet fel, mint Velence. Szent László, aki elűzte a semmirekellő Salamont, nagy tisztelettel viseltetett Jutta királyné iránt, akit ő segített Salamon halála után férjhez menni I. Ulászló lengyel királyhoz. Ismerve pénzügyi zsenialitását, amivel messze kiemelkedett kora nőtársadalmából, érzékeltetni engedti származását is.

Salamont I. Géza követte a trónon. Feleségéről igen ellentmondásos a kép. Azt mondja a hagyomány, hogy a bizánci udvarban élő patrícius lányát vette feleségül, Szünadenát. Ilyen sem előtte, sem utána nem fordult elő a magyar történelemben, hogy egy szakrális uralkodó hozzá teljesen méltatlanul házasodjon. Nagyon összekuszáltak a szálak. Dukász Mihály díszes ajándékokat küld Gézának. Közöttük az ominózus abroncskoronát, amelyből a Szent Koronát kellett volna elkészíteni. Az előző fejezetek alapján elfogadható, hogy ez elképzelhetetlen. Olyan körmönfont ez a történet, hogy ordít róla, Géza felesége sem lehetett egyszerű patríciuslány. Annál is inkább, mert egy szkíta udvarba nem lett volna bátorsága polgárlányt küldeni. Illetve küldeni még csak-csak, de elfogadni királynénak – ehhez már ütődött ész kell, hogy elfogadja, hasonlóan ahhoz, hogy jól jött nekünk egy kis abroncskorona, mert akkor éppen itt álltunk korona nélkül. Minden józan észnek ellentmondanak ezek a buta állítások, amiket történelmi tényekként állítanak be. Jelzésértékű azonban lehet Szünadena patrícius származása. Mutathatja, hogy olyan származásról lehet szó, ahol a polgári vagy pénzérdemek a dominánsak. Ha ez így van, akkor Géza nem tett mást, mint megtartotta az ősi szabályt: házasodj más fajtabélivel! Géza egyébként azon királyaink közé tartozott, akik a legszigorúbban betartották a keresztény értékrendeket, valódi szent király volt. Még a háládatlan utókor is úgy emlékezik meg róla, mint aki erényekben még szent fivére, László előtt is járt.

László felesége az északnémet Adelhaid volt. Nemigen tudunk sokat róla, csak azt, hogy László a IV. Henrik ellen fellázadt német királyok egyikének, a sváb Rudolfnak a pártjára állt, olyannyira, hogy leányát, a nálánál jóval fiatalabb Adelhaidet el is vette feleségül. Két gyermekük született, az idősebb neve ismeretlen és az orosz nagyherceg, Jaroszláv felesége lett. A másik leányuk, Piroska a Kelet-római Birodalom Komnenosz-dinasztia trónörököséhez, II. Joanneszhez ment feleségül. A házasságot I. Géza fia, Könyves Kálmán hozta össze.

Könyves Kálmán fiával folytassuk a sort, ahol gyanítható ismét a zsidó származású feleség jelenléte. II. István feleségének a nevérol is találgatások vannak. Egyik verzió szerint a capuai normann hercegnő, Robert lánya lehetett. Ezzel nem egyetértő erős verzió szerint Adelhaidnak hívták és édesapja az a Henrik volt, aki az első keresztes háborúban pusztult el a Szentföldön. Christopher Knight és Robert Lomas legújabb kutatásai szerint az első keresztes háborúk a Rex Deus-családok összefogásaiként jöttek létre a pápai támogatás megszerzésével. II. Orbán pápa volt, akinek nevéhez fűződik az első

keresztes hadjárat. II. Orbán Odo of Lageryként Reimsben tanult, majd belépett a nagyhírű clunyi bencés monostorba, melynek priorja lett. Szent István szellemiségére is nagy hatással volt a cluny apátság kisugárzása, olyannyira, hogy levelezésben is állt Odilóval, clunyi apátjával, aki elnyerte a szentséget is. Ezek a bencések ugyan néhány évszázada feketébe öltöznek, de eredeti ruházatuk fehér volt, hasonlóan a jeruzsálemi egyház papjainak ruházatához és az esszénusokéhoz.

Bernard of Clairvaux szintén meghatározó személyisége volt az akkori egyháznak. Az ő közbenjárására minősítették pápai renddé a templomosokat 1128-ban. Ez a fiatalember igazolhatóan Rex Deus-családból való volt, belépett a ciszterci rendbe, melyet néhány bencés szerzetes alapított 1098-ban. Ahogy belépett a rendbe, néhány hónap múlva, huszonnégy évesen a clarvaux-i apátság rendfőnöke. Az apátságot Hugh of Champagne építtette unokaöccsének. Champagne gróf egyike volt az első Rex Deus-alapítású templomos lovagoknak. Később még szólni fogok arról, hogy milyen gyorsan elkerült Magyarországra a rend és milyen nagy hatást gyakorolt uralkodó családjainkra. A cisztercieket nevezték a korukban fehér szerzeteseknek. Ők lettek a folytatói az esszénus hagyományoknak.

Istvánt dinasztikus örökösödési gondok gyötörték, amikor is figyelme unokaöccsére, Vak Bélára terelődött. II. Bélaként ülhetett a trónra. Apját és őt Könyves Kálmán vakíttatta meg, mert összeesküvést szőtt ellene. II. Béla felesége a szerb királyi udvarból jött Ilona volt. Ennél sokkal többet nem tudunk róla.

Béla fia, II. Géza Fruzsínát, a Kijevi Ruszban uralkodó nagyfejedelem húgát vette feleségül. Uralkodásuk alatt a francia hadak átvonultak Magyarországon a Szentföld felé VII. Lajos vezetésével. Ő lett egyben Géza István nevű fiának a keresztapja.

Géza uralkodásáról nagyon érdekes történetet mesél el a Magyar Krónika. 1146-ban Henrik, osztrák herceg hatalmas sereggel tör az országra. „A király azonban minden seregével Istenbe vetette reménységét, elrendezte seregét és az ellenség ellen indult: a papok és LÉVITÁK, mind az ott levő deákok felindult lélekkel és törődött szívvel fohászkodtak segítségért a mi Urunk Jézus Krisztushoz”.

Azt hiszem, igen sokatmondó szövegrészlet. Az írója pontosan tudta és teljesen természetesen közölte aényt, hogy Géza mellett kiemelten ott vannak a léviták, mintha az teljesen természetes tény lenne. Minden bizonnyal ez akkor természetes is volt. Az pedig, hogy Mózes papjai a magyar uralkodó mellett vannak, azt feltételezi, hogy szakrális megbízatásukban vannak jelen

és nem valami udvarias díszletként. Ebben az időben már nem igazán lehet tudni a világban azoknak a szent nemzetségnek a jelenlétéről, akiket Mózes a Frigyláda őrzésével bízott meg. És íme, a magyar történelemben a magyar király mellett előkerülnek. A krónika írója bizonyosan olyan megnevezést használt rájuk, melyet nem használtak már akkor sem. Csak úgy tudom értékelni a lévita megnevezést, mint az utókornak szóló felhívást, hogy rejtetten, de létezik ez a papi rend, csak éppen más szerzetesi rend neve mögé bújtatva. Sajnálom, hogy csak a közelmúltban figyeltem fel erre a kis idézetre, amit Dümmerth professzor úr közölt könyvében és természetesen nem is szentelt neki figyelmet. Sajnos a halála miatt nincs mód megkérdezni a véleményét az utolsó elkötelezett Árpád-házi kutató történésznek. Az ő munkássága volt egyébként az a katalizátor, ami engem is elkötelezett hívévé tett szent királyaink dinasztiájának.

Fruzsina származásáról sem tudunk többet, de azt igen, hogy halála után a fehérvári székesegyházba helyezték örök nyugalomra, amit ő alapított és akkor a Johanniták rendjéhez tartozott. A Johanniták volt a másik rend, amely hasonlóan ténykedett Jeruzsálemben, mint a Templomosok. Azt gondolhatjuk, hogy a Rex Deus-családok szellemi irányítása alatt állhatott.

III. Béla szent királyaink között is figyelemre méltó. 191 cm-es magas volt, de nemcsak fizikai erényeivel emelkedett ki kora államférfiai közül. Feleséget I. Mánuel bizánci császár szerzett neki, akinek anyja Piroska volt, Szent László lánya. 1168-ban összeházasodott a császárné mostohahúgával, a félig francia származású antiochiai hercegnővel, Ágnessel. Antiochia a keresztesek által alapított Jeruzsálemi Királyság egyik bizánci irányítású gyöngyszeme volt. Görögül az Ágnes Annát jelent. Francia ősei között ott vannak a Chatillonok. Béla második felesége is igen figyelemreméltó volt. Margit bátyja Fülöp francia király volt. Apjuk volt az az uralkodó, aki felépítette a Notre-Dame-ot. Mint tudjuk, a Templomosok kezdték el építeni azokat a katedrálisokat, amelyek konstrukciójukban egy egészen új világszemléletet tükröztek az akkori Európa gondolkozásához képest. A Templomosok 100 év alatt több követ építettek be ezekbe a katedrálisokba, mint amit az egész egyiptomi piramisépítések alatt felhasználtak. A nagyszabású építkezéseknél nagyobb jelentősége van annak a szakrális tudásnak, amit ezek megtestesítenek. Ezt az ősi tudást a jeruzsálemi templom feltárása során szerezték és konstrukciójában és elhelyezésében is teljes magabiztosságról, a tudás kézben tartásáról árulkodnak ezek az épületek. Akik ezeket építették és építtették, tudták, hogy mit csinálnak. Állítható a Rex Deus-származás.

Margit Magyarországra érkezével nekilátott a Templomos tudások elterjesztésének. Ebben az időben fejezték be a provance-i templom építését és az egész ciszterci műhelyt áttelepítették Magyarországra, az itteni építkezésekre. Ekkor az ország hihetetlenül gazdag volt. Megengedhette ezeket a fényűző építkezéseket magának, melyek országszerte megindultak. Esztergom nagyobb és fényesebb volt, mint manapság. A vár kápolnája megtévesztően hasonlított a párizsi Saint Germain-des-Prés templombelsőhöz. Margit férje halálát követően szentföldi zarándoklatra indult és Haifába már haldokolva érkezett.

Imre király felesége Konstancia lett, az aragon király lánya. Ő az első aragon hitves magyar uralkodó mellett. A házasságot III. Ince pápa hozta össze. Az az Ince, aki kíméletlen, húsz évig tartó hadjáratot viselt a francia albigensek (elégedetlenkedők) ellen, IX. Lajos uralkodását követően. A háborúban százezrek pusztultak el. A pápai megtorlás egészen eszelős okból indult el. IX. Lajos keresztes hadjáratot indított a Szentföldre. Áthajózva Tuniszbá a király hirtelen megbetegedett és meghalt. Földi maradványait St. Denisbe szállították 1271-ben, és sírja körül hamar kultusza támadt. Szentként kezdték tisztelni, mert sírja körül csodás gyógyulások történtek. Az egyház attól tartott, hogy az emberek érdeklődése olyan relikviák felé fordul, amelyet a pápai hatalom már nem tud ellenőrzése alatt tartani. Az egyházi hatalom az albigensek ellen fordult, az inkvizíció teljes eszköztárát bevetette és az összecsapás húsz évig tartó háborúba torkollt. Az igazi megbékélést csak az teremtetten meg, hogy az egyház végül is szentté avatta Lajost.

Ez az Ince pápa szorgoskodott Imre király és Konstancia összehozásában. A királyné orientációjára az deríthet fényt, hogy férje halála után Ausztriába menekült és vagyonát az esztergomi jeruzsálemi kórházi lovagrend, más néven az Ispótyalosok őrizetére bízta. Ez az a rend, amely abban az időben alakult, amikor a Templomosok renddé szerveződtek Jeruzsálemben. Béla fia, II. Endre rendkívül zaklatott és máig sok megoldatlan rejtéllyel teli élete már a trónra kerülésének körülményeivel is felhívja magára a figyelmet. Elődje, Imre király őt tartja utódjának, amíg váratlanul fia születik, akit anyja gyermekkorában megkoronáztat. Endrét Imre ellen biztatja Gertrúd nevű menyasszonya. Imre Ausztriába űzi a nyughatatlan merániai leányszót. Imre váratlan halála visszahozza Gertrúdot Magyarországra és ráveszi férjét Konstancia elűzésére. Gertrúdnak királynéként nem volt sok szerencséje a magyarokkal. Gátlástalan természete felforgatta az egész kormányzást, királyi férjét papucsként igyekezett rángatni. A magyar méltóságok hamar megelégték a dolgot és szokatlan brutalitással megölték. Endre uralkodása

alatt különösen nagy teret engedett zsidó szakemberek alkalmazásának a hatalom mellett. Héber monogramos pénzek kerültek forgalomba korában. Gertrúdot Endre a pilisszentkereszti ciszterci apátságában temette el. Halála után ő is ide kívánt kerülni rajongott felesége mellé.

Szeretnék itt most egy kis kitérőt tenni a már eddig is néhányszor emlegetett ciszterciek ürügyén. Az egyik első ciszterci rendbéli, aki igen magas pozícióra került igen fiatalon, Bernard of Clairvaux, Rex Deus-családból származó volt. Belépése a rendbe igen heves ellenállást váltott ki családjából, de rejtélyes módon – alig egy év múlva – szinte egész családja belépett a ciszterciekhez. Ezt követően a fiatalember hamar magas pozíciókat ért el a rendben, s a rend is igen nagy virágzásnak indult. Ehhez azonban mindenképpen szükség volt a Rex Deus-családok hihetetlen vagyonaira.

Ez a fiatal ciszterci rend már III. Béla alatt ténykedett a legfőbb magyar szakrális helyeken, többek között Esztergomban és Pilisszentkereszten. Ez a terjeszkedés ezek után csak folytatódott – szent királyaink teljes támogatásával.

Ha megfigyeljük a IV. Béla idején renddé szerveződött pálosok ténykedéseit, akik szintén főként a Pilis szakrális helyeire irányították fő tevékenységüket, furcsa egymás mellett élést figyelhetünk meg a ciszterciekkel. A pálosok voltak az a rend, akik a mindenkori magyar királyok gyóntatóit adták és akik igen rendhagyó módon fonódtak velük össze. Megfigyelhető volt, hogy a mindenkori pálos rendfőnökök együtt kerültek pozíciójukba a mindenkori királlyal és időben is szinte együtt távoztak azok földi valójával. Egyedülálló szakralitásuk bizonyítéka, hogy a pálosok nem temettek, mivel testileg nem romoltak haláluk után sem, így ők a minden pálos kolostor közelében található titkos barlangba mentek meghalni, ahol a hagyomány szerint várják feltámadásukat.

Ezek a pálosok, akik ilyen szorosan összefonódtak szent királyainkkal azok, akik megosztották a Pilis szakrális helyeit a magyar királynőkkel bejövő ciszterciekkel. Gondolom, érzékelhető itt is a szakralitáson belül megbúvó poláris feszültség.

Található ennél a kérdésfeltevésnél még egy probléma. Az, miként lehetséges, hogy a ciszterciek időben hamarabb jelennek meg a Pilisben, mint a hófehér ruhájukról híres pálosok? A pálosok előtt ki hordozta azt a szakralitást, amire feltétlenül szükségük volt királyainknak? Nem csak új megjelenési formát jelent-e a pálosok rendje egy régi, szintén hófehér viseletükről elhíresült papi rendnek? Azt hiszem, ezt a feltételezést megerősíti a II. Gézával kapcsolatos történet.

Endre második felesége Capet-Courtenay Jolánta lett, aki a franciák által alapított új Bizánci-Latin Császárság császáranak, Capet-Courtenay Péternek volt a lánya. A császár II. Fülöp francia király unokaöccse volt. Endre ily módon várományosa volt a császári trónnak is, amiről a császár későn született fiúgyermeké miatt le kellett mondani. Jolánta anyja Flandria grófnője volt. III. Honorius pápa szentföldi hadjáratra kapacitálta Endrét, akinek már apja is jelentős vagyont hagyott rá erre a célra. Endre csak nagyon nehezen szánta rá magát a hadjáratra. Világszerte nagy várakozás előzte meg „a hatalmas és vitéz magyar király” vállalkozását. Érdekesekek voltak a nemzetközi körülményei a hadjáratnak. Azt mondták utána, és a mai emlékezet is úgy tartja számon, hogy ez csak egy „turistaút” volt. Akkor nézzük meg a körülményeket: amikor a pápai udvar kapacitálja Endrét a Szentföldre, mindeközben Velence elfoglalja a dalmát tengerparton lévő Zára várát. Keleten a tatár Dzsingisz kán vezetésével fenyegeti az országot. Jól látható, hogy Endre erőit akarják szétforgácsolni. Tulajdonképpen elmondható, hogy Nyugaton úgy érezték, a Kelet-római Császárság összeomlásával Bizánc hatalma már annyira meggyengült és nyugati fennhatóság alá került az irányítása, hogy nem volt szükség rá, hogy az erőviszonyokat egy erős magyar hatalom biztosítsa. Eddig ugyanis Magyarország volt az az ütközőzóna, amely feltartóztatta mind Nyugat, mind Bizánc terjeszkedését. Most már szerették volna, ha Magyarország nem akadályozza a kelet felé történő szabad terjeszkedést. Nem átalotta a pápai udvar, hogy még a pogány tatárral is egyezséget kössön Magyarország likvidálására. Ezt pontosan tudta Endre is. Nagy formátumú uralkodó lévén elképzelése az volt, hogy csak akkor mentheti meg az országot, ha hatalmát kiterjeszti mind Kelet, mind Nyugat felé. Keleten az Uralig akarta a határokat kitolni. Ez nem egy ködös elképzelés volt, hiszen ekkor még létezett egy másik Magyarország is, a Magna Hungaria. Kiküldte követeit Julianus barát vezetésével. A két Magyarország között terült el Kunország. Endre a kunokat védelme alá helyezi, ezzel a két Magyarországot egyesíti. Dzsingisz seregeit Magna-Magyarország legyőzi, de Batu kán elődei elsöprik Magna-Magyarországot és Kunországot.

Ilyen körülmények közepette vágott neki Endre a „turistaútnak”. Endre eljutott a Szentföldre. A Tábor-hegyen oklevelet állít ki az erődítmény elfoglalásáról. Elmegy Ur városáig, felkeresi a sumer emlékeket. Elmegy a Nílusig, a piramisokat is tanulmányozza. A babiloni szultán seregeit legyőzi. Találkozik a templomosokkal, kioktatja őket hadvezetésből. Ne feledjük el, szkíta uralkodóról van szó, aki nem veszített nagyon még csatát sem. Mindenesetre a mai szemlélőnek az egész hadjárat turistaútnak tűnik. Annál is in-

kább, mert „szuvenírt” hozott magával, érte adta el Gizella királynénk női koronáját. Hogy mi volt az a nagyon fontos valami, amiért még a Szent Korona női párját is feláldozta? Egy kehely, amit az utolsó vacsoránál használt Jézus. Ha az egész „turistautat” abból a szemszögből vizsgáljuk, hogy Endre is olyan szakrális uralkodó volt, aki rendelkezett az istenkirályok bölcsességével, már egészen más színezetet nyer a szentföldi út. Különösen kitűnik, hogy mennyi ősi tudás helyszínét felkereste. Kereste és valószínűleg meg is találta azt a tudást és szakrális segítő relikviákat, amelyek szükségesek voltak ahhoz, hogy elég ereje legyen Endrének megvédeni az ország függetlenségét.

Endre hazatérte után igyekezett megkurtítani az egyház hatalmát. Lépése nem volt túl szerencsés, mert Róbert esztergomi érsek interdikciója sújtotta megtorlásként az országot. Ez azt jelentette, hogy innentől nem szolgáltatták ki az oltári szentséget. Az összes templomot bezárták, temetni, esketni sem lehetett egyházi áldással. 1233-ban csak a pápának tett ígéretei oldották fel az egyházi átkot. Ígéreteit nem tudta Endre betartani, talán nem is akarta, így most a pápa, IX. Gergely sújtotta az országot pápai átokkal. Most már azonban – teljesen érthetetlen módon – az a Róbert érsek tagadta meg az átok teljesítését, aki először kezdeményezte hasonló okból az átkot egy évvel korábban. Az az ember érzése, mintha az eltelt időben valamifajta megértési folyamat ment volna végbe Endre cselekedeteit illetően Róbert érsek elméjében is.

Szentföldi útjáról hazatérőben még Endre eljegyzéseket is lebonyolított. Niceában, ahol a Kelet-római Császárság maradványain ekkor választották császárrá Laszkarisz Theodort, eljegyezte annak leányát, Máriát legidősebb fiának, Bélának. Majd Örményországban eljegyezte Leó király leányát Endre nevű legkisebb fiával, amit ugyan később felbontatott. Jelizik ezek a ténykedések, hogy nagyon nagy formátumú tervekkel dédelgetett, amik messze túl-
nőtték saját uralkodásának kereteit.

Endre harmadik felesége az anconai őrgróf ifjú lánykája volt, az estei dinasztiaiból származó Beatrix. IX. Gergely pápa nem átallotta a házasság miatt a királyt megfeddeni.

Endre időközben Béla fiának hozott menyasszonyt, Laszkarisz Máriát hazaküldte, mert hamar kiderült gátlástalan természete. Béla azonban végigvitte, hogy visszakaphassa a lányt és végül ővele élte le életét. Szeretetlenben, nem akármilyen utódokat világra hozva, ám azokhoz is nagyon ellentmondásosan viszonyulva élték le életüket. Hatalmas feladat nehezedett a királyra. Meg kellett oldania a tatár veszedelem elhárítását, ami karmikus teherként sújtotta az országot.

Már láttuk Endrénél, hogy a Szentszék igencsak azon mesterkedett, hogy megegyezzen a tatárral a magyarság kipusztításában. A tatárok nyílt célja volt a magyar nemesség kiirtása. Tudták, hogy a nemesség az a minőség, amelyik alkalmas arra, hogy a szakrális magyar uralkodó támasza legyen. Ők voltak azok, akik képesek voltak valamennyire megérteni az uralkodó szándékait. Azt a szellemi magasságot, amit a szent királyaink képviseltek, nem volt könnyű dolog befogadni. Ezt az emberi minőséget akarta kiirtani a tatár pápai biztatásra.

Kiadták egész Európában a bullát a magyarok megtámadására. A tatárokkal egy időben támadott a Nyugat az osztrák Frigyes vezetésével. Német, olasz és francia segítséggel még Győrt is elfoglalták, miközben a tatár is megindult ötszázezres seregével az ország belseje felé. Lehet mondani, hogy a történelemben először az egész világ összefogott az ország ellen. Györffy György írja A tatárjárás emlékezetében: Hogyan lehet a „Farkast” legyőzni? (Batu kán a szürke farkastól eredezteti saját származását.) Úgy, ahogy az ördögöt szokás! Csak értelemmel lehet megregulázni. Béla kiadta a parancsot. Hadba szállni tilos! Ő maga húszezres csapata élén csigalassúsággal halad a tatár felé. Tud valamit. Azt, hogy ezzel a szakrális számnak számító húszezres sereggel április 11-én kell meghozni azt az áldozatot, ami megmenti a nemzetet a tatár és a Nyugat összehangolt támadásától. Miután a tatár kivonult az országból, levélben értesítette az udvarát, hogy Magyarországon megsemmisítő vereséget szenvedtek. Nem a kánválasztás miatt vonultak ki, hiszen haza sem mentek a közhiedelemmel ellentétben, hanem Bulgária ellen vonultak. Tanuljunk IV. Bélától valamit: nem csak erőszakkal lehet győzedelmeskedni. Néha egy érintés is lehet halálos. Ezt persze a keleti filozófiák régen tudják. Csak mi felejtettük manapság el, hogy mi is ehhez a kultúrához kötődünk.

Béla a tatár kiverése után kiverte a nyugatiakat is. Elkezdhette azt a munkát, amit valójában apja, Endre után csak folytatni kellett. Halála előtt az országról, amit hagyott maga után, úgy írt egy nápolyi követ, hogy: „hihetetlen hatalma van a magyar királynak, akkora, hogy a keleti és északi részeken nem akad senki, aki moccanni merne, ha a dicsőséges király hatalmas seregét mozgósítja.” Hozzátehetjük bátran, hogy Nyugaton sem akadt ellenfele. Ez volt az a gyenge Magyarország, amit oly csúfos vereség sújtott a muhi síkságon. V. István volt a ritka kivétel, akihez nem Rex Deus-házból való feleséget kerestek. Kun előkelőséget kapott Erzsébet személyében. Mi indokolta az ősi hagyomány felrúgását? Erről IV. Béla és Mária pápához írt levele tanúskodik, melyben leírják, hogy az ismét Magyarország ellen készül

tatár megfékezése miatt még saját trónörökös fiukat, V. Istvánt is méltatlan feleséggel kénytelenek kiházasítani, a kunok közül való Erzsébettel. Megszakadt tehát egy hagyomány. Talán meg kellett erősíteni a Magot ahhoz, hogy még V. Istvánnál is nagyobb feladatra alkalmas utódot hozhassanak a világra a IV. (Kun) László személyében.

Erről a Kun Lászlóról jövendőlte meg V. István szent húga, hogy benne támad fel újra Krisztus vére. Tudom, fura kijelentés, de nem akárkinek a szájából hangzott el. Szent Margit, mint tudjuk, még a szent királyaink sorának is kiemelkedő szentséggel rendelkező személyisége volt. Jó lenne emlékezni arra a hálás utókornak, hogy Margitban nem „hétköznapi” szentet tisztelhetünk. Létezik Székesfehérvár székesegyházának kriptájában a feledés homályába taszítva egy kőszarkofág. Ez volt Szent Margit koporsója. Sok mindent lehetne elmondani csodálatos lényéről, de a mai ember mindezeket hitetlenül hallgatná. Egy dolognál azonban álljunk meg! Ennek a szarkofágnak a tetején ott van a lenyomata Margit mennybemenetelének. Fénnyé vált, hasonlóan „szerelmes vőlegényéhez”, Jézushoz. Fizikai testének lenyomatát őrzi a szarkofág. Olyan nemzeti ereklyénk ez, amihez csak a torinói lepel a hasonlatos. Ne értsék félre! Ez nem valami versengés, hogy Jézus halotti lepeléhez hasonlítjuk, csak egyszerűen jelzi azt a minőséget, amit az istenkirályok nemzetségéből való szűz képviselt. Legalább a magyar emlékezés megőrizhetné ezt a csodát, amit Szent Margitként ismerünk.

Kun László felesége személyében, Izabellában már kendőzetlenül megtaláljuk a zsidó származást. Apja a nápolyi uralkodó, I. Anjou Károly, aki VIII. (Oroszlán) Lajos francia király ötödik fia volt. Izabella anyja provenç-i gróf lánya. Kun László élete még sokáig kutatandó. Szent Margitnak az előzőekben már említett kijelentése lehet a vezérfonal, amire fel kell fűzni ténykedéseit. Induljunk ki a szent királyok tetteit immár nem mindig értő szakralitásból. Izabellához igen nehéz kapcsolat fűzte Lászlót. Volt idő, amikor a pápa biztatására el is árulta férjét. Ezért a tettéért eldobta magától a királynét és a Nyulak-szigeti kolostorba záratta, ahol szent életű nagynénje élt. Lászlónak szüksége volt asszonyra, így a kun Éduát vette magához. Az utókor ezt is úgy értelmezi, mint egy féktelen nőbolond férfi megzabolázatlan tettét, aki képtelen vágyainak ellenállni. Ismét megemlítem azt a tényt, hogy itt szakrális uralkodóról van szó, aki uralja minden földi érzékeit és érzelmeit. Nem lehet szó zabolátlanságról. Édua szerelmében a kunokat öleli magához László, ezzel mintegy véglegesen betagozítja őket a nemzetestbe. Ezenkívül van még egy nem eléggé köztudott dolog. Egy ilyen minőségű férfinak, akinek a szoká-

sos emberi szint felett kell teljesíteni, a gigantikus erő kifejtéseket követelő tettek előtt saját energiáinak a feltranszformálására van szüksége. Ez energetikailag arra készíti, hogy egy hozzá hasonlóan magas energetikai minőséget hordozó szeretővel háljon. Hangsúlyozom, ez nem átlageMBERI szint. Itt a szexualitás sem a szokásos emberi szinten játszódik, így következménye is egészen más. Egy hihetetlenül magas energetikai szint elérését jelenti. A Fénybe kerülési állapotot. Izabella nem képviseli ezt az energetikai minőséget. Ezért a megfelelő partner ehhez Édua.

Az emberiség nagy prófétáinak beavatási rituáléi között is megtaláljuk ezt a beavatási módot. Ott is jelen van a szexualitás erőinek transzformációs alkalmazása.

Kun Lászlóról kevésbé közzismert, hogy milyen kiváló hadvezér volt. A tatár az ő életében ismét az országra tört, még nagyobb erővel, mint az Béla idejében történt. Ez a gyengekezűnek aposztrofált király kétséget sem hagyott a tatárok előtt, olyan nagymérvű, megsemmisítő vereséget mért rájuk. Halála valószínűleg rituális természetű volt. Az általa olyannyira szeretett kunjai kezétől halt meg. A Képes Krónika sejtetni engedi, hogy ősei útján, a Tejúton lovagolt ki a földi világból. Földi maradványait csak a ravataláig kísérhetjük nyomon, ahonnan egyenes úton testi valójával együtt emelkedett a szellemi világok felé. Összekaszabolt testét csak a szent királyokra jellemző anyajegy alapján azonosították. Az anyajegy Gilgames óta jellemezte az istenkirályokat. Első feltétel egy újszülött szakralitásának bizonyítására minden időben Gilgames jele volt. A hagyomány szerint Gilgames nemigen akart megszületni, amikor eljött az idő. Ekkor egy sólyom szállt reá és megcsippentette a hátát, aminek hatására, mint az üstökös, olyan gyorsan megszületett. Ez az a szakrális jel, ami szükséges az istenkirályság bizonyítására. Nagy valószínűséggel ez mára sem változott meg!

Kun László halálával nagy tülekedés kezdődött a magyar trónért. A nyugat elérkezettnek látta az időt, mivel végre kihalt a szent királyok sora, Magyarország sorsát ezentúl ők határozhatják meg. A magyar rendek másként döntöttek. Mielőtt Anjou kézre került az ország, meg kellett tenni bizonyos óvintézkedéseket, amiket végérvényesen Mátyás végzett be. Az emlékezet szerint szükség volt még egy Andrásra, mert „András zárja a hegedűt és nyitja a belső csöndet.”

Endrének és száműzött feleségének, Beatrixnek volt egy unokája Velencében. Ő lett III. Endre néven az utolsó Árpád-házinak elfogadott sarj. Első felesége Fennéna volt, akit Salome mecklenburgi hercegnő szült Ziemomysl polóniai hercegnek 1276-ban Óbudán. Fennéna korán meghalt, egyet-

len leánygyermeket szült 1291. augusztus 15-én, Erzsébetet. Az időpont azért lényeges, mert a születés Nagyboldogasszony mennybemenetelével esik egybe. Ennek a ténynek nagyon nagy jelentőséget tulajdonítottak mind Magyarországon, mind Itáliában. Azt gondolhatjuk, hogy Endre gyermekével szimbolikusan távozott szent királyaink lelkiisége Mária mennybemenetelének ünnepén. Jelzi, hogy valami tényleg befejeződik az utolsó Árpád-házzal, Endrével.

Endre második feleségének származása előrevetíti a magyar történelem elkövetkező évszázadainak a mélyrepülését. Ha királynői minőségben is, bekerül az utolsó Árpád-házi sarj mellé az első Habsburg. Endre reménye az volt, hogy a legendásan szapora Habsburgok megajándékozzák őt fiúgyermekkel, így biztosítva mégiscsak az Árpádok továbbélését. Az utolsó reménysugár nem valósulhatott meg. Ágnes nem tudott utódot szülni. A sors, vagy a karma elérte a szent királyokat. A hiénák már várakoztak és acsarkodtak. Az osztrák Albertet Endre még Bécsig űzte. Spalatóban pedig már Róbert Károly várta, hogy utód nélkül eltávozzon végre az utolsó Árpád. Ugrásra kész volt és figyelt, lehet, hogy ennél többet is tett, mert III. Endre nagyon gyanús körülmények között, valószínűleg méreg által meghalt. Hagyományos velenkei módszer. Endre becsukta a hegedűt. Elment az utolsó szakrális magyar uralkodó. Azt mondják, Endre már nem volt az igazi erőszakos uralkodó. Érezhető volt nála, hogy leáldozott a dicsőséges Árpád-háznak. Így is lehet értékelni. De egy biztos. Tudta, hogy mi a dolga. Nagy hírű elődeihez méltóan rendelkezett azokkal a szakrális tudásokkal, amelyek lehetőséget teremtettek számára, hogy méltóképpen zárhassa le a kozmikus világosság évszázadait. Kétséget sem hagyott afelől, hogy méltó szent elődeihez.

Múlt – jelen – jövő

Mire eljut ezekig a sorokig a kedves olvasó, akinek volt türelme ezen a nem túl könnyű olvasmányon átverekednie magát, felvetődhet a kérdés, hogy jó: belekaptunk az egyiptomi történelemtől a zsidó hagyományokon keresztül a magyar történelem kétségeket ébresztő évszázadaiba. Foglalkoztunk az emberi és univerzumi evolúciót meghatározó energetikai szabályokkal, de mire megyünk ezekkel az ismeretekkel ma? Hogy jönnek az elmúlt, letűnt korok a jövő immár sci-fi-be illő modern elképzeléseihez? A válasz lehet közhelyszerű is, miszerint a múlt ismerete nélkül nincsen jövő sem. Mi azonban próbáljunk egy kicsit tovább gondolkodni. Rakjuk össze ezt a sokféle információt a múlt-ról és az energetikai szabályokról egységes renddé! Ha ugyanis le tudjuk vonni a múltunkat meghatározó törvényszerűség következtetéseit, akkor könnyebben megérthetjük a jelen feladatait, mert akkor már ismerjük a jövő irányát is. Nem kell Nostradamusnak sem lenni, hogy láthassuk a jövőt. Mert mit tett a hajdani asztrológus és jó? Olykor kapcsolatba került az Akasha Krónikával, és sok jelenetet le tudott hozni a jövőből – egy olyan korban, amikor azt megváltoztatni már nem állt módjukban az embereknek. Sokáig a mai kor embere is, aki újra felfedezte Nostradamus kódolt jövendöléseit, mit tehetett? Csak rácsodálkozott arra, hogy létezett egy ember, aki képes volt mint egy próféta a jövőbe látni és onnan riogatni minket a rémisztő jövőről, ami vagy bekövetkezett, vagy nem. Egy tény, hogy a mai ember is csak passzív szemlélője lehet ilyen módon a felfestett jövőnek. Eddig legalábbis így volt. Azért volt tehetetlen az ember a jövőjét illetően, mert azok a csomópontok, amikor az oktavok törvénye értelmében beavatkozhatnak az evolúcióba, már elmúltak. Új csomópont eljöveteléig az embernek egy lehetősége marad. A világ dolgait szemlélve sajátos érzelmi helyzetének megfelelően reagálhat rá. Felfoghatja őt sújtó csapásokként, de reagálhat úgy is rá, mint a természeti törvények rá ható következményeire. Ezt természetesen csak bölcsesség birtokában teheti meg. Ehhez pedig egy életúton belül is csak erőfeszítések árán juthat el az ember. Amíg nem szerzi meg azt a bölcsességet, ami rálátást biztosít saját és a tágabb emberiség életére, marad az a lehetőség, hogy karmája végigvonszolja életsorsán.

Napjainkban egy olyan nem mindennapi kitüntetett pozícióban van részünk, amikor újabb csomóponthoz értünk. Az egész univerzumunk, a Föld,

és benne az emberiség egy új világkorszak küszöbéhez ért. Mint minden küszöbnél, úgy itt is őrt állnak a küszöb őrei. Sokan szeretnék továbbjutni, sokan meg szeretnék az eddig jól bevált pozíciókat őrizni. Szeretnék, ha a játékszabályok megmaradnának a régiek. Érthető, mert ezeket ismerjük, olyan jól megvagyunk benne. Főleg ha valaki jó pozíciót tudott magának kiharcolni. Az igyekszik azt mindenáron megtartani. Meg akarjuk őrizni a kialakult gazdasági rendet. Szeretnék, ha a művelt Nyugat biztosítaná vezető helyét az emberiség nagy egészén belül. Egyénileg is azt szeretnék, ha megőrizhetnénk helyzetünket a társadalmon belül úgy, hogy anyagi biztonságunk megmaradjon, vagy javuljon, és ne kelljen új, ismeretlen szakmába fognunk, ahol teljesen más, félelmet keltő kihívások várnak. Szeretnék a technikai vívmányokból minél többet magunknak megszerezni, miközben szeretnék néha olyan természeti környezetbe kerülni, ahol feltöltődhetünk, valamint ez a természeti környezet biztosítja a kényelmet adó városi létünk megtisztítását is a környezeti ártalmaktól. Folytathatnánk a sort a végtelenségig. Egy végső következtetéssel jár ez a fajta elmélkedés. Szeretnék egy sorsunkat nem felforgató, folyamatos biztonságot adó jólétben élni úgy, hogy a csodában bízunk, hogy a földi bioszféra is csak megmarad valahogy. Csak a mi kis magánbirodalmunk megmaradhasson, ahol ugyan állandó félelemben élünk, mert valahol tudjuk lelkünk mélyén, hogy ez nem marad így a végtelenségig.

Mi ez az egész paradox helyzet? Az állandóság fenntartásának az igénye, szembeállítva az evolúció megkövetelte változásokkal? Valahol ezt nevezzük a gonosz és a jó harcának. Ez a mindannyiunkban benne lévő kettősség az, ami többnyire nehézzé teszi a jó útját. Ebben a harcban a legnagyobb bűnnek ma a butaságot tartom. Ezen belül is azt a fajta viselkedést, ami inkább arra irányul a „birtokon belül lévők” részéről, hogy terjedjen is a butaság, hogy minél kevésbé ismerhessék fel az emberek a változások szükségszerűségét. Ezért van az, hogy ősi tudásokat, amiket az emberiség évezredek óta megőrzött, butaságnak, letűnt korok babonáinak állítanak be. Ezért van az, hogy teljesen egyértelmű történelmi bizonyítékok dacára az akadémikus tudomány még mindig ragaszkodik azokhoz a buta állításokhoz, amik a Magyar Szent Koronát egy svájcisapka szintjére igyekeznek lefokozni. A jóhiszemű érdeklődő embernek pedig nem marad más lehetősége, mint hogy azt mondja: mit tudom én? Itt már annyi mindent mondanak és végtére is egy ember, aki végzettségénél fogva is a téma legavatottabb korifeusa, miért is ragaszkodna hamis dolgokhoz? Nem tudja elképzelni, hogy ilyen kicsinek gondolt problémák milyen nagymérvű változásokat okoznak a gondolkodásban. Mert bizony kemény következményei vannak annak a pici beismerésnek, hogy a

Szent Korona egy nagyon is tudatos tervezőmunka eredménye. Ha nem összetákolt korona, akkor pedig egy rendkívüli tudással rendelkező nép kultúráját bizonyító ereklye.

Nem marad más választása a gondolkodó embernek, minthogy saját magának rakja össze részinformációkból a világot kormányozó törvényszerűségeket, hogy a segítségével újra át tudja tekinteni elmúlt korok történelmét, ami bizony telis-tele van hazugságokkal. Az pedig, hogy az úgynevezett egyszerű ember képes lehet-e arra, hogy el tudja dönteni, mi az igaz és mi a hazugság a történelemben és a különböző filozófiákban, azt mondom: képes rá. Ennek azonban van egy feltétele, a nyitottság. Az az ember, aki elkötelezettje egy szellemi áramlatnak vagy vallásnak, az a tapasztalat, hogy már nem rendelkezik a kellő nyitottsággal. Ez a nyitottság ahhoz szükséges, hogy a mindannyiunkban jelen lévő, megtestesülésről megtestesülésre magunkkal hozott és energetikai testeinkben tárolt információkat saját rejtett tudásunkból egyszerűen előhívhassuk. Ezt mindenki megteheti, senki elől nincs elzárva. Amikor ez az igazi információ megérkezik, akkor a megértés egy rendkívüli szellemi és egyúttal érzelmi emelkedettséggel jelez számunkra. Szinte teljes testi valónkban megélhetjük az igazságra való ráélmélés semmivel össze nem téveszthető eufóriáját.

Visszatérve a jó öreg Nostradamushoz, a mai gondolkodónak annyiban jobb a helyzete, hogy a világkorszak elején tartva, amikor még nem zártuk le az előző korszakot sem, van bizonyos lehetőségünk arra, hogy bele tudjunk avatkozni abba, hogy sorsunk kevesebb megrázkódtatáson menjen keresztül azáltal, ha energetikailag felkészülünk a korszakváltás nehézségeire. Amennyiben jól ítéljük meg a ránk váró feladatokat, felkészülünk a megoldásra, akkor kevesebb konfliktussal jár az átállás az újra. Mit jelent ez a felkészülés? Semmi esetre sem azt, hogy továbbra is a homokba dugjuk a fejünket és úgy tegyünk, mintha semmi sem történne és őrizgetjük a status quót. Első feladat a megértésünket egyre magasabb szintre emelni amellet, hogy lelki-szellemi tréningekkel, valamint az önzetlenül tiszta életvezetésünkkel biztosítsuk energetikai szintünk állandó emelését. Ehhez pedig ma már sokféle segédeszközt találunk, ha keresünk.

A magyar történelem kiemelkedően értékes tapasztalatokkal szolgálhat nekünk szellemi fejlődésünkhöz. Ha a fa gyökereit nem ismerjük, nem tudhatjuk, milyen kilátásai vannak a fejlődéséhez. Ha elvágjuk a fa gyökereit, biztosak lehetünk benne, hogy az a fa halálához vezet. Ennek a tanúi vagyunk ma, amikor a globalizáció éveit éljük. Azt mondják, hogy elég nekünk,

ha saját gyökereink helyett a csak virtuálisan létező globális fa gyökereit veszszük igénybe, sőt ettől még jobban is növekedünk. Sajnos ezt a tapasztalatot, úgy tűnik, már nem úszhatjuk meg. A globalizáció megállíthatatlan. A múlt tapasztalataiból élő rend csak ezt az egyetlen megoldást ismeri a status quo fenntartásához. Márpedig hatalmi pozíciókat még nem nagyon engedtek át olyan erők, akik csak az anyagi síkon élnek és gondolkoznak. Ez az előttünk álló szakasz nem túl hosszú, ha történelmileg nézzük. Mindössze legfeljebb tizenöt évről van szó. Gondoljuk meg, az ún. rendszerváltás óta is már tizenegy év telt el. Az egyén számára ez már hosszú, de azért átélhető. Történelmileg viszont viharosan gyors, ha belegondolunk, hogy a globalizáció totális uralma napjainkban áll csak össze, viszont nincs számára csak ez a bizonyos tizenöt év. Ez viszont emberiségi szinten igen tragikus tizenöt év lesz. Ez után újrakezdeni rendkívüli áldozatokkal fog járni. Sokszor hivatkoztam már e dolgozaton belül is arra, hogy ezek a megpróbáltatásai az emberiségnek hasonlatosak az ember betegségeihez. Sajnos csak így tanulunk. Az új megértéséhez bele kell a könyvbe verni az orrunkat, hogy megértsük, mi van bele írva.

A magyar történelem megmutatja, hogyan vezette át az emberiséget a Mag népe a meghatározó korszakokon. Nem szeretném, ha ezeknél a kijelentéseknél a túlzott nemzeti gőg kezdené feszíteni a mellkasunkat, mivel csak annyiról van szó, hogy ezekben a történelmi sorsmeghatározó időszakokban voltak istenkirályaink, volt olyan papi és nemesi rend, akik képesek voltak a rájuk bízott népet vezetni abba az irányba, amit az isteni törvények, vagy másképpen fogalmazva, természeti törvények az adott pillanatban megköveteltek. Ne próbáljuk kettéválasztani ezeket a törvényeket, mert az isteni törvények nem azt jelentik, ha jól imádkozom, akkor Isten velem, vagy a nekem kedvesekkel, majd kivételt fog tenni. Hozzásegít valamilyen kiváltsághoz, vagy éppen a történelem majd olyan irányba vezet, amit én jónak gondolok és elkerülhetjük az erőfeszítéseket.

Magyarország egy olyan geopolitikai helyzetbe került, ami nagyban hasonlít Krisztus áldozatvállalásának a helyszínére. Természetesen az erők egymásnak feszülésének szempontjából vizsgálva. A szentföldi történelmi helyzet a Párthus és Római Birodalom szembenállását mutatta. Ebből a mai emlékezet többnyire annyit tud, hogy volt egy mindent meghatározó Szent Római Birodalom. Hogy miért feledkeznek meg arról, hogy ez a rettenthetetlen birodalom ötszáz éven keresztül adófizetője volt a Párthus Birodalomnak egészen Krisztus koráig, nem igazán kérdés ma már. Azért, mert akkor könnyen kiderül az is, hogy a krisztusi történetnek létezik egy annak kozmikus léptéket

biztosító polaritása. Nyilvánvalóvá válik, hogy létezett a kialakult kereszténységnek egy másik ága, amely tanításaiban bizony különbözött a római tanításoktól. Hogy melyik tartalmazta az autentikus Jézus-tanításokat? A józan ész logikáját követve nem az, amelyik elhazudta a másik létét is. Ez a hazugságra felépülő rendszerek logikája. Amiről nem tudunk, az nincs is. Szerencsére, ha a polarítások törvénye alapján vizsgálódunk, rögtön hiányérzetünk támad a másik pólus keresése irányában.

Ahogy a Párthus és Római Birodalom adták a történelmi keretét a Halak világekorszaka indításának, úgy adták a keretét az Árpád-házi istenkirályok működésének a Német-római és Bizánci Birodalom. Ne gondolja senki, hogy ebbe a helyzetbe a magyarság csak beleesett. Nézzük a végeredményt! Amikor a nyugati kereszténység abba az állapotba került, hogy szükség volt a megújítására, a megfelelő időben, a megfelelő helyre megérkezett az a nép, amelyik a világekorszak indításánál is jelen volt. De jelen van már a zsidóság is, a másik nagy korszakformáló erő. Részint Európában, a diaszpórajelenség következtében, beépülve a keresztény államalakulatok szervezetébe (Rex Deus-családokként is az európai királyi családokba beágyazva), részint pedig a honfoglaló magyarokkal érkezve mint önálló nemzetség és mint szakrálisan elbújtatott lévita papi rend.

Miért jött létre ismét ez a furcsa párosítás? Válaszként nézzük meg a világekorszakot indító bolygóegyüttállásokat! A sumer jövődöléseknek megfelelően a Nibiru érkezése jelezte a világ világosságának az érkezését, amikor együttállásba került a Jupiter és a Szaturnusz bolygókkal. Krisztus megszületett. A Jupiter pedig a magyarság bolygója lévén azt jelezte, hogy a készülő műnek egyik meghatározó szereplője a magyarság (Párthia), a másik bolygó, a Szaturnusz pedig a zsidóság bolygója lévén kijelölte a másik főszereplőt. Ezek kozmikus szerepvállalások. Kitérni sem lehet előle, elhazudni sem lehet. Ez van! Ráadásul a földrajzi helyszín azt mutatja, hogy a Föld Manipuracskráján fog megérkezni a korszak indító impulzusa. Erre az időpontra fejeződött be az emberiség harmadik központjának átdolgozása, tudatossággal átlényegítése. Eddigre az emberiség annyira szocializálódott, hogy elkezdődhetnek a modern társadalomalakítás korszakai.

Ezt a nagy emberiségi sokkot követő időszakot az jellemzi, hogy elkezdődött a kereszténység két nagy vonulatának megerősödése. Ez a két vonulat a római és a szkítianus kereszténység egymástól független megerősödési időszaka. Amikor a római kereszténység hazugságainak ellentmondásai következtében, valamint azért, mert spirituális tanításokat használt a hatalmi

struktúrák felépítésére és őrzésére, olyan romlott állapotba került, hogy észhez kellett téríteni, elérkezett az idő az első hozzáadott sokk belépéséhez. Ez pedig Attila megjelenése volt a Kárpát-medencében. Azon a földrajzi helyszínen, ahol már a következő energetikai pontja van a Földnek, a szívcsakra, aminek az átlényegítését szolgálja az egész világkorszak. Csak erről a helyszínről lehet a romlott Európát észhez téríteni. Csak a szíven keresztül jött impulzusok azok, amelyekre hallgatva az ember, de az emberiség is képes megváltozni. Attila véghez is vitte művét. Megadta a keresztény Európa fejlődéséhez a szükséges, hozzáadott sokkot.

Attila halála után újra megvolt Európa a külső tanító nélkül. Nagy civilizációs fejlődésen ment át a kontinens. Sok megpróbáltatás, sok kényszerből fakadó tanulási folyamat után a világkorszak elérkezett a kozmikus nyár végéhez. Szükség volt lassan egy folyamat lezárására. Kialakulóban voltak a végleges államalakulatok. Szükség volt a világkorszak delelőjén a tapasztalatok leszűrésére. Szükség volt az értékek megszilárdítására ahhoz, hogy még egy nem teljesen átszellemített szívközpont fejlődése vissza ne zuhanjon, ha az emberekben tovább erősödik az elanyagiasodás felé vezető hajlam. Szükség volt egy tiszta értékeket felmutatni tudó, nagy hagyományú nép megjelenésére. Az istenkirályok szakralitásait megtestesítő szkíta uralkodók nemzedékeken keresztül megtartották a tudást. Tudták, hogy újabb erőfeszítésekre van szükség: eljutni hun elődeik hazájába, a Kárpát-medencébe. Az isteni akaratnak megfelelően a kellő időben hazát is egyesített ez a nép. Elkezdődhetett a nemzetközi respektus megalapozása. Ez az ún. kalandozásokkal végbe is ment.

A következő feladat, amiről már beszéltem, az Árpád-házi uralkodócsalád ténykedéseiként ismert. Stabilizálni azokat az értékeket, amelyek kiállják az előttük álló kozmikus sötétség korszakát is, sőt elegendő munícióval szolgálnak a sötétség lejártával ahhoz, hogy a világosság erői újjáéledhessenek. Igen nagy energetikai tartalékot kellett ahhoz felhalmozni, szinte kozmikus méretű áldozatokat vállalni, hogy a holló át tudja vinni a fényt az évkör téli időszakán.

Szent királyaink tisztában voltak a kozmikus ritmusok törvényszerűségeivel. Tudták, hogy az őszt a tél követi, így azt is tudták, hogy a világkorszak egyik főszereplőjeként eljő az ideje a nagy áldozatok meghozatalának. Tudták, hogy eljön az ideje annak is, hogy látszólag idejét múlja a szent királyok korszaka. Átadva a helyet a hatalmi hegemoniában más, a tudást már nem hordozó népeknek és más uralkodócsaládoknak. Azonkívül, hogy a magyar szakrális házassági szokások előírták a más fajtabélíkkal való házasságkötést

és ez a családon belüli szituáció megteremtette azt a feszültséget, amit már Krisztus születésénél is megtapasztalhattunk, járt még egy fantasztikus következménnyel a dolog. A szent családok kihalása után is sok generációval – köszönhetően ennek a keveredési gyakorlatnak – fel-fel bukkannak a szent királyok tudásainak energetikai minőségeivel megáldott uralkodók mind a magyar, mind az európai dinasztiákban. Ez annak a gyakorlatnak köszönhető, amit már az egyiptomiak is ismertek, és egy képszerű hasonlattal világítottak meg. Végy egy üveg vörösbort! Ha ezt elkezded fehérborral hígítani, attól még a vörös jelleg mindig megmarad. Akkor azonban, ha a fehérborba cseppentesz csak egy csepp vöröset is, innentől a fehérbor karakterisztikája megváltozik. Ha a más fajtabélibe elülteted a magot, fiúgyerek esetén a szakralitás teljesen fennmarad. Lányutódokon keresztül azonban csak statisztikus jelleggel, látzólag kiszámíthatatlanul, egyszer csak teljes fényében pompázik az istenkirályi minőség. Természetesen szó sincs véletlen fellobbanásokról, hanem mindig a karma törvényei szerint, a Föld-karma és a társadalmi fejlődés által megkövetelt időpontban, az Árpádok után is megjelent ez a minőség. Konkrétan II. Lajos is szent királyként teljesítette feladatát, de Mátyásnál még a közvélekedésnek is elfogadható módon igazolható a szakralitás jelenléte. Nem uralkodóként, „csak fejedelemként” II. Rákóczi Ferencnél is minden istenkirályokra jellemző szakrális energetikai minőség rendelkezésre állt. Királyként Luxemburgi Zsigmond Szent László energiáinak egy részét birtokolta. Ezzel még kora is tisztában volt. Zsigmond pedig minden nagy tette előtt elzarándokolt László nagyváradi sírjához, mintegy megszólítva Lászlót, segítse döntéseiben. Nagy valószínűséggel működött is a kommunikáció, mert még aggkorában sem szakított ezzel a szokásával. Császárrá koronázása előtt is lelovagolt Erdélybe „tanácskozásra”. Miután véghezvitte nagy álmát, amiért egész életében dolgozott és amiért semmiféle áldozattól nem riadt vissza, Rómából Bazelbe lovagolt beszámolni az ott összegyűlt egyházatyáknak, másnap folytatta útját lovon Erdélybe, Szent László sírjához. Volt mit megköszönni neki. A három részre szakadt egyházat sikerült egy élet munkájával újra egyesíteni. Sikerült neki az, ami senki más kortárs uralkodójának. Újra egy pápa ült Szent Péter trónján Rómában. Róla írta leghűségesebb segítője, Garai Miklós nádor, aki jól tudta, hogy Zsigmond nem Árpád-házi uralkodó, és azt is tudta, hogy elhanyagolta a magyar ügyek intézését, de azt mondta: mindegy számomra, hogy milyen fajtabeli uralkodót szolgállok. Legyen az német, olasz vagy zsidó, ha a Szent Korona érintette a fejét, uralkodóm ő, és én neki térdet hajtván szolgállok.

Belátom, nagyon vitatott az a tudás, amiről szólni fogok, de mégiscsak a szent királyok tudása ébredt fel a Habsburg II. József emlékezetében, amikor hozzáfogott a Korona átalakításához. Emlékezett a tudásra, persze ma itt nekünk nem nagyon tetsző módon viszonyult hozzá. Próbáljunk arra gondolni, bármennyire is a magyarság ellen irányultak József szándékai, nem tett mást, mint engedelmeskedett a karmája diktálta erőknél. Kérdésem: végre tudta-e volna hajtani a Magyar Szent Korona átalakítását, ha derék magyar érzelmekkel rendelkezik? Márpedig a kellemetlen dolgokat is végre kell hajtani. A kellő inkarnációs múlt és tapasztalatok nélkül szét tudta volna barmoltatni a Koronát, de nem olyan szakszerűséggel, ahogy az végre lett hajtva. Mert mi is történt valójában? Át lett alakítva egy materiális program megvalósítására úgy, hogy megtartotta a nemzet egyben tartásához szükséges minőségeket. Mint nemzeti szimbólum ma is működik, hozzásegített minket, hogy felébredhessen régmúlt idők tudása és elindulhasson a világ újfent a fény felé.

Mindezek után nem is marad már nagyon más hátra, mint összefoglaljuk a jelen feladatait a jövő felé vezető útra. Ismerjük azokat a törvényszerűségeket, amelyek elvezettek napjainkig. Tudjuk, hogy ez a világkorszak a magyarság és a zsidóság sajátos, ellentmondásoktól egyáltalán nem mentes kapcsolatában valósult meg. Egyenrangú félként, olykor harcban egymással, máskor megértő türelemmel egymás iránt végezte mindkét fél a dolgát. Isteni küldetés, nagy karma mindkét nép sorsa. A két nép létszámát összevetve, minden korban érdekes kiegyenlítettséget mutat. Ahogy növekedett az egyik nép, olyan arányban növekedett a másik is. Jó lesz felfigyelni erre az összefüggésre. Ha egyik nép létszáma csökken, sorvad, ez kihat a másikra is. Ne feledjük! Az univerzum egyik legfontosabb törvénye a kiegyenlítődség törvénye. Mindig az egyensúly megteremtésére törekszik a természet minden szintjén. Erre a két nép kapcsolatára, illetve fura hagyományára mutatott érdekes példát Izrael új budapesti nagykövetségasszonya, Judith Varnai Shoret egy nyilatkozatának bevezetőjében: „A világ két leglehetősebb nyelvét ismerem, egyik a héber, a másik a magyar.” Úgy is mondhatta volna, hogy az emberiség két ősnelvét bírja.

A közeljövő meg fogja mutatni, hogy jelentkezik az a szakrális személyiség, akiben ismét fellobban az istenkirályok energetikai minősége. Alkalmas lesz arra a feladatra, hogy ismét elindulhasson egy új szakrális korszaka az emberiségnek. Nem azért, mert néhány álmodozó visszaálmodja a monarchikus rendi államot, hanem azért, mert a világot az új világkorszakban csak olyan minőségű államférfiak vezethetik, akik alkalmasak arra, hogy elviseljék az új, visszaalakított Korona energetikai viszonyait annak érdekében, hogy újra le-

kerülhessen a Földre egyenes úton az isteni akarat. Olyan emberek kerüljenek az államok élére, akik képesek a kommunikációt felvenni Istennel, vagy tudományosabban szólva a szellemi hierarchiákkal és ne a pénzemberek legyenek azok, akiknek rövidlátó érdekeik határozzák meg a kormányzás mindenkori irányát. Így minden bizonnyal elkerülhetőek a vargabetűk is a fejlődésben.

Mi történik a vallásokkal és fajokkal az új világkorszakban? Beszéltünk már arról, hogy milyen törvényszerűségek alapján alakultak ki a vallások. Az elemek tana az, ami megmutatta kialakulásuk és egymáshoz való viszonyulásuk szabályait. Tekintettel arra, hogy emberek irányítják a vallásokat, nagyon is földi, hatalmi indítékok szerint, arra törekedtek, hogy szegregálódjanak egymástól. Sajátos érdekeiket úgy látták biztonságban, ha egymás értékeitől távol tartják magukat. Csak a saját útjukat képesek elfogadni. Képtelenek arra, hogy az elemek tana által meghatározott törvényszerűségek alapján határozzák meg egymáshoz való viszonyukat. Nem mutat semmi jel arra, hogy ez napjainkra megváltozna. Két lehetőség kínálkozik ezek alapján a konfliktus megoldására. Vagy a hazugságok hálójába keveredett egyházakkal szemben az emberek bizalma megbomlik és az egyházak ellen fordulnak, vagy valamilyen módon az isteni akarat kikényszeríti az egyházak egymásba olvadását. Belátom, ez ma eszelős elképzelésnek tűnik. Gondoljunk azonban bele abba, hogy a krisztusi impulzussal milyen viharos gyorsasággal erősödtek meg a keresztény egyházak. Itt én egyaránt gondolok mind a római, mind a szkítiánus keresztény egyházra. Történelmi léptékben ez elképzelhetetlen gyorsasággal történt. A keleti, szkítiánus kereszténység teljesen akadály nélkül erősödhetett meg, hiszen a sumer-párthus vonalon már Krisztus születése előtt várták a világ világosságának a megszületését, így ez már kijelenthető, hogy a párthus hitrendszer erre a Krisztus-várásra épült. Nem kellett tehát a jézusi tanításoknak semmit lerombolni, teljesen természetes módon olvadhatott bele a mágus tudású tanításokba, hiszen ezeket a tanításokat Jézus is felhasználta. Emlékeztetnék ismét arra, hogy a tudásnak folytonossága van. Semmiből nem teremhet semmi. A tudás egy ősforrásból táplálkozhat csak. Az emberiség számára egy egységes igazi tanítás létezhet csak, az univerzum törvényeinek a földi szinten való alkalmazása. Egy kérdés marad csupán, hogy adott időben milyen szintű tudást képes befogadni az emberiség. A nagy tanítóknak mindig ez a nehézség jutott, hogy az ő hatalmas, a teljes világ-egyetemre kiterjedő tudásokból az adott kornak mi adható át. Mit képes az ember befogadni? Ettől függ, hogy tudati-energetikai fejlődéséhez milyen segítséget képes átvenni. Ez a tét a nagy világkorszakváltások indító impulzusainál.

Gondoljunk most ismét az elemek tana és a vallások összefüggéseire! Az elmúlt korszak azt tette lehetővé, hogy az egyes fajok a sajátosságaiknak megfelelően hangszerelt összhangzat szerint kapták meg a tudást a vallási tradícióknak megfelelő köntösben. Vegyük észre, hogy ez csak egy ruha! A tanítások gyökerei egyek. A rituálék, a szokások azok, amelyek elválasztják őket egymástól. Ez az elválasztás, úgy tűnik, nagyon kategorikus. Minden vallást gyakorló arról beszél, hogy betartja a vallási türelmet, de valójában mindegyik a sajátját akarja ráerőszakolni a világra. Természetesen mondhatják itt, hogy ez meg ez a vallás milyen agresszív, a másik meg bölcs, visszahúzódnóbb. Vegyük észre, hogy csak úgy viselkednek, ahogy azok az elemek, amelyek meghatározzák megnyilvánulási minőségüket, ezt lehetővé teszik. Hasonlóan az emberek megnyilvánulásaihoz, akikben valamilyen természeti elem túlsúlyban van. Tudjuk már, ha egy emberben egy természeti elem dominanciába kerül, ott felerősödnek az adott elem jó és rossz tulajdonságai. Örök szabály, hogy mindig az elemek egyensúlya az, ami jó. Ez jelenti a harmóniát, a rendet. Ha már úgy képzeljük, hogy az ember értelmes és szabad akarattal rendelkezik, meg kell próbálni tudatosan közbenjárni a harmónia megteremtése irányában. A vallásokkal éppen ez a helyzet. Az elmúlt kétezer év alkalmas volt arra, hogy faji sajátosságok szerint magunkévá tegyük a tanítás eddig befogadható minőségét, de legyünk tisztában azzal, hogy ez még nem a végső tudás, amit eddig megkaptunk. A feladatunk most az, hogy megpróbáljunk ezekből a sokszínű tanításokból egységes harmóniát teremteni. Ez a jövő ember lehetőségei kiterjesztésének az útja.

Voltaképpen az ember és a Föld szívének átlényegítése megtörtént. A végső katartikus lépés megtételétől függ, hogy milyen módon kezdhethetjük el a torokközpontra, a Visudha átlényegítésének a folyamatát. Az elmúlt racionalizációról szóló kor megmutatta, hogy tudatos döntésünkre van szükség ennek a lépésnek a megtételéhez. Amennyiben nem ismerjük fel azt, hogy szükségszerűség a spirituális szintről indítani ezt a folyamatot, a szív szavának engedve úgy, hogy a vallásokat integráljuk magunkban, akkor jön a második verzió, amikor is sokkal drasztikusabb eszközök bevetése szükséges. Ez az a szituáció, amikor az egyén meg szokott betegedni és a betegségen keresztül tanulja meg azt, amit tennie kell. Ha nem tanulja meg, akkor bizony meghal. Ez az örök szabály. Először szépen mondják, azután az eszközök szigorodnak. Ez nem büntetés, ez tanulási folyamat.

Hogy mi történik, ha nem értjük meg a leckét? Akkor beindul egy olyan folyamat, aminek már jelei vannak. Komoly, gazdasági megfontolásból induló jelek, de a tendencia a lényeg. Elindult a fajok keveredésének a folyamata.

Megindult egy új népvándorlás, amit nem lehet megállítani, mert most nem egész népek indulnak meg egy irányban, hanem szinte megmagyarázhatatlan okokból is, családok indulnak meg a szélrózsa minden irányában. Kínaiak jönnek Európába, Amerikába, Ausztráliába. Nyugati és amerikai vállalatok terjeszkednek a harmadik világnak nevezett térségekbe, magukkal vive alkalmazottaikat is. Ezek az alkalmazottak ott letelepedve gyökeret vernek és elkezdődik a nagy keveredés. Aki ismeri a karma szabályait, annak nem tűnik olyan véletlenszerűnek a folyamat, ami ki tudja miért, de egy egész más kontinensre viszi el az embert, mint ahol megszületett. A sokat szidott és sokak által a megváltás ígérését hozó globalizáció is meggyorsítja ezt a folyamatot. Így válik az evolúcióban az emberiségnek még nagyon sok fájdalmat tartogató globalizáció pozitív evolúciós folyamat részévé.

Magyarországon az asztrológusok értetlenül állnak egy jelenség előtt. Hihetetlenül sok ember horoszkópjában szerepel más kontinensre vagy más országba történő végleges kitelepülés. Tanúi vagyunk annak is, hogy drasztikusan megindult a Magyarországra történő idegenek betelepülése is. Budán egyre több az idegen ajkú lakos. Még nem nagyon tanulják a nyelvet, még ellenállás van a kultúránkkal szemben, de egyre inkább itt ragadnak. A gyerekeik már természetes módon fognak keveredni.

Amikor ebben a dolgozatban fajokról beszélek, remélem, minden gondolatomat úgy értik, ahogy én azt szándékozom megértetni. Nem szeretném, ha a régi reflexek élednének fel az olvasásukkor. Volt már olyan tapasztalatom, hogy valakinek beszéltem a vallások összefüggéseiről és azt a stupid kérdést tették fel nekem: tehát ön a fajelmélet pártján áll? Remélem, kitűnt ebből az írásból, hogy nincs szó fajelméletről! De az sem működik, hogy a fejünket a homokba dugjuk. Mert fajok pedig a jelenlegi emberiségi fejlődési szakaszban vannak! Erről tudomást nem venni ostobaság. Azokat az együttélési, természetes asszimilációs folyamatokat, amik el fognak indulni, bizony okosabb nyílt szívvel elfogadni, mint ellenállni. Úgy gondolom, itt is érvényes lesz, ha nem fogadjuk el a fajok keveredésének felgyorsuló folyamatát, drasztikus reakcióval fogunk találkozni.

Szeretnék itt írni egy ma még kevésbé látható, de elindult folyamatról. Természetesen a jelenlegi status quo őrzői is találkoznak ezekkel a folyamatokkal, amikről itt beszéltem. Sajnos azonban energetikai fejlettségüknek köszönhető félelmeik miatt az ellenőrzés igénye megnőtt bennük a folyamatok kézben tartása iránt. Ez azt jelenti, hogy a mindent ellenőrizni akaró doktrínákat megerősítik. Erre lehetőséget teremtenek az egyre magasabb szintű és

egyre olcsóbb elektronikai eszközök. Ma már lehetőség van arra, hogy mindenkinek a szobájában ellenőrzés alatt tartsanak mindenkit. A terjedő mobiltelefonok, számítógépek teljesen kontrollálhatóvá tesznek mindenkit. Egyre nagyobb a realitása a „mátrixeffektusnak”. A következő, ennél is drasztikusabb lépés a fajok kiirtásának és behelyettesítésének az igénye. Hogy mivel? A klónozással. Nem véletlenül törnek utat maguknak egyre agresszívebben a különböző klónozási technológiák. Ki tudja ellenőrizni, hogy „emberi” szinten nem indult el ez a sátáni folyamat? Senki ne gondolja azt, hogy ezek az elképzelések arra irányulnak, hogy Kovács József saját szépségét és okosságát láthassa viszont egy egészségesebb, tökéletesebb utódban. Tessék tudomásul venni, hogy hatalmi eszközöket szolgál egy kitenyészített, speciális adottságokkal rendelkező élő robotok elterjesztése. Észre sem fogja senki venni, hogy kikkel találkozik majd bizonyos helyeken, hiszen nem gépeket, hanem „embereket” fog látszólag látni. Hogy nem lesz bennük érzés? Hogy nem lesz bennük lélek? Kit érdekel! Egy mindenben, a céloknak tökéletesen megfelelő új élő-gépi rabszolga megteremtésével tökéletes kontrollban lehet tartani az egész emberiséget. Senki ne gondolja azt, hogy ez a jövő! Ez ma már reális veszély, és nem az atomháború!

Logikusan következhet itt egy kérdés. Lehet-e valamit tenni, hogy ezeket a rémséges lehetőségeket elkerüljük? Azt gondolom, érthető: azért jött létre ez a dolgozat, hogy a múlt tapasztalatai alapján biztosabban szemlélhessük jelenünket. A világos helyzetelemzés pedig a jelenről megteremtheti a jövő érdekében való munkálkodás feltételeit.

Azt láthatjuk a múlt energetikai elemzéseiből, hogy mindig jelen kellett lenni annak a poláris feszültségnek, ami megteremtette a feltételét annak, hogy a sokkimpulzusok idejében tartóssá váljon a tendencia. A poláris feszültséget a tapasztalatok szerint a zsidó és magyar fajtabeli adottságok közötti minőségi különbség tette lehetővé. Amíg a zsidó faji adottságok az anyaghoz kötődő minőségeket biztosították, addig a magyar fajtabéli adottságok a szellemi hierarchiákkal való kapcsolatteremtés lehetőségét biztosították.

Joggal kérdezhetik ezen a helyen, hogyan lehet ma egyáltalában meghatározni azt, hogy ki a magyar, ennyi keveredés és veszteség után, ami a magyar népet érte? Sokak szerint ilyenről egyáltalában nem lehet beszélni már. Az, aki ismeri a magyar nép őstörténetét is, tudja, hogy ez mindig így volt. Attilának egy kritériuma volt a „hun”-ságról. Hun az, aki annak tartja magát és elfogadja ősi törvényeit.

A Tridosa-tanítás megmutatja, hogy egy energiaközponton belül sincsenek tiszta energiák, amik csak egy központra érvényesek. Minden központban keverék energiák áramolnak, amik az öt őselem kombinációiból tevődnek össze. Ha most a Föld energiaközpontjaira gondolunk, érthetővé válik, hogy a szívközpont energetikai minőségéhez miért szükséges különböző népek és fajok energiáinak a keveredése. Értsük meg! Nincs fajtiszta energetikai minőség. A Kárpát-medence energiái szemléletesen megmutatják az energiák keveredésének törvényszerű voltát. A Föld és ember együttműködése, a faji és népi hovatartozásokkal együttesen az, ami meghatározó a Föld szívcsakrájának működésében.

A zsidó származástan megmutatja, hogy a befogadó, a női energiák dominanciája az, ami eldönti a zsidó származást. Ennek alapján bátran állíthatjuk, hogy ez az energetikai minőség a Jin típusú energiákat alapozza meg. Rendelkezik mindazon tulajdonságokkal, amit a Jin energia tulajdonságaiként szokás figyelembe venni.

A magyar faji származástan szerint az tekinthető szakrálisan magyar uralkodásra alkalmas férfinak, aki egyenes ágon apa szinten kapta meg a Mag-energiát. Ez tehát éppen a fordítottja a zsidó szakrális származási tannak. Ezek után tekinthetjük úgy, hogy a magyar szakralitás a birtokosa a Jang típusú energiáknak. Jellegetességeiként a Jang típusú energiák sajátosságait vehetjük alapul.

Mit tudunk ma mindezzel kezdeni? Amennyiben valóban új világkorszak kezdeténél tartunk és ez az új korszak az energetikai törvényszerűségek alapján a Föld Szív-csakráján kapja meg az indító impulzust, akkor logikus lehet a következtetés, hogy a Magyar Szent Korona megújult energiáira is szükség lesz. Ez pedig feltételezi azt, hogy megjelenik az a szakrális uralkodójelölt, akinek a fejére tehető a Korona. Ez az aktus mindenképpen része lesz az új kor indító impulzusának. Ezek után továbbra is szükség van a már sokat említett poláris feszültség jelenlétére, amit a magyar és zsidó fajtabéli adottságok együttesen teremtenek meg.

A polarítások nem cserélhetők fel! Amennyiben a női minőségek akarják birtokolni a férfi minőségeket, úgy a férfierőből erőszakosság lesz. Ha a férfierőt kárhozzatjuk női szerepre, ennek az az energetikai minőség a következménye, amikor a teljes passzivitás uralkodik el a nemzeten. Ugye, ez nem is olyan ismeretlen jelenség? Vegyük végre tudomásul, nincsenek jó és rossz polarítások. Rossz csak akkor van, ha az energetikai minőségeket nem a jellegetességeiknek megfelelően használjuk. Ne akarjuk a férfifunkciókat a

nők kezébe adni és fordítva. Egyik sem lesz kisebb értékű, ha a saját területén fejtheti ki a hatását.

Kérdés ezek után csak egy maradt. Mit lehet tenni az előttünk álló rémképekkel? A kínai Mao-Tun császár, aki egyben hun birodalomalapító is (Dümmerth professzor táblázata szerint) válaszolja meg a kérdést. Ha az uralkodásban betartják az univerzum szabályait, akkor rend és harmónia van az országban is, a természetben is. Mi van akkor, ha az uralkodásban nincs rend? Sajnos erre számítsunk egy ideig. Az egyénnek egyetlen lehetősége marad. A folyamatos önfejlesztés, hogy mentális szintünk vibrációja emelkedjék, valamint érzelmi stabilitásunkat megőrzendő, forduljunk a belső, a lelki dolgok irányába. Ha nem az anyagiak azok, amik irányítják életünket és meg tudjuk őrizni ezektől a szellemi függetlenségünket, életfilozófiánk is nagy fejlődésnek indul. Figyeljünk arra a tényre, hogy önálló, mások által nem manipulált filozófia nélkül nem vagyunk képesek energetikai stabilitásunkat megőrizni, így válunk prédájává mindenféle manipulációnak. Ha megőrizzük személyes erőnket, akkor van lehetőségünk arra, hogy tovább emeljük vibrációs szintünket, így biztosítva az utat az evolúciós törvények diktálta folyamatos energetikai szint emelkedéséhez.

A utóbb leírt bölcsességekkel, tudom, ellenállást váltok ki, de higgyék el, nincs más lehetőség. Mostani korunkban hihetetlen erőfeszítések szükségesek ahhoz, hogy egyáltalában túléljük az előttünk álló változásokat. És ebben semmi túlzással nem éltem. Elszoktunk korunkban attól, hogy a nehézségek vállalására ösztönözzenek bennünket ahelyett, hogy az állandó fogyasztásra felszólításnak tegyünk eleget, hiszen minden olyan könnyű és happy lesz, ha minden kacatunk már meglesz. Tudom, van olyan, aki szeretne elindulni az önfejlesztés útján, de bizonytalan, merre induljon el. Nincs még meg sem a lelki stabilitás hozzá, nincs kellő felkészültsége sem, ismeretlenek ezek az új-régi tudások, amik segíthetnek az elindulásban. Ezekre a kételkedő gondolatokra egyet mondhatok. A Szent Korona energetikai ismeretei megnyíltak számunkra, hála dr. Lee Edward kutatásainak. A tapasztalatok kollektív levonása és a változásokban való aktív részvétel tehet alkalmassá mindannyiunkat a korszakváltás traumáinak elviselésében.

Felhasznált irodalom:

- Achim Eckert: A gyógyító Tao
Badiny Jós Ferenc: Betlehemi herceg. A Párthus Jézus
Dr. Bíró Dénes bioenergetikai tanfolyamainak előadásjegyzetei
Dümmerth Dezső: Az Árpádok nyomában
Christopher Knight és Robert Lomas: A második messiás; A Hiram-kulcs
Fejtő Ferenc: II. József
Haris Dzsohari: Csakrák
Martin Palmer: Jin és Jang
P. D. Ouspenszky: Egy ismeretlen tanítás töredékei
Petrus Ransanus: A magyarok történetének rövid foglalata
Paramhans Swami Maheshwarananda: Kundalíni és Csakrák
Paál Zoltán: Arvisura – Igazszólás
Soltész István: Árpád-házi királynék
Dhalila sharamon, Bodo J. Baginski: Rejtett energiák
Szántai Lajos előadásjegyzetei
Weiszhár Attila és Weiszhár Balázs: Német királyok, római császárok